PROCLI DIADOCHI

IN PLATONIS CRATYLVM COMMENTARIA

EDIDIT

GEORGIVS PASQVALI

EDITIO STEREOTYPA
EDITIONIS PRIMAE (MCMVIII)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCMXCIV

Die Deutsche Bibliothek — CIP-Einheitsaufnahme

Proclus ⟨Diadochus⟩:
[In Platonis Cratylum commentaria]
Procli Diadochi In Platonis Cratylum commentaria / ed. Georgius Pasquali. -
Stutgardiae ; Lipsiae : Teubner, 1994
(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)
ISBN 3-8154-1731-7
NE: Pasquali, Georg [Hrsg.]

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Stuttgart und Leipzig 1994

Printed in Germany
Druck: Druckhaus Köthen GmbH
Buchbinderei: Verlagsbuchbinderei D. Mikolai, Berlin

MEMORIAE PATRIS

S.

PRAEFATIO

I.

Procli commentarii in Platonis Cratylum eclogas tantum nobis esse servatas et operis inscriptio, quam praebent libri manuscripti, testatur et particula ὅτι demonstrat plerisque capitibus praemissa et confirmat ipsius Procli nomen hic illic laudatum. Neque tamen, cum praesertim σχολίων an σχολῶν scribendum sit, quae est recensionis condicio, mihi quidem non constet, ulla certa causa impediri videmur, quominus haec potius a praeceptoris scholis quam a scriptoris libello originem duxisse statuamus. Quam in suspicionem pronior erit, si quis quam multa Platonis et Aristotelis commentaria prae se ferant sese excerpta esse ἀπὸ φωνῆς σοφωτάτου cuiusdam magistri recordatus, quae Prächter disseruit (*GGA* 1904,381 sq. 390; 1905,518 sqq. 531 sqq; 1906,903; 1908,210 sq. 234 sqq) considerarit. Ad Proclum hunc libellum redire genus quoque scribendi praestat; quod si eius copiam verborum comparaveris cum indicibus graecitatis quos Kroll et Diehl editionibus commentariorum in rempublicam et Timaeum teubnerianis addidere, summum in universum consensum invenies. Quin etiam multa ex editione mea enotari possunt quae eadem in indiculum grammaticum rettulit Diehl; non omnes vero eius observationes in hunc libellum quadrare nemo mirabitur, qui cogitarit exempla illa e tanto maiore opere esse hausta. Pauca de multis affero: anacolutha (45,16; 77,10; 106,28), attractionem (genetivum pro accusativo 11,13; 33,26)[1]; con-

1) De coniunctionibus κἄν et ὅταν cum indicativo sociatis restant scrupuli; 24,21 enim ὅταν . . . παραλαμβάνουσιν varia est lectio; 39,6 quas formas recepi ἐνοφθαλμίζωνται, ἐγκεντρί-

structiones ad sensum (51,26 sqq; 56,15. 26; 68,29; 88,20); contractionem (τὸ ἔνθουν 29,20 sed ceterum ἔνθεος); crasin[1]); declinationem vocis quae est νοῦς (νόες 93,21; νοῦς 50,20 sed νόας 109,11); dualem rariorem nisi δυοῖν et ἀμφοῖν (ἀμφοῖν τοῖν ἄκροιν 85,10 conspicuum, cum plerumque τὰ ἄκρα scribat); ellipsin (omittitur verbum in iunctura τὸ δ' αἴτιον, ὅτι 50,13; 64,17); negationem μή quae singulas etiam voces neget (velut τὰ μὴ φύσει 4,8; τὸ μὴ ὄν 10,10); particulas: ἄν cum indicativo (38,11; 56,13); δέ quarto loco positam (14,28; 32,21; 40,20; 69,5? al.); pronomen ἑαυτῶν pro ἡμῶν αὐτῶν (103,11 sq); structuram verbi διαιτᾶν (τινί 5,10)[2]). Neque tamen in ipso scribendi genere Procli cetera commentaria huic libello omni ex parte sunt similia; unum gravissimum intercedit, quod et nostrae opinioni de excerptore vel potius de discipulo favet et demonstrat hunc discipulum non eundem esse atque eum qui cetera commentaria ex adnotationibus suis composita edidit. Cum enim in tanta commentarii in Timaeum mole bis tantum praecedente neutro plurali verbum numero plurali ponatur, in hoc commentariolo, quod non plus quam centum

---

ζωνται e scribae coniectura arbitrio suo tradita immutantis natas esse scio, scio γίνηται a Boissonadio demum textui esse intrusum; sed cum in omnibus recentioris aetatis codicibus tum in his saepius breves et longae confunduntur quam ut quid librorum auctoritati in hoc discrimine tribuas. Coniunctionis κἄν non diversa est ratio: quod enim 32,9 κἂν ..... καλεῖται est traditum, nihil interest, cum hi libri innumerabilibus itacismis sint maculati; 77,8 tamen κἂν ... ὑφεῖται toleravi, nescio an iniuria, memor coniunctivos aoristi secundi istorum verborum iam ab hellenistica aetate paullatim exolescere coepisse (cfr G. N. Hatzidakis, *K. Z.* 33, 1893, 109). — Data occasione adnotabo κἄν semel cum optativo coniungi ita tamen ut optativum coniunctivus excipiat (85,30).

1) Praeter sollemnia illa τἀγαθόν, κἀκεῖνος, κἀκεῖθεν, κἀν, τοὐλάχιστον sim. nonnullae codicum variae lectiones vel corruptiones ad crasin reduci possunt: cfr 17,13; 71,19 alia. Cum de his tum de similibus quaestionibus disputavi in Vitellii studiis XVI 1908,449 sqq.

2) In hoc genere observandum ἐμφορηθῆναί τι (2,4).

tredecim teubnerianas pagellas compleat, plus tricies hunc usum graecitatis recentioris peculiarem deprehendimus. Locos, fortasse non omnes, indico, non propono; quorum unum et alterum esse cur etiam apud antiquiorem scriptorem excusemus, nullus infitior; in omnes vel plerosque hoc idem cadere pertinax nego. Enotavi igitur 3,10; 5,6; 6,22. 24; 7,17; 11,20 sq; 12,25; 17,6; 18,22; 25,8. 19 sq; 30,22; 34,15; 38,27; 42,28; 46,12; 66,17; 69,3. 12. 23; 78,18; 80,13; 81,4; 82,12. 14; 97,26; 103,26. In transcursu monebo Aristotelis interpretem, Ammonium, Procli discipulum, item prorsus verbo plurali post neutrum plurale esse usum; quem tamen multum abest quin e schedulis suis haec quae edo, prompsisse adfirmem, cum praesertim libri qui sub eius nomine feruntur ipsi a scholis sint profecti neque igitur genuinam illius manum referant.

Is, quicumque fuit sive excerptor sive discipulus, qui libellum in hanc formam redegit, quae codicibus nobis servata est, rectum adnotationum ordinem nihil, quantum video, turbavit. Quod si scholia a textus platonici serie et dispositione nonnumquam discedere videntur, velim consideres in reliquis quoque commentariis Proclum sibi indulsisse ut longe saepe ab argumento migraret, utque Platonem non semper pedetentim comitaretur, sed alias antecurreret, alias praecedentem consequeretur. Si quas autem eclogas ad certum Cratyli locum referre nequimus, non est hoc ut in huiusmodi laciniis admiratione dignum. [1])

1) De paucis capitibus pauca addam. Cap. XI artissimo vinculo cum XII est coniunctum: ut enim caelum et movetur et stat, ita nomina et natura et pacto conventoque sunt. Cap. XV nescio quo referam nisi fortasse vox μαντείας (Crat. p 384ᵃ) disputationem de μάντει Apolline excitavit. Quod ad cap. XXVIII attinet, coniecto Proclum ab Hermogenis nomine (p 384ᵇᶜ) ad Mercurium transisse. Cap. XXIX verba εἰς τὸ κοινόν (384ᶜ) respicere mihi videtur. Cap. XXXIV potestatem tangit quam et urbes et privati gerant, rerum nominum suo arbitrio commutandorum (cfr p 385ᵃ). Cap. XXXV quo referri possit, non video. Capite XXXIX quomodo φρόνησιν et χρηστότητα coniungat (p 386ᵇ sqq) Plato, declarat Proclus; eodem pertinet

II.

De codicum memoria disputavi in Vitellii studiis (*St. it. d. fil. class.* XIV 1906, 127—52); nunc gravissima tantum repetam. Viginti quinque libros alios totos contuli, alios aliqua ex parte, aliorum specimina plerumque photographica ad me transmittenda curavi. Omnes ab uno archetypo esse derivatos, inde efficitur quod multae corruptelae omnibus sunt communes. Codices qui servati sunt ad quinque libros quasi ad fontes eosdemque superstites redire in disputatione mea evincere studui: certe tam similes inter se plerique codices sunt, ut spondeam nullum detrimentum

---

cap. XL quo confirmatur bonos sapientiores esse quam malos. Cap. XLII veritatem et mendacium in rebus esse adversum Antisthenem, Euthydemum, Protagoram demonstrat. Capite LI verba *ἆρ' οὐχὶ ὁ νόμος δοκεῖ κτὲ* (p 388[d]) fortasse illustrantur. Capite LX, ut *νομοθέτου* et *τέκτονος* officia, ita universae et propriae singularisque naturae creatio distinguitur. Caput LXVII *ἀναλογίαν* in praecedente commemoratam explicat. Capita LXIV—LXVII a Socrate profitente se nihil scire, sed cum amicis verum exquirere semper se paratum esse, proficisci videntur. Cap. LXIX nomina ab ipsis dis imposita (p 391[d]) significat. Quaestiones capitibus LXXII—LXXIX tractatas disputatio de deorum nominibus movit. Quae Plato monet praecipitque de nominibus vel imponendis vel interpretandis (p 393[b]—394[e]), arripit Proclus ut leges et *τῷ ὀνοματοθέτῃ* (37,26) et *τῷ ἐτυμολογήσειν μέλλοντι* (39,12) dicat (cap. LXXX, LXXXV, LXXXVI; cap. LXXXIII). Cap. XCVIII de *πατρικῷ αἰτίῳ*, cum Iuppiter pater appelletur (395[e]—396[a]), disputat. Cap. CXXIV eos tangit qui solos deos solem, lunam, similia existiment (p 397[cd]), ita ut sequenti eclogae, ut ita dicam, viam muniat. Neque aliud, opinor, respicit cap. CXXVII, nisi quod, di quomodo semper currere dicantur (p 397[d]), explicat. Cap. CXXXIV huc spectare videtur, ut ostendat qua ratione Plato ad Iovem redierit (p 400[d]) et nunc demum adfirmet se de illo nihil scire, cum paullo ante multa de eius nomine (p 395[e] 396[a]) disputarit. Cap. CXXXVII, nisi fallor, indicat quomodo unus et idem deus duplici nomine se appellari gaudeat (p 400[e]); coniecto tamen Apollinis exemplum non temere esse selectum, sed eo consilio, ut hunc potissimum deum nominum veritatem largiri indicetur.

p. CLXVI quo spectet, nescio, nisi forsitan statuas id Proclum significare, Platonem Cereris non omnes virtutes sed eas tantum quae statim e nomine eluceant, ostendere voluisse.

textum inde accepisse quod non alios libros adhibui, nullum recensioni emolumentum futurum fuisse, si alios memoriae testes adhibuissem, etiamsi res non, ut statui, ita se haberet. Quin etiam librum M, quem tum (p 147) licet admodum raro consulendum censui, nunc demum talis naturae esse perspexi, ut, quomodo nonnulla codicis P vitia nata sint, illustrare possit, ad ipsum contra verborum contextum constituendum nihil conferat. Sed ordine ordiamur, illis tamen libris qui vel ab aliis superstitibus sunt descripti vel fortasse aliorum,· si non filii, at certe sunt gemini simillimique, prorsus, ut par est, omissis.

A = Ambrosianus D 222 inf., chart., saeculo XVI, ut Ae. Martini Dom. Bassi agnovere, a Manuele Moro Cretensi exaratus (cfr *Catalog. codd. graec. bibl. Ambr.,* digesserunt Martini et Bassi, nr. 943 et praef. p XXVII). Extrema verba sunt καὶ φρουρεῖν ἐν (p 113,14).

B = Barberinianus 42, chart., anno 1526 Lupiis a Constantio Sebastiano monacho Montolivetano conscriptus (cfr opusculi mei p 143). Exit in verba καὶ διός (111,25).

F = Laurentianus LVIII 2 chart., saec. XV—XVI. Extrema sunt προϊόντα φρουρεῖν (112,24).

M = Monacensis 29, chart., saec. XVI. Exit in eadem verba in quae B.

P = Ambrosianus R 25 sup., membr., saec. XV (nr° 710 Martini et Bassi insigniverunt). Exit εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον (113,5).

Ex hoc quod non pariter in omnibus exemplaribus, opus est mutilum, cogere non audeo ex uno libro, cuius extremae paginae quacumque de causa minus atque minus in dies legi possent, A, postea P, tum F, denique eodem fere tempore B et M fluxisse. Quomodo enim fieri poterat ut A cum M, AM cum B, F contra cum P artissime coniungeretur? Neque illi opinioni codicum aetates favent, cum A libris P et F recentior videatur. Quid igitur? nonne potius scribae qui M et B exaravere, in verbis ἐξ ἥρας ἐτέχθη καὶ διός idcirco uterque per se constitit, quod sermonem integrum et absolutum praebere voluit; atque etiam simili

de causa F et P non plura exhibent, quod extrema utriusque exemplaris verba ea sunt, quae qui neglegenter legerit, credat ambitum verborum esse conclusum? Qui contra librum quem codicum A et B fontem communem fuisse existimamus, exaravit, exemplum mutilum usque ad extrema verba descripsit; quem codicis A librarius imitatus est.

Quanta necessitate liber M cum P coniungatur, et lacuna demonstrat communis (verba enim *καὶ ἄλλαι ταῖς πηγαῖς καὶ ἄλλαι ταῖς ἐλάφοις* 70,1—2 in ambobus his libris interciderunt, servata sunt cum in AB tum in F), et hoc confirmat quod libro M inspecto aliqua codicis P vitia facillime explicantur; ut *αἰθερίῳ* recte traditur 76,25; in ABF: *δευτερίῳ* legimus in M: *δευτέρῳ* praebet P. *κάτω δὲ μετὰ τοῦ διὸς* ABF 80,12 scribunt: *κατὰ δὲ μεταξὺ διὸς* M; *διός*, quod sensum tum demum reddebat nullum, omittit P. Cum tamen et tertius codex eiusdem familiae, qui non iisdem quam PM vitiis laboret, servatus sit et M ad errores in libro P obvios potius explicandos quam detegendos usui sit, eum omnino e recensione arcendum esse existimavi, cum praesertim multo peioris notae sit quam P.

Liber F cum P(M) et in lacuna consentit *θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι, ἡ δ' ἄρα πάντη φοιτήσασα κέλευσε* (p. 49, 21—23), et in erroribus non paucis. Exemplum unum gravissimum affero: *ἐνεργείας* 75,24 AB recte praebent, *ἀληθείας* falso FP. Alia specimina si quis quaerat, eum ad paginam 142 commentationis meae delego; ubi etiam complura exempla collecta sunt, quae comprobent F neglegentissime esse exaratum, quippe qui et plurimas voces sensu cassas praebeat et pro traditis verbis alia temere substituat et lacunulis fortasse non minus quam P laboret. Quin etiam statui potest tum auxilio hunc librum esse, cum demonstret in exemplari librorum P(M) et F communi non eandem corruptelam fuisse atque in P; si contra a ceteris codicibus discedit, nullius est auctoritatis. Nam, quae bonae frugis praebeat, eius naturae sunt ut ad coniecturam reducere ea facile queamus: locos significo 22,17 (ubi fortasse iam in archetypo duplicem exstitisse scripturam docet

B[1])); 24,2 (quo eadem quadrant); 42,4; 48,6; 52,5; 66,25; 84,7. 8; minutias quasdam orthographicas nil moror.

Ad alteram classem transeamus; quae ex A et B constat, cum libri qui ex A derivati videantur in censum non veniant. Consentiunt hi codices in compluribus corruptelis, quarum duae facile gravissimae: 56,18 *τῆς διακρίσεως τῶν ὅλων εἰς τὰ μέρη τῶν ὅλων* AB: *τῆς διακρίσεως τῶν ὅλων εἰς τὰ μέρη* recte FP, omisso altero *τῶν ὅλων*; 69,18 *πολλὰς αἰτίας διαφερούσας ἀλλήλων τῇ οὐσίᾳ αὐτῇ* recte FP: *πολλὰς οὐσίας διαφερούσας κτέ.* AB. Nimirum oculi eius qui exemplum illud a quo et A et B fluxerunt, exaravit, ad sequens *οὐσίᾳ* aberravere.

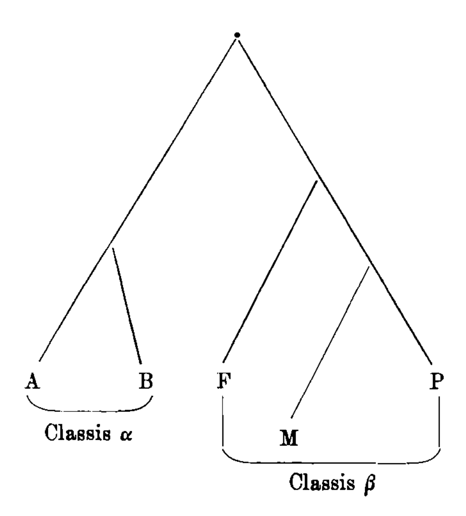
Haec exempla demonstrant et A et B in eandem familiam referendos, quae ipsa per se non valeat ad textum constituendum altera classe non adhibita. B vero a librario neglegentissimo exaratus est, qui et plurima verba omittat et quae A integra servet, saepe misere perdat: qui exempla quaerat, eum ad p 143 sq commentationis meae delego. Quare, ut libri F, ita huius codicis non omnes varias lectiones in apparatum recepi, ne eum incredibili nugarum mole obruerem, sed tum demum testatus sum, cum quid exemplar illud librorum A et B commune praebuisset, clarius elucere vellem. Si enim B a ceteris libris recedit, nihil nisi scribae socordiam demonstrat, nisi ubi coniecturas quasdam cum faciles tum necessarias praebet, ut 42,4; 61,29; 67,3; 82,10[2]).

Nunc stemma ex p 146 commentationis meae huc paucis mutatis transferam.

---

1) Non aliter fortasse de p 19,6 est iudicandum. Quin etiam emblematum nonnulla, quibus exemplar illud laborabat quaeque cancellis seclusi, e duplici scriptura enata esse videntur; certum exemplum adfero 75,11—12; cfr commentationis meae p 151

2) Non diversum proferri potest iudicium cum aut unus A (72,18; 74,2) aut unus P (32,27) lectionem veram vel verisimilem demonstrat.

Ex ipsa stemmatis conformatione et figura elucet, consensum librorum AB cum F lectionem archetypi praestare: si contra classes α et β in diversa abeunt, discrimen in editoris consilio totum ponitur; si quidem enim est classis α multo melior, non tantae est auctoritatis ut in dubiis ipsa per se testetur sese archetypi lectionem servasse.

Priusquam huic praefationi finem impono, adnotabo et A et P manus correctrices saeculi omnes, ut videtur, XVI esse expertas; quas distinguere non necesse duxi, cum coniecturas semper, quarum nonnullae sunt optimae, nunquam traditas lectiones praebeant.

De Boissonadii editione (Lipsiae, Weigel, 1820) non multa habeo quae moneam: tres codices temere arreptos non bene adhibuit, nonnulla bene correxit, alia perperam tentavit, plagulas pessime emendavit.

Restat iucundissimum munus ut gratias agam illis doctis viris qui tironem me in hoc opere perficiendo adiuverunt; Guilelmo Crönert qui et plurimas emendationes contulit et locos complures similes indicavit, priusquam liber typo-

thetae ad imprimendum traditus est; Guilelmo Kroll et Nicolao Festa, praeceptori suavissimo, qui plagulis perlectis vitia et scribarum et editoris castigarunt. Istorum virorum nulla est pagina quae non et doctrinam et diligentiam testetur. Neque nomen Georgii mei Levi della Vida omittam, preli erroribus infesti inimicique adulescentis.

Scribebam Romae mense Iunio anni MCMVIII.

GEORGIVS PASQVALI

CONSPECTVS SIGILLORVM

A = Ambrosianus D 222 inf., saec. XVI a Manuele Moro Cretensi exaratus.
B = Barberinianus 42, a. 1526 a Constantio Sebastiano Lupiis exaratus.
F = Laurentianus LVIII 2 saec. XV/XVI.
P = Ambrosianus R 25 sup. saec. XV.
A^2, P^2 = manus correctrices in A, P obviae.
ll = libri.
add = addidi addidit addendum.
ci = conieci sim.
corr = correxi sim.
del = delevi sim.
om = omisit sim.
sci = scripsi scripsit sim.
supersci = superscripsit.
tri = traieci sim.
im = in margine.
iu = inter versus.
or chald = De oraculis chaldaicis scr. G. Kroll Vratislaviae a. 1894.

Consensum librorum saepe nullo sigillo addito indicavi.

⟨ ⟩ additamenta } includunt
[ ] delenda } includunt

ΕΚ ΤΩΝ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΡΟΚΛΟΥ
ΣΧΟΛΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΥΛΟΝ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΕΚΛΟΓΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.

Boiss.
1 I. *Ὁ σκοπὸς τοῦ Κρατύλου τὴν ἐν ἐσχάτοις ἐπιδεῖξαι τῶν ψυχῶν γόνιμον ἐνέργειαν καὶ τὴν ἀφομοιωτικὴν δύναμιν, ἣν κατ' οὐσίαν λαχοῦσαι διὰ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος αὐτὴν ἐπιδείκνυνται. ἐπειδὴ δὲ ἡ μεριστὴ τῶν ψυχῶν ἐνέργεια διαμαρτάνει πολλαχοῦ τῶν οἰκείων τελῶν, καθάπερ δὴ καὶ ἡ μερικὴ φύσις, χώραν εἰκότως ἔχει καὶ τὰ ἀόριστα καὶ τύχῃ καὶ αὐτομάτως περιφερόμενα ὀνόματα, καὶ οὐ πάντα τῆς νοερᾶς ἐπιστήμης ἐστὶν ἔκγονα καὶ τῆς πρὸς τὰ πράγματα συγγενείας στοχάζεται.*

II. *Ὅτι ὁ Κρατύλος λογικός τέ ἐστιν καὶ διαλεκτικός, ἀλλ' οὐ κατὰ τὰς τοῦ Περιπάτου ψιλὰς τῶν πραγμάτων μεθόδους*
2 *διαλεκτικάς, ἀλλὰ κατὰ ‖ τὸν μέγαν Πλάτωνα εἰδότα τὴν διαλεκτικὴν ἁρμόζειν μόνοις τοῖς κεκαθαρμένοις τὴν διάνοιαν τελέως καὶ διὰ τῶν μαθημάτων παιδευθεῖσι καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν τὸ νεαροπρεπὲς τῶν ἠθῶν ἀποκαθαρθεῖσι καὶ ἁπλῶς γνησίως φιλοσοφήσασιν, καὶ* θ ρ ι γ κ ὸ ν ο ὖ σ α ν τ ῶ ν μ α θ η μ ά τ ω ν *καὶ ἀνάγουσαν ἡμᾶς ἐπὶ τὴν μίαν πάντων αἰτίαν τἀγαθόν, καὶ* δ ι ὰ Π ρ ο μ η θ έ ω ς ἥ κ ε ι ν τ ο ῖ ς ἀ ν θ ρ ώ π ο ι ς ἐ κ θ ε ῶ ν ἅ μ α

---

de BF testor quae diserte adfirmabo Tit. om P *σχολίων* B: *σχ^{λ}ό* F: *σχολῶν* A
1 *ὁ* om PF sp. relicto 3 *διὰ* del Festa 4 *αὐτὴν* del Festa: *ἐναργῆ* ci Crönert 8 *ἔγγονα* P 14 *παιδευθεῖσιν* A: *παιδευθεῖσαν* P 16 cfr Resp. VII p 534e *θριγγὸν* A

φανοτάτῳ πυρὶ λεχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ (Phileb. p 16[c]).` *ἡ γὰρ τοῦ Περιπάτου ἀναλυτικὴ καὶ τὸ ταύτης κεφάλαιον, ἡ ἀπόδειξις, πᾶσιν εὔληπτα καὶ ἀρίδηλα τοῖς μὴ παντάπασι σκοτοδινιῶσιν καὶ πολὺ τὸ τῆς λήθης ὕδωρ ἐμφορηθεῖσιν.*

III. *Ὅτι νοῦς ἐστιν ὁ τῆς διαλεκτικῆς προβολεύς, ἀφ' ἑαυτοῦ ὅλου ὅλην αὐτὴν ἀπογεννῶν· καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀφ' ἑνὸς πάντων πρόοδον τὴν διαιρετικὴν ὑφίστησι, κατὰ δὲ τὴν συναγωγὴν ἑκάστου πρὸς μίαν ἰδιότητος περίληψιν τὴν ὁριστικὴν ὑφίστησι κατὰ δὲ τὴν ἐπ' ἄλληλα παρουσίαν τῶν εἰδῶν, δι' ἣν καὶ ἔστιν ὅ ἐστιν ἕκαστον καὶ μετέχει τῶν λοιπῶν εἰδῶν, τὴν ἀποδεικτικήν· κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν πάντων εἰς τὸ ἓν καὶ τὰς οἰκείας ἀρχὰς τὴν ἀναλυτικὴν γεννᾷ.*

IV. *Ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης* (Rhet. I 1355[a] 34—[b]25) *μίαν εἶναι λέγει ῥητορικὴν καὶ μίαν διαλεκτικὴν δυναμένας ἐπ' ἄμφω, ὡς ἄν τις προαιρῆται, πείθειν ἢ ἐλέγχειν· ὁ δὲ Πλάτων* ‖ *ἄμεινον δύο ἑκατέρας εἶναι λέγει. ἡ μὲν γάρ τίς ἐστι,* 3 *φησί, ῥητορικὴ κολακεία καὶ ἄτεχνος, ἣν ἐν Γοργίᾳ διαβάλλει· ἡ δὲ ἐπιστήμη τῶν ἀγαθῶν καὶ δικαίων, ἣν ἐν Φαίδρῳ ἀνυμνεῖ. καὶ πάλιν τὴν μὲν τοῦ Ἀριστοτέλους διαλεκτικήν ὡς ἐριστικὴν ἀποπέμπεται, τὴν δὲ τῶν ὄντων τὰς ἀρχὰς ὁρῶσαν διαλεκτικὴν ἀγαπᾷ ὡς μέρος φιλοσοφίας.*

V. *Ὅτι εἰ ἀδύνατον συνελθεῖν γνῶσιν καὶ ἄγνοιαν τοῦ αὐτοῦ ἅμα, ἀδύνατον τὰς δύο ῥητορικὰς συνελθεῖν· ἡ μὲν γὰρ ἀγνοεῖ τὰ ἀγαθά, ἡ δὲ γινώσκει.*

VI. *Ὅτι ὁ παρὼν διάλογος ἐπιστήμονας ἡμᾶς ποιεῖ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος, καὶ δεῖ τὸν μέλλοντα εἶναι διαλεκτικὸν ἀπὸ ταύτης ἄρχεσθαι τῆς θεωρίας.*

VII. *Ὅτι ὥσπερ ἐν Παρμενίδῃ τὴν ὅλην διαλεκτικὴν*

---

1 *αὐτοῦ· ἡ γὰρ τοῦ περ. ἀναλυτικὴ* A: *αὐτῶν ἐν τῇ περ. ἀναλυτικῇ* P   5 sqq cfr in Parm. 649,17—651,9, David in Porph. Isag. 88,8 sqq Bus.   13 sqq cfr in Parm. 648,20 sqq   16 *ἑκατέραν* ci Kroll   17 cfr Gorg. p 463[b] Phaedr. p 260[e] 262[c] Legg. XI 938[a]   cfr Phaedr. p 269[d]—272[b]

παραδιδοὺς οὐ ψιλήν, ἀλλὰ μετὰ τῆς τῶν ὄντων θεωρίας παρέδωκεν, οὕτως καὶ νῦν τὴν τῶν ὀνομάτων ὀρθότητα μετὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἐπιστήμης.

VIII. *Ὅτι τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων καὶ τῆς διαλεκτικῆς νῦν παραδιδόναι βούλεται ὁ Πλάτων, εἴπερ τὰ ὀνόματα μετὰ τῶν ὧν εἰσὶν ὀνόματα συμπαραδίδωσιν.*

IX. *Διὰ τί λέγων ὁ Πλάτων* (Pol. p 261^{e}) *ὅτι οἱ τῶν ὀνομάτων ὑπερορῶντες πλουσιώτεροι φρονήσεως εἰς γῆρας ἀναφανησόμεθα, αὐτὸς νῦν προηγουμένως περὶ ὀνομάτων ζητεῖ; ἢ τοῦτο σκοπεῖ οὐ καθ' ὃ λέγονται, ἀλλὰ καθ' ὃ εἰκόνες εἰσὶ τῶν πραγμάτων; καὶ γὰρ ἡ ὁριστικὴ τριττή ἐστιν· ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτω γένους ἀρχομένη διὰ πάντων τῶν μέσων ἕως* 4 *τῶν ὑστάτων διαφορῶν πρόεισιν, ὅπερ ὁ Ἐλεά‖της ξένος ποιεῖ ὁριζόμενος τόν τε σοφιστὴν* (Soph. p 268^{cd}) *καὶ τὸν πολιτικόν* (Pol. p 267^{bc})*· ἢ τὸ ἐγγὺς καὶ γνώριμον γένος λαβοῦσα διὰ τῶν ἑξῆς διαφορῶν πρόεισιν, ὡς ἔχει τὸ ἄνθρωπός ἐστι ζῷον πεζὸν δίπουν καὶ τὰ τοιαῦτα· ἢ ὀνόματι μόνῳ χρῆται, οἷον καλόν ἐστι τὸ πρέπον καὶ ψυχή ἐστιν φυσιόχη οὐσία καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἔστιν οὗτος ὁ τρίτος τρόπος τῆς ὁριστικῆς ἐπισφαλέστατος. εἰ γὰρ ἔτυχεν ἀπ' ἀρχῆς ὁ ὀνοματοθέτης ἀνεπιστήμων, ἀνάγκη διαπίπτειν τὸν χρησάμενον τῷ κειμένῳ ὀνόματι εἰς τὸν ὁρισμόν. διὰ τοῦτο οὖν ὁ Πλάτων νῦν προηγουμένως ζητεῖ περὶ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, καὶ διὰ μέσων αὐτῶν ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνατείνεται. ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦτο συμβάλλεται, ὡς ἐν Φαίδρῳ* (p 244^{d}) *τὴν μαντικὴν τῆς οἰωνιστικῆς κρείττω ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἐπεχείρησεν ἀποδεικνύναι· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνάλυσιν, ὡς ἐν τῷ Φαίδρῳ* (p 252^{c}) *τὸν μὲν μετεχόμενον ὑπὸ τῶν θνητῶν ἔρωτα ποτηνὸν καλῶν, τὸν δὲ ἀμέθεκτον καὶ θεῖον πτέ-*

---

8 *εἰς τὸ γῆρας* Plato 10 *ἢ* ll 17 cfr Aristot. Top. I p 103^{a} 27 *ὀνόμασι* P 18. 19 cfr Hipp. mai. p 290^{cd} 19 cfr Crat. p 400^{b} 25 *καὶ* AF: om PB 27 *ἀποδεικνὺς*: corr *καὶ* AF: om PB

ρωτα διὰ τὴν εἰς ἓν συναγωγὴν τῆς τε οὐσίας τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐνεργείας, καὶ οὕτως ἀνιὼν καὶ ἀναλύων φαίνεται· ἀλλὰ καὶ πρὸς διαίρεσιν πολλάκις ἀναγκαῖον τοῦτο· οὕτως γοῦν ὁ Σωκράτης (Gorg. p 497d) διεῖλεν ὅτι ἄλλο τὸ ἡδὺ καὶ ἄλλο τὸ ἀγαθόν, διότι καὶ τὰ ὀνόματα δύο.

X. Ὅτι ὑπόκεινται πρόσωπα νῦν Κρατύλος τε ὁ Ἡρακλείτειος, οὗ καὶ Πλάτων ἠκροάσατο, ὅστις ἔλεγεν τὰ ὀνόματα πάντα φύσει εἶναι, τὰ γὰρ μὴ φύσει ‖ μηδ' ὀνόματα εἶναι, 5 ὥσπερ καὶ τὸν ψευδόμενόν φαμεν μηδὲν λέγειν· καὶ Ἑρμογένης ὁ Σωκρατικός, ὅστις ἀπεναντίας ἔλεγεν οὐδὲν εἶναι ὄνομα φύσει, ἀλλὰ πάντα θέσει· καὶ τρίτος Σωκράτης, ὅστις ἐπικρίνας ἔδειξε τὰ μὲν αὐτῶν εἶναι φύσει, τὰ δὲ καὶ θέσει, οἷον τύχῃ γεγονότα. τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις μᾶλλον τοῦ φύσει μετέχει, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς μᾶλλον τοῦ τυχαίου. ὁ γὰρ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα Ἀθανάσιον καλέσας δηλοῖ τὴν περὶ ταῦτα τῶν ὀνομάτων πλημμέλειαν. ἔτι δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων ἐχόντων εἶδος καὶ ὕλην, κατὰ μὲν τὸ εἶδος μᾶλλον τοῦ φύσει μετέχουσι, κατὰ δὲ τὴν ὕλην μᾶλλον τοῦ θέσει. καὶ πρὸς μὲν Ἑρμογένη λέγων χωρίζει τά τε μονίμως ἐν θεοῖς ἱδρυμένα ὀνόματα, οἷον μυρίνη καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐν ψυχαῖς, οἷον βατίεια· πρὸς δὲ Κρατύλον ἀποδέχεται μὲν τὴν πρὸς τὰ πράγματα τῶν ὀνομάτων ἀναφοράν, δείκνυσι δ' ὅτι ἐστὶ καὶ τὸ τυχαῖον πολὺ ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἅμα δὲ καὶ ὅτι οὐ πάντα κινεῖται τὰ πράγματα.

XI. Ὅτι ὁ μὲν οὐρανὸς μᾶλλον ἔχων τὴν κίνησιν, ἔχει καὶ τὴν στάσιν τρόπον τινά, οἷον ἐν τοῖς πόλοις καὶ τοῖς τοιούτοις· ἡ δὲ γῆ μᾶλλον ἔχουσα τὴν στάσιν, ἔχει καὶ τὴν κίνησιν διὰ τὴν ἀλλοίωσιν.

---

3 καὶ AF: om PB 6 ὑπόκεινται ABF: ὑπόκειται P ἡρακλείτιος ll cfr Diog. L. III 6 6 sqq cfr Ammon. de interpr. 34,15 sqq Busse 7 cfr Crat. p 383a 10 cfr Crat. p 383d 11—13 cfr Ammon. de interpr. 37,1—14 Busse 15 cfr in Crat. 18,25 20 sqq cfr in Crat. 35,6 sqq

XII. Ὅτι τὰ ὀνόματα, καὶ ⟨τὰ⟩ τὸ φύσει ἔχοντα τοῦ θέσει μετέχει, καὶ τὰ θέσει ὄντα καὶ τοῦ φύσει μετείληφεν· καὶ διὰ τοῦτο τὰ ὀνόματα πάντα φύσει καὶ πάντα θέσει, καὶ τὰ μὲν φύσει τὰ δὲ θέσει.

XIII. Ὅτι τὰ δύο ταῦτα μειράκια ἐξεναντίας δοξάζοντα ἄλληλα ἀνατρέποντα μερικῶς, οὐκ ἠδύναντο καθολικῶς τὸ οἰκεῖον κατασκευάσαι· καὶ γὰρ τὸ μὲν καθόλου διὰ τοῦ μερικοῦ
6 ἀνασκευάζεται, οὐκέτι δὲ ‖ διὰ τοῦ αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον κατασκευάζεται, ἀλλὰ διὰ τοῦ καθόλου· οἷς ὁ Σωκράτης ἐπιγενόμενος καὶ διαιτήσας διήρθρωσεν τὰ πράγματα ἐπιστημονικῶς.

XIV. Ὅτι ὁ μὲν Κρατύλος, ἐπιστημονικὸς ὢν καὶ βραχυλογώτατος, ὅπερ ἦν ἐξαίρετον τῶν Ἡρακλειτείων, διὰ τὸ μὴ φθάνειν ἀμειφθέντα τὰ πράγματα τῇ ἀστάτῳ ἑαυτῶν φύσει προλαμβάνειν αὐτὰ βουλομένων, δι' ἐλαχίστων φαίνεται συλλαβῶν καὶ ῥημάτων δι' ὅλου τοῦ διαλόγου ἀποκρινόμενος· διὸ καὶ τὸ *βούλει* (p 383ᵃ) ἐκ προοιμίων εὐθὺς τούτῳ ἀνέθηκεν ὁ μιμητικώτατος Πλάτων· ὁ δὲ Ἑρμογένης, δοξαστικὸς ὢν καὶ ταῖς τῶν πολλῶν προσκεχηνὼς δόξαις, τό τε θέσει τῶν ὀνομάτων εἰσήγαγεν καὶ τὸ *εἴ σοι δοκεῖ* οἰκειότατα ὑπὸ Κρατύλου ἤκουσεν· ἡ γὰρ δόκησις τῶν ἀβουλήτων πολλάκις ἐστὶ καὶ ⟨ἀ⟩προαιρέτων, ὥσπερ ἡ βούλησις τῶν ἀγαθῶν μόνων.

XV. Ὅτι πᾶσα ἡ Ἀπολλωνιακὴ σειρὰ τῆς δημιουργικῆς τοῦ Διὸς ἐξήρτηται ἡγεμονίας.

XVI. Ὅτι τῆς Κρατύλου δόξης γέγονεν Πυθαγόρας τε καὶ Ἐπίκουρος (frg 335 Us.), Δημόκριτος (frg 26 Diels) δὲ καὶ Ἀριστοτέλης τῆς Ἑρμογένους. ἐρωτηθεὶς γοῦν Πυθα-

---

1 τὰ add   4 ⟨οὐ⟩ ante τὰ μὲν Kroll   6 ⟨τὰ⟩ ante ἄλληλα Kroll   9 ἐπιγινόμενος P   11 sqq cfr Aristot. Metaph. III p 1010ᵃ11   12 ἡρακλειτίων ll   21 ⟨ἀ⟩προαιρέτων sci: προαιρετῶν   23 ἀπολλωνικὴ P   27 cfr Aristot. de interpr. p 16ᵃ,27 sqq, soph. el. p 165ᵃ,6—8, de sensu p 437ᵃ,14—15

27 τε (δὲ supra) A   27 sqq cfr Aelian. V. H. 4,17 Iambl. vit. Pyth. p 60,5 N.; Procl. in Tim. 276,16, in Alc. 528,13 sqq

γόρας, τί σοφώτατον τῶν ὄντων· ἀριθμὸς ἔφη· τί δὲ δεύτερον εἰς σοφίαν, ὁ τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασι θέμενος. ᾐνίττετο δὲ διὰ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὸν νοητὸν διάκοσμον τὸν περιέχοντα τὸ πλῆθος τῶν νοερῶν εἰδῶν· ἐκεῖ γὰρ ὁ πρώτως καὶ κυρίως ἀρι‖θμὸς μετὰ τὸ ἓν ὑπέστη τὸ ὑπερούσιον, ὃς καὶ 7
τὰ μέτρα τῆς οὐσίας πᾶσι τοῖς οὖσι χορηγεῖ, ἐν ᾧ καὶ ἡ ὄντως σοφία καὶ ἡ γνῶσις, ἑαυτῆς οὖσα καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐστραμμένη καὶ ἑαυτὴν τελειοῦσα· καὶ ὥσπερ ἐκεῖ νοητὸν καὶ νοῦς καὶ νόησις ταὐτόν, οὕτως καὶ ἀριθμὸς καὶ σοφία ταὐτόν ἐστι ἐκεῖ· διὰ δὲ τοῦ θεμένου τὰ ὀνόματα τὴν ψυχὴν ᾐνίττετο, ἥτις ἀπὸ νοῦ μὲν ὑπέστη· καὶ αὐτὰ μὲν τὰ πράγματα οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ νοῦς πρώτως, ἔχει δ' αὐτῶν εἰκόνας καὶ λόγους οὐσιώδεις διεξοδικούς, οἷον ἀγάλματα τῶν ὄντων, ὥσπερ τὰ ὀνόματα ἀπομιμούμενα τὰ νοερὰ εἴδη τοὺς ἀριθμούς· τὸ μὲν οὖν εἶναι πᾶσιν ἀπὸ νοῦ τοῦ ἑαυτὸν γινώσκοντος καὶ σοφοῦ, τὸ δ' ὀνομάζεσθαι ἀπὸ ψυχῆς τῆς νοῦν μιμουμένης. οὐκ ἄρα, φησὶ Πυθαγόρας, τοῦ τυχόντος ἐστὶ τὸ ὀνοματουργεῖν, ἀλλὰ τοῦ τὸν νοῦν ὁρῶντος καὶ τὴν φύσιν τῶν ὄντων· φύσει ἄρα τὰ ὀνόματα.

Ὁ δὲ Δημόκριτος (frg 26 Diels) *θέσει λέγων τὰ ὀνόματα διὰ τεσσάρων ἐπιχειρημάτων τοῦτο κατεσκεύαζεν· ἐκ τῆς ὁμωνυμίας· τὰ γὰρ διάφορα πράγματα τῷ αὐτῷ καλοῦνται ὀνόματι, οὐκ ἄρα φύσει τὸ ὄνομα· καὶ ἐκ τῆς πολυωνυμίας· εἰ γὰρ τὰ διάφορα ὀνόματα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἓν πρᾶγμα ἐφαρμόσουσιν, καὶ ἐπάλληλα, ὅπερ ἀδύνατον· τρίτον ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων μεταθέσεως· διὰ τί γὰρ τὸν Ἀριστοκλέα μὲν Πλάτωνα, τὸν δὲ Τύρταμον Θεόφραστον μετωνομάσαμεν, εἰ φύσει ‖ τὰ* 8

---

4 πρώτω̊ς P 7 fort. σ., κ. [ἡ] γν. ἑαυτ. 13 cfr Democr. frg 142 Diels 15 ἑαυτοῦ P 26 cfr Diog. Laërt. III 4; Olymp. Proleg. c. 1 Herm., vit. Plat. 383,25—33 West.; Sext. Math. I 258 Bekk.; Apul. dogm. Plat. I 1, Ammon. de interpr. 20,19 Busse etc 27 cfr Strab. XIII p 618; Diog. Laërt. V 38; Olymp. Proleg. c. 1 Herm., vit. Plat. 383,33 West.; Sext. Math. I 258; Ammon. de interpr. 20,19 Busse etc

ὀνόματα; ἐκ δὲ τῆς τῶν ὁμοίων ἐλλείψεως· διὰ τί ἀπὸ μὲν τῆς φρονήσεως λέγομεν φρονεῖν, ἀπὸ δὲ τῆς δικαιοσύνης οὐκέτι παρονομάζομεν; τύχῃ ἄρα καὶ οὐ φύσει τὰ ὀνόματα. καλεῖ δὲ ὁ αὐτὸς τὸ μὲν πρῶτον ἐπιχείρημα πολύσημον, τὸ δὲ δεύτερον ἰσόρροπον, ⟨τὸ δὲ τρίτον μετώνυμον⟩, τὸ δὲ τέταρτον νώνυμον. ἐπιλυόμενοι δέ τινές φασιν, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον ὅτι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ τὸ ἓν ὄνομα πλείω ἐνεικονίζεται πράγματα, ὡς τὸ ἔρως καὶ ἀπὸ τῆς ῥώμης καὶ ἀπὸ τοῦ πτέρως διάφορα δηλοῖ· πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὅτι οὐδὲν κωλύει κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο δηλοῦν τὰ διάφορα ὀνόματα τὸ αὐτό, οἷον μέροψ καὶ ἄνθρωπος, κατὰ μὲν τὸ μεμερισμένην ἔχειν ζωὴν μέροψ, κατὰ δὲ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπεν ἄνθρωπος· πρὸς δὲ τὸ τρίτον ὅτι τοῦτο αὐτὸ σημεῖον τοῦ φύσει εἶναι τὰ ὀνόματα, ὅτι μετατίθεμεν τὰ οὐ κυρίως καὶ παρὰ φύσιν κείμενα ἐπὶ τὰ κατὰ φύσιν· πρὸς δὲ τὸ τέταρτον ὅτι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ ἐξ ἀρχῆς κείμενα ὑπὸ τοῦ πολλοῦ χρόνου ἐξέλιπον.

XVII. Ὅτι τὸ φύσει τετραχῶς· ἢ γὰρ ὡς αἱ τῶν ζῴων καὶ φυτῶν οὐσίαι ὅλαι τε καὶ τὰ μέρη αὐτῶν· ἢ ⟨ὡς⟩ αἱ τούτων ἐνέργειαι καὶ δυνάμεις, ὡς ἡ τοῦ πυρὸς κουφότης καὶ θερμότης· ἢ ὡς αἱ σκιαὶ καὶ αἱ ἐμφάσεις ἐν τοῖς κατόπτροις· ἢ ὡς αἱ τεχνηταὶ εἰκόνες ἐοικυῖαι τοῖς ἀρχετύποις ἑαυτῶν. ὁ μὲν οὖν Ἐπίκουρος (frg 335 Us.) κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον ᾤετο φύσει εἶναι τὰ ὀνόματα, ὡς ἔργα φύσεως προηγούμενα, ὡς τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὅρασιν, καὶ ὡς τὸ ὁρᾶν
9 καὶ ἀκούειν οὕτως καὶ τὸ ὀνομάζειν, ὥστε καὶ τὸ ὄνο||μα φύσει

ἐλ
1 ἐκλείψεως A 2 οὐκ ἔστι A 3 παρομάζομεν A 5 add Diels 7 ἐνεικονίζεται sci: ἐνεικονίζει 8. 9 cfr Phaedr. p 238c, 252bc 9—11 cfr Ammon. de interpr. 38,2—16 11—13 cfr Crat. p 399c 12 ζωὴν] φωνὴν Steinthal (Gesch. der Sprachw.[2] I 179) cfr Et. M. 580,37 ἄνω θρεῖν P cfr Et. M. 109,18 13—15 cfr Ammon. de interpr. 37,28—38,2 Busse 19 ⟨ὡς⟩ add Usener 21. 22 cfr Ammon. de interpr. 34,26—28 23 δεύτερον Usener: πρῶτον 26 καὶ ⟨τὸ⟩ ἀκ. Gassendus

εἶναι ὡς ἔργον φύσεως. ὁ δὲ Κρατύλος κατὰ τὸ τέταρτον· διὸ καὶ ἴδιόν φησιν ἑκάστου πράγματος εἶναι τὸ ὄνομα ὡς οἰκείως τεθὲν ὑπὸ τῶν πρώτως θεμένων ἐντέχνως καὶ ἐπιστημόνως. ὁ γὰρ Ἐπίκουρος (frg 335 Us.) ἔλεγεν ὅτι οὐχὶ ἐπιστημόνως οὗτοι ἔθεντο τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ φυσικῶς κινούμενοι ὡς οἱ βήσσοντες καὶ πταίροντες καὶ μυκώμενοι καὶ ὑλακτοῦντες καὶ στενάζοντες. ὁ δὲ Σωκράτης κατὰ τὸ τέταρτον σημαινόμενον λέγει φύσει εἶναι τὰ ὀνόματα, ὡς διανοίας μὲν ἐπιστήμονος ἔκγονα καὶ οὐχὶ ὀρέξεως φυσικῆς, ἀλλὰ ψυχῆς φανταζομένης, οἰκείως δὲ τοῖς πράγμασι τεθέντα ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ κατὰ μὲν τὸ εἶδος τὰ αὐτὰ πάντα καὶ μίαν ἔχει δύναμιν καὶ φύσει ἐστίν, κατὰ δὲ τὴν ὕλην διαφέρει ἀλλήλων καὶ θέσει ἐστίν· κατὰ μὲν γὰρ τὸ εἶδος ἔοικε τοῖς πράγμασι, κατὰ δὲ τὴν ὕλην διαφέρει ἀλλήλων.

XVIII. Ὅτι ἔοικεν τὸ μὲν Κρατύλος ὄνομα κεῖσθαι παρὰ τὸ περικρατῆσαι ἀραρότως τῶν Ἡρακλείτου δογμάτων καὶ διὰ τοῦτο καταφρονῆσαι τῶν ῥευστῶν ὡς μηδὲ κυρίως ὄντων· τὸ δὲ Σωκράτης παρὰ τὸ σωτῆρα εἶναι τοῦ κράτους τῆς ψυχῆς, τουτέστι τοῦ λόγου, καὶ μὴ καθέλκεσθαι ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων.

XIX. Ὅτι τὰ μὲν ἀίδια ἐκ τῶν δυνάμεων ἢ ἐνεργειῶν ἔλαχεν τῆς ὀνομασίας, τὰ δὲ γενητὰ ἐκ τῆς χρείας καὶ κοινωνίας.

XX. Ὅτι δεῖ τὸν μιμήσασθαί τι βουλόμενον ἐπιστήμονα 10
εἶναι δυοῖν, τοῦ τε ἀρχετύπου καὶ τῆς δημιουργικῆς τέχνης.

XXI. Ὅτι Ἑρμογένης παρ' Αἰσχίνῃ (p 25 Herm.) κωμῳδεῖται ὡς χρημάτων ἥττων· ἀμέλει τὸν Τηλαύγη ἑταῖρον ὄντα καὶ χαρίεντα παρεώρα ἀθεράπευτον. τὸ δὲ ὄνομα παρὰ τὸ ἕρμαιον τὸ κερδαλέον γενέσθαι αὐτῷ, ἢ μᾶλλον ὅτι ὁ

---

1 τέταρτον Usener: δεύτερον 3 πρώτως ABF: πρώτων P 6 πταίροντες A: πτέοντες P 7—11 cfr Ammon. de interpr. 35,1—12 Busse 9 ἐπιστήμονας P 16 τὸ] τῶ A 27 δεῖ] δὴ A τηλαυγῆ ll 29 ἕρμαιον sci: ἕρμεον A: ἑρμέον P 29—p 9,2 cfr Crat. p 384c

Ἑρμῆς θεός ἐστιν κερδῶν ἔφορος, οὗτος δὲ δυστυχὴς ἦν περὶ τὸ κερδαίνειν.

XXII. *Ὅτι διαβέβληνται οἱ Ἡρακλείτειοι καὶ ὡς ἀλαζόνες καὶ ὡς εἴρωνες καὶ ὡς ὑπερόπται ἔν τε Θεαιτήτῳ* (p 179e sqq) *ὑπὸ Θεοδώρου καὶ νῦν* (p 384a) *ὑπὸ Ἑρμογένους, πλὴν οὐχ ὑπὸ φιλοσόφων· ὁ μὲν γὰρ γεωμέτρης, ὁ δὲ νεανίσκος· οὐ γὰρ σχολὴ τῷ ὄντως φιλοσόφῳ τὸν καιρὸν εἰς τοιαῦτα ἀναλίσκειν.*

XXIII. *Ὅτι οὐκ εὐκαταφρόνητον ἡγεῖται ὁ Σωκράτης τὸ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος σκέμμα, ἀλλὰ διὰ τῆς παροιμίας τοῦ χαλεπὰ τὰ καλὰ* (p 384b) *εἶναι ἀποσεμνύνει αὐτό.*

XXIV. *Ὅτι εἰρωνευόμενος νῦν* (p 384bc) *ὁ Σωκράτης διαβάλλει τὸν σοφιστὴν Πρόδικον. ἐκ γὰρ τῆς δραχμαίας, ὡς ἔοικεν, ἐπιδείξεως κατέγνω καὶ τὴν πεντηκοντάδραχμον ἀπατηλὴν οὖσαν καὶ πορισμοῦ χάριν ἐπιτηδευθεῖσαν· οἱ γὰρ*
11 *τὰς πεντήκοντα κατα||βαλλόμενοι δραχμὰς ἠξιοῦντο τῆς ἀκροάσεως. τὸ δὲ κακοῦργον τοῦ σοφιστοῦ διὰ τῶν τριῶν τούτων δεῖ ἐννοεῖν, ὅτι ἀργυρίῳ ἐτίμα ὁ σοφιστὴς τὴν τελεωτέραν καὶ ἀτελεστέραν γνῶσιν· ὅτι ἐκ μόνης ἀκροάσεως ἐπηγγέλλετο τὴν γνῶσιν ἐντιθέναι· ὅτι οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων τῆς μαρτυρίας ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ τοῦ σοφιστοῦ ἀποφάσεως λέγει τὴν τοιαύτην γίνεσθαι γνῶσιν.*

XXV. *Ὅτι τὸ μὲν ζητεῖν ἀπὸ τῆς τοῦ Ἑρμοῦ μητρὸς Μαίας ταῖς ψυχαῖς ἐνδίδοται, ἡ δὲ εὕρεσις ἀπὸ τῆς Ἑρμαϊκῆς σειρᾶς. καὶ γὰρ τὰ ὁλικώτερα γένη τῶν θεῶν καὶ πρὸ τῶν μερικωτέρων ἐνεργεῖ καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ὕστερον· διὸ καὶ ἀτελὴς ἡ ζήτησις καὶ ὡς εἰπεῖν ὕλην προπαρασκευαζομένην ὁρῶμεν ἐκ τῆς τῶν ὑψηλοτέρων αἰτίων διαδόσεως εἰς τὰ μετ-*

---

3 *ἡρακλείτιοι* ll 4 *τε* FP: *τῶ* AB 11 cfr schol. Crat. p 384a *ἀποσεμνύνει* Boiss.: *ἀποσεμνύνειν* 14 *πεντηκοντάδραχμον* B: *πεντήκοντα δραχμῶν* A: *πεντηκοντάδα δραχμῶν* F: *πεντήκοντα δραχμὴν* P 16 *τῆς* ⟨*τελεωτέρας*⟩ *ἀκρ.* ci Festa 23 sqq cfr Cornut. 23,6 sqq Lang 23 cfr Crat. p 384c

ἔχοντα, οἷον δὲ μορφὴν καὶ εἶδος ἐπιγινόμενον ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων.

XXVI. Ὅτι οἱ μὲν σοφισταὶ χαίρουσι τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, οἱ δὲ φιλόσοφοι τοῖς διαλογικοῖς· καὶ πάλιν ὡς εἰδωλοποιοὶ οἱ σοφισταὶ ὑποδύονται τὸν διαλεκτικόν, καὶ οὕτως γίνεται ἡ ἐριστικὴ αὐτῶν ἐνόχλησις.

XXVII. Εἰ αἱ τοῦ Σωκράτους εἰρωνεῖαι οὐκ ὀφείλουσιν χηρεύειν ἀληθείας, πῶς λέγει ν ῦ ν (p 384[bc]) μὴ εἰδέναι τὸ ἀληθές; ἦ τοῦτο λέγει ὅτι καθ' ἕξιν εἰδὼς οὐκ οἶδεν κατὰ προχείρισιν; ἢ ὅτι πολὺ ἐν τοῖς ὀνόμασι τὸ μὴ ὂν καὶ ἀόριστον διὰ τὴν τῆς γενέσεως πλημμέλειαν;

XXVIII. Ὅτι τῆς Ἑρμαϊκῆς δόσεως τὰ μέν ἐστι νοερὰ καὶ πρῶτα ἀγαθά, τὰ δὲ δεύτερα καὶ τῆς διανοίας τελεσιουργά, τὰ δὲ τρίτα καὶ τῆς ἀλογίας καθαρτικὰ καὶ διαφερόντως τῶν φαντασικῶν κινήσεων με||τρητικά, τὰ δὲ τῶν τῆς φύσεως 12
λόγων ὑποστατικά, τὰ δὲ καὶ τῶν ἔξω πορίμων δυνάμεων καὶ τῶν κερδῶν χορηγά· ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ἔσχατα τοῦ θεοῦ δῶρα καὶ ἔνυλα, ἅπερ, ὥς φασιν οἱ ἀστρολόγοι, ἐν ταῖς ἀδόξοις διαθέσεσιν ὁ θεὸς δίδωσιν.

XXIX. Ὅτι τῷ φιλοσόφῳ προσήκει ἥκιστα μὲν περὶ τῶν καθ' ἕκαστα πραγμάτων διαλέγεσθαι, φησὶν ὁ Πλάτων, πρὸς δὲ τὴν τῶν ὅλων καὶ κοινῶν ἀνάγεσθαι θεωρίαν.

XXX. Τὸ συνημμένον Ἑρμογένους (p 384[d]) οὕτως· εἰ ἔστιν μετάθεσις τῶν ὀνομάτων, θέσει τὰ ὀνόματά ἐστι καὶ σύμβολα τῶν πραγμάτων· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. τὸ δὲ συνημμένον τοῦ Πρόκλου οὕτως· εἰ τὰ ὀνόματα σύμβολα τῶν πραγμάτων καὶ θέσει, οὐκ ἔτι χρείαν ἔχομεν τῆς τῶν ὀνομάτων μεταθέσεως· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. καὶ συνάγεται ἐν πρώτῳ σχήματι· εἰ ἔστι μετάθεσις τῶν ὀνομάτων, οὐκ ἔστι μετάθεσις τῶν ὀνο-

---

9 ἢ ll 10 προχείρησιν: corr Kroll 17 ἐστι ABF: εἰσι P
20 sqq cfr Phaed. p 64[d] sqq 82[e] sqq Theaet. p 173[c] sqq Resp. VI p 500[b] etc 24 ὀν. εἰ ἐστ. P

μάτων. κακῶς ἄρα οἱ περὶ Ἑρμογένη φασίν· εἰς γὰρ τὰ καθ' ἕκαστα ἑώρων μόνον, οὐκ ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰ ἀίδια· τῶν γὰρ ἀιδίων καὶ τὰ ὀνόματα θεῖα καὶ σεβάσμια ὡς ἱερὰ θεῶν, τὰς δυνάμεις τε καὶ ἐνεργείας τῶν θεῶν ἀποτυπούμενα, ἅπερ καὶ ὁ ἐν Φιλήβῳ (p 12^{bc}) Σωκράτης σέβει, καὶ πέρα τοῦ μεγίστου φόβου περὶ αὐτὰ εὐλάβειαν ἔχει.

XXXI. Ὅτι ὁ Ἑρμογένης (p 385^{d}) ὀρθότητά τινα οἴεται εἶναι τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ ταύτην ἐξηρτῆσθαι τῆς θέσεως, ὥσπερ εἴ τις λέγοι τὸ δίκαιον ὀρθὸν μὲν εἶναι, ἀλλὰ θέσει
13 (ἄλλο γὰρ παρ' ἄλλοις). τί || οὖν ἂν εἴποι ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀιδίοις κειμένων ὀνομάτων;

XXXII. Ὅτι τὸ τοῦ Ἑρμογένους ἦθος φιλομαθὲς καὶ φιλόλογον καὶ φιλάληθες παραδέδοται ἐξ ὧν λέγει αὐτός (p 384de).

XXXIII. Ὅτι τρισὶν ἐπιχειρήμασιν ὁ Σωκράτης διελέγχει τὴν Ἑρμογένους θέσιν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐντρεπτικόν, τὸ δὲ δεύτερον βιαστικόν, τὸ δὲ τρίτον πειθοῦς τελεωτάτης αἴτιον. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρῶτον τοιοῦτον· εἰ θέσει τὰ ὀνόματα, ἔσται ὁμοίως καὶ ἰδιώτης καὶ πόλις κυρία τῆς τῶν πραγμάτων ὀνομασίας, καὶ κληθήσονται τὰ πράγματα ἄλλως καὶ ἄλλως καὶ ἀμειφθήσονται πολυσχιδῶς διὰ τὸ ἀόριστον εἶναι τὸ τῶν καθ' ἕκαστα τυχαῖον καὶ ἄνευ ἐπιστήμης προαιρούμενον καὶ δοκοῦν· ἀλλὰ μὴν οὐ τὸ ἑπόμενον· οὐδ' ἄρα τὸ ἡγούμενον.

XXXIV. Ὅτι παντὸς πράγματος τὴν ἄπληστον μετουσίαν ἀνατρέπειν καὶ ἑαυτὴν ὅλην ὁ ἐν Πολιτείᾳ (VIII p 563^{e} sqq) λέγει Σωκράτης.

XXXV. Ὅτι αἱ ψυχαὶ πρὸ τοῦ πεσεῖν εἰς γένεσιν εἶχον πάντα φανὰ καὶ αὐταῖς γνώριμα, καὶ ἡ μία ταῖς πάσαις ἐγινώσκετο καὶ αἱ πᾶσαι τῇ μιᾷ.

XXXVI. Ὅτι ἄλλο βούλεται δηλοῦν ἡ παρὰ Ἀριστοτέλει

---

2 ἴδια P (α literae ι supsci P^{2}) 4 τε] τὸ A 5 φιλήκω A (β ex κ A^{2}) 9 λέγει P 17 βλαστικὸν P 18 sqq cfr Crat. p 385^{a} sqq ἔσται ABF: ἔστιν P 21 πολυσχεδῶς: corr Kroll 22 προαιρούμενον A: προαιρόμενον P

(de interpr. 17[a],25) ἀλήθεια τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου, καὶ ἄλλο ἡ παρὰ Πλάτωνι νῦν (p 385[bc]) λεγομένη, καθ' ἥν, φησί, καὶ τὰ ὀνόματα καθ' αὑτὰ λεγόμενα ἀληθεύουσιν. ἡ μὲν γὰρ τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν λέγει τοῦ κατηγορουμένου καὶ ὑποκειμένου ἔχειν τό τε ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές. ὁ δὲ μέγας Πλάτων τετραχῶς οἶδε τῷ τῆς ἀληθείας καὶ ψεύδους χρῆσθαι σημαινομένῳ· ἢ γὰρ κατὰ τὰς ὑπάρξεις αὐτὰς || τῶν πραγμάτων, ὡς ὅταν τὰ μὲν ὄντως ὄντα 14 ἀληθῶς εἶναι λέγῃ, τὰ δὲ οὐκ ὄντως ὄντα ψευδῶς· ἢ κατὰ τὰ πάθη τὰ ἐπακολουθοῦντα ταῖς προηγουμέναις κινήσεσιν, ὥσπερ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ διεῖλεν ἡδονὴν ὁ ἐν Φιλήβῳ (p 36[c] sqq, 40[cd]) Σωκράτης· ἢ κατὰ τὰς γνώσεις, ὡς ὅταν διορίζηται ψευδεῖς δόξας καὶ ἀληθεῖς· ἢ κατὰ τὰ ὄργανα τῆς γνωστικῆς ζωῆς, οἷον τοὺς λόγους καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ στοιχεῖα· καὶ γὰρ ἐν τούτοις ὁρᾷ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ψεῦδος κατὰ τὴν πρὸς τὰ πράγματα ἐφάρμοσιν καὶ συμφωνίαν. ἔχουσι δὲ καὶ οἱ ῥήτορες ἰδέαν λόγου τινά, ἣν καλοῦσιν ἀλήθειαν.

XXXVII. Ὅτι Ἀντισθένης ἔλεγεν (ap. Aristot. metaph. IV, p 1024[b],32—34) μὴ δεῖν ἀντιλέγειν· πᾶς γάρ, φησί, λόγος ἀληθεύει· ὁ γὰρ λέγων τὶ λέγει· ὁ δέ τι λέγων τὸ ὂν λέγει· ὁ δὲ τὸ ὂν λέγων ἀληθεύει. ῥητέον οὖν πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔστιν καὶ τὸ ψεῦδος καὶ οὐδὲν κωλύει τὸν τὸ ὂν λέγοντα ψεῦδος λέγειν· καὶ ἔτι ὁ λέγων περί τινος λέγει, καὶ οὐχὶ τὶ λέγει.

XXXVIII. Τὸ κατὰ Πρωταγόρου ἐπιχείρημα (p 386[a—d]) τοιοῦτον· εἰ οἷα φαίνεται ἑκάστῳ τὰ πράγματα, τοιαῦτά εἰσιν, οὐκ ἔσονται οἱ μὲν φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων οἱ δὲ ἄφρονες· ἀλλὰ μὴν οὐ τὸ δεύτερον· οὐδ' ἄρα τὸ πρῶτον.

XXXIX. Ὅτι πᾶς πονηρὸς δι' ἄγνοιαν τῶν ὡς ἀληθῶς ἀγαθῶν ταύτην νοσεῖ τὴν νόσον καὶ ἄκων ἐστὶ τοιοῦτος· οὐδενὶ γὰρ αἱρετὸν τὸ οἰκεῖον κακόν.

---

2 λέγομεν P 6 sqq cfr Ammon. de interpr. p 21,24—33 13 ἀληθείας: corr 15 ὁρᾶν A 16 cfr Hermog. Π p 375,13 Speng. 18 cfr etiam Euthyd. p 284[c] 23 ἔτι] ἔστι A

XL. Ὅτι μᾶλλον οἱ κακοὶ γινώσκονται ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἤπερ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀρετὴ τοῖς κακοῖς φανερά, διότι τυφλὸν ἡ κακία καὶ ἀγνοεῖ πρῶτον ἑαυτήν, εἶτα καὶ τοὺς
15 ἄλλους, καὶ ὅτι οἱ μὲν ‖ κακοὶ οὐ τοσοῦτον δύνανται τῆς ἀγαθουργίας τῶν καλῶν ἀπολαῦσαι διὰ ἠλιθιότητα, οἱ δὲ καλοὶ μᾶλλον κακύνονται πάσχοντες ὑπὸ τῶν πονηρῶν· τὰ γὰρ χερείονα, φασίν (Hom. *Α* 576), νικᾷ· καὶ ὁ Σωκράτης μᾶλλον μετέλαβεν τῆς τοῦ Ἀνύτου κακουργίας ἤπερ τῆς Σωκράτους ἀγαθότητος ἐκεῖνος ἀπώνατο.

XLI. Ὅτι ἄλλο τὸ Πρωταγόρου δόγμα (p 386^c) καὶ ἄλλο τὸ Εὐθυδήμου (p 386^d)· τὸ μὲν γὰρ λέγει ὅτι οὐδὲν ὂν τὸ ὑποκείμενον φαντάζεται τοῖον ἢ τοῖον παρὰ τοῖς αἰσθανομένοις διὰ τὴν σύμμιξιν τοῦ ποιοῦντος καὶ πάσχοντος· τὸ δὲ τοῦ Εὐθυδήμου ἕκαστον ποιεῖ τὰ πάντα ὂν ἅμα καὶ ἀεί, καὶ πάντα ἀληθεύειν, οἷον τὸν λέγοντα τὸ ξύλον λευκὸν καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ μέγα καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρόν, καὶ τὰς τούτων ἀποφάσεις πάσας ἀληθεύειν. ἐκ διαφόρων οὖν ἀρχῶν ὁρμώμενοι οὗτοι οἱ σοφισταὶ εἰς τὸ αὐτὸ καταλήγουσιν.

XLII. Ὅτι ἡ τῆς πρώτης ἀπειρίας δύναμις πᾶσι τοῖς ὁπωσοῦν εἶναι δυναμένοις ἀφ' ἑαυτῆς δίδωσι τὴν πρόοδον, τὸ δὲ πέρας ἕκαστον ἀφορίζει καὶ περιγράφει καὶ ἵστησιν ἐν οἰκείοις ὅροις· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τὸ μὲν εἶδος πᾶσιν ἀπὸ τῆς μονάδος ἐφήκει καὶ τοῦ πέρατος, τὸ δ' ἀνέκλειπτον κατὰ τὴν πρόοδον ἀπὸ τῆς γονίμου δυάδος· ὥστε ἕκαστον τῶν ὄντων φύσιν ἔχει τινὰ καὶ ὅρον καὶ ἰδιότητα καὶ τάξιν οἰκείαν διὰ τὸ πρῶτον πέρας· ἔστιν ἄρα καὶ ἡ ἀντίφασις ἐν τοῖς λόγοις ὡρισμένως τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθὲς παριστᾶσα.

XLIII. Ὅτι τὸ πράττειν ἐπὶ μόνων τῶν κατὰ διάνοιαν ἐνεργούντων λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τὸ ποιεῖν (p 387^c)·
16 ἔχουσιν οὖν καὶ ⟨αἱ⟩ πράξεις καὶ αἱ ποιήσεις ‖ ἰδίους ὅρους

---

3 ἐπαυτὴν A 5 καλοὶ Boiss.: κακοὶ 28 sqq cfr Aspas. in Eth. Nic. p 2,26—3,2 Heylb. 30 ⟨αἱ⟩ (ante πράξ.) F: om cett

καὶ ὄργανα καὶ καιρούς, καὶ οὐ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχὸν ποιεῖ ἢ πράττει.

XLIV. *Ὅτι τὸ* λέγειν (p 387[bc]) *ὑπὸ τὸ* πράττειν *ἐστίν, ἐκ διαιρέσεως τοιαύτης δείκνυται· πᾶσα γὰρ ψυχῆς ἐνέργεια ἢ ἄνευ σώματος γίνεται, καὶ ἔστιν τοῦτο φαντασία δόξα νόησις, ἢ μετὰ σώματος, καὶ τοῦτο διττόν· ἢ γὰρ ἀπροαίρετος, καὶ ἔστιν τοῦτο αἴσθησις καὶ κίνησις ἀκούσιος, ἢ μετὰ προαιρέσεως, καὶ ἔστιν τοῦτο πρᾶξις, ὑφ' ἣν ἡ διάλεξις.*

XLV. *Ἄπορον πῶς τὸ* ὀνομάζειν (p 387[c]) λέγειν *ἐστίν· εἰ γὰρ τὸ ὄνομα μή ἐστιν λόγος, οὐδὲ τὸ ὀνομάζειν λέγειν ἂν εἴη. ἦ πρῶτον μὲν τὸ ὀνομάζειν μέρος εἶπεν τοῦ λέγειν εἶναι καὶ οὐχὶ λέγειν, ὥσπερ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ λόγου μέρος ἀλλ' οὐ λόγος; εἰ δὲ τὸ μὲν τῆς πράξεως μέρος πρᾶξις, τὸ δὲ τοῦ λόγου μέρος οὐ λόγος, θαυμαστὸν οὐδέν· καὶ γὰρ τὸ μὲν τοῦ σώματος μέρος σῶμα, τὸ δὲ τοῦ προσώπου μέρος οὐ πρόσωπον· καίτοι καὶ τοῦτο σῶμά ἐστιν, ὥσπερ καὶ τὸ λέγειν πρᾶξις· ἀλλὰ τὰ μὲν ὁμοιομερῆ, τὰ δ' ἀνομοιομερῆ. δεύτερον δ' ὅτι τὴν ἀκολουθίαν οὐκ ἀναγκαῖον σῴζεσθαι τὴν αὐτὴν ἐπί τε τῶν εἰδῶν καὶ τῶν κινήσεων· ἔστι δ' ὁ μὲν λόγος καὶ τὸ ὄνομα εἴδη καὶ τέλεια καὶ ὅλα, αἱ δὲ κινήσεις κατὰ μέρος ὑφίστανται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὀνομάζειν λέγειν τι ἐστίν· διὰ γὰρ τοῦ ὀνομάζειν πρόεισι τὸ λέγειν. τὸ δὲ τρίτον ὅτι καὶ τὸ λέγειν διττὸν καὶ ὁ λόγος, τὰ μὲν κατὰ τοῦ ὅλου λεγόμενα τοῦ ἐξ ὀνομάτων ὑφεστῶτος, τὰ δὲ κατὰ πάσης φωνῆς σημαντικῆς· οὕτως γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν* Κατηγορίαις (p 4[a],22—34 sqq, al.) *τὴν δόξαν λόγον προσείρηκεν· καὶ ἡ συνήθεια δὲ τὸ λέγειν τάττει καὶ κατὰ τῶν ψιλὸν ὄνομα προφερομένων· εἰώθαμεν γὰρ ἐπιτάττειν τισὶ τὸ ὄνομα* ‖ *τὸ* 17 *ἑαυτῶν ἢ ἄλλων λέγειν, οἱ δὲ ποιοῦσι τὸ ἐπιταχθέν.*

12 *ἦ* sci: *ἢ μὲν μετὰ τὸ* A 28 *ψιλὸν* aut *ψιλῶς* Boiss.: *ψιλῶν* ll 29 *προφερομένων* sci: *προσφερομένων* A: *προσφερομένην* P 30 *ἢ* ABF: *καὶ* P

XLVI. *Προκείσθω δεῖξαι ὅτι τὸ ὀρθὸν ὄνομα φύσει καὶ οὐ θέσει τὴν ὀρθότητα ἔλαχεν· καὶ πρῶτον λεκτέον οὕτως· εἰ τὸ ὀνομάζειν ᾗ τὰ πράγματα πέφυκεν γινόμενον ὀρθῶς ἔχει, τὸ ὄνομα φύσει τῆς ὀρθότητος τυγχάνει· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. δεύτερος λόγος ἀναλύων τὴν πρόσληψιν· εἰ τὸ λέγειν διὰ τὰ πράγματα ἔχει τὸ ὀρθόν, καὶ τὸ ὀνομάζειν ᾗ τὰ πράγματα πέφυκεν γινόμενον ὀρθῶς ἔχει· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. τρίτος λόγος ἀναλύων τοῦ δευτέρου τὴν πρόσληψιν· εἰ πᾶσα πρᾶξις κατὰ τὴν πρὸς τὰ πράγματα οἰκειότητα εὖ πράττεται, καὶ τὸ λέγειν διὰ τὰ πράγματα ἔχει τὸ ὀρθόν· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. τέταρτος ἀναλύων τοῦ τρίτου τὴν πρόσληψιν· εἰ τὰ πράγματα πάντα ἔχει τινὰ φύσιν ἰδίαν καὶ οὐκ εἰσὶν θέσει αἱ πράξεις, κατὰ τὴν πρὸς τὰ πράγματα οἰκειότητα εὖ πράττονται· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. πέμπτος ἀναλύων τοῦ τετάρτου τὴν πρόσληψιν· εἰ μήτε πάντα ἐστὶν ὁμοίως πᾶσι καὶ ἀεί, μήτε ἰδίᾳ ἑκάστῳ ἕκαστον, ἔχει τινὰ φύσιν τὰ πράγματα ἰδίαν ἕκαστον· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. ἕκτος ἀναλύων τοῦ πέμπτου τὴν πρόσληψιν· εἰ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν πάνυ φρόνιμοί εἰσιν οἱ δ'*
18 *ἄφρονες, οὔτε πάντα ἐστὶν ὁμοίως πᾶσι καὶ ἀεί, οὔτε ἰδίᾳ ἑκάστῳ τῶν ὄντων ἕκαστον· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. ἕβδομος ἀναλύων τοῦ ἕκτου τὴν πρόσληψιν· εἰ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν πάνυ χρηστοί εἰσιν οἱ δὲ πάνυ πονηροί, οἱ μὲν πάνυ φρόνιμοί εἰσιν τῶν ἀνθρώπων οἱ δὲ πάνυ ἄφρονες· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον ἄρα.*

XLVII. *Εἰ τὰ ὀνόματα κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην* (de interpr. p 16[a],19 sqq) *θέσει ἐστὶν καὶ σύμβολα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν νοημάτων, δεῖ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν συγκειμένους λόγους ἀποφαντικοὺς θέσει ὄντας μὴ λέγεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου* (de interpr. p 17[a],2—5) *ἐοικέναι τοῖς συν-*

---

2 *ἔλαχεν* A: *ἔλαβεν* P 3 *ᾗ* Boiss.: *ἢ* B: *ἥ* AF: *ἣ* P
7 *ἥ* F: *ἢ* B: *ἣ* AP 17 *ἔχειν* P

θέτοις νοήμασιν, μηδὲ καθ' αὑτοὺς δεκτικοὺς εἶναι ἀληθείας ἢ ψεύδους· ἀλλὰ μὴν οἱ ἀποφαντικοὶ λόγοι οὐσιωδῶς ἔχοντες τὸ ψεύδεσθαι ἢ ἀληθεύειν οὐ θέσει τοῦτο ἔχουσι, οὐδ' ἄρα τὰ ὀνόματα θέσει.

XLVIII. Εἰ (p 387^{d} sqq) ὁ ὀνομάζων πᾶς πράττει τι, ὁ δὲ πράττων δι' ὀργάνου πράττει, καὶ ὁ ὀνομάζων ἄρα δι' ὀργάνου ὀνομάζων ὀργάνῳ χρῆται τῷ ὀνόματι· ἀλλὰ τῶν ὀργάνων τὰ μὲν φύσει, ὡς χείρ, πούς, τὰ δὲ θέσει, ὡς χαλινὸς καὶ τὸ ὄνομα (τοιοῦτον γάρ ἐστι)· τούτων δὲ τῶν τεχνητῶν τὰ μὲν πρὸς τὸ ὑφιστάνειν τι πεποίηται ὡς τὸ σκέπαρνον, τὰ δὲ πρὸς τὸ σημαίνειν καὶ διδάσκειν· τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ ὄνομα· ὄργανον γάρ ἐστιν διδασκαλικὸν καὶ ἐκφαντορικὸν τῆς τῶν πραγμάτων οὐσίας (p 388^{bc}), καὶ ἔστιν τὸ μὲν ἐν τῷ τοιούτῳ ὅρῳ παραληφθὲν ἀπὸ τοῦ χρωμένου τῷ ὀργάνῳ, τὸ δ' ἐκφαντορικὸν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος. δεῖται δ' ὡς μὲν ὄργανον τοῦ χρωμένου, ὡς δὲ εἰκὼν τῆς πρὸς τὸ παράδειγμα ἀναφορᾶς· ὥστε δῆλον ἐκ τούτων ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ὄνομα σύμβολον οὐδὲ θέσεως ἔργον τῆς τυχούσης, ἀλλὰ || συγγενὲς τοῖς πράγμασι καὶ φύσει οἰκεῖον· πᾶν γὰρ ὄργανον 19
πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔργον συντέτακται, καὶ οὐκ ἂν ἄλλῳ τινὶ ἁρμόσειεν ἢ ἐκείνῳ πρὸς ὃ γέγονεν· ὥστε καὶ τὸ ὄνομα, ἅτε ὂν ὄργανον, ἔχει τινὰ συμφυᾶ δύναμιν καὶ τοῖς σημαινομένοις συνηρμοσμένην, καὶ διδασκαλικὸν ὂν ἐκφαντορικὴν ἔχει τάξιν τῶν νοημάτων, καὶ διακριτικὸν ὂν τῆς οὐσίας γνῶσιν ἡμῖν ἐμποιεῖ τῶν πραγμάτων· καὶ αὕτη μὲν ἡ ἐπιχείρησις ἐκ τοῦ εἴδους ἐστὶν τοῦ ὀνόματος, ὥσπερ ἡ πρὸ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ἦν, τουτέστι τῶν πραγμάτων.

XLIX. Ὅτι, τοῦ Ἀριστοτέλους λέγοντος (de interpr. p 17^{a},1—2) εἶναι τὸν λόγον σημαντικόν, οὐχ ὡς ὄργανον δέ, ἀλλὰ θέσει (οὐδὲν γάρ, φησίν, ἐστὶν θαυμαστόν, τῆς φωνῆς φύσει οὔσης ὥσπερ τῆς σωματικῆς κινήσεως, εἶναι θέσει

9 γὰρ ABF: om P   19 cfr Aristot. polit. I p 1252^{b},4—5

τὰ ὀνόματα, ὥσπερ τὴν ὄρχησιν), ὁ Πρόκλος ἀντιλέγει οὕτως· τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν ἀποτέλεσμα τῶν φυσικῶν ὀργάνων· ᾗ γὰρ ὄνομα, πᾶν ὄνομα σημαντικόν ἐστι τινός· οὐ γὰρ ταὐτὸν ὄνομα καὶ φωνή· τὴν μὲν οὖν φωνὴν τὰ φυσικὰ ὄργανα ἀποτελεῖ, οἷον γλῶσσα καὶ ἀρτηρία καὶ πλεύμων καὶ τὰ τοιαῦτα· τὸ δ' ὄνομα συναπεργάζονται μὲν καὶ ταῦτα διὰ τὴν ὕλην, μάλιστα δ' αὐτὸ ἡ διάνοια ἀποτελεῖ τοῦ ὀνοματοθέτου, ἥτις καὶ τὴν ὕλην συναρμόζει πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ παράδειγμα δεόντως. χρῆται δ' αὐτῷ ὁ διαλεκτικὸς κειμένῳ· πᾶν γὰρ ὄργανον ἔχει καὶ τὸν χρώμενον καὶ τὸν ποιητήν, καὶ πᾶν τὸ χρώμενον ἔχει καὶ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν, καὶ πᾶν τὸ ἔχον τὴν ποιητικὴν αἰτίαν ὑπουργεῖ τινι πρὸς τὴν ἐνέργειαν, ἂν μὴ αὐτόγονον ᾖ καὶ αὐθυπόστατον. εἰ οὖν καὶ τὸ ὄνομα τοιοῦτον, ὁ μέν ἐστιν αὐτοῦ ποιητής, ὁ δὲ χρῆται αὐτῷ γεγονότι.

20 καὶ ἔστιν τοῦ μὲν ἔργον τοῦ δὲ ὄργανον. καὶ οὔτε διὰ τοῦτο φύσει, ὅτι τῆς φύσεως ἀποτέλεσμα, οὔτε διὰ τοῦτο ὄργανον, ὅτι δύναμις αὐτῷ χρῆται φυσική τις· ἀλλὰ τὸ ποιοῦν αὐτὸ τέχνη ἐστὶν καὶ τὸ χρώμενον. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ποιοῦν πρὸς τὰ πράγματα βλέπον ποιεῖ, καὶ τὸ χρώμενον διὰ τὴν τῶν πραγμάτων διάκρισιν αὐτῷ χρῆται, διὰ τοῦτο λέγεται φύσει καὶ ὡς ἀποτέλεσμα καὶ ὡς ὄργανον· καὶ γὰρ ⟨ὡς⟩ εἰκὼν ἀποτελεῖται τῶν πραγμάτων καὶ ἐξαγγέλλει αὐτὰ διὰ μέσων τῶν νοημάτων. ὄργανον οὖν εἰκότως εἴρηται (p 388^{b}) τὸ ὄνομα διδασκαλικόν, μικρὸν δ' ὕστερον καὶ ἀποτέλεσμα προσρηθήσεται (p 388^{d}sqq) νομοθετικόν. καὶ ἔστιν τοῦτο ἕνεκα τοῦ διαλεκτικοῦ· τέλος γὰρ καὶ ἀγαθὸν τὸ ἐκφαίνειν τὰ πράγματα. διὸ μᾶλλον ὄργανον αὐτὸ εἶναι λέγει ὁ Σωκράτης (p 388^{a}) ἐκ τοῦ κρείττονος αὐτὸ ἀποσεμνύνων. μέσον οὖν ἐστι τοῦτο ὄργανον τοῦ τε διδάσκοντος καὶ τοῦ μανθάνοντος· καὶ οὐκ

---

2 ᾗ Boiss.: ἡ F: ἣ AB: ἢ P 3 πᾶν ὄνομα om P 5 πλεύμων ABF: πνεύμων P 9 αὐτῷ Boiss.: αὐτὸ 13 καὶ αὐθυπόστατον sci: καθυπόστατον 15 οὔτε$^{\omega}$ P 21 ὡς add 29 καὶ τοῦ A: ὡς P

ἄρα ἦν μία τοῦ τε ποιοῦντος ἐνέργεια καὶ τοῦ πάσχοντος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (phys. ausc. III, p 202ᵃ,13—202ᵇ,22), ἀλλὰ τρεῖς τοὐλάχιστον αἱ κινήσεις, ἡ μὲν τοῦ ποιοῦντος, ἡ δὲ τοῦ ποιουμένου, ἡ δὲ τοῦ ὀργάνου μεταξὺ ἀμφοῖν.

L. Ὅτι ἡ κερκὶς καὶ τὸ τρύπανον (p 387ᵉ sqq) οἰκεῖα παραδείγματα τῷ ὀνόματι· καὶ γὰρ τὸ ὄνομα διακρίνει μὲν τὰ πράγματα ἐξ ἀλλήλων, εἰσδύνει δὲ εἰς τὸν μανθάνοντα διὰ βάθους τῆς ἐννοίας αὐτοῦ.

LI. Ὅτι ὥσπερ ὁ ἐν Γοργίᾳ Σωκράτης, τοῦ Καλλικλέους (p 482ᵉ) ἀντιδιαιροῦντος τὸ κατὰ νόμον δίκαιον καὶ τὸ κατὰ φύσιν, ἀπέδειξεν (p 489ᵃ) τὸν νόμον καὶ τὴν φύσιν ἐπὶ τοῦ δικαίου συντρέχοντα ἀλλήλοις (ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Μίνῳ (p 316ᵇ, 317ᶜ) τὸ αὐτὸ ποιεῖ), οὕτω δεῖ νοεῖν καὶ τὰ ὀνόματα εἶναι νόμῳ καὶ φύσει, ἀλλ' οὐ τῷ τυχόντι νόμῳ ἀλλὰ τῷ αἰωνίῳ καὶ κατὰ λόγους ἀιδίους || ὑφεστηκότι. τὸ γοῦν ὄνομα διὰ μὲν 21 τὴν ποιητικὴν αἰτίαν ἐπιστημονικὴν οὖσαν νόμῳ καὶ θέσει, διὰ δὲ τὴν παραδειγματικὴν αἰτίαν φύσει. ἀλλ' εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, πῶς ὕστερον (p 429ᵇ sqq.) πρὸς Κρατύλον λέγων δείξει ὅτι οὐ μόνον τὸ ὀρθῶς κείμενον δεῖ ὄνομα καλεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ὀρθῶς; ῥητέον οὖν πρὸς τοῦτο ὅτι νόμος μὲν τοῦ καθόλου ἐστὶν θεωρητικός· ὅσα οὖν ὀνόματα ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις κεῖται, νόμῳ ταῦτά ἐστι κείμενα. ἀλλ' ἐπεί εἰσιν καὶ τῶν φθαρτῶν ὀνόματα, οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ ὁ μὲν καθόλου νόμος τούτων οὐ περικρατεῖ, τὸ δὲ τυχαῖον ἐν τούτοις πολύ, οἷον ὁ καλούμενος Ἀμβρόσιος ἢ Ἀθανάσιος ἢ Πολυχρόνιος καὶ τὰ ὅμοια.

Τίς δὲ ἡ τῶν ὀνομάτων ποιητικὴ τέχνη, συντόμως εἴπωμεν· οὐ γὰρ πᾶν ἐστὶν ἐν αὐτῇ τὸ τῆς νομοθετικῆς εἶδος. ὅτι μὲν οὖν ἐστί τις ἐν ψυχῇ εἰκαστικὴ δύναμις, δῆλον (καὶ

---

1 τοῦ τε Crönert: τοῦτο 3 τοῦ ποιοῦντος Crönert: τοῦτο ποι. 4 τοῦ ποιουμένου Crönert: τοῦτο ποι. 5 καὶ τὸ A: ὥς τὶ P 8 βάθρου ci Crönert 20 μὲν νόμος: tri Festa (⟨ὁ⟩ ante μὲν Crönert) 22 ἐστι (vario accentu) ABF: ἔσται P

γὰρ ἡ ζωγραφία καὶ αἱ τοιαῦται ταύτης ἐξήρτηνται τῆς δυνάμεως), ἀφομοιωτικὴ οὖσα τῶν δευτέρων πρὸς τὰ κρείττονα καὶ τῶν ἐν συνθέσει φερομένων εἰδῶν πρὸς τὰ ἁπλούστερα. καὶ πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἡ ψυχὴ δύναται ἑαυτὴν ἐξομοιοῦν τοῖς κρείττοσιν ἑαυτῆς θεοῖς ἀγγέλοις δαίμοσιν· ἀλλὰ καὶ τὰ δεύτερα ἀφ' ἑαυτῆς ἐξομοιοῖ πρὸς ἑαυτὴν διὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως, καὶ ἔτι πρὸς τὰ κρείττω ἑαυτῆς, διὸ θεῶν τε ἀγάλματα καὶ δαιμόνων δημιουργεῖ· βουλομένη δ' ἀύλους τρόπον τινὰ καὶ μόνης τῆς λογικῆς οὐσίας ἐγγόνους ὑποστῆσαι τῶν ὄντων ὁμοιότητας, ἀφ' ἑαυτῆς, χρωμένη τῇ λεκτικῇ φαντασίᾳ συνεργῷ, τὴν τῶν ὀνομάτων παρήγαγεν οὐσίαν· καὶ ὥσπερ ἡ τελεστικὴ διὰ δή τινων συμβόλων καὶ ἀπορρήτων συνθημάτων τὰ τῇδε ἀγάλματα τοῖς θεοῖς ἀπει-
22 *κάζει καὶ ἐπι||τήδεια ποιεῖ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων ἐλλάμψεων, οὕτω δὲ καὶ ἡ νομοθετικὴ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀφομοιωτικὴν δύναμιν ἀγάλματα τῶν πραγμάτων ὑφίστησι τὰ ὀνόματα διὰ τοίων καὶ τοίων ἤχων ἀπεικονιζομένη τὴν τῶν ὄντων φύσιν, καὶ ὑποστήσασα παρέδωκεν εἰς χρῆσιν τοῖς ἀνθρώποις. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται κύριος εἶναι τῆς τῶν ὀνομάτων γενέσεως ὁ νομοθέτης, καὶ ὥσπερ εἰς τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα πλημμελεῖν οὐχ ὅσιον, οὕτως οὐδὲ περὶ τὰ ὀνόματα ἁμαρτάνειν εὐαγές· νοῦς γάρ ἐστιν ὁ νομοθετικὸς τούτων δημιουργός, εἰκόνας αὐτοῖς ἐνθεὶς τῶν παραδειγμάτων· καὶ χρὴ σέβειν αὐτὰ διὰ τὴν πρὸς θεοὺς αὐτῶν συγγένειαν. καί μοι δοκεῖ τὸν νομοθέτην* (p 389ᵃ) *ὁ Πλάτων ἀνάλογον ἱδρύων τῷ ὅλῳ δημιουργῷ (καὶ γὰρ ὁ τοὺς εἱμαρμένους νόμους τιθεὶς ἐκεῖνός ἐστιν κατὰ Τίμαιον* (p 41ᵉ) *καὶ ὁ πάντα διαθεσμοθετῶν* (p 42ᵈ), *ᾧ συνέπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ὥς φησιν ὁ Ἀθηναῖος ξένος* (Leg. IV p 716ᵃ), *εἰκότως αὐτῷ καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἀποδοῦναι*

---

5 *ἑαυτοῖς* P (*η* supsci P²) 6 *καὶ* om P *δευτ. ἀφ' ἑαυτ.* A: *δεύτ. ἐξ αὐτῆς ἢ ἀφ' ἑαυτῆς* P 13 *συνθημάτων* A: *αἰθημάτων* P 18 *φύσιν* om P 20 *θεῶν* om P

ποίησιν, ἐπεὶ καὶ ὁ ὅλος δημιουργὸς κατ' αὐτὸν πρώτιστός ἐστιν ὀνοματουργός· αὐτὸς οὖν ἐστιν, ὡς ὁ Τίμαιος (p 36[c]) λέγει, ὁ τὴν μὲν τῶν περιφορῶν ταὐτοῦ, τὴν δὲ θατέρου προσαγορεύσας. εἰ οὖν καὶ ὁ νομοθέτης ἀνάλογόν ἐστιν ἐκείνῳ, πῶς οὐχὶ καὶ αὐτὸν κύριον εἶναι δεῖ τῆς θέσεως τῶν ὀνομάτων; διὸ καὶ ἐν τούτοις (p 389[a]) δημιουργὸν προσεῖπεν τὸν νομοθέτην καὶ τῶν δημιουργῶν σπανιώτατον. οὕτως δὲ καὶ ὁ ἐν τῷ Φαίδρῳ (p 255[c]) Σωκράτης τὸν ἵμερον ὄνομά φησιν εἶναι ὑπὸ τοῦ Διὸς τεθέν, ὃν Ζεὺς Γανυμήδους ἐρῶν ἵμερον ὠνόμασεν. τῶν οὖν ὀνομάτων τὰ μέν ἐστιν ἔκγονα τῶν θεῶν ἥκοντα καὶ μέχρι ψυχῆς, τὰ δὲ ψυχῶν μερικῶν διὰ νοῦ καὶ ἐπιστή||μης αὐτὰ δημιουργεῖν δυναμένων, 23 τὰ δὲ διὰ τῶν μέσων γενῶν ὑφιστάμενα· καὶ γὰρ δαίμοσί τινες καὶ ἀγγέλοις προστυχεῖς γεγονότες ἐδιδάχθησαν παρ' αὐτῶν ὀνόματα μᾶλλον προσήκοντα τοῖς πράγμασιν ἢ ὅσα ἄνθρωποι ἔθεντο. καὶ χρὴ τὰς διαφορὰς αὐτῶν γνωρίζειν τὰς ἀπὸ τῶν ποιητικῶν αἰτιῶν δεδομένας, καὶ πάντα ἀνάγειν εἰς τὸν ἕνα δημιουργὸν τὸν νοερὸν θεόν· ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα διττὰς ἔχει δυνάμεις, τὴν μὲν διδασκαλικὴν τῶν ἐννοιῶν καὶ κοινωνίας αἰτίαν, τὴν δὲ διακριτικὴν τῆς οὐσίας, ἐπεὶ καὶ ὁ δημιουργὸς διττὰς ἔχει δυνάμεις, ταὐτοποιόν τε καὶ ἑτεροποιόν.

LII. Ὅτι ἡ τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ ἀφομοιωτικὴ ἐνέργεια (p 389[a] sqq) διττή ἐστιν, ἡ μὲν καθ' ἣν τὸν ὅλον ὑφίστησι κόσμον πρὸς τὸ νοητὸν παράδειγμα βλέπων, ἡ δὲ καθ' ἣν ἐπιφημίζει πρέποντα ὀνόματα ἑκάστοις, περὶ ὧν ἐπὶ βραχὺ μὲν καὶ ὁ Τίμαιος (p 36[c]) ἐνεδείξατο, τρανέστερον δὲ οἱ θεουργοὶ διδάσκουσιν, καὶ αἱ παρὰ τῶν θεῶν αὐτῶν φῆμαι (or chald p 43)·

ἀλλ' ὄνομα σεμνὸν καὶ ἀκοιμήτῳ στροφάλιγγι
κόσμοις ἐνθρῴσκον κραιπνὴν διὰ πατρὸς ἐνιπήν·

καὶ ἄλλο λόγιον τοῦτο (or chald p 50)

20 καὶ ABF: om P 29 ἀλλ' ὄνομα PBF: ἀλλὰ ἐστὶν οὔνομα A καὶ AB: om FP

σύμβολα γὰρ πατρικὸς νόος ἔσπειρεν κατὰ κόσμον,
οἷς τὰ νοητὰ νοεῖ καὶ ἀφράστῳ κάλλει ἑνοῦται.

24 *οὕτως οὖν καὶ ὁ νομοθέτης τήν τε ἀρίστην πολιτείαν* ‖ *πρὸς τὸν ὅλον κόσμον ὁρῶν παραδίδωσι καὶ τὰ ὀνόματα ἐοικότα τοῖς οὖσι τίθεται.*

LIII. *Ὅτι τῶν μὲν ἐνταῦθα τεχνητῶν* (p 389ᵇᶜ) *διωρισμένας αἰτίας καὶ παραδείγματα ἀπολείπειν οὐκ ἀνεκτόν· τὰ γὰρ ἐκείνων ἀποτελέσματα οὐσίαι τέ εἰσιν καὶ μέτρα οἰκεῖα καὶ τὴν εἰς τὸ πᾶν ἀναφορὰν ἔχει καὶ διὰ τῆς φύσεως πρόεισι, τὰ δὲ τεχνητὰ πάντα καὶ ἀνούσιά ἐστιν καὶ πρὸς τὰς ἡμετέρας χρείας καὶ περιστάσεις παντοίως μεταβάλλεται καὶ ὅρον οὐδένα ἔχει τῶν μερῶν ἢ τῆς ἐν αὐτοῖς θέσεως, καὶ διέστηκε τῶν φύσει συνισταμένων. εἰ δέ τις αὐτὰς τὰς ποιητικὰς καὶ γονίμους δυνάμεις τῶν θεῶν, ἃς εἰς τὸ πᾶν προάγουσι, τέχνας προσαγορεύοι δημιουργικὰς καὶ νοερὰς καὶ γεννητικὰς καὶ τελεσιουργούς, οὐκ ἂν οὐδ' ἡμεῖς ἀποδοκιμάσαιμεν τὴν τοιαύτην προσηγορίαν, ἐπεὶ καὶ τοὺς θεολόγους εὑρίσκομεν διὰ τούτων τὰς θείας ποιήσεις ἐνδεικνυμένους, καὶ τοὺς μὲν Κύκλωπας ἁπάσης τεχνικῆς ποιήσεως αἰτίους λέγοντας, οἳ καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἥφαιστον ἐδίδαξαν, τὴν δ' Ἀθηνᾶν τῶν τ' ἄλλων τεχνῶν καὶ διαφερόντως τῆς ὑφαντικῆς προστατεῖν, τὸν δ' Ἥφαιστον ἄλλης ἰδίως ἔφορον τέχνης, αὐτὴν δὲ τὴν ὑφαντικὴν ἀρχομένην μὲν ἀπὸ τῆς δεσποίνης Ἀθηνᾶς*

(*ἥδε γὰρ ἀθανάτων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων*
ἱστὸν ὑφήνασθαι, ταλασήια τ' ἔργα πινύσσειν)
(Orph. frg 135)

---

1 *ἔσπειρεν* A: *ἔπειρεν* P 2 *οἷς* Kroll: *ὃς* *ἀφράστῳ* Kroll: *ἄφραστα* *κάλλει ἑνοῦται* Kroll: *κάλλη εἶται* A: *καλλεῖται* B: *καλεῖται* F: *κάλλη νοεῖται* P 6 sqq cfr in remp. II 86,4 sqq, in Tim. 343,18 sqq 12 *τοῖς* (*η* supra) A 15 *προσαγορεύει* P 18 *ἐνδεικνυμένου* A 25 *προφερεστάτη* A: *προσφερεστάτη* P 26 *ἐφήνασθαι* P *ταλασεῖια* A

φησὶν Ὀρφεύς, προϊοῦσαν δ' εἰς τὴν ζῳογόνον τῆς Κόρης σειρὰν (καὶ γὰρ αὕτη καὶ πᾶς αὐτῆς ὁ χορὸς ἄνω μενούσης ὑφαίνειν λέγονται (Orph. frg 211) τὸν διάκοσμον τῆς ζωῆς), μετεχομένην δὲ ὑπὸ πάντων τῶν ἐν κόσμῳ θεῶν (καὶ γὰρ ὁ εἷς δημιουργὸς τοῖς νέοις δημιουρ||γοῖς προσυφαίνειν τῷ ἀθανάτῳ 25 παρακελεύεται (Tim. p 41[d]) τὸ θνητὸν εἶδος τῆς ζωῆς), περατουμένην δ' εἰς τοὺς τῆς γενέσεως προστάτας θεούς, ὧν ἐστιν καὶ ἡ παρ' Ὁμήρῳ Κίρκη πᾶσαν ὑφαίνουσα τὴν ἐν τῷ τετραστοίχῳ ζωὴν καὶ ἅμα ταῖς ᾠδαῖς ἐναρμόνιον ποιοῦσα τὸν ὑπὸ σελήνην τόπον. ἐν ταύταις οὖν ταῖς ὑφαντικαῖς καὶ ἡ Κίρκη ὑπὸ τῶν θεολόγων παραλαμβάνεται, χρυσῆ μέντοι, καθάπερ φασίν, ἐνδεικνύμενοι τὴν νοερὰν αὐτῆς καὶ ἄχραντον οὐσίαν καὶ ἄυλον καὶ ἀμιγῆ πρὸς τὴν γένεσιν, καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς διακρίνειν τὰ ἑστῶτα τῶν κινουμένων καὶ χωρίζειν κατὰ τὴν ἑτερότητα τὴν θείαν. εἴ τις οὖν, ὅπερ ἔλεγον, κατὰ ταύτας τὰς ἀναλογίας ἐκπεριτρέχων τὰς μὲν τῶν θεῶν δυνάμεις αἰτίας ἐπονομάζοι τῶν τεχνῶν τούτων, τὰ δ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐκλάμψεις τῶν δυνάμεων τούτων δι' ὅλου τοῦ κόσμου φοιτώσας, ὀρθῶς ἂν λέγοι. δεῖ γὰρ οὐ τὴν παρ' ἡμῖν μόνον ὑφαντικὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἐξάπτειν, ἀλλὰ πρὸ ταύτης τὴν διὰ τῆς φύσεως ἐνεργοῦσαν καὶ συνάπτουσαν τὰ μὲν γενητὰ τοῖς ἀιδίοις, τὰ δὲ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις, τὰ δὲ σώματα τοῖς ἀσωμάτοις, τὰ δ' αἰσθητὰ τοῖς νοεροῖς, καὶ τὴν τεκτονικὴν ὅλην ἐν ταῖς φύσεσι πρῶτον θεωρεῖν καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστην τεχνῶν· ὥστε καὶ ἡ κερκὶς ἀνάλογον ἔσται πανταχοῦ διακρίνουσα τὰ γένη τὰ συστατικὰ τῶν ὄντων, ἵνα μετὰ τῆς συμπλοκῆς αὐτῶν καὶ ἡ διαίρεσις μένῃ καὶ σῴζῃ τὴν ἑαυτῶν ὕπαρξιν εἰλικρινῆ· διὸ καὶ τοὺς παρ' ἡμῖν τεχνίτας ὑπὸ θεοῖς πράττειν ἐφόροις καὶ προστάταις, καὶ οὐ διὰ τοῦτο τὰ νοητὰ θεωρεῖν· οὐ γὰρ εἰς ἐκεῖνα βλέποντες ποιοῦσιν, ἀλλ' εἰς τὰ

---

17 ἐπονομάζοι F: ἐπονομάζει[οι] B: ἐπονομάζει AP 21 γεννητά: corr 30 sqq cfr Resp. X p 596[b] sqq

παρ' αὐτοῖς εἴδη καὶ τοὺς λόγους οὓς ἔχουσι τῶν τεχνητῶν, καὶ τούτους ἢ εὑρόντες ἢ παρ' ἄλλων εἰσδεξάμενοι. ὁ μὲν γὰρ πρῶτος τῆς κλίνης ἢ τῆς κερκίδος δημιουργὸς ἐνενόησεν
26 τὸ || ποίαν εἶναι δεῖ τὴν κερκίδα, πρὸς τὴν χρείαν ἀποβλέπων καὶ ὑπὸ ταύτης ποδηγούμενος, καὶ λόγον συνεστήσατο παρ' ἑαυτῷ κερκίδος· οἱ δὲ παρὰ τούτου μαθόντες ἔγνωσάν τε τὸ εἶδος καὶ κατ' ἐκεῖνο ποιοῦσι τὸ τῆς κερκίδος εἴδωλον, καὶ οὕτως οὐκ ἂν θαυμάσαις, εἰ ἀνεμνήσθησαν, ἤτοι ἐν ἄλλῳ βίῳ μαθόντες τυχὸν ἢ τότε εὑρόντες ἢ κατὰ τὸ τῆς ψυχῆς ἐπινοητικὸν ἢ κατὰ ἀνάμνησιν πάλιν. ἕκαστος οὖν τεχνίτης ἔχει τὸν τῆς κερκίδος λόγον, ὅτι ἐστὶν τοιαδὶ καὶ τοῦδε ἕνεκα γίνεται καὶ πρὸς τοῦτον ἀπεικάζει τὰ ἐκτός· ἡ γὰρ τέχνη τί ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ τεχνητὸν ἔξω τῆς ὕλης ἐν τῇ τοῦ τεχνίτου ψυχῇ; καὶ ὁρᾷς ὅπως ταῦτα μιμήματά ἐστι τῆς δημιουργικῆς τέχνης καὶ τῶν νοερῶν εἰδῶν· ἐκείνων γὰρ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἱδρυμένων καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ φθειρόμενα σῴζεται καὶ πάλιν ἀνανεοῦται διὰ τὴν ἐκείνων μόνιμον ταυτότητα· καὶ ἡ μὲν φθορὰ παρὰ τὴν ὕλην, ἡ δὲ μόνιμος ταυτότης διὰ τὸ αἰώνιον εἶδος, ὥσπερ καὶ ταῖς ἐνταῦθα κερκίσιν ἡ μὲν φθορὰ παρὰ τὴν ὕλην, ἡ δὲ παλιγγενεσία διὰ τὸν ἐν τῷ τεχνίτῃ λόγον. ὅπερ οὖν καὶ ἡ κερκὶς πρὸς τὸν τέκτονα, τοῦτο τὰ ὀνόματα πρὸς τὸν νομοθέτην καὶ τὰ ἐγκόσμια πάντα πρὸς τὸν δημιουργόν. τὰ οὖν εἴδη τριχῶς, νοερῶς ἐπιστημονικῶς δοξαστικῶς· τῶν μὲν νοερῶν τὰ αἰσθητὰ πάντα, τῶν δ' ἐπιστημονικῶν τὰ ὀνόματα, τῶν δὲ δοξαστικῶν αἱ κερκίδες.

LIV. Ὅτι τὰ εἴδη πάντα τῶν ὀργάνων οἰκείας ἔχειν ἑαυτοῖς δεῖ τὰς ὑποδεχομένας ὕλας συνηρμοσμένας πρὸς τὸ ἔργον ἐφ' ὃ δεόμεθα τοῦ ὀργάνου· καὶ γὰρ τὸ τῆς τέχνης παράδειγμα ἡ φύσις οὐ μόνον τοῦ τῶν ὀργάνων εἴδους ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκειοτάτης ὕλης.

---

5 παρ' Crönert: περὶ 8 ἀνέσθησαν P 9 τυχὸν Crönert: ἔτυχον 16 ἱδρυμένα A 25 eclogam continuant ll 26 sqq cfr Crat. p 389b—e 30 καὶ om P

LV. Ὅτι διττὴ ἡ τοῦ παντὸς δημιουργία· ἡ ‖ μὲν γὰρ τοὺς 27
ἐπὶ πάντα διατείνοντας ὑφιστᾶσα λόγους καὶ τὰ εἴδη τὰ ὡσαύ-
τως ἔχοντα καὶ μηδεμίαν ὑπομένοντα μεταβολήν, ἡ δὲ τὰς
μεριστὰς προστιθεῖσα τοῖς γινομένοις διαφορότητας· οἷον τὸ
μὲν ἀνθρώπειον εἶδος ἄνωθεν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐφήκει καὶ ὅλης
νοερᾶς δημιουργίας διὰ μέσων τῶν ἀστέρων, διὸ καὶ ἀεί ἐστιν
ὡς ἐξ ἀκινήτου γινόμενον αἰτίας· ἐπειδὴ δ' οἱ ἄνθρωποι δια-
φέρουσιν ἀλλήλων μεγέθεσι καὶ χροιαῖς καὶ τοῖς τοιούτοις, δῆλον
ὅτι αὗται αἱ διαφορότητες ἐκ τῆς τῶν νέων θεῶν δευτέρας
δημιουργίας προσυφαίνονται καὶ εἰσὶ πολυμετάβλητοι διὰ τὸ
ἐκ κινουμένων αἰτίων γίνεσθαι. γίνεται δὲ τοῦτο, ἵνα ἡ τῶν
ὄντων ποικιλία γίνηται καὶ ἡ ἀειγενεσία πολλαπλασιάζηται
τῶν καθ' ἕκαστα. αἱ γὰρ οὐράνιοι περίοδοι ἄλλοις ἄλλα ἀπο-
πληροῦσι καὶ ἄλλοτε ἄλλα παράγουσι, καὶ ἓν τὸ ἐκ πάντων
⟨π⟩λέγμα συντελοῦν πρὸς τὴν τοῦ παντὸς συμπλήρωσιν ἀπ-
εργάζονται.

LVI. Ὅτι ἡ κερκὶς εἰκών ἐστιν τῆς διακριτικῆς τῶν
ὅλων καὶ τῶν μεριστῶν δυνάμεως τῶν θεῶν· ἐκείνης γὰρ
τὴν ἐνέργειαν ἐν τοῖς στήμοσιν ἀποτυποῦται καὶ σύνθημα
φέρει τῆς τάξεως τῶν διακριτικῶν θεῶν· καὶ ὅταν οἱ θεολό-
γοι κερκίδας ἐπ' ἐκείνων παραλαμβάνωσιν, οὔτε ἰδέαν λέ-
γουσι κερκίδος, οὔτε θέσει καὶ συμβολικῶς μόνον χρῶνται
τῷ ὀνόματι· διὰ τί γὰρ κερκίδα μᾶλλον καὶ οὐκ ἄλλο τι λέ-
γουσιν; πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον τὴν ἐπιστήμην, ὡς ἔτυχεν, χρῆ-
σθαι τοῖς ὀνόμασι, καὶ ταῦτα ἐπὶ θεῶν; ἀλλά μοι δοκοῦσι
κατ' ἀναλογίαν τὰ τοιαῦτα παραλαμβάνειν. ὃ γάρ ἐστιν κερ-
κὶς ἐπὶ τῆς ὑφαντικῆς, τοῦτο ἡ διάκρισις ἐπὶ τῆς δημιουρ-
γίας τῶν εἰδῶν. ἡ δ' ἀναλογία οὔτ' ἰδέας ἐστὶν πρὸς εἴδω-
λον σχέσις, οὔτε θέσει μόνον, οἷον ὡς ὁ Πλάτων ‖ ἵππους κα- 28
λεῖ (Phaedr. p 246[a] sqq) τὰς τοιάσδε τῶν ψυχῶν δυνάμεις,
οὔτε ὡς ἔτυχεν, οὔτε ἰδέας λέγων τῶν αἰσθητῶν ἵππων ἐκείνας,

---

2 ὑφιστᾶσα BF: ἀφιστᾶσα (ῦ above) A: ἐφιστᾶσα P 9—10 cfr Tim. p 41[c] 15 ⟨π⟩λέγμα sci: λέγμα 21 παραλαμβάνουσιν P

ἀλλὰ τῇ ἀναλογίᾳ χρώμενος. ὅθεν δὴ καὶ οἱ τελεσταί, διὰ τῆς τοιαύτης οἰκειότητος συμπαθῆ τὰ τῇδε ποιοῦντες τοῖς θεοῖς, χρῶνται τοῖς ὀργάνοις τούτοις ὡς συνθήμασι τῶν θείων δυνάμεων, οἷον κερκίδι μὲν τῶν διακριτικῶν, κρατῆρι δὲ τῶν ζῳογονικῶν, σκήπτρῳ δὲ τῶν ἡγεμονικῶν, κλειδὶ δὲ τῶν φρουρητικῶν, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀναλογίᾳ χρώμενοι καλοῦσιν.

LVII. Ὅτι ἀναλόγως ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα πρὸς ἄλληλα, οὕτως καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῖς ὀνόματα πρὸς ἄλληλα ἔχει κατά τε τιμὴν καὶ κατὰ δύναμιν. διὸ καὶ τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα τίμια καὶ σεβάσμια καὶ πέρα τοῦ μεγίστου φόβου (Phileb. p 12c) τοῖς σοφοῖς ἄξια, τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἢ δαιμόνων ἀναλόγως. διό φασιν, οὐ δεῖ τοὺς Ἕλληνας Αἰγυπτίοις ὀνόμασι χρῆσθαι θεῶν ἢ Σκυθικοῖς ἢ Περσικοῖς, ἀλλ' Ἑλληνικοῖς· χαίρουσι γὰρ οἱ κλιματάρχαι ταῖς τῶν οἰκείων χωρῶν διαλέκτοις ὀνομαζόμενοι.

LVIII. Πρὸς τὸν τοῦ Ἀριστοτέλους λόγον τὸν οὕτως συλλογιζόμενον· 'τὰ μὲν φύσει παρὰ πᾶσι τὰ αὐτά, τὰ δ' ὀνόματα οὐ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτά, ὥστε τὰ φύσει ὄντα οὐκ εἰσὶν ὀνόματα καὶ τὰ ὀνόματα οὐκ εἰσὶν φύσει' ἐνίσταται Πρόκλος, πρὸς μὲν τὴν μείζονα πρότασιν οὕτως· 'εἰ τὸ ὄνομα εἶδός ἐστιν ἐν διαφόρῳ ὕλῃ ὁρώμενον, παρὰ πᾶσίν ἐστι τὸ αὐτὸ ἅτε εἶδος ὄν· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· καὶ τὸ δεύτερον ἄρα'·
29 πρὸς δὲ τὴν ἐλάττονα οὕτως· 'φύσει ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἡ ‖ φωνὴ καὶ τὸ χρῶμα καὶ τὰ μεγέθη, ταῦτα δ' οὐ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτὰ διὰ τὴν ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν τὴν τοσαύτην· οὐ πᾶν ἄρα τὸ φύσει παρὰ πᾶσι τὸ αὐτό'. εἰ δὲ καὶ ταῖς προτάσεσί τις συγχωροίη, ἀλλ' οὖν τὸ συμπέρασμα οὐ μᾶλλον Ἀριστοτελικόν ἐστιν ἤπερ Πλατωνικόν· φαίη γὰρ ἂν καὶ ὁ Πλάτων οὐ φύ-

---

1 χρώμενος Boiss.: χρώμενοι 4 οἷον P: οἳ A τῶν διακριτικῶν Boiss.: τὴν διακριτικὴν 17 distinctionem eclogarum ex AB recepi: praecedentem eclogam continuant FP cfr Aristot. de interpr p 16a,19—20, 27; 17a,1—2 27 ταῖς om P

σει τὸ ὄνομα εἶναι, πρὸς Κρατύλον διαλεγομένου (p 435ᵃ sqq) Σωκράτους ὕστερον· διττὸν γὰρ ἦν τὸ φύσει ὥσπερ καὶ τὸ θέσει.

LIX. Εἰ ὁ διαλεκτικὸς (p 390ᶜ) διδασκαλικός ἐστιν, οὗτος δὲ ὡς ὀργάνῳ χρῆται τῷ ὀνόματι, οὗτος δὲ κάλλιστα κρίνειεν ἂν τὸν ποιοῦντα τὰ ὄνομα, οὗτος δὲ ἐπιστάτης ἐστὶν τῷ νομοθέτῃ· καὶ ὁ διαλεκτικὸς ἄρα, ἐπιστάτης ὢν τοῦ νομοθέτου, οὐ συγχωρεῖ αὐτῷ εἰκαίως καὶ ὡς ἔτυχεν τιθέναι τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ στοχαζόμενον ἀναγκάσει αὐτὸν τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως τοῦτο ποιεῖν.

LX. Ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης τὸν ὑπηρετοῦντα δημιουργὸν τὴν ὕλην γνωρίζειν μᾶλλον ἀφορίζεται, τὸν δὲ χρώμενον μᾶλλον τὸ εἶδος· ὁ δὲ Πλάτων νῦν τὸν μὲν ὑπηρέτην τῷ καλῷ ἀφορίζεται, τὸν δὲ ἀρχιτέκτονα καὶ χρώμενον τῷ ἀγαθῷ. οὐ γάρ, ὥσπερ ὁ Ἀριστοτέλης οὐδὲν ἡγεῖται τοῦ εἴδους σεμνότερον, οὕτως καὶ ὁ μέγας Πλάτων, ἀλλ' οἶδεν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐπέκεινα τοῦ καλοῦ καὶ τὸν θεὸν ἐπέκεινα τῆς τῶν εἰδῶν οὐσίας.

LXI. Εἰ τὸ ὄνομα καὶ διδασκαλικὸν (p 388ᵇᶜ) καὶ διαλεκτικὸν ὄργανον νῦν (p 390ᵈ) εἴρηκεν, δῆλον ὅτι ὁ διαλεκτικὸς καὶ διδασκαλικὸς ἂν εἴη. πῶς οὖν ὁ Σωκράτης διαλεκτικὸν μὲν ἑαυτὸν εἶναι λέγει (p 391ᵃ), οὐκέτι δὲ καὶ διδασκαλικόν; ἢ διττὸν τὸ διδάσκειν; τὸ μὲν ὅσα ἔξωθέν τις λέγων ἐντίθησιν τῷ μανθάνοντι, οἷον ὀρχεῖσθαι ἢ γράφειν, τὸ δὲ ὅσα διὰ ἀναμνήσεως ἀποκαθαιρομένης τῆς ψυχῆς εἰς ἐπιστήμην || 30 προκαλεῖται· οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματείῳ ἔοικεν ἡ ψυχὴ οὐδὲ δυνάμει ἔχει τὰ πράγματα ἀλλὰ ἐνεργείᾳ κατακεχωσμένα. τί οὖν μόνῳ τῷ διαλεκτικῷ ἐστιν ὄργανον τὸ ὄνομα ἢ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ; ἢ τὸ λεγόμενον; ὅτι τέμοι ἄν τις τὴν ἄμπελον καὶ σμίλῃ, ἀλλ' ἡ ὀρθὴ χρῆσις δρεπάνῳ τοῦτο ποιεῖ· οὕτως οὖν

11 cfr Pol. III p 1282ᵃ,18 sqq 22 οὐκέτι P: οὐκ ἐστὶ A 23 ἢ ll 26 cfr Theaet. p 191ᶜᵈ 29 ἢ ll cfr Resp. I p 353ᵃ

καὶ ἡ ὀρθὴ χρῆσις τῶν ὀνομάτων μόνῳ ἁρμόττει τῷ ὀρθῶς χρωμένῳ· οὗτος δέ ἐστιν ὁ διαλεκτικός.

LXII. Εἰ ὁ χρώμενος τῷ ὀργάνῳ (p 390^b) κρείσσων ἐστὶ τοῦ δημιουργήσαντος ὡς ἀρχιτεκτονικώτερος, πῶς ἡ μερικὴ ψυχὴ χρῆται τῇ τε ἀλόγῳ καὶ τῷ ὀστρείνῳ σώματι ὑπὸ τῶν νέων δημιουργουμένοις θεῶν; ἦ καὶ ἡ ψυχὴ συντελεῖ πρὸς τὴν δημιουργίαν αὐτῶν, καὶ οἱ νέοι θεοὶ χρῶνται ὡς ὀργάνοις τούτοις, καὶ δεῖ καταλλήλως αὐτὰ λαμβάνειν, τὴν μὲν ὅλην δημιουργίαν εἰς τὴν τοῦ ὅλου, φασίν, χρῆσιν, τὴν δὲ μεριστὴν εἰς τὴν μεριστήν;

LXIII. Εἰ τῷ τοῦ νομοθέτου ἔργῳ χρῆται μὲν καὶ ὁ διαλεκτικὸς ὡς κρείττων, χρῆται δὲ καὶ ὁ δικαστὴς ὡς χείρων, ἄτοπον φαίνεται. ἦ ὁ μὲν ὡς ὀργάνῳ χρῆται, ὁ δὲ ὡς ἀρχῇ καὶ θέσει; καὶ γὰρ ἡ μεριστὴ ψυχὴ τῷ μὲν δαίμονι χρῆται ὡς ἄρχοντι καὶ ἐφόρῳ, τῷ δὲ σώματι ὡς ὀργάνῳ· καὶ γὰρ καὶ ἐν τοῖς παραδείγμασιν αὐτῶν τοῦ Διὸς πατὴρ μὲν ὁ Κρόνος, παῖς δὲ ἡ Δίκη. ὁ μὲν γὰρ νομοθέτης ἀνάλογον τῷ δημιουργῷ Διΐ ἐστι τῷ νόμους τοὺς εἱμαρμένους (Tim. p 41^e) ταῖς ψυχαῖς προτιθέντι καὶ τὰ ὀνόματα ταῖς ὅλαις περιφοραῖς ἐπιφημίζοντι (Tim. p 36^c), ὁ δὲ διαλεκτικὸς ἀνάλογόν ἐστι τῇ Κρονίᾳ μονάδι. καὶ γὰρ ὁ μέγιστος Κρόνος ἄνωθεν τὰς τῶν
31 νοήσεων || ἀρχὰς ἐνδίδωσι τῷ δημιουργῷ καὶ ἐπιστατεῖ τῆς ὅλης δημιουργίας· διὸ καὶ δαίμονα αὐτὸν ὁ Ζεὺς καλεῖ παρ' Ὀρφεῖ (frg 118)·

Ὄρθου δ' ἡμετέρην γενεήν, ἀριδείκετε δαῖμον.

καὶ ἔοικεν τῶν συναγωγῶν καὶ τῶν διαιρέσεων τὰς ἀκροτάτας αἰτίας ἔχειν παρ' ἑαυτῷ ὁ Κρόνος, διὰ μὲν τῶν οὐρανίων τομῶν προάγων εἰς τὰ μέρη τὴν ὁλότητα τὴν νοερὰν καὶ προόδων γεννητικῶν καὶ πολλαπλασιασμῶν αἴτιος γινόμενος καὶ ὅλως τῆς

---

5 sqq cfr Phileb. p 21^c, Tim. p 42^e sqq 6 ἦ A: ἢ B: ἣ FP 11 καὶ BFP: om A 13 ἣ ll ἀρχὴ A 19 προτιθέντι (προτιθέννυτι B) A: προστιθέντι FP 20 ἀνάλογον ABF: ἀνάλογος P

22 ἐκδίδωσι (ν supra) P 25 γενεὴν FP: γενετὴν AB (τ exp, ut videtur, A²) δαίμον (sic) A: δαίμων cett 29 γινόμενος ABF: γενόμενος P

Τιτανικῆς γενεᾶς ἡγούμενος, ἀφ' ἧς ἡ διαίρεσις τῶν ὄντων, διὰ δὲ τῶν καταπόσεων συνάγων τὰ ἑαυτοῦ πάλιν γεννήματα καὶ ἑνίζων πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀναλύων εἰς τὴν ἑαυτοῦ μονοειδῆ καὶ ἀμέριστον αἰτίαν. ἐπεὶ καὶ ὁ δημιουργὸς Ζεὺς παρ' αὐτοῦ προσεχῶς ὑποδέχεται τὴν ἀλήθειαν τῶν ὄντων καὶ νοεῖ τὰ ἐν αὐτῷ πρώτως· μαντεύει μὲν γὰρ αὐτῷ καὶ ἡ Νύξ, ἀλλ' ὁ πατὴρ προσεχῶς, καὶ πάντα τὰ μέτρα τῆς ὅλης δημιουργίας αὐτῷ ἐνδίδωσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων τοὺς ἐπὶ Κρόνου εὐδαιμόνως ζῶντας καὶ τοῦ θεοῦ τροφίμους κατὰ τὴν διαλεκτικήν φησιν (Polit. p 272bc) ἐνεργεῖν, ἀλλήλοις τε καὶ τοῖς θηρίοις (πάντα γὰρ ἐκεῖ νοερά) διὰ λόγων συνόντας ἐπὶ φιλοσοφίᾳ καὶ ὁμιλοῦντας καὶ πυνθανομένους παρὰ πάσης φύσεως, εἴ τινά τις ἰδίαν δύναμιν ἔχουσαν ᾔσθετο εἰς συναγερμὸν φρονήσεως· τοὺς δὲ τὸν δΐον βίον ἀνακυκλοῦντας τῆς νομοθετικῆς δεδεῆσθαι καὶ τῶν ἐκ ταύτης μέτρων εἰς διακόσμησιν τῶν πολιτειῶν. διὸ κἀν τῷ παντὶ διτταὶ ἀνακυκλήσεις, ἡ μὲν ἀναγωγὸς καὶ Κρονία, ἡ δὲ προνοητικὴ καὶ τοῦ Διὸς ἐξηρτημένη· καὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς Κρόνος τοῖς τοῦ Διὸς γεννήμασι χρῆται πᾶσι κατὰ τὴν ἐξῃρημένην ὑπεροχήν, καὶ ταῖς μερισταῖς ψυχαῖς δι' αὐτῶν ὡς εἰκόνων προτείνει τὴν ἀναγωγὸν πορείαν.

LXIV. Ὅτι ὁ μὲν νοῦς ὁ οὐσιώδης ὅλην ἔχει ἐν ἑαυ‖τῷ 32
τὴν τῶν ὄντων ἀληθῆ γνῶσιν ἅμα ἐνεργείᾳ, ὁ δὲ τοῦ φιλοσόφου νοῦς, οὐκ ὢν οὐσιώδης ἀλλ' ἔλλαμψις νοῦ καὶ ὡς εἰπεῖν εἴδωλον νοῦ, μεριστῶς νοεῖ καί ποτε τῆς ἀληθείας ἐφάπτεται.

LXV. Ὅτι πέντε εἰσὶν ἕξεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ γινώσκειν ἢ μή, διπλῆ ἄγνοια, ἁπλῆ ἄγνοια, ἔφεσις, ζήτησις, εὕρεσις.

LXVI. Ὅτι ὁ ἐπιστήμων τὰς μεθόδους τῆς εὑρέσεως ὑφηγεῖται τῷ μανθάνοντι μιμούμενος τὸν ἡγεμονικὸν Ἑρμῆν.

---

8. 9 εὐδαιμόνως P: εὐδαιμόνας A 14 sqq cfr Polit. p 274e sqq 16 sqq cfr Polit. p 269c sqq 22 sqq cfr p 390e 25 νοεῖ, ⟨εἰ⟩ καὶ Festa 27 sqq cfr p 391a 29. 30 ὑφηγεῖται A: ἐφηγεῖται P

LXVII. Ὅτι ἀναλογεῖ Σωκράτης μὲν τῷ νῷ, Ἑρμογένης δὲ τῇ ἀλόγῳ δόξῃ ἐφιεμένῃ τοῦ ἀγαθοῦ, ὁ δὲ Καλλίας τῇ σωματοειδεῖ φαντασίᾳ καὶ ἐνύλῳ· διὸ καὶ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν ὡς ἀνδράποδον φενακίζεται. ἡ δὲ δόξα καὶ ἡ φαντασία σχεδὸν ἀδελφαί εἰσιν ὡς ἀγχίθυροι.

LXVIII. Ὅτι τῶν ὀνομάτων μιμημάτων ὄντων τῶν πραγμάτων τῆς οὐσίας καὶ εἰδώλων καὶ συστοίχων τοῖς μιμηταῖς, εἰκότως ὁ Σωκράτης ἀμφοτέρων μὲν εἰς τὴν περὶ τῶν ὀνομάτων σκέψιν ποιεῖται μνήμην, ἀλλὰ τῶν μὲν τὴν δόκησιν ἐλέγχων καὶ τὸ κενὸν τῆς φαντασίας, τῶν δὲ τὸν ἐνθεασμὸν ἐκφαίνων καὶ τὴν περὶ τῶν ζητουμένων ἔνδειξιν, ἣν προτείνουσιν τοῖς συνορᾶν δυναμένοις ἐνθουσιάζοντες.

LXIX. Ὅτι οὐδὲν τοῖς ἑαυτοῦ κρείττοσιν ἑπόμενον ἀποσφάλλεται τῆς οἰκείας τελειότητος.

LXX. Διὰ τί ὁ Πλάτων, τοὺς περὶ Ὅμηρον ποιητὰς ὡς μιμητὰς ἐκβάλλων τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας, ν ῦ ν (p 391^{d}) ὡς ἐνθέους αὐτοὺς εἰσάγει καθηγεμόνας τῶν ὀνομάτων τῆς ὀρθότητος; ἢ ἐκεῖ μὲν ἀνοίκειον ἦν τὸ ποικίλον τῆς μιμήσεως ἤθεσιν ἁπλοῖς καὶ ἀδιαστρόφοις, ἐνταῦθα δὲ καὶ πανταχοῦ τὸ ἔνθουν αὐτῶν ἀγαπᾷ καὶ ἀσπάζεται;

33 LXXI. Ἀλλ' ἐπεὶ περὶ θείων ὀνομάτων ὁ παρὼν λόγος (p 391de), δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν ἐπὶ σμικρὸν διελθεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῖς κρυφίως ἱδρυμένων ὀνομάτων εἴπωμεν· ἐπεὶ καὶ τῶν π α λ α ι ῶ ν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἄρχεσθαι γενῶν ταῦτα λέγουσιν, θεοὺς δ' ἐπέκεινα τῆς τοιαύτης ἱδρῦσθαι σημασίας, οἱ δ' ἐν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς συγχωροῦσιν εἶναι τὰ ὀνόματα καὶ τούτων τοῖς ὑπερτάτην τάξιν λαχοῦσιν. τῶν τοίνυν θεῶν καὶ ὕπαρξιν ἐχόντων ἑνοειδῆ καὶ ἄρρητον καὶ δύναμιν γεννητικὴν τῶν ὅλων καὶ νοῦν τέλειον καὶ πλήρη τῶν νοημάτων καὶ κατὰ τὴν τριάδα ταύτην

---

2 sq cfr p 391^{bc} 6 cfr p 391^{d} 9 τὴν AB: om FP 10 τῶν ἐνθεασμῶν A 15 sqq cfr in Remp. I 169,25—170,26 15. 16 cfr Resp. III p 397^{e} sqq, X p 595^{a} sqq, 606^{e} sqq 18 ἢ ll 24 εἴπωμεν AB: εἴπομεν FP

τὰ πάντα ὑφιστάντων, ἀνάγκη δήπου τῶν ὑψηλοτέρων ἀεὶ καὶ ἐγγυτέρω τἀγαθοῦ τεταγμένων τὰς μεθέξεις διὰ πάντων τῶν ὑφισταμένων χωρεῖν τριαδικῶς, καὶ τὰς μὲν εἶναι τούτων ἀρρητοτέρας ὅσαι κατὰ τὰς ὑπάρξεις ἀφορίζονται τῶν πρώτων, τὰς δὲ φανερωτέρας καὶ μᾶλλον διῃρημένας ὅσαι κατὰ τὸν νοῦν ἐλλάμπονται τῶν ἐξῃρημένων αἰτίων, τὰς δὲ μεταξὺ τούτων, οἷαι δή τινες ἐκεῖναι ⟨αἵ⟩ τῶν γονίμων ἀπορρέουσαι δυνάμεων. πάντα γὰρ ὑφιστάνοντες οἱ πατέρες τῶν ὅλων, συνθήματα καὶ ἴχνη πᾶσιν ἐνέσπειραν τῆς ἑαυτῶν τριαδικῆς ὑποστάσεως· ἐπεὶ καὶ ἡ φύσις τοῖς σώμασιν ἐντίθησιν τῆς οἰκείας ἰδιότητος ἔναυσμα, δι᾽ οὗ καὶ κινεῖ τὰ σώματα καὶ οἷον ἐκ πρύμνης κυβερνᾷ, καὶ ὁ δημιουργὸς τῆς ἑαυτοῦ μοναδικῆς ὑπεροχῆς ἐνίδρυσεν εἰκόνα ἐν τῷ παντί, δι᾽ ἧς ποδηγεῖ τὸν κόσμον, οἷον κυβερνήτης, φησὶν ὁ Πλάτων (Polit. p 272[e]), πηδαλίων καὶ οἴακος ἐφαπτόμενος. τὰ τοίνυν πηδάλια ταῦτα καὶ ὁ οἴαξ τοῦ παντός, οἷς ἐποχούμενος ὁ δημιουργὸς διακοσμεῖ τὸ πᾶν, οὐκ ἄλλο τι χρὴ νομίζειν ἢ σύμβολα τῆς ὅλης δημιουργίας, ἡμῖν μὲν δύσληπτα, τοῖς δὲ θεοῖς αὐτοῖς γνώριμα καὶ καταφανῆ. καὶ τί δεῖ περὶ τούτων λέγειν; ἀλλὰ αὐ||τῆς 34
τῆς ἀρρήτου καὶ ἐπέκεινα τῶν νοητῶν αἰτίας ἐστὶν ἑκάστῳ τῶν ὄντων σύνθημα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, δι᾽ οὗ πάντα εἰς ἐκείνην ἀνήρτηνται τὰ μὲν πορρώτερον τὰ δ᾽ ἐγγύτερον κατὰ τὴν τρανότητα καὶ τὴν ἀμυδρότητα τοῦ ἐν αὐτοῖς συνθήματος, καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ πάντα κινοῦν εἰς τὸν τοῦ ἀγαθοῦ πόθον καὶ ἄσβεστον τὸν ἔρωτα τοῦτον παρεχόμενον τοῖς οὖσιν, ἄγνωστον μὲν ὑπάρχον (διήκει γὰρ καὶ μέχρι τῶν γινώσκειν μὴ δυναμένων), κρεῖττον δ᾽ ὂν ζωῆς (πάρεστι γὰρ καὶ τοῖς ἀψύχοις), νοερὰν δὲ τὴν δύναμιν οὐκ ἔχον (ἔγκειται γὰρ τοῖς ἀμοίροις τοῦ νοεῖν). ὥσπερ οὖν ἡ φύσις καὶ ἡ μονὰς ἡ δημιουργικὴ καὶ αὐτὸς ⟨ὁ⟩ πάντων ἐξῃρημένος πατὴρ ἐνέσπει-

---

7 ⟨αἵ⟩ add Kroll 11 κινεῖ τὰ A: κινεῖται cfr Euthyd. p 291[d] 19 δεῖ P: δὴ A ἀ. αὐ. BFP: ἀ. καὶ αὐ. A 20 ἐστ. ⟨ἐν⟩ ἑκ. Kroll 26 ὑπάρχων P 30 sqq cfr or chald p 50 ⟨ὁ⟩ add

ραν τοῖς δευτέροις τῆς οἰκείας ἰδιότητος συνθήματα, καὶ δι' ἐκείνων ἐπιστρέφουσι πάντα πρὸς ἑαυτούς, οὕτως δὲ καὶ πάντες οἱ θεοὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν παραγομένοις ἐνδιδόασι τῆς σφετέρας αἰτίας σύμβολα, καὶ διὰ τούτων ἑδράζουσι πάντα ἐν ἑαυτοῖς. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑπάρξεως τῶν ὑπερτέρων ἐνσπειρόμενα τοῖς δευτέροις συνθήματα ἄρρητά ἐστιν καὶ ἄγνωστα, καὶ τὸ δραστήριον αὐτῶν καὶ κινητικὸν ὑπεραίρει πᾶσαν νόησιν. τοιοῦτοι δ' ἄρα εἰσὶν οἱ τοῦ φωτὸς χαρακτῆρες δι' ὧν οἱ θεοὶ τοῖς ἑαυτῶν ἐκφαίνονται γεννήμασιν, ἑνιαίως μὲν ὄντες ἐν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, προφαίνοντες δ' αὐτοὺς ἐν τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν γένεσιν, μεριστῶς δὲ καὶ μορφωτικῶς εἰς ἡμᾶς καταντῶντες. διὸ καὶ παρακελεύονται οἱ θεοὶ (or chald p 57) *νοεῖν μορφὴν φωτὸς προταθεῖσαν*· ἄνω γὰρ ἀμόρφωτος οὖσα διὰ τὴν πρόοδον ἐγένετο μεμορφωμένη, καὶ ἐκεῖ κρυφίως καὶ ἑνοειδῶς ἱδρυμένη διὰ κινήσεως ἡμῖν παρ' αὐτῶν ἐκφαίνεται τῶν θεῶν. τὸ μὲν δραστήριον ἔχουσα διὰ τὴν θείαν
35 αἰτίαν, τὸ δ' ἐσχηματισμένον διὰ τὴν ὑπο||δεχομένην οὐσίαν.
τὰ δ' αὖ ἀπὸ τῶν δυνάμεων ἐλλαμπόμενα μέσα πώς ἐστι τῶν ἀρρήτων καὶ τῶν ῥητῶν, διήκοντα μὲν καὶ αὐτὰ διὰ πάντων τῶν μεταξὺ γενῶν (οὐ γὰρ ἦν δυνατὸν εἰς ἡμᾶς καταντῆσαι τὰς πρωτουργοὺς τῶν θεῶν δόσεις, μὴ πολλῷ πρότερον τῶν κρειττόνων ἡμῶν γενῶν μετασχόντων τῆς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεως), οἰκείως δ' ὄντα παρ' ἑκάστοις καὶ πᾶσι συστοίχως ἐκφαίνοντα τὰς τῶν ὑποστησάντων δυνάμεις. τοιαῦτα δ' ἐστὶν τὰ καλούμενα σύμβολα τῶν θεῶν· μονοειδῆ μὲν ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις ὄντα διακόσμοις, πολυειδῆ δ' ἐν τοῖς καταδεεστέροις· ἃ καὶ ἡ θεουργία μιμουμένη δι' ἐκφωνήσεων μέν, ἀδιαρθρώτων δέ, αὐτὰ προφέρεται. τὰ δὲ δὴ τρίτα καὶ ἀπὸ τῶν νοερῶν ὑποστάσεων ἐπὶ πάντα καθήκοντα ἰδιώματα καὶ μέχρις ἡμῶν προϊόντα τὰ ὀνόματά ἐστι τὰ θεῖα, δι' ὧν οἱ θεοὶ κα-

---

3 ἐνδιδόασι BFP: ἐκδιδόασι A 8 nova ecloga in P: praecedentem continuant cett 23 ἐκφαίνοντα sci: ἐκφαίνονται 28 προφέρεται· τὰ AB; προσφέρεται (τὰ om) F: προφετὰ P

λοῦνται καὶ οἷς ἀνυμνοῦνται, παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν ἐκφανέντα καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπιστρέφοντα, καὶ ὅσον ἐστὶν αὐτῶν φανόν, εἰς γνῶσιν ἀνθρωπίνην προάγοντα· διὰ γὰρ τούτων καὶ ἀλλήλοις σημαίνειν τι δυνάμεθα περὶ ἐκείνων καὶ αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς διαλέγεσθαι. μετέχουσιν δ' ἄλλως ἄλλοι καὶ τούτων, οἷον Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἐπιχώριον φωνὴν τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν ἔλαβον ὀνόματα, Χαλδαῖοι δὲ καὶ Ἰνδοὶ ἄλλως κατὰ τὴν οἰκείαν γλῶσσαν καὶ Ἕλληνες ὡσαύτως κατὰ τὴν σφετέραν διάλεκτον. κἂν ὅδε οὖν ὁ θεὸς παρ' Ἕλλησι μὲν καλῆται παρὰ τῶν θεῶν Βριάρεως, παρὰ δὲ Χαλδαίοις ἄλλως, ἑκάτερον τῶν ὀνομάτων ἔγγονον εἶναι τῶν θεῶν ὑποληπτέον καὶ σημαίνει⟨ν⟩ τὴν οὐσίαν ἐκείνην. εἰ δὲ τὰ μέν ἐστιν μᾶλλον δραστήρια, τὰ δ' ἧττον, οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καὶ τῶν ἡμῖν γνωρίμων γεγονότων τὰ δαιμόνια καὶ τὰ ἀγγελικὰ δραστικώτερα καὶ ὅλως τὰ ἐγγυτέρω ‖ τῶν ὀνομαζομένων τελειότερα 36 τῶν πορρώτερον τεταγμένων. ἀλλ' ὅπως μὲν τὰ ὀνόματα διὰ πάντων φοιτᾷ καὶ τίνα ἔλαχεν οὐσίαν, εἴπομεν.

ἔστιν δ' οὐ πᾶν τὸ τῶν θεῶν γένος ὀνομαστόν· ὁ μὲν γὰρ ἐπέκεινα τῶν ὅλων ὅτι ἄρρητος, καὶ ὁ Παρμενίδης ἡμᾶς ὑπέμνησεν· οὔτε γὰρ ὀνόματα αὐτοῦ, φησίν (p 142ᵃ), οὔτε λόγος ἐστὶν οὐδείς. καὶ τῶν νοητῶν δὲ θεῶν τὰ πρώτιστα γένη καὶ αὐτῷ συνηνωμένα τῷ ἑνὶ καὶ κρύφια καλούμενα πολὺ τὸ ἄγνωστον ἔχει καὶ ἄρρητον· οὐδὲ γὰρ συνάπτει τῷ παντελῶς ἀρρήτῳ τὸ πάντῃ φανὸν καὶ ῥητόν, ἀλλ' ἔδει τὴν τῶν νοητῶν πρόοδον εἰς ταύτην ἀποπερατοῦσθαι τὴν τάξιν. ἐκεῖ τοίνυν τὸ πρῶτον ῥητὸν καὶ ὀνόμασιν ἰδίοις καλούμενον· ἐκεῖ γὰρ κατὰ τὰ εἴδη τὰ πρῶτα καὶ ἡ νοερὰ τῶν νοητῶν φύσις ἐξέλαμψεν. τὰ δὲ πρὸ αὐτῆς σιγώμενα πάντα καὶ κρύφια νοήσει μόνον γνωστὰ ἦν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ τελεστικὴ πᾶσα μέχρι ταύτης ἄνεισι τῆς τάξεως ἐνεργοῦσα θεουργικῶς,

---

2 αὐτῶν φανὸν A: αὐτώφανον P 9 καλεῖται: corr 10 cfr *Α* 403 11. 12 σημαίνει: corr Festa 18 ὀνομαστῶν P 20 οὔτε ir (fort ab οὗτος corr) P aut P² 27 κατὰ P: καὶ cett

ἐπεὶ καὶ Ὀρφεὺς πρώτην ταύτην ὀνόματί φησιν ὑπὸ τῶν ἄλλων καλεῖσθαι θεῶν· τὸ γὰρ ἀπ᾽ αὐτῆς προϊὸν φῶς γνωστὴν αὐτὴν τοῖς νοεροῖς καὶ ὀνομαστὴν ἀπέφηνεν· λέγει δ᾽ οὕτως (frg 61)·

Μῆτιν σπέρμα φέροντα θεῶν κλυτόν, ὅν τε Φάνητα
πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον.

ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν ἥνωται τό τε ὀνομάζειν τοῦτο καὶ τὸ νοεῖν, καὶ ἀμφότερα διὰ τὴν τοῦ φωτὸς αὐτοῖς ὑπάρχει μετουσίαν, ὃ προΐεται πᾶσιν ὁ μέγιστος Φάνης· ἐπὶ δὲ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διῄρηται, καὶ ἄλλο μὲν ἡ νόησις, ἄλλο δὲ τὸ
37 ὄνομα, καὶ τὸ μὲν ‖ εἰκόνος, τὸ δὲ παραδείγματος ἔχει τάξιν· ἐν δὲ τοῖς μέσοις γένεσιν ἔστι μέν τις καὶ διάκρισις, ἔστι δ᾽ αὖ καὶ ἕνωσις τῆς τε νοητικῆς καὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἐνεργείας. τοιοῦτον δή τι νοεῖν ἔμοιγε δοκεῖ καὶ τὸ διαπόρθμιον ὄνομα τῶν ἰύγγων, ὃ πάσας ἀνέχειν λέγεται τὰς πηγάς· τοιοῦτον καὶ τὸ τελεταρχικόν, ὅ, φησί τις θεῶν (or chald p 43)

κόσμοις ἐνθρῴσκειν κραιπνὴν διὰ πατρὸς ἐνιπήν·

πάντα γὰρ ταῦτα κρυφίως μέν ἐστιν παρὰ τοῖς θεοῖς, κατὰ δευτέρας δὲ καὶ τρίτας προόδους ἐκφαίνεται καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς συγγενέσι πρὸς τοὺς θεούς. ἔστιν δ᾽ οὖν καὶ μένοντά τινα ὀνόματα ἐν τοῖς θεοῖς, δι᾽ ὧν οἱ καταδεέστεροι τοὺς προτέρους καλοῦσιν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Φάνητός φησιν Ὀρφεύς (frg 61), ἢ οἱ κρείττους ὀνομάζουσι τοὺς ὑφειμένους, ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὀνόματα ἔθετο ταῖς τῶν ψυχῶν ἀφανέσι περιόδοις παρὰ τῷ Πλάτωνι (Tim. p 36^c)· καὶ γὰρ οἱ πατέρες τοῖς ἑαυτῶν ἐκγόνοις ἀφορίζουσι τὰς ἐνεργείας, καὶ οἱ προελθόντες δι᾽ ὧν ἐκομίσαντο συνθημάτων νοερῶν γνωρίζουσι τοὺς ἑαυτῶν αἰτίους. τὰ μὲν οὖν πρώτιστα ὀνόματα τοιαῦτα παρὰ θεῶν ἐκ-

1 καὶ ABF: om P 11 ὄνομα sci: νόημα 15 cfr or chald 40 ἰύγγων Boiss.: ἰγγύων ABF: ἐγγύων P 16 τελεαρχικὸν P 22 cfr supra 33,5 26 καὶ οἱ Crönert

φανέντα καὶ διὰ τῶν μέσων γενῶν εἰς τὴν λογικὴν ἡμῶν οὐσίαν καταντήσαντα· δεύτερα δ' ἄλλα καὶ τρίτα νοήσωμεν, ὅσα αἱ μερισταὶ ψυχαὶ τότε μὲν ἐνθουσιάζουσαι περὶ τοὺς θεούς, τότε δὲ κατ' ἐπιστήμην ἐνεργοῦσαι παρήγαγον, ἢ κοινωσάμεναι τὴν ἑαυτῶν νόησιν τῷ θείῳ φωτὶ κἀκεῖθεν τελειωθεῖσαι ἢ τῇ λογικῇ δυνάμει τὴν δημιουργίαν ἐπιτρέψασαι τῶν ὀνομάτων. οὕτω γὰρ καὶ οἱ τεχνῖται τοῖς ὑπὸ τὴν τέχνην πράγμασιν, ὧν τὰς ἰδιότη||τας κατενόησαν, ὀνόματα ἔθεντο 38 *γεωμέτραι καὶ ἰατροὶ καὶ ῥήτορες, οὕτω δὲ καὶ τῶν ποιητῶν οἱ φοιβόληπτοι πολλὰ τῶν ὀνομάτων εἰς θεοὺς ἀνήγαγον, καὶ τὰ ἀνθρώπινα τούτοις ἀντιδιεῖλον τὰ μὲν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ λαμβάνοντες, τὰ δ' ἐκ τῆς αἰσθήσεως καὶ δόξης· περὶ ὧν καὶ ὁ Σωκράτης νῦν* (p 392[d] sqq) *φησι τὸν Ὅμηρον ἐνδείκνυσθαι, τὰ μὲν εἰς θεοὺς ἀναφέροντα, τὰ δὲ εἰς ἀνθρώπους, ὅτι τὰ μὲν θεόκλητα ὀνόματα καὶ λεῖά εἰσι καὶ εὔηχα καὶ ὀλιγοσυλλαβώτερα ἤπερ τὰ παρ' ἀνθρώποις, οἷον ὁ Ξάνθος τοῦ Σκαμάνδρου καὶ ἡ χαλκὶς τῆς κυμίνδιος, καὶ ἡ Μυρίνη τῆς Βατιείας. καὶ ἔοικεν τὸ μὲν πρῶτον δηλοῦν ὅπως οἱ θεοὶ πᾶσαν τὴν ῥευστὴν οὐσίαν κατ' αἰτίαν ὡρισμένην καὶ προειλήφασι καὶ ὀνομάζουσι, τὸ δὲ δεύτερον ὅπως τὴν ἐν τῇ γενέσει φερομένην ζωὴν οἱ θεοὶ τοῖς νοεροῖς μέτροις ἀφορίζουσιν, τὸ δὲ τρίτον ὅπως καὶ τὴν χωριστὴν ἀπὸ τῆς γενέσεως ζωὴν χωριστῶς οἱ θεοὶ καὶ γινώσκουσιν καὶ ἐπιτρέπουσιν· καὶ τὸ μὲν* [*Ξάνθος*], *ὡς ἱστορεῖ* (hist. an. III 519,18 sqq) *Ἀριστοτέλης, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ πίνοντα θρέμματα ξανθοτέραν ἴσχουσι τὴν χρόαν, διὰ τοῦτο ἴσως οἱ πάντων τὰς αἰτίας καὶ γεννῶντες καὶ εἰδότες θεοὶ οὕτω καλοῦσιν· τὸ δὲ φαινόμενον ἴσως, ὅτι διά τινος χειροποιήτου σκάφης διέρχεται τὸ*

---

1 *ἡμ. οὐσ.* ABF: *οὐσ. ἡμ.* P 4. 5 *κοινωσάμεναι* BFP: *κοινωνησάμεναι* A 5 *κακεῖθεν* A: *καθ' ἓν* P 13 sqq cfr in Remp. 169,25 sqq 15 *καὶ* (ante *ὀλιγ.*) AF: *ὡς* BP 16. 17 cfr *Τ* 74 17 cfr *Ξ* 291 17. 18 cfr *Β* 813—14 24 *Ξάνθος* del 28 sqq cfr schol B in Il. IV p 235,13 Dind., Et. M. p 715,36 sq, Eust. in Il. 1197,47

ὕδωρ αὐτοῦ, οὕτως ὑπὸ τῶν ἐπιπολαίως νοούντων ἀνθρώπων ἐκλήθη Σκάμανδρος. ἡ δὲ χαλκὶς διὰ τὸ λιγυρὸν καὶ εὔηχον δίκην χαλκοῦ ἠχοῦντος τορὸν οὕτως ἐκλήθη· ἀμέλει καὶ Χαλδαῖοι (p 66) οὕτως αὐτὸ καλοῦσι παρὰ θεῶν ἀκούσαντες· ἡ δὲ κύμινδις παρὰ τὴν σμικρότητα τοῦ ὀρνέου. ἡ δὲ Μυρίνη ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῆς τὸν τόπον ἐκεῖνον λαχούσης ἐκ τῶν θεῶν· ἡ δὲ Βατίεια ἴσως διὰ τὸ φυτὸν τὸ ἐν αὐτῇ πλεονάζον οὕτως καλεῖται. καὶ ἔχομεν ἐν τούτοις τὰς διαφορὰς τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων γνώσεων τριττάς· δραστηρίους
39 μὲν καὶ παθητικὰς διὰ ‖ τὸν Ξάνθον καὶ Σκάμανδρον, λογικὰς δὲ καὶ φυσικὰς διὰ τὴν Μυρίνην καὶ τὴν Βατίειαν, ἐναρμονίους δὲ καὶ ἀναρμόστους διὰ τὴν χαλκίδα καὶ τὴν κύμινδιν. οὐχ ἁπλῶς δὲ ἀνδρῶν πάντων πρὸς θεῶν συγκρίνει ὀνοματοθεσίαν, ἀλλὰ τῶν ἠρρενωμένων καὶ σοφῶν καὶ τοῖς πατρικοῖς αἰτίοις ἀναλογούντων.

LXXII. Εἰ ἡ τῶν θεῶν φύσις ἀσχημάτιστος καὶ ἀχρώματος καὶ ἀναφής, τὸ διαλεκτικὸν ἔργον ἐν αὐτοῖς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ περὶ τὰ κάτω καὶ τὴν γένεσιν στρέφεται τὸ τοιοῦτον.

LXXIII. Ὅτι τῶν θεῶν οἱ μὲν ἀσώματοί εἰσιν, οἱ δὲ σώμασι χρώμενοι καὶ τούτοις σφαιρικοῖς· τὸ γὰρ σφαιρικὸν σχῆμα τῶν εἰς ἑαυτοὺς ἐπεστραμμένων ἐστὶν ἐξαίρετον. τῶν δὲ δαιμόνων οἱ μὲν ἀγαθοὶ καὶ θεῖοι σφαιρικὰ ἔχουσι τὰ ὀχήματα, οἱ δ' ὑλαῖοι καὶ εὐθύπορα. τῶν δ' εὐχῶν ἡμῶν ἀκούουσι καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ δαίμονες οὐκ ἔξωθεν, ἀλλὰ προειληφότες τὴν προαίρεσιν ἡμῶν καὶ εἰδότες τὰς ἐνεργείας.

LXXIV. Ὅτι εἰσὶν καὶ Πᾶνες τραγοσκελεῖς, οἷος ἦν ὁ

ὑπὸ
1 ἐπὶ P ἀνθρώπων iu A 5 sq cfr schol. Townl. ad Ξ 291 (II p 84,9 Maass), Et. M. 545,17—20 5 κόμινδις A 7 αὐτῇ AB: ἑαυτῇ FP 16 sq cfr Phaedr. p 247^{c} 17 ἀχρωμάτωτος A 17 ἀναφής Plato: ἀφανὴς 24 εὐθύπορα A: εὐθύποροι P ante εὐθ. lac. suspicatus est Boiss. 27—p 36,2 cfr Herodot. VI 105, Paus. I 28,4, Clem. Alex. protr. 33,22 Stähl. (et schol. ad l.), schol. Aristid. 132,34 Dind. etc 27 οἷος ABF: οἷς P: ὧν iu P²

φανεὶς τῷ ἡμεροδρόμῳ Φιλιππίδῃ τὸ Παρθένιον διαμείβοντι ὄρος, καὶ Ἀθηναϊκαὶ ψυχαὶ σχήμασι ποικίλοις χρώμεναι καὶ προσεχῶς ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους πολιτευόμεναι, οἵα ἦν ἡ Ἀθηνᾶ ἡ τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ Τηλεμάχῳ φανεῖσα. οἱ δὲ Πανικοὶ δαίμονες καὶ οἱ Ἀθηναϊκοὶ καὶ πολλῷ πλέον αὐτοὶ οἱ θεοὶ ἁπάσης τῆς τοιαύτης ποικιλίας ἐξήρηνται.

LXXV. *Ὅτι οὐ διὰ τὸ μορφὰς ἔχειν τοὺς δαίμονας τοίας ἢ τοίας, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐπιτροπευόμενοι ὑπ'* ‖ 40 *αὐτῶν ἄνθρωποι κοινῶς τε καὶ ἰδίως διαφόρους ἔλαχον ἰδέας, οἷον οἱ Σκύθαι πρὸς Αἰθίοπας καὶ ἕκαστος πρὸς ἕκαστον· ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ποικιλίαν τῶν ἠθῶν ἐν ἁπλότητι καὶ τὴν ἐξαλλαγὴν τῶν σχημάτων ἐν ταυτότητι καὶ τὴν διαφορὰν τῶν κινήσεων ἐν μονίμῳ δυνάμει περιέχουσιν οἱ εἰληχότες δαίμονες τοὺς ἀνθρώπους.*

LXXVI. *Ὅτι καὶ θεῶν ἔστιν ὀνόματα παραδεδομένα παρὰ τοῖς θεολόγοις, οἷς οἱ θεοὶ τὰ πράγματα καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ δαιμόνων μόνον· τὰ γὰρ δρώμενα ἐν τοῖς μυστηρίοις εἰς αὐτούς ἐστιν τοὺς θεούς, ἀλλ' οὐκ εἰς τοὺς ἐξηρτημένους αὐτῶν δαίμονας.*

LXXVII. *Ὅτι οἱ θεοὶ σημαίνουσι τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις οὐκ ὀργάνων δεόμενοι σωματικῶν, ἀλλὰ τὸν ἀέρα σχηματίζοντες κατὰ τὴν ἑαυτῶν βούλησιν· κηροῦ γὰρ εὐπλαστότερος ὢν τύπους παραδέχεται τῶν θείων νοήσεων προϊόντας μὲν ἀπὸ τῶν θεῶν ἄνευ κινήσεως, καταντῶντας δ' εἰς ἡμᾶς διὰ ἠχῆς καὶ φθόγγου καὶ μεταβολῆς· οὕτω γὰρ καὶ τὰς φήμας ἐνδίδοσθαι παρὰ θεῶν φαμεν, οὐ φθεγγομένων*

---

1 *φιλιππίδης* Procl. (cum Herodot. cod. R (Stein), Paus., Clem., schol. Aristid.): *Φειδιππίδης* cett. Herodoti ll. 2 *Ἀθηναϊκαὶ* Kroll: *ἀθῆναι καὶ* 3 *οἵα* Boiss.: *οἷα* 5 *πολλῷ πλέον* BF: *πολλαπλέον* AB 15 *Ὅτι* Boiss.: *ἢ* inde novam eclogam exorsus sum *παραδεδομένα* ABF: *παραδιδόμενα* P 20 sqq cf or chald p 57 21 *σ^{ω}ημαντικῶν* (prius *ν* cancellis seclusum) A 22 *σχηματίζοντες* ABF: *σχηματίζουσι* P 23. 24 *προιόντας* P: *προιόντος* A 24 *καταντῶντας* P: *καταντῶντος* A

ἐκείνων ἀλλὰ τοῖς μὲν ⟨ἀερίοις σχήμασιν⟩ ὡς ὀργάνοις χρωμένων, πληρούντων δ' ἀπλήκτως καὶ ἀναφῶς τὴν ἀκοὴν τῆς οἰκείας γνώσεως· καὶ γὰρ ἀλλήλοις αὐτοὺς συνεῖναι διὰ νοήσεων καὶ γινώσκειν τὰ ἀλλήλων νοητικῶς, ἀλλ' οὐκ αἰσθητικῶς.

LXXVIII. Ὅτι, καθὼς λέγει Ὅμηρος (Γ 277), οὕτως ἐστίν·

Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις·

καὶ ἔχουσιν οἱ ἐμφανεῖς θεοὶ καὶ τὴν ὁρατικὴν αἴσθησιν καὶ τὴν ἀκουστικήν, ἀλλ' οὐκ ἔξωθεν· αὐτοὶ γὰρ ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν πρὸ τῶν ὅλων τὰς ῥίζας καὶ τὰς αἰτίας πάντων· καὶ γὰρ τὸ ἐν τῇ σελήνῃ πρόσωπον εἰκόνας φέρον τοῦ ἡλίου ὦτα καὶ
41 ὀφθαλ||μοὺς προφαίνει, οὐκ ἔτι δὲ ῥῖνα καὶ στόμα· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς τὸ ὀσφρητικὸν ἢ γευστικόν.

LXXIX. Ὅτι αἱ γνώσεις οὐκ ἀμέσως ἄνωθεν κατιᾶσιν, ἀλλὰ διὰ μέσων τινῶν· ὡς γὰρ παρ' Ὁμήρῳ (μ 374—90) τῆς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἡλίου συνουσίας ἡ γνῶσις μέχρις Ὀδυσσέως κατῆλθε διὰ μέσου τοῦ τε ἀρχαγγελικοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Καλυψοῦς, οὕτως οὖν καὶ ὁ Ἕλενος (Η 44) ᾔσθετο τὴν βουλὴν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀθηνᾶς οὐ τῶν ἀκροτάτων ἀλλὰ τῶν προσεχῶν αὐτῷ καὶ δαιμονίων.

LXXX. Ὅτι ⟨τ⟩ὸ Ἀστυάναξ καὶ τὸ Ἕκτωρ (p 394^{b}) ὁ μὲν φιλόσοφος εἰς τὸ εἶδος καὶ τὸ σημαινόμενον βλέπων παραπλήσια αὐτὰ καλεῖ, οἱ δὲ γραμματικοὶ εἰς τὴν ὕλην καὶ τὰς συλλαβὰς καταφερόμενοι ἀνομοιότατα αὐτὰ ἂν φαῖεν.

LXXXI. Ὅτι δεῖ τὸν ὀνοματοθέτην εἰς τὰ εἴδη τῶν ὀνομαζομένων βλέποντα τοῦτο ποιεῖν· τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ πᾶν ὁρῶντι δῆλον γίνεται. πολλῶν γὰρ γινομένων ψυχικῶν καθόδων εἰς τὸν περὶ γῆν τόπον καθ' ἑκάστην περίοδον, καὶ ἄλλων κατ' ἄλλας λήξεις διασπειρομένων καὶ βίους διαφέροντας

1 ἀερίοις σχήμασιν add Festa 20 καὶ (ante Ἀπ.) add A² 22 τὸ (ante Ἀστ.) sci: ὁ 26 sqq cfr p 393^{b} 30 διασειρομένων A

προχειριζομένων, καὶ τῶν μὲν τοὺς προσήκοντας ⟨τοῖς⟩ ἑαυτῶν ἀγελάρχαις καὶ νομεῦσιν ἐκλεγομένων, τῶν δ' εἰς ἀλλότριον εἶδος ζωῆς ἐνσπειρομένων, αὗται δὴ μάλιστα δοκοῦσι τοῖς ὀνόμασιν ἀποσεμνύνεσθαι τῶν σφετέρων ἡγεμόνων, ὅσαι τοὺς συγγενεῖς ἐκείνοις καὶ ἀνειμένους προεστήσαντο βίους· λέγω δ' οἷον αἱ μὲν ἀπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς προϊοῦσαι σειρᾶς καὶ τὴν ἰδέαν ἀνεξάλλακτον φυλάττουσαι τῆς οἰκείας τῇ τάξει ταύτῃ ζωῆς, ὁμοῦ τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ὄνομα τῇ θεῷ προσῆκον ἑαυταῖς ἐπιφημίζουσιν, αἱ δὲ κατελθοῦσαι μὲν ἀπὸ τῆς τάξεως ταύτης, βίον ‖ δ' ἑλόμεναι μηδὲν αὐτῇ προσήκοντα, καὶ ὀνόμασιν ἀλλοτρίοις 42 *χρῶνται καὶ τοῖς τυχοῦσιν (οὕτω γὰρ ἄν, οἶμαι, καὶ Διόνυσοι καὶ Ἀσκληπιοὶ καὶ Ἑρμαῖ καὶ Ἡρακλέες ὁμώνυμοι τοῖς ἐφόροις αὐτῶν θεοῖς ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν τῇδε τόπων προεληλύθασιν σὺν πομπῇ θεῶν), οὔτε τὸ εἶδος τῆς ζωῆς οὔτε τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκείων ἀρχόντων ἀλλαξάμεναι. τὸν γοῦν Ἡρακλέα, φασίν, Ἀλκείδην προσαγορευόμενον ἀπὸ τῶν θνητῶν πατέρων ἡ Πυθία κέκληκεν Ἡρακλέα διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἡράκλειον τάξιν καὶ θεότητα συγγένειαν· θεὸς γὰρ ὀνόματος ἀνθρώπῳ μεταδιδοὺς εἰς τὴν ὅλην αὐτοῦ σειρὰν καὶ τὴν ζωὴν ἣν προβέβληται βλέπων τὴν πρέπουσαν τίθησιν ἐπωνυμίαν.*

LXXXII. *Ὅτι τῶν ἐν γενέσει φερομένων εἰδῶν τὰς ἐπωνυμίας δεῖ λαμβάνειν ἢ πρὸς πάντα τὰ αἴτια βλέποντας, τά τε ὅλα καὶ τὰ μεριστά, τά τε πόρρω καὶ τὰ προσεχῆ τοῖς γινομένοις, οἷον τόν τε ὅλον ἵππον καὶ τὸν προσεχῆ καὶ φθαρτόν, ἢ πρὸς τὰ κρείττω μόνα καὶ τελειότερα καὶ ἀεὶ κατορθοῦντα καὶ πάντῃ τῆς ὕλης κρατοῦντα, οἷά εἰσι τὰ καθόλου· ὅταν γὰρ ἐξ ἵππου βοῦς γένηται, ἡ μὲν μερικὴ φύσις κρατεῖται, διὸ καὶ οὐ γίνεται ἵππος, ἡ δ' ὅλη κρατεῖ φύσις, διὸ καὶ βοῦς γίνεται (πόθεν γὰρ τὸ βοὸς εἶδος, μὴ τῆς ἁπλῶς*

1 *τοῖς* add Festa 3 *εἰσπειρομένων* A *δοκοῦσι* A: *ἀρκοῦσι* P 14. 15 *οὔτε — ἀλλαξάμεναι* ante *οὕτω γὰρ* (11) Festa 15—18 cfr Apollod. II 73 Wagn., Diod. IV 10 (Preller Griech. Myth.[3] 183[3]) 22 sqq cfr p 393[bc] 23 *βλέποντας* A: *βλέποντες* P

φύσεως κρατησάσης;) διὸ τὰ τοιαῦτα οὐχ ἁπλῶς τέρατα καλεῖ νῦν (p 393b) ὁ *Πλάτων*, ἀλλ' *οἷον τέρατα*, ὡς μὴ πάντῃ ὄντα παρὰ φύσιν.

LXXXIII. Ὅτι τῶν φυτῶν μᾶλλον ἐπικρατεῖ ἡ φύσις ὡς ἐρριζωμένων· διὸ καὶ μικρᾶς τέχνης ῥοπὴ δύναται μεταβολὰς ποιεῖν, ὡς ὅταν ἐνοφθαλμίζωνται ἢ ἐγκεντρίζωνται καὶ γίνηται ἀντὶ δρυὸς
43 || ἐλαία· ἧττον δὲ τῶν ζῴων ἐπικρατεῖ, καὶ ἔτι πολὺ ἧττον τῶν ἀνθρώπων.

LXXXIV. Ὅτι οἱ κατ' ἐλπίδα καὶ μνήμην τινῶν ὀνομαζόμενοι ἐκβέβληνται τοῦ ἐτυμολογικοῦ νόμου, καὶ τούτων μᾶλλον οἱ κατὰ μνήμην.

LXXXV. Ὅτι τὸν ἐτυμολογήσειν μέλλοντα δεῖ τὰς τῶν διαλέκτων εἰδέναι διαφοράς, τοὺς γὰρ ὀδόντας *ἔδοντας* καλοῦσιν οἱ *Αἰολεῖς*. δεύτερον καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν· λέγει γάρ τις αὐτῶν (Theocr. XVI 33) *ἀχῆνας* τοὺς πένητας, παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οὕτως καλέσας. τρίτον καὶ τὰ ἁπλᾶ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διακρίνειν, ἵνα μὴ τὸ μὲν *δακρυόφιν* σύνθετον εἴπῃ, τὸν δὲ *φολκὸν* (*B* 217) ἁπλοῦν. τέταρτον δεῖ αὐτὸν καὶ οἰκείως τοῖς πράγμασι ποιεῖν τὰς ἀναπτύξεις τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν *Μελέαγρον*, ὥσπερ *Εὐριπίδης* (frg 517 N²) κακῶς ἐτυμολογήσῃ *διὰ τὴν μελέαν ἄγραν*· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπαίσιον ὄνομα θέσθαι τῷ παιδί· ἄμεινον οὖν ᾧ *μέ-*

---

6 ἐνοφθαλμίζωνται A (fort. ex ἐνοφθαλμίζονται corr): ἐνοφθαλμίζονται P ἐγκεντρίζωνται A (fort. ex ἐγκεντρίζονται corr): ἐγκεντρίζονται P γίνηται Boiss.: γίνεται 12 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 470,17 sqq Hilg. μέλλ. ⟨πρῶτον⟩ δεῖ ci Festa 13. 14 cfr schol. in Dionys. Thrac. 470,21 Hilg., Priscian. I 34, Gregor Cor. de dial. aeol. 22 p 597 Schäf. 14 οἱ ὀλεῖς A 15 ἀχῆνας A: ἀχύνας P cfr Et. M. 181,15 18 *P* 696 *Ψ* 397 *δ* 705 *ε* 152 *κ* 248 *υ* 349 τὸ (ante μὲν) A: τὸν P cfr schol. A in Il. I 92,30 Dind., schol. B in Il. III 106,27 Dind., schol. C in Il. I 74,27 Maass, Eust. in Il. p 206,17 sqq, Et. M. p 798,2 (ex φάῃ. ἕλκεσθαι ducunt) αὐτ. κ. ABF: κ. αὐτ. P 20 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 237,4 21 ἐτυμολογήσει P cfr Fick-Bechtel Personennamen 200 23 μέλλει A

λει τὰ τῆς ἄγρας· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οἷον μ έ ν α ν δ ρ ο ς ἢ παρθένος. πέμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφόρου χρήσεως δεῖ ποιεῖσθαι, οἷον ὅτι ν ο υ μ η ν ί α ν μὲν Ἀττι||κοί φασι, ν ε ο μ η ν ί α ν δὲ Κρῆτες. ἕκτον δεῖ αὐτὸν εἰδέναι 44
καὶ τὰ πάθη τῶν λέξεων, οἷον ἀποκοπὰς συγκοπὰς ἐλλείψεις πλεονασμοὺς συναλοιφὰς ἀφαιρέσεις συνιζήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἕβδομον δεῖ αὐτὸν καὶ τὰς τῶν στοιχείων ἰδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσχάτων ἡ ὀρθότης δείκνυται τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ πρὸς τὰ πράγματα συγγένεια. ὄγδοον δεῖ δ' αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας διακρίνειν· καταχώννυται γὰρ διὰ τούτων ἡ τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια· μ α λ ε ρ ὸ ν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαραῖνον καὶ τὸ μαραινόμενον, ἐ κ μ α γ ε ῖ ο ν δ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμάσσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασσόμενον τῶν ἄλλων τύπον. δεῖ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματισμοὺς εἰδέναι οὐκ ἀεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένους· ἄλλως γὰρ καὶ ὁ κ α λ α μ ο θ ή ρ α ς λέγεται ὁ καλάμῳ θηρῶν καὶ ἄλλως ὁ φ υ γ α δ ο θ ή ρ α ς ὁ φυγάδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δεῖ εἰδέναι, οἷον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀ ρ ε τ α ῖ ο ς, ἀλλὰ σ π ο υ δ α ῖ ο ς καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ βάρβαρα δ' οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθα αὐτά, οἷον τὸν ἀ κ ι ν ά κ η ν καὶ τὸν κ ά ν δ υ ν. τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσοντα τοιαύτην δεῖ ἔχειν τὴν κριτικὴν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολογουμένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μίμησιν, οἷον σ ί ζ ε ι ν·

---

1 sqq cfr Ath. III p 98[d], schol. in Dionys. Thrac. 452,27 Hilg. *διονυσίου* A: *διονύσου* P 4 *νεομηνίαν* (*νομηνίαν* F) ll: *νημονηίαν* ci (cfr Dittenberger Syll.[2] 463,147, Xenia Romana p 22 sq) 12 cfr Suid., Hesych. s. v. 13 cfr Tim. p 72[c] cfr Theaet. p 191[c], Tim. p 50[c], Legg. VII p 800[b], 801[d] etc 14 *τῶν ἄλλων* sci: *τὸν ἄλλον*: ⟨*διὰ*⟩ *τῶν ἄλλων* ci Crönert 16 *καλάμω θηρῶν* A: *καλαμοθηρῶν* P *καλαμοθήρας* ignotum lexicis 17 cfr Plutarch. vit. Demosth. 28 (IV 234,24 Sint.), [Ps.] Plutarch. de vit. X orat. p 846[f] (Judeich ap. Pauly-Wissowa II 462) 19—21 cfr p 421[c] 20 *μὴ* A: om P 21 *ἐτυμολογήσοντα* A: *ἐτυμολογήσαντα* P 23 cfr schol. in Od. II 435,22 Dind., Eust. in Od. p 1636,15, Et. M. p 712,31 sqq, Suid. s. v. *σίζουσα*

τὰ δὲ κατὰ ἀναφορὰν τὴν πρὸς ἕτερον, οἷον θαλλὸς παρὰ ⟨τὸ⟩ θεῖν ἄνω καὶ ἀθῷος ὁ ἀζήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακόφρων, καίτοι τὸ φρονεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως τῆς ὕλης μεταπεσούσης, οἷον πυξὶς ἡ ἀργυρᾶ· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὀβολὸς καὶ δραχμή, οἱ γὰρ παλαιοὶ 45 σιδήροις ὀξέσιν ἐχρῶντο, οὓς ἐκάλουν ὀβολούς· ἐν γοῦν τοῖς ὠνίοις οἱ ἓξ ὀβολοὶ τὴν δράκα πληροῦντες δραχμὴ ἐκαλοῦντο· τὰ δ' εἰσὶν ἐπιδιατετακότα, οἷον ζωγράφος καὶ ὁ τὰ φυτὰ γράφων· τὰ δὲ καθ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφωνος καὶ ἀκάρδιος· τὰ δὲ κατ' εὐφημισμόν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν, ὡς ὄρους κορυφή· τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πικρὸν τὸ ἦθος καὶ ὠμόν· τὰ δὲ κατὰ παρέγκλισιν, ὡς ἡ κνημὶς καὶ τὸ κρανίον· τὰ δὲ κατ' ἔλλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὖσα· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εὑρόντων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εὑρημάτων, ὡς ὁ Ἥφαιστος πῦρ· τὰ δὲ καθ' ὑπεροχήν, ὡς [ὁ] κέραμος ὁ πίθος, καὶ χειρουργὸς ὁ ἰατρός· κέραμος γὰρ οὐδὲν ἧττον καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ κάλπις, καὶ χειρουργὸς οὐδὲν ἧττον καὶ ὁ ζωγράφος καὶ ὁ τέκτων.

LXXXVI. Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἐλάττοσιν ἐχρῶντο γράμμασι πρὸς δήλωσιν τῶν στοιχείων· τὸ γοῦν ε̄ καὶ πρὸς τὴν ἐκ-

---

1. 2 cfr Et. M. p 441,44 sqq   2 ⟨τὸ⟩ om ll: add iu P aut P²   cfr Et. M. p 26,20 sqq   3. 4 cfr Tryph. de trop. III 192,26 sqq Sp., Anon. de trop. III 208,22 sqq Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 217,13 sqq Sp., Cocondr. de trop. III 232,8 Sp., Georg. Choerob. de trop. III 246,25 sqq Sp., Et. M. p 696,57 etc   5 sqq cfr Et. M. p 613,10 sqq   6 σιδήρους P   6—8 cfr Et. M. p 287,20—24   11 οἷον A: οἷς P   13 cfr Et. M. 534,52 cfr Et. M. 763,38 sqq   14. 15 cfr anon. de trop. III 209,10 Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 220,14 Sp., Cocondr. de trop. III 233,25 Sp., Georg. Choerob. III 251,1 Sp. etc   15. 16 cfr Tryph. de trop. III 195,21 sqq Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 220,9 sqq Sp., Cocondr de trop. III 233,30 Sp., schol. in Dionys. Thrac. 461,5 sqq Hilg., Eust. in Il. 250,18 sqq etc   16 ὁ (ante κερ.) del   20 sqq cfr Athen. XI p 467ᵃ (Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.³ p 20 sqq, Kühner-Blass Gr. Gramm. I 1, p 44 sq, 54)

φώνησιν ταύτην παρελάμβανον ἐπὶ τοῦ Ἑλένη καὶ ἀντὶ τοῦ η̅, ὡς ἐπὶ τοῦ ξηρὸν ξερὸν καὶ ἀντὶ τῆς ει̅ διφθόγγου ἐρεσίαν τὴν εἰρεσίαν καλοῦντες. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ο̅ μικρὸν καὶ τοῦτο ἐσήμαινεν αὐτοῖς ὃ δηλοῖ νῦν, καὶ τὴν ου̅ δίφθογγον (τὸ γὰρ βούλεται βόλεται ἔλεγον καὶ τὸν οὐρανὸν ὀρανόν) καὶ τὸ ω̅· καὶ γὰρ τὰς ὥρας ὅρας (p 410^{c}) *ἐκάλουν. ὅταν οὖν ὁ Πλάτων* (p 393^{d}) *λέγῃ τὸ ε̅ καὶ τὸ ο̅ τὰ ὀνόματα αὐτὰ ‖ ταῖς δυνάμεσιν ἔχειν, ῥητέον αὐτὸν πρὸς τὰς* 46 *διφθόγγους ἀποβλέπειν, αἳ πάλαι οὐκ ἐδόκουν εἶναι δίφθογγοι, ἀλλ' ἑνὸς ἐκφώνησις μηκυνθέντος· ὡς γὰρ τὰ δίχρονα νῦν ἐκτείνεσθαι καὶ συστέλλεσθαι δυνατὸν καὶ ἕκαστόν ἐστιν ἕν, οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων τῶν διφθόγγων ἐδόκει γίνεσθαι τοῖς παλαιοῖς. ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἐστίν, ἑξῆς ὁ Πλάτων αὐτὸς δείξει· τὸ γὰρ ὄνομα τῆς ἡμέρας ἐτυμολογῶν ἐρεῖ* (p 418^{c}) *τοὺς μὲν παλαιοὺς ἱμέραν λέγειν διὰ τοῦ ι̅, τοὺς δὲ ὑστέρους διὰ τοῦ ε̅ λέγοντας εἱμέραν, ὡς τοῦ ε̅ στοιχείου καὶ τὴν δίφθογγον σημαίνοντος.*

LXXXVII. *Ὅτι οἰκείως νῦν* (p 394^{e}) *τὸν Θεόφιλον καὶ τὸν Μνησίθεον παρείληφεν μονονουχὶ παρῳδῶν τὰ ἐν Φαίδρῳ* (p 249^{c}) *λεγόμενα οὕτως· "μόνη γὰρ πτεροῦται ἡ τοῦ φιλοσόφου διάνοια· πρὸς γὰρ ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμη κατὰ δύναμιν"· ἡ γὰρ πρὸς τὸ θεῖον συγγένεια τῶν ψυχῶν κατὰ τὸν πρὸς αὐτὸ ἔρωτα καὶ κατὰ τὴν τῆς ὑπάρξεως τοῦ θεοῦ μνήμην γίνεται, καὶ τοῖς τοιούτοις μόνοις προσήκει τὰ πατρῷα καὶ νοερὰ ὀνόματα ἔχειν, τὰ δὲ γενεσιουργὰ τοῖς τὸν ἀόριστον καὶ ὑλώδη βίον ἀσπασαμένοις.*

LXXXVIII. *Ὅτι διττῶν τῶν ὀνομάτων ὄντων, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις, ἃ καὶ κατ' ἐπιστήμην δηλονότι κεῖνται, τῶν*

---

2. 3 *εἰρ. τ. ἐρ.*: tri 3 sqq cfr Athen. XI p 466^{f} (Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.^{3} p 26 sq, Kühner-Blass Gr. Gramm. p 44 sq, 55 sq) 4 *ἐσήμαινεν* BF: *ἐσήμηνεν* P: *ἐσήμανεν* A 5 *ἔλεγον*$^{\beta}$ $^{\alpha}$*βόλεται* A 6 *ὀρανὸν* A 16 *στοιχείου* P: *στοιχεῖον* A 22 *κατὰ* ABFPl: *μετὰ* P 27 sqq cfr p 391^{d} sqq

δὲ ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς, ἃ καὶ ἀπορεῖται (οὔτε γὰρ τοὺς πατέρας εἰκός ἐστιν τοῖς ἑαυτῶν παισὶν ἀπαίσια τιθέναι ὀνόματα, οἷον Ὀρέστης Ἀτρεὺς Τάνταλος, οὔτε εἰκὸς προειδέναι αὐτοὺς τὸν τῶν παίδων ἐσόμενον βίον· καὶ γὰρ ἡ φυσιογνω-
47 μονικὴ ἀμυδρὸς συλλογισμὸς καὶ μάλιστα ‖ ἐπὶ τῶν ἀρτιγενῶν)· πρὸς πάντα οὖν τὰ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁ Σωκράτης (p 394ᵉ sqq) κανόνας ἡμῖν ἐπιλύσεων σαφεῖς παραδίδωσιν. ἄνθρωποι μὲν γὰρ τὰς ἀφανεῖς περιόδους τῶν ψυχῶν οὐκ ἴσασιν οὐδὲ τὰς πρὸ τῆς γενέσεως ὀρέξεις, ἐν αἷς τὸ ὅλον τῶν πράξεων σχεδὸν περιέχεται· διὸ καὶ οὐκ εἰσὶν κριταὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἑκάστῳ εἴδει ζωῆς συστοίχων ὀνομάτων· θεοὶ δ' ἄρα καὶ δαίμονες οἱ καὶ τὰς δυνάμεις τῶν ψυχῶν καὶ τὰς ἐνεργείας προειληφότες τοῦτο σαφῶς γινώσκουσι, τὸ οἰκείως τοῖς βίοις τὰ ὀνόματα τιθέναι· καὶ ὥσπερ τὸν ἄλλον κλῆρον αὐταῖς ἀπονέμουσι κατ' ἀξίαν, οὕτως καὶ τὰς ἐπωνυμίας. ἐπειδὴ δὲ πανταχοῦ τῆς συντάξεως τῶν δοκούντων ἀτάκτων εἶναι καὶ ἀορίστων πραγμάτων αἰτιώμεθα τὴν τύχην, κἀνταῦθα δήπου ταύτην παραληπτέον ὡς κυριωτάτην ἀρχήν. οἱ μὲν γὰρ πατέρες πρὸς μνήμην ἢ ἐλπίδα ἤ τι τοιοῦτο βλέποντες ὀνόματα τίθενται τοῖς παισίν, ἡ δὲ τύχη τὸ παρ' ἐκείνων ἄλλον τρόπον τεθὲν κυροῖ διὰ τὴν πρὸς τὸν βίον αὐτῶν συμφωνίαν. καλείτω τοίνυν ὁ Ἀγαμέμνων τὸν παῖδα Ὀρέστην μὴ διὰ τὴν ἀγριότητα τοῦ ἤθους, ἀλλὰ διὰ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν εὐκινησίαν παρὰ τὸ ὀρούειν, ἤτοι καὶ ὁρῶν ἐν αὐτῷ τοιαῦτα σημεῖα φύσεως ἢ καὶ τοιοῦτον αὐτὸν γενέσθαι βουλόμενος, ἀλλ' ἡ τύχη τρόπον ἕτερον αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπεκλήρωσεν τὸν ἀληθέστερον· ἐκφαίνει γὰρ αὐτοῦ τὴν ζωὴν ὅλην. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἀξιοῖ (p 394ᵉ) ἐτυμηγορεῖν τὸ ὄνομα, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπι-

---

3 προειδέναι BF: προιδέναι A: προσειδέναι P 6 τὰ τοιαῦτα ABF: om P 7 σαφεῖς ABF: σαφῶς P 8 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 237,1 sqq Hilg. 15 ἀπονέμωσι P 18 ὡς ABF: om P 24 ὀρούειν A 25 ἐν αὐτῷ ABF: om P 27 ἀπεκλήρωσεν: ἀπεπλήρωσεν margo cod. Vat. 1197

κωτέρας· ταύτην γὰρ ἑώρα τῷ πράγματι συμφωνοτέραν. τῆς μὲν οὖν προσεχοῦς αἰτίας τῶν ὀνομάτων κατορθούσης πολλῷ μειζόνως ἡ τύχη ‖ ποιητικὴ τῶν τιθεμένων ἐστί· ταύτης δὲ 48 ἁμαρτανούσης οὐδὲν κωλύει τὴν δλικὴν αἰτίαν τὴν τυχαίαν κατορθοῦν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ φύσει τὸ αὐτὸ γίνεται· κατορθούσης μὲν γὰρ τῆς μερικῆς φύσεως καὶ ἡ ὅλη πολλῷ μᾶλλον κατορθοῖ, ἀστοχούσης δὲ ἐκείνης δύναται ἡ ὅλη φύσις κατορθοῦν. μὴ δή τις τὴν τύχην ταύτην ἀλόγιστον αἰτίαν ἡγείσθω καὶ ἀόριστον (τὸ γὰρ ἔργον αὐτῆς εἰς νοῦν βλέπει), ἀλλὰ θ ε ί α ν ἢ δ α ι μ ο ν ί α ν δύναμιν, οὐδὲν ἀφεῖσαν ἔρημον τῆς οἰκείας ἐπιστασίας, ἀλλὰ πάντα καὶ τὰ ἔσχατα τῶν ἐνεργημάτων ἡμῶν κατευθύνουσαν πρὸς τὸ εὖ καὶ πρὸς τὴν τοῦ παντὸς τάξιν· κατὰ γὰρ ταύτην καὶ πράττομεν ὀρθῶς πολλὰ καὶ ἀναφθεγγόμεθα εὐστόχως καὶ νοοῦμεν ἐπιβόλως· οἷον

Φ ᾶ ρ ο ς μ έ ν τ ο ι π ρ ῶ τ ο ν ἐ π έ π ν ε υ σ ε ν μ έ γ α δ α ί μ ω ν (τ 138)

καὶ

μ η δ έ σ ε δ α ί μ ω ν
ἐ ν τ α ῦ θ α τ ρ έ ψ ε ι ε, φ ί λ ο ς (I 600 sq)·

κινούμεθα γὰρ ἀπὸ τῶν κρειττόνων αἰτίων ἄνωθεν οἷον ἐκ πρύμνης τῆς οὐσίας ἡμῶν τὰ ἡμέτερα κυβερνᾶν δυναμένων. μίαν μὲν οὖν ταύτην ὁ Πλάτων εἰσήγαγεν αἰτίαν τῆς ὀρθῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως, ἑτέραν δὲ τὴν τῶν ποιητῶν ἐνθεαζόντων καὶ ἐπιβαλλόντων τῇ ἀληθεῖ ὀνοματουργίᾳ, ὁρώντων τὰ ἐκβεβηκότα τῶν πράξεων καὶ δι᾽ αὐτῶν οἷον ἀναλυόντων εὐστόχως καὶ εὑρισκόντων τὰ οἰκεῖα ὀνόματα. τί οὖν κωλύει τοὺς ποιητάς, εἰς τὴν τόλμαν ἀπιδόντας τοῦ Ὀρέστου τὴν κατὰ τῆς μητρός, οὕτως αὐτὸν καλέσαι Ὀ ρ έ σ τ η ν ὡς ὄ ρ ε ι ο ν

10 cfr Resp. IX p 592a, Legg. VI p 757e, 759c, Ep. VII p 327e, 336e cfr Hipp. mai. 304b, Legg. IX 877a etc ἀφεῖσαν AB: ἀφιεῖσαν FP 15 μέντοι Proclus, Homeri ll. LV (Ludwich): μέν μοι cett. Homeri ll. ἐπέπνευσεν ABF: ἐπέπνευεν P: ἐνέπνευσεν Homerus 18 τρίψειε P 20 cfr Crit. 109c 23 ἀληθῆ A 27 sq cfr Fick-Bechtel Personennam. 404

καὶ ἄγριον καὶ ἄκαρπον, ἅτε τὴν ἀρχὴν ἐκτεμόντα τῆς οἰκείας γενέσεως, καὶ τοῦτο παραδοῦναι τὸ ὄνομα τοῖς Ἕλλησιν, τοὺς δὲ λαβόντας εὐστόχως τεθὲν κυρῶσαι διὰ τῆς χρήσεως; διὰ δὲ τῆς μιᾶς σειρᾶς τοῦ γένους προελθὼν ὁ Σωκράτης (p 395a sqq) τῇ ἐτυμολογίᾳ δείκνυσιν ὅτι οὐ κατ'
49 ἐκλογὴν ἀνθρώπων ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ διεσπαρμένων τοῦτο ‖ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἔτυχεν, ἀλλ' ἀνάπαλιν ἐπὶ μιᾶς συγγενείας τῆς τυχούσης τοῦτο ὁρᾶται γινόμενον· ὥστε καὶ καθόλου ἀνάγκη τοῦτο οὕτως ἔχειν, καὶ κατὰ τὰ εἴδη τῆς ζωῆς αἱ ἐπωνυμίαι κεῖνται τοῖς ἐκ ταὐτοῦ γένους οὖσι καὶ οὐ κατὰ τὴν διαδοχὴν τῆς φύσεως· ἀκοινώνητον γὰρ πάντῃ καὶ ἀλλότριον, ὥσπερ τὸ τοῦ Ὀρέστου καὶ Ἀγαμέμνονος ἦθος, οὕτως καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῖς κλῆσις.

LXXXIX. Ὅτι ἀεὶ ἐν ταῖς ἐτυμηγορίαις ὁ Πλάτων πρῶτον ἐνδείκνυσιν ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ πρᾶγμα τὸ δηλούμενον, ἔπειθ' οὕτως τὸ πρὸς ἐκεῖνο μὲν ὁμοιούμενον, ἐνυπάρχον δ' ἴχνος αὐτοῦ ταῖς συλλαβαῖς τοῦ ὀνόματος, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου (p 394e) πρῶτον τὸ θηριῶδες εἰπὼν καὶ τὸ ἄγριον, ὕστερον τὸ ὄρειον προστέθεικεν, ὅπερ ταῖς συλλαβαῖς ἔγκειται· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος (p 395a) τὸ διαπονεῖσθαι καὶ καρτερεῖν προειπών, ἐπήγαγεν ὅτι οὖν ἀγαστὸς ἀνὴρ διὰ τὴν ἐπιμονήν· οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς.

XC. Ὅτι ἐν ταῖς ἐτυμηγορίαις ὁ Πλάτων τῆς μὲν ὕλης καταφρονῶν, τοῦ δὲ εἴδους μάλιστα ἀντεχόμενος, τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τὸ ἀγαστὸν συγκεῖσθαι λέγει (p 395b), οὐ παρὰ τὸ ἄγαν· οἱ δὲ γραμματικοὶ ἅτε τῇ ὕλῃ προσκείμενοι μάλιστα, τὸ δὲ τῆς ζωῆς εἶδος μὴ ὁρῶντες, εἰκότως ἀπ' ἐναντίας ἐτυμολογήσουσιν.

XCI. Ὅτι καὶ ἐν τούτοις (p 394e sqq) Πλάτων ἐνδείκνυ-

---

1 καὶ (ante ἀκ.) ABF: ὡς P 6 διεπαρμένων P 12 ἡ A: om P 14 ἀεὶ BFP: om A 21 διά: κατὰ Plato 24 καταφρονῶν (εῖ) P τὸν ABF: τὸ P 27. 28 cfr Et. M. p 5,43

ται ὅτι τὸ εἶναι ἡμῖν ἐν ψυχῇ ἐστι καὶ οὐκ ἐν σώματι, εἴπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἐκ τῶν ψυχικῶν ἰδιωμάτων ὁρᾷ καὶ οὐκ ἐκ τῶν σωματικῶν.

XCII. Ὅτι καὶ πρὸς τὸ ἦθος ἡμᾶς ὀνίνησιν ὁ θεῖος Πλάτων ἐν τούτοις (p 394e—395e), εἴπερ τοὺς περὶ Ὀρέστην καὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Ἀτρέα ὡς σφοδρούς τινας καὶ θυμοειδεῖς παραδίδωσιν καὶ τιμωρητικούς. ἀλλ' ‖ ἐπεὶ οἱ μὲν 50 ἄκροι, ὁ μὲν εἰς τὴν μητέρα ὁ δὲ εἰς τὰ τέκνα ἐπλημμέλησεν, εἰκότως ψέγονται· ὁ δ' Ἀγαμέμνων, ἐπειδὴ τὴν σφοδρότητα εἰς τὸ φύσει πολέμιον γένος τῶν βαρβάρων ἐξήνεγκεν, ἀγαστὸς καὶ ἐπαινετὸς παραδίδοται.

XCIII. Ὅτι τὰ κατὰ Πέλοπα (p 395c) διδάσκουσιν ἡμᾶς πρῶτον μὲν τῶν φαινομένων ὑπερορᾶν καὶ πρὸς τὰς ὅλας τῶν ψυχῶν περιόδους βλέπειν, καὶ οὐκ ἐξ ἅπαντος ἀντέχεσθαι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλὰ πρὸς ταῦτα μὲν κεχαλᾶσθαι δεῖν, πρὸς δὲ τὰ θεῖα καὶ τὴν ἀρετὴν συντόνους εἶναι· καὶ ὅτι τῶν προγονικῶν ἁμαρτημάτων κοινωνοῦσιν οἱ παῖδες τῆς δίκης. καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἀδίκους συντάξεως μέτοχοι γίνονται τῆς ἀδικίας, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ἀπὸ σπερμάτων ὑπέστη πονηρῶν, καὶ τὰ ἐκτὸς ἐξημαρτημένως ἔλαβε τὴν ἀρχήν. τούτων δέ, φησὶν ὁ ἐν Φαίδρῳ (p 244de) Σωκράτης, ἡ τελεστικὴ δύναται καθαίρειν λύουσα τῶν παρόντων κακῶν διὰ τῆς περὶ τὸ θεῖον λατρείας.

XCIV. Ὅτι τὸ κατὰ τὸν Τάνταλον (p 395de) διήγημα αἰνίττεται ψυχήν τινα ἀναχθεῖσαν μὲν διὰ θεωρίας εἰς τὸ νοητόν (τροφὴ γὰρ θεῶν τὸ νοητόν), ἀποπεσοῦσαν δὲ τοῦ νοητοῦ τόπου εἰς γένεσιν κατενεχθῆναι καὶ τῷ πλήθει τῆς ἀλογίας κοινωνῆσαι τὴν νοερὰν αὐτῆς ζωὴν νεοτελῆ μὲν οὖσαν (διὸ καὶ παῖδα λέγεσθαι Διός· πᾶσα γὰρ ψυχὴ νεοτελὴς ἐκ τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς εἰς τὴν γένεσιν κάτεισιν· διὸ καὶ πα-

15 καὶ χαλᾶσθαι P 20 ἐξημαρτημένως sci: ἐξημαρτημένων 25 ψυχικὴν P 28 αὐτῆς Crönert: ἑαυτῆς μένουσαν ll 30—p 47,1 cfr Α 544 Δ 68 α 28 etc

τὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὁ Ζεύς), συγγενομένην δ' εἰδώ-
λοις ἀντ' ἀληθῶν καὶ ἀναπληθεῖσαν τῶν ἐνταῦθα κακῶν ἐν
Ἅιδου τίνειν δίκας, πολὺ μὲν ἔχουσαν ἐπηρτημένον αὐτῇ τὸ
51 γεῶδες καὶ βριθὸν καὶ ἔνυλον, ὑφ' οὗ ‖ τὸ νοερὸν αὐτῆς κατ-
ορώρυκται, πάντων δ' οὖσαν ἐν ἐνδείᾳ τῶν θείων καρπῶν, καὶ φαντασίας μὲν αὐτῶν ἴσχουσαν ψιλάς, διαπίπτουσαν δὲ τῆς ἀληθοῦς καὶ ἐναργοῦς αὐτῶν ἀντιλήψεως.

XCV. Ὅτι τὸ μὲν ἀποκληρωθῆναι τῷ τοιῷδε βίῳ τὸ τοιοῦτον ὄνομα τῆς τύχης ἔργον, τὸ δὲ κρατῆσαι τοῦτο παρὰ πᾶσιν τῆς φήμης (p 395e)· ἡ γὰρ φήμη Διὸς ἄγγελος καθ' Ὅμηρον (B 94).

XCVI. Ὅτι ἀναλυτικῶς ὁ Σωκράτης ἀπὸ τῶν θείων ὀνομάτων, ἀγαλμάτων ὄντων τῶν θεῶν, ἐπὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀνατρέχει καὶ τὰς ἐνεργείας· τὰς γὰρ οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀρρήτους καὶ ἀγνώστους μόνῳ τῷ ἄνθει τοῦ νοῦ θεωρεῖν καταλείπει. πάγκαλον οὖν ἐστιν καὶ τὸ τοῦ Διὸς δημιούργημα ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ (p 396bc), ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς οὐσίας αὐτοῦ διὰ ψυχῆς τῆς ὅλης καὶ φύσεως ὑποστάν ἐστιν, τὸ δὲ τῆς γνώσεως διὰ τῆς μερικῆς ψυχῆς ἀπογεννηθέν.

XCVII. Ὅτι τῶν ἀκήρατον φυλαξάντων τὸ δίϊον εἶδος
τῆς ζωῆς οὐ λέγεται πατὴρ ὁ Ζεύς, ἀλλ' ἔστιν, ὥσπερ Ἡρα-
κλέους καὶ Διοσκούρων· τῶν δ' οὐδ' ἐπιστρέψαι ποτὲ πρὸς
τὸ θεῖον δυνηθέντων οὐδαμοῦ πατὴρ ἂν κληθείη οὔθ' ὡς
ὑπάρχων οὔθ' ὡς λεγόμενος. ὅσοι δ' ἄρα μετέσχον μέν τινος
ὑπὲρ τὴν θνητὴν φύσιν ἐνεργείας, αὖθις δ' εἰς τὸν τῆς ἀνο-
μοιότητος ἠνέχθησαν πόντον καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἀμ-
52 πλακίας τὴν παρ' ἀνθρώποις ἠλλάξαντο τι‖μήν, τούτοις μὲν
πατὴρ ὁ Ζεύς, ἀλλὰ τὸ ὅλον δὴ τοῦτο λεγόμενος πατήρ.

---

1 alterum τε om P   2 ἀνταληθῶς P   ἀναπληθεῖσαν BFP: ἀναπλησθεῖσαν A   9 τύχης P: ψυχῆς A   14 sqq cfr or chald p 11   18 καὶ ABF: om P   ἐστιν κῶ τὸ ll. (lac post κῶ indicavit F): κῶ del Boiss.   20 sqq cfr p 395c   22 ἐπιτρέψαι A   cfr Polit. p 273d   26 sq cfr Phaedr. p 242d   26 ἠνέχθησαν A: ἠνεχθεῖσαν P   28 ἀλλὰ ⟨κατὰ⟩ τὸ ὅλ. Crönert

XCVIII. Ὅτι τὸ πατρικὸν αἴτιον ἄρχεται μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν καὶ κρυφίων θεῶν (ἐκεῖ γὰρ οἱ πρώτιστοι τῶν ὅλων πατέρες), πρόεισι δὲ διὰ πάντων τῶν νοερῶν θεῶν εἰς τὴν δημιουργικὴν τάξιν. καὶ γὰρ ταύτην ἅμα ποιητικήν τε καὶ πατρικὴν ἀνυμνεῖ ὁ Τίμαιος (p 41[a]) λέγων δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀνωτέρω τῆς μιᾶς δημιουργίας θεοὶ θεῶν λέγονται πατέρες, ὁ δὲ δημιουργὸς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὑφιστὰς θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ἐπὶ δὲ καὶ τῶνδε τινῶν ἰδίως καλεῖται πατήρ, οἷον Ἡρακλέους, οἳ τὸν δῖον βίον καὶ ἡγεμονικὸν διὰ τῆς ἐν τῇ γενέσει ζωῆς ἀτρέπτως διεφύλαξαν. τριχῶς ἄρα πατὴρ ὁ Ζεύς, θεῶν, ψυχῶν, μερικῶν ψυχῶν νοερὸν καὶ δῖον ἑλομένων βίον.

XCIX. Τῆς τοίνυν νοερᾶς τῶν θεῶν διακοσμήσεως ἄνωθεν μὲν ὁριζομένης τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων θείων γενῶν καὶ πατρικὴν ἔχοντι πρὸς πάντας τοὺς νοεροὺς ὑπεροχήν,

ὅν τε Φάνητα

φησὶν Ὀρφεύς (frg 127),

πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,

προϊούσης δὲ διά τε τῶν τριῶν νυκτῶν καὶ τῶν οὐρανίων ὑποστάσεων εἰς τὴν Τιτανικὴν γενεάν, ἣ πρώτη τῶν πατέρων ἑαυτὴν διέκρινεν καὶ τῆς συνοχικῆς βασιλείας τὴν διαιρετικὴν ἠλλάξατο τῶν ὅλων προστασίαν· [καὶ] ἀναφαίνεται πᾶν τὸ δημιουργικὸν ‖ τῶν θεῶν γένος ἀπὸ πάντων μὲν τῶν προειρη- 53
μένων ἀρχικῶν αἰτίων καὶ βασιλικῶν, προσεχῶς δ' ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν Τιτανικῶν διακόσμων ἡγεμόνος καὶ πρὸ τῶν ἄλλων

---

5 λέγων ABF: om P 6 τῆς μιᾶς F: τῆς om P: μιᾶς om AB, add im A[2] 7 θεῶν ABF: om P 8 cfr in Crat. 46,30—47,1 9 ἐπὶ δὲ καὶ B: ἐπὶ δὲ (καὶ om) P: ἔτι δὲ καὶ AF: ἐπὶ δὲ δὴ ci Crönert 12 ἑλομένων Boiss.: ἑλόμενον 13 sqq cfr p 396[a] sqq 13 τῶν θεῶν διακοσμήσεως ABF: διακοσμήσεως τῶν θεῶν P 16 ὄντα P 20 γενεταν (sic) A (τ transduxit A aut A[2]) ἣ Abel: ἡ cfr in Remp. p 90,9 sqq 27 καὶ del (ἤδη Crönert)

δημιουργῶν ὁ Ζεύς, τὸ ἑνιαῖον κράτος τῆς ὅλης δημιουργικῆς σειρᾶς κληρωσάμενος καὶ τά τε ἀφανῆ πάντα καὶ τὰ ἐμφανῆ παράγων καὶ ὑφιστάς, νοερὸς μὲν αὐτὸς ὑπάρχων κατὰ τὴν τάξιν, τὰ δ' εἴδη τῶν ὄντων καὶ τὰ γένη προάγων εἰς τὴν τῶν αἰσθητῶν διακόσμησιν, καὶ τῶν μὲν ὑπὲρ ἑαυτὸν θεῶν πεπληρωμένος, τοῖς δ' ἐγκοσμίοις πᾶσιν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν εἰς τὸ εἶναι πρόοδον παρέχων. διὸ δὴ καὶ Ὀρφεὺς (frg 127) δημιουργοῦντα μὲν αὐτὸν τὴν οὐρανίαν πᾶσαν γενεὰν παραδίδωσιν καὶ ἥλιον ποιοῦντα καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστρῴους θεούς, δημιουργοῦντα δὲ τὰ ὑπὸ σελήνην στοιχεῖα καὶ διακρίνοντα τοῖς εἴδεσιν ἀτάκτως ἔχοντα πρότερον, σειρὰς δ' ὑφιστάντα θεῶν περὶ ὅλον τὸν κόσμον εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένας καὶ διαθεσμοθετοῦντα πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς τὰς κατ' ἀξίαν διανομὰς τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας. καὶ Ὅμηρος δ' ἑπόμενος Ὀρφεῖ πατέρα μὲν αὐτὸν ἀνυμνεῖ κοινῇ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα καὶ ὕπατον κρειόντων, καὶ περὶ αὐτὸν συνάγεσθαί φησι πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἐγκοσμίων θεῶν καὶ ἐν αὐτῷ μένειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τελειοῦσθαι· καὶ γὰρ ἐπιστρέφειν πάντας πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς Θέμιδος·

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
. . . . ἡ δ' ἄρα πάντη
φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι
(Υ 4 sqq)·

καὶ ἀγείρονται πάντες κατὰ τὴν μίαν τοῦ Διὸς βούλησιν καὶ
γίνονται Διὸς ἔνδον, ὥς φησιν ἡ ποίησις (Υ 13), καὶ
διακρίνει πάλιν ἔνδον αὐτοὺς κατὰ τὰς δύο συστοιχίας καὶ εἰς
54 τὴν πρόνοιαν ἀνεγείρει τῶν δευτέρων, ‖ μένων αὐτὸς ἐν τῷ
ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει κατὰ τὸν Τίμαιον (p 42e)·

ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρεν (Υ 31)·

---

11 ἀστάκτου P 15 sqq cfr in Crat. p 50,21 sq; p 52,20 17 cfr Θ 31 α 45. 81 ω 473 19 ἐπιστρέφει ci Kroll 21 sqq θεοὺς ἀγορήνδε — κέλευσε AB : om FP

χωριστὸς δ' ἐστὶν ἐκεῖνος καὶ ἀφ' ὅλων ἐξῃρημένος τῶν ἐγκοσμίων· ὅθεν καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεῶν ὁλικώτατοι καὶ ἡγεμονικώτατοι, καίτοι δοκοῦντες ἰσάξιοί πως εἶναι τῷ Διῒ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων πρόοδον, πατέρα καλοῦσιν αὐτόν· καὶ γὰρ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἥρα διὰ ταύτης αὐτὸν τῆς προσρήσεως ἀνευφημοῦσιν· καίτοι καὶ ἡ Ἥρα δικαιολογεῖται πρὸς αὐτὸν ὡς τῆς αὐτῆς οὖσα τάξεως·

καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος (Δ 58 sq)·

ἀλλὰ καὶ ὁ Ποσειδῶν·

τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀίδης (Ο 187)·

ἀλλὰ ὅμως πατὴρ ὑπ' ἀμφοῖν προσαγορεύεται. τὸ δ' αἴτιον, ὅτι πάσης τῆς δημιουργίας τὴν μίαν καὶ ἀμέριστον αἰτίαν προείληφεν, καὶ ἔστι πρὸ τῆς Κρονίας τριάδος καὶ τῶν τριῶν πατέρων συνοχεύς, καὶ τὴν τῆς Ἥρας ζωογονίαν περιέχει πανταχόθεν· ὅθεν δὴ καὶ ψυχούσης ἐκείνης τὸ πᾶν αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ψυχὰς ὑφίστησιν. εἰκότως οὖν καὶ τὸν ἐν Τιμαίῳ δημιουργὸν τὸν μέγιστον εἶναι Δία φαμέν· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ καὶ τοὺς νοῦς παράγων τοὺς ἐγκοσμίους καὶ τὰς ψυχάς. καὶ μὴν καὶ ὁ τὰ σώματα πάντα τοῖς τε σχήμασι καὶ τοῖς ἀριθμοῖς διακοσμῶν καὶ μίαν ἕνωσιν καὶ φιλίαν αὐτοῖς ἄλυτον καὶ δεσμὸν ἐντιθεὶς οὗτός ἐστιν. ‖ τοιαῦτα γὰρ καὶ 55
παρὰ τῷ Ὀρφεῖ (frg 122) συμβουλεύει τῷ Διῒ περὶ τῆς τοῦ παντὸς δημιουργίας ἡ Νύξ·

αὐτὰρ ἐπὴν δεσμὸν κρατερὸν περὶ πᾶσι τανύσσῃς·

δεσμὸς δὲ τῶν ἐγκοσμίων, προσεχὴς μὲν ὁ διὰ τῆς ἀναλογίας,

---

1 ἐστὶν ἐκεῖνος ABF: ἐκ. ἐστ. P ἀφ' ὅλων A: ἄφωνος P 10 καὶ A: om P 11 τ' ἐκ A: τε P 13 ἀλλὰ ὅμως ABF: ἀ. καὶ ὅμ. P 22. 23 cfr Tim. p 32^c 27 sqq cfr in Tim. 314,14 II 13 sqq; 24,20 sqq

τελειότερος δ' ὁ παρὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς· διὸ καὶ ὁ Τίμαιος (p 31^{c}) τήν τε διὰ τῆς ἀναλογίας κοινωνίαν τῶν στοιχείων δεσμὸν προσείρηκεν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ζωῆς ἀδιάλυτον ἕνωσιν· δεσμοῖς γὰρ ἐμψύχοις δεθέντα τὰ ζῷα ἐγεννήθη, φησίν (p 38^{e}). τούτων δ' ἔτι σεμνότερος δεσμὸς ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς ὑπάρχει βουλήσεως· τῆς ἐμῆς, φησί (p 41^{b}), βουλήσεως μείζονος ἔτι καὶ κυριωτέρου δεσμοῦ λαχόντες ἐκείνων. ταύτης τοίνυν τῆς ἐννοίας περὶ τοῦ μεγίστου Διὸς ὥσπερ ἀσφαλοῦς ἐχόμενοι πείσματος, ὅτι δημιουργός ἐστιν καὶ πατὴρ τοῦδε τοῦ παντὸς καὶ ὅτι νοῦς ἀμέθεκτος παντελὴς καὶ ὅτι πάντα πληροῖ τῶν τ' ἄλλων ἀγαθῶν καὶ τῆς ζωῆς, θεωρήσωμεν ὅπως ὁ Σωκράτης ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἐκφαίνει τὴν περὶ τοῦ θεοῦ τούτου μυστικὴν ἀλήθειαν.

C. Ὅτι ὁ μὲν Τίμαιος (p 28^{c}) ἐργώδη φησὶν εἶναι τὴν γνῶσιν τῆς τοῦ δημιουργοῦ οὐσίας, νῦν (p 396^{a}) δ' ὁ Σωκράτης τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ ῥᾴδιον εἶναι κατανοῆσαι λέγει, ὅπερ τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ δηλοῖ.

CI. Ὅτι τὸ ἀμέριστον τῆς τῶν θεῶν ἐνεργείας μεριστῶς ἡ ψυχὴ ἡμῶν γινώσκει καὶ πεπληθυσμένως τὸ ἑνιαῖον, καὶ μάλιστα τοῦτο γίνεται περὶ τὸν δημιουργόν, οὗ καὶ τὸ ἓν ὄνομα ὡς λόγον προφέρομεν, τοῦ ἐξαπλοῦντος τὰ εἴδη τὰ νοερὰ καὶ τὰς νοητὰς αἰτίας προκαλουμένου καὶ ἀνελίσσον-
56 τος πρὸς τὴν || τοῦ παντὸς δημιουργίαν· καὶ γὰρ ὁ Παρμενίδης (p 146^{a}) τῇ ταυτότητι καὶ τῇ ἑτερότητι τοῦτον χαρακτηρίζει, καὶ δύο πίθοι παρ' αὐτῷ κατὰ τὴν ποίησιν (Ω 527), καὶ ἡ μυστικωτάτη παράδοσις καὶ αἱ παρὰ τῶν θεῶν φῆμαι λέγει (or chald p 14) ὡς δυὰς παρὰ τῷδε κάθηται, καὶ φησίν·

ἀμφότερον γὰρ ἔχει νῷ μὲν κατέχειν τὰ νοητά,
αἴσθησιν δ' ἐπάγειν κόσμοις.

---

4 ἐμψ. σώματα δεθ. Pl cfr Diehl Mus. Rhen. 58,257 δεθ. τὰ ζ. ABF: δεθ. ζ. PPl 9 cfr Legg. X p 893^{b} 11 παντελῶς ci Kroll 21 cfr p 396^{a} 27 cfr Wilamowitz Leseb. II^{1} 325,8, Plaut. Aul. 97. 270, Arch. f. Lex. X 395 30 κόσμος P

καὶ τί δεῖ λέγειν; αὐτόθεν γὰρ αὐτὸν προσαγορεύει δὶς ἐπέκεινα καὶ δὶς ἐκεῖ, καὶ ὅλως αὐτὸν διὰ τῆς δυάδος εὐφημεῖ· πᾶν γὰρ τὸ γόνιμον καὶ ὑποστατικὸν τῶν ἐγκοσμίων ἑνοειδῶς ὁ δημιουργὸς προείληφεν· εἰκότως ἄρα καὶ τὸ ὄνομα διττόν ἐστιν αὐτοῦ, ὧν τὸ μὲν Δία τὴν δι' οὗ αἰτίαν δηλοῖ, ἥτις ἐστὶν ἡ πατρικὴ ἀγαθότης, τὸ δὲ Ζῆνα τὴν ζωογονίαν, ὧν τὰς πρώτας ἐν τῷ παντὶ αἰτίας ὁ δημιουργὸς ἑνιαίως προείληφεν· καὶ ἔστι τὸ μὲν τῆς Κρονικῆς σειρᾶς καὶ πατρικῆς σύμβολον, τὸ δὲ τῆς ζωογόνου Ῥέας καὶ μητρικῆς, καὶ ὡς μὲν τὸν Κρόνον ὅλον εἰσδεξάμενος οὐσιοποιός ἐστιν τῆς τριπλῆς οὐσίας, ἀμερίστου, μέσης, μεριστῆς, κατὰ δὲ τὴν ἐν ἑαυτῷ Ῥέαν τριπλῆν πηγάζει ζωήν, νοεράν, ψυχικήν, σωματικήν. ταῖς δὲ δημιουργικαῖς ἑαυτοῦ δυνάμεσι καὶ ἐνεργείαις εἰδοποιεῖ ταῦτα καὶ διακρίνει, καὶ ἔστιν ἄρχων καὶ βασιλεὺς πάντων, καὶ τῶν τριῶν δημιουργῶν ἐξῄρηται. οὗτοι μὲν γὰρ διείλοντο τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχήν, ὥς φησιν ὁ ἐν Γοργίᾳ (p 523a) Σωκράτης, ὁ δὲ Ζεὺς οὗτος ἅπαξ τῶν τριῶν ἀδιαιρέτως βασιλεύει καὶ ἑνιαίως ἄρχει· ἔστιν οὖν τῆς μὲν ||
πατρικῆς τριάδος αἴτιος καὶ τῆς συμπάσης δημιουργίας, συγ- 57
οχεὺς δὲ τῶν τριῶν δημιουργῶν, καὶ βασιλεὺς μὲν ὡς τοῖς πατράσι συντεταγμένος, ἄρχων δ' ὡς προσεχῶς τῆς δημιουργικῆς τριάδος ὑπεριδρυμένος καὶ τὴν ἑνοειδῆ περιέχων αὐτῆς αἰτίαν.

τὸ δὲ δίχα διειλῆφθαι τοὔνομα ἐμφαίνει ὅτι μεριστῶς αἱ εἰκόνες τὰς ἑνιαίας τῶν παραδειγμάτων αἰτίας καταδέχονται καὶ ὅτι συγγενὲς τοῦτο τῷ τὴν νοερὰν ἐν ἑαυτῷ προστησαμένῳ δυάδα· καὶ γὰρ διττοὺς ὑφίστησι διακόσμους, τόν τε οὐράνιον καὶ τὸν ὑπερουράνιον, ὅθεν αὐτοῦ καὶ τὸ σκῆπτρον εἶναί φησιν ὁ θεολόγος (frg 116)

πισύρων καὶ εἴκοσι μέτρων,

ὡς διττῶν ἄρχοντος δυωδεκάδων.

---

1 sqq cfr or chald 14[2] 5 sqq cfr Orph. frg 164 5 δία F: διὰ cett 7 sqq cfr p 396a 12 ψυχικὴν Boiss.: ψυχὴν 17 ἁπλῶς vel ἅπαξ⟨ἁπλῶς⟩ ci Crönert 27 ὑπερουράνιον Lobeck: ὑπουράνιον

CII. *Ὅτι ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ τοῖς ἑτεροκινήτοις δίδωσι τὸ ζῆν· τούτοις γὰρ πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως γίνεται, ὥς φησιν ὁ Πλάτων ἔν τε* Φαίδρῳ (p 245[c]) *καὶ ἐν* Νόμοις (X p 892[a] sqq), *ὁ δὲ δημιουργὸς ἅπασιν ἁπλῶς χορηγεῖ τὴν ζωὴν τήν τε θείαν καὶ τὴν νοερὰν καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ τὴν περὶ τοῖς σώμασι μεριστήν.*

CIII. *Ὅτι κατ' αἰτιατικὴν πτῶσιν ἡ ἐτυμηγορία γέγονεν* (p 396[b]) *οἰκείως· αἴτιος γὰρ ὁ Ζεὺς πάντων ἁπλῶς.*

CIV. *Μὴ δή τις οἰέσθω τοὺς θεοὺς ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσι τῶν δευτέρων ἐλασσοῦσθαι μηδ' ἀπομερισμὸν τῆς οἰκείας οὐσίας ὑπομένειν εἰς τὴν τῶν καταδεεστέρων ὑπόστασιν μηδ' ἔξω που ἑαυτῶν ἐκτίθεσθαι τὰ γεννήματα, ὥσπερ τοὺς τῶν θνητῶν παίδων αἰτίους, μηδ' ὅλως κινουμένους ἢ μεταβάλλοντας γεννᾶν, ἀλλὰ μένοντας ἐν ἑαυτοῖς αὐτῷ τῷ εἶναι παράγειν τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ περιέχειν τὰ ὑποστάντα πανταχό-*
58 *θεν, καὶ πάσας αὐτῶν τὰς ποιήσεις καὶ* || *τὰς ἐνεργείας ἄνωθεν τελειοῦν· μηδ' αὖ τοὺς παῖδας λεγομένους τῶν ὁλικωτέρων θεῶν ἡγείσθω τις ἀφίστασθαι τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόπτειν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἕνωσιν, μηδὲ τὴν ἰδιότητα τῆς ὑπάρξεως διὰ κινήσεως παραδέχεσθαι καὶ ἀοριστίας εἰς τὸν ὅρον ἐπιστρεφομένης· οὐδὲν γὰρ ἄλογον οὐδ' ἄμετρόν ἐστιν ἐν τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν· ἀλλὰ τὰς προόδους ἡγείσθω δι' ὁμοιότητος γίνεσθαι καὶ μίαν κοινωνίαν τῆς οὐσίας εἶναι καὶ συνέχειαν τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν ἀδιαίρετον παρά τε τοῖς παισὶ καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῶν μὲν δευτέρων ὅλων ἐνιδρυομένων τοῖς πρεσβυτέροις, τούτων δ' αὖ πάλιν τελειότητος καὶ ἀκμῆς καὶ δραστηρίου ποιήσεως τοῖς καταδεεστέροις μεταδιδόντων. κατὰ δὴ τούτους τοὺς προσδιορισμοὺς καὶ τὸν Δία τοῦ Κρόνου λέγεσθαι νομίσωμεν υἱόν* (p 396[b])· *νοῦς γὰρ ὢν δημιουργικὸς ὁ Ζεὺς ἄλλου νοῦ πρόεισιν ὑπερτέρου καὶ ἑνοειδεστέρου, πληθύοντος μὲν τὰς οἰκείας νοήσεις, τὸ δὲ πλῆ-*

---

1 sqq cfr p 396[b] 12 *τοὺς* A: *τις* P 22 *ἀ. τ.* ABF: *ἀ. καὶ τ.* A 29 an *νομίσομεν*?

θος εἰς ἕνωσιν ἐπιστρέφοντος, καὶ πολλαπλασιάζοντος μὲν τὰς νοερὰς δυνάμεις, εἰς δὲ τὴν ἀμέριστον ταυτότητα τὰς παντοίας ἀνελίξεις αὐτῶν ἀνάγοντος· προσεχῆ δὲ τὴν κοινωνίαν πρὸς αὐτὸν ἐνστησάμενος καὶ πληρούμενος ἀπ' αὐτοῦ τῶν νοερῶν ἀγαθῶν ὅλων, εἰκότως καὶ λέγεται τοῦ Κρόνου παῖς ἔν τε ὕμνοις καὶ ἐν ἐπικλήσεσιν, ὡς ἀνεκφαίνων τὸ κρύφιον καὶ ἀναπλῶν τὸ συνεσπειραμένον καὶ διαιρῶν τὸ ἀμέριστον τῆς Κρονίας μονάδος, καὶ δευτέραν βασιλείαν μερικωτέραν ἀντὶ ὁλικωτέρας καὶ δημιουργικὴν ἀντὶ πατρικῆς καὶ πανταχοῦ προϊοῦσαν ἀντὶ τῆς σταθερῶς ἐν ἑαυτῇ μενούσης προβαλλόμενος.

CV. *Διὰ τί ὁ Σωκράτης ὑβριστικὸν ὑπέλαβεν* (p 396[b]) *εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Κρόνου, καὶ πρὸς τί ἀποβλέψας ταύτην ἀφῆκε τὴν φωνήν; ἢ τὸν κόρον* ‖ *ὕβρεως αἴτιον* 59
εἶναί φασιν οἱ ποιηταί, τὴν ἀμετρίαν καὶ τὴν πλησμονὴν οὕτως προσαγορεύοντες, ὕβριν γάρ φασι, τίκτει κόρος; εἰ οὖν τις ἀνεπισκέπτως ἐπιβάλοι τῷ ὀνόματι τοῦ Κρόνου, ὑβριστικὸν αὐτὸ δόξει εἶναι, τὸν γὰρ κεκορημένον καὶ πεπληρωμένον δηλοῖ τῷ ἐξαίφνης ἀκούοντι. διὰ τί οὖν, εἰ καὶ ὑβριστικὸν ἦν τὸ τοιοῦτον ὄνομα, οὐκ εὐφήμως καὶ πρεπούσῃ θεοῖς σιγῇ τοῦτο παρέδραμεν; ἢ ὅτι τῆς βασιλικῆς τῶν θεῶν σειρᾶς ἀρχομένης μὲν ἀπὸ Φάνητος, καταντώσης δ' εἰς τὸν δεσπότην ἡμῶν τὸν Διόνυσον καὶ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον ἄνωθεν ἄχρι τῆς ἐσχάτης βασιλείας προαγούσης, μόνος ὁ Κρόνος, τὴν τετάρτην βασιλικὴν τάξιν κληρωσάμενος, παρὰ πάντας τοὺς ἄλλους ὑβριστικῶς δοκεῖ κατὰ τὸ μυθικὸν πρόσχημα προσδέχεσθαι καὶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸ σκῆπτρον καὶ μεταδιδόναι τῷ Διΐ· καὶ γὰρ ἡ Νὺξ παρ' ἑκόντος αὐτὸ λαμβάνει τοῦ Φάνητος·

---

5 ὅλων ABF: ὅλως P: ὅλος ci Kroll: ὁλικῶς vel ὁλοσχερῶς ci Crönert 14 ἢ F: ἡ cett 16 sqq cfr Theogn. 153, Sol. frg 5 Hill., Herod. VIII 77 etc 19 sqq cfr Orph. frg 114 21 ἡ ll 27 προσδ. κ.: an κ. προσδ.?

σκῆπτρον δ' ἀριδείκετον εἷο χέρεσσιν
θῆκε θεᾶς Νυκτός, ⟨ἵν' ἔχῃ⟩ βασιληΐδα τιμήν (Orph. frg 86).

καὶ ὁ Οὐρανὸς παρὰ τῆς Νυκτὸς ἑκούσης ὑποδέχεται τὴν ἐπικράτειαν τῶν ὅλων· καὶ ὁ Διόνυσος ⟨ὁ⟩ τελευταῖος θεῶν βασιλεὺς παρὰ τοῦ Διός· ὁ γὰρ πατὴρ ἱδρύει τε αὐτὸν ἐν τῷ βασιλείῳ θρόνῳ καὶ ἐγχειρίζει τὸ σκῆπτρον καὶ βασιλέα ποιεῖ τῶν ἐγκοσμίων ἁπάντων θεῶν·

κλῦτε, θεοί· τόνδ' ὔμμιν ἐγὼ βασιλῆα τίθημι (Orph. frg 190)

λέγει πρὸς τοὺς νέους θεοὺς ὁ Ζεύς. μόνος δ' ὁ Κρόνος καὶ ἀφαιρεῖται τὸν Οὐρανὸν τὴν βασιλείαν τελέως, καὶ τῷ Διῒ παραχωρεῖ τῆς ἡγεμονίας, *τέμνων καὶ τεμνόμενος*, ὥς φησιν ὁ μῦθος (Orph. frg 114). ἐπεὶ τοίνυν τὴν τοιαύτην διαδοχὴν ὑβριστικὴν οὖσαν ἐπὶ Κρόνου λεγομένην ἑώρα ὁ Πλάτων παρὰ τοῖς θεολόγοις, μνήμης ἠξίωσεν καὶ τὴν ἐν τῷ
60 ὀνόματι φαντασίαν τῆς ‖ ὕβρεως, ἵνα καὶ ταύτῃ προσῆκον ἀποφήνῃ τὸ ὄνομα τῷ θεῷ, καὶ εἰκόνα φέρον τῆς περὶ ἐκεῖνον μυθευομένης ὕβρεως, ἡμᾶς δ' ἀναδιδάξῃ καὶ τὰ μυθικὰ πλάσματα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπανάγειν ὡς προσήκει περὶ θεῶν καὶ τὴν φαινομένην τερατολογίαν εἰς ἐπιστημονικὴν ἔννοιαν ἀναπέμπειν.

CVI. Ὅτι τὸ *μέγα* (p 396ᵇ) ἐπὶ τῶν θεῶν οὐ διαστατῶς, ἀλλὰ νοερῶς ἀκουστέον, καὶ κατὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν μεριστὴν ὑπεροχήν. ἀλλὰ διὰ τί τὸν Κρόνον *διάνοιαν νῦν* (p 396ᵇ) καλεῖ; ἦ εἰς τὸ πλῆθος ἀπιδὼν τῶν ἐν αὐτῷ νοήσεων καὶ τὰς τάξεις τῶν νοητῶν τὰς ἐν αὐτῷ περιεχομένας καὶ τὴν ἀνέλιξιν τῶν εἰδῶν, ἐπεὶ καὶ ἐν *ἄλλοις* τὸν δημιουργικὸν νοῦν λογίζεσθαί φησιν, καὶ

---

1 χέρεσσιν A: χέρεσιν P 2 ἔθηκε: corr Lobeck ⟨ἵν' ἔχῃ⟩ add Lobeck: ⟨ἱερῆς⟩ Werfer 5 ὁ add Kroll
18 ἀποφήνῃ ABF: ἀποφάνῃ P τῷ θεῷ ABF: τῶν θεῶν P
26 ἦ F: ἢ cett 29 cfr Tim. p 28ᶜ sqq

διανοούμενον ποιεῖν τὸν κόσμον, εἰς τὰς μεριστὰς αὐτοῦ καὶ διῃρημένας ἀποβλέπων νοήσεις, καθ' ἃς οὐ τὰ ὅλα μόνον, ἀλλὰ τὰ μέρη δημιουργεῖ. ἀλλ' ὅταν μὲν ὁ Κρόνος νοῦς λέγηται, διανοίας ἐπέχει τάξιν ὁ Ζεύς· ὅταν δ' αὖ ὁ Κρόνος διάνοια, πάντως που πρὸς ἄλλον τινὰ νοῦν ὑπέρτερον κατ' ἀναλογίαν φήσομεν οὕτως καλεῖσθαι. εἴτ' οὖν τὸν νοητὸν καὶ κρύφιον νοῦν λέγειν ἐθέλοις, εἴτε τὸν ἐκφαντορικὸν εἴτε τὸν συνεκτικὸν εἴτε τὸν τελεσιουργόν, εἴη ἂν ὁ Κρόνος διάνοια πρὸς τούτους ἅπαντας· τὴν γὰρ ἡνωμένην νόησιν εἰς πλῆθος προάγει καὶ πεπλήρωκεν ἑαυτὸν τῶν ἐπὶ πᾶν διεγειρομένων νοητῶν· ὅθεν δὴ καὶ ἡγεμὼν εἶναι λέγεται τοῦ Τιτανικοῦ γένους καὶ διακρίσεως παντοίας ἔξαρχος καὶ τῆς ἑτεροποιοῦ δυνάμεως. καὶ τάχ' ἂν ὁ Πλάτων ἐν τούτοις τοῦ τῶν Τιτάνων ὀνόματος διττὰς ἐξηγήσεις ἡμῖν ἀρχοειδεῖς παραδίδωσιν, ἃς Ἰάμβλιχός τε καὶ Ἀμέλιος ἀναγέγραφεν· Τιτᾶνας || γὰρ ὁ μὲν παρὰ τὸ διατείνειν ἐπὶ πάντα τὰς ἑαυ- 61
τῶν δυνάμεις, ὁ δὲ παρά τό τι ἄτομον κεκλῆσθαί φησιν, ὡς τοῦ μεριστοῦ καὶ τῆς διακρίσεως τῶν ὅλων εἰς τὰ μέρη τὴν ἀρχὴν ἐκ τούτων λαμβανούσης. ὁ γοῦν Σωκράτης νῦν ταῦτα ἀμφότερα ἐνδείκνυται, μεγάλην τινὰ προσειπὼν (p 396[b]) τὴν διάνοιαν τοῦ βασιλέως τῶν Τιτάνων· τὸ μὲν γὰρ μέγα τῆς ἐπὶ πάντα διηκούσης ἐστὶν δυνάμεως, τὸ δὲ τινὰ τῆς ἄχρι τῶν μερικωτάτων προϊούσης.

CVII. Ὅτι τὸ Κρόνος ὄνομα τριχῶς ἀναλύεται νῦν (p 396[b])· ὧν ἡ μὲν πρώτη λέγουσα αὐτὸν εἶναι πλήρωμα τῶν νοερῶν ἀγαθῶν καὶ κόρον εἶναι τοῦ θείου νοῦ τῷ ἔμφασιν ἔχειν τὸν ὑπὸ τῶν πολλῶν κακιζόμενον κόρον καὶ πλησμονὴν

---

2 οὐ τὰ A: αὐτὰ P 3 ἀ. τ. BFP: ἀ. καὶ τ. A 13 τάχ' ἂν] τάχα Crönert; at cfr in Tim. 224,30 17 κέκληται: corr Crönert 18 μερισμοῦ ci Kroll 18. 19 μέρη τὴν FP: μ. τῶν ὅλων τ. AB 24 sqq cfr Procl. in Hesiod. 112,20 Gaisf., theol. plat. V 5 p. 258, Et. M. p 540,5 25 ὧν· ἡ A: ὦ μὴ P 26 τῷ Boiss.: τὸ 27 accusativi ab ἔμφασιν ἔχειν (= ἐμφαίνειν) pendent πλησμ. ⟨σημαίνειν⟩ ci Crönert

ὡς ὑβριστικὴ ἐκβάλλεται· ἡ δὲ δευτέρα, τὸν ἀτελῆ καὶ παιδαριώδη ἐμφαίνουσα, ὡσαύτως ἐκβάλλεται· ἡ δὲ τρίτη, καθαρότητος μεστὸν καὶ ἀχράντου νοήσεως καὶ ἀμειλίκτου ζωῆς προστάτην ἀνυμνοῦσα, εὐδοκιμεῖ. νοῦς γάρ ἐστιν ὁ βασιλεὺς Κρόνος καὶ πάσης νοερᾶς ζωῆς ὑποστάτης, ἀλλὰ νοῦς ἐξῃρημένος τῆς πρὸς τὰ αἰσθητὰ συντάξεως καὶ ἄυλος καὶ χωριστός, αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος, ὅς γε καὶ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ προκύψαντας εἰς ἑαυτὸν αὖθις ἐπέστρεψεν καὶ ἐνεκολπίσατο καὶ ἐν ἑαυτῷ σταθερῶς ἵδρυσεν. ὁ μὲν γὰρ δημιουργὸς τοῦ παντός, εἰ καὶ νοῦς ἐστιν θεῖος, ἀλλὰ διακοσμεῖ τὰ αἰσθητὰ καὶ προνοεῖ τῶν καταδεεστέρων· ὁ δὲ μέγιστος Κρόνος ἐν νοήσεσιν οὐσίωται χωρισταῖς καὶ τῶν ὅλων ὑπερεχούσαις·

οὐ γὰρ ἐς ὕλην
πῦρ ἐπέκεινα τὸ πρῶτον ἑὴν δύναμιν κατακλίνει,

φησὶ τὸ λόγιον (or chald p 13). τούτου δ' ἐξήρτηται καὶ ἀπὸ τούτου πρόεισιν ὁ δημιουργός, νοῦς ὑπάρχων περὶ τὸν ||
62 ἄυλον νοῦν καὶ περὶ αὐτὸν ὡς νοητὸν ἐνεργῶν καὶ τὸ κρύφιον αὐτοῦ προάγων εἰς τὸ ἐμφανές. νοῦ γὰρ νοῦς ἐστιν ὁ τοῦ κόσμου ποιητής, καί μοι δοκεῖ τῶν νοερῶν ἰδίως καλουμένων θεῶν ἀκρότατος ὢν ὁ Κρόνος, νοῦς μὲν ὡς πρὸς τὸ νοητὸν γένος εἶναι τῶν θεῶν· πάντες γὰρ οἱ νοεροὶ τῶν νοητῶν ἀντέχονται καὶ συνάπτονται ἐκείνοις διὰ τῶν νοήσεων·

οἳ τὸν ὑπέρκοσμον πατρικὸν βυθὸν ἴστε νοοῦντες,

λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ ὕμνος (or chald p 18)· νοητὸς δὲ ὡς πρὸς τοὺς νοεροὺς πάντας. ταύτην τοίνυν τὴν ⟨ἀ⟩μέριστον αὐτοῦ καὶ ἀμέθεκτον ὑπεροχὴν ἡ καθαρότης ἐνδείκνυται· τὸ γὰρ ἀνέπαφον τῆς ὕλης καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἄσχετον διὰ τοῦ

---

7 ὅσγε ABF: ὅγε P 8 αὖθις εἰς ἑαυτὸν ci Crönert ἐπέστρεψεν F: ἐπέτρεψεν cett 25 ὑπέρκοσμον A: ὑπὲρ κόσμων B: ὑπερκόσμιον FP 27 ἀμέριστον sci: μεριστὴν

καθαροῦ σημαίνεται. τοσαύτη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ θεοῦ τούτου πάσης τῆς πρὸς τὰ καταδεέστερα συντάξεως ὑπερβολὴ καὶ ἡ πρὸς τὸ νοητὸν ἄχραντος ἕνωσις, ὥστε μηδὲ τῆς Κουρητικῆς αὐτὸν δεῖσθαι φρουρᾶς, ὥσπερ τὴν Ῥέαν καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Κόρην· πάντες γὰρ οὗτοι διὰ τὰς εἰς τὰ δεύτερα προόδους τῆς ἀτρέπτου φυλακῆς τῶν Κουρήτων ἐδεήθησαν· ὁ δὲ Κρόνος, ἐν ἑαυτῷ μονίμως ἱδρυμένος καὶ ἀφ' ὅλων τῶν δευτέρων ἁρπάσας ἑαυτόν, τῆς παρὰ τῶν Κουρήτων ὑπερίδρυται φρουρᾶς, ἔχει δὲ καὶ τούτων ἑνοειδῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν αἰτίαν· τὸ γὰρ καθαρὸν τοῦτο καὶ τὸ ἄχραντον ὑπόστασιν παρέχεται πάσαις ταῖς τῶν Κουρήτων προόδοις· διὸ καὶ ἐν τοῖς λογίοις τὴν πρωτίστην πηγὴν τῶν ἀμειλίκτων λέγεται περιέχειν, ἐποχεῖσθαι δὲ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν·

νοῦς πατρὸς ἀρράτοις ἐποχούμενος ἰθυντῆρσιν
ἄγναμπτον στράπτουσιν ἀμειλίκτου πυρὸς ὁλκοῖς
(or chald p 21)·

ἔστιν δ' οὖν καθαρὸς νοῦς ὡς καὶ τῆς ἀχράντου τάξεως ὑπο- 63
στάτης καὶ τῆς νοερᾶς ὅλης διακοσμήσεως ἡγεμών·

τοῦδε γὰρ ἐκθρῴσκουσιν ἀμείλικτοί τε κεραυνοί
καὶ πρηστηροδόχοι κόλποι ....
πατρογενοῦς Ἑκάτης, καὶ ὑπεζωκὸς πυρὸς ἄνθος
ἠδὲ κραταιὸν πνεῦμα πόλων πυρίων ἐπέκεινα
(or chald p 20)·

ἅπασαν γὰρ συνελίσσει τὴν ἑβδομάδα τῶν πηγῶν καὶ ὑφί-

---

4 *αὐτὸν* sci: *αὐτῶν* 4. 5 cfr Orph. frg 210 7 *ἱδρυμένως* P 14 *ἀρράτοις* Crönert coll Euphorione (Miller Mélang. 46 = Et. Gen. s. v. *ἄρρατος*): *ἀραιοῖς* 15 *ἄγναμπτον* Kroll: *ἄκναπτον* 17 *ὑποστάτης* sci: *ὑποστάσης* 19 *τοῦδε* Proclus in Crat. 81,1; Damascius II 133,3 Ruelle: *οὐδὲ* 20 *παμφεγγέος αὐγῆς* post *κόλποι* Damascius II 90,2; 133,4 21 *πατρὸς εὐγενοῦς* ABF: *πατρὸς ἀγενοῦς* P: corr e Damascio *ἑκάστης*: corr e Damascio 22 *ἠδὲ* Damascius: *ἡ δὲ* *πολλῶν*: corr e Damascio

στησιν ἀπὸ τῆς ἑνιαίας αὐτοῦ καὶ νοητῆς ἀκρότητος. ἔστιν γάρ, ὥς φησι τὸ λόγιον, ἀμιστύλλευτος καὶ ἑνοειδὴς καὶ ἀδιαίρετος καὶ πασῶν συνοχεὺς τῶν πηγῶν, πάσας ἐπιστρέφων πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἑνίζων καὶ χωριστὸς ὢν ἀπὸ πασῶν ἀχράντως· διὸ καὶ κορόνους ἐστίν, ὡς νοῦς ἄυλος καὶ καθαρὸς καὶ ἱδρύσας ἑαυτὸν ἐν τῇ πατρικῇ σιγῇ, καὶ πατὴρ πατέρων ἀνυμνούμενος. ἔστιν οὖν ὁ Κρόνος πατὴρ καὶ νοητός, ὡς πρὸς τοὺς νοεροὺς θεούς.

CVIII. Ὅτι πᾶς νοῦς ἢ ἕστηκε, καὶ ἔστιν νοητὸς τότε ὡς κρείττων κινήσεως, ἢ κινεῖται, καὶ ἔστιν νοερὸς τότε, ἢ ἀμφότερα, καὶ ἔστιν τότε νοητὸς ἅμα καὶ νοερός. καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρῶτος Φάνης, ὁ δὲ δεύτερος, ὁ καὶ κινούμενος καὶ ἑστηκώς, Οὐρανός, ὁ δὲ μόνον κινούμενος Κρόνος.

CIX. Ὅτι τὸν Κρόνον διὰ τὸ ἀμέριστον αὐτοῦ καὶ ἑνιαῖον καὶ πατρικὸν καὶ ἀγαθουργὸν ἐν τοῖς νοεροῖς εἰς ταὐ-
64 τόν τινες ἄγουσι τῇ μιᾷ τῶν πάντων αἰτίᾳ, || οὐ καλῶς λέγοντες· ἀναλογεῖ γὰρ αὐτῇ μόνον, ὡς καὶ Ὀρφεὺς (frg 50) τὴν πρώτην πάντων αἰτίαν Χρόνον καλεῖ ὁμωνύμως σχεδὸν τῷ Κρόνῳ, αἱ δὲ θεοπαράδοτοι φῆμαι τὴν θεότητα ταύτην τῷ ἅπαξ χαρακτηρίζουσιν λέγουσαι ἅπαξ ἐπέκεινα· τὸ γὰρ ἅπαξ τῷ ἑνὶ συγγενές.

CX. Ὅτι ὁ τοῦ Κρόνου πατὴρ Οὐρανὸς νοῦς ἐστι νοῶν μὲν καὶ ἑαυτόν, ἡνωμένος δὲ τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ ἱδρυμένος σταθερῶς ἐν ἐκείνοις καὶ συνεκτικὸς τῶν νοερῶν πάντων διακόσμων τῷ μένειν ἐν τῇ ἑνώσει τῇ νοητῇ. καὶ ἔστιν συνεκτικὸς οὗτος ὁ θεός, ὥσπερ ὁ Κρόνος διακριτικός, καὶ διὰ τοῦτο πατήρ· προηγεῖται γὰρ τὰ συνοχικὰ αἴτια τῶν διακριτικῶν καὶ τῶν νοερῶν μόνον τὰ νοητὰ ἅμα καὶ νοερά. ὅθεν δὴ καὶ ὁ Οὐρανός, συνοχεὺς ὢν ⟨τῶν⟩ ὅλων κατὰ μίαν

---

1 sqq cfr or chald p 19 5 cfr Eust. in Il. p 203,20; Procl. in Hes. 111,20 Gaisf., theol. plat. V 5, p 258; Et. M. p 540,5 19 sqq cfr or chald p 17 22 sqq cfr p 396bc 27 συνεχικὰ A 28 μόνον sci: μόνων 29 ὅθεν A: ὁ μὲν P ὁ (ante Οὐρ.) ABF: om P τῶν add Kroll

ἕνωσιν, ὑφίστησι τὴν Τιτανικὴν σειρὰν καὶ πρὸ ταύτης ἄλλας διακοσμήσεις θεῶν, τὰς μὲν ἐν ἑαυτῷ μενούσας μόνον, ἃς δὴ καὶ κατέχει παρ' ἑαυτῷ, τὰς δὲ μενούσας καὶ προϊούσας, ἃς δὴ μετὰ τὴν ἔκφανσιν ἀποκρύπτειν λέγεται, καὶ μετὰ ταύτας ἁπάσας τὰς ἐπὶ πᾶν προϊούσας καὶ διακρινομένας ἀπὸ τοῦ πατρός· καὶ γὰρ μονάδας παράγει δισσὰς καὶ τριάδας ἰσαρίθμους ταῖς μονάσι καὶ ἑβδομάδας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν ἄλλοις ἐπὶ πλέον ἐξήτασται.

ὠνόμασται δ' οὕτως καθ' ὁμοιότητα τοῦ φαινομένου οὐρανοῦ. ἑκάτερος γὰρ αὐτῶν σφίγγει καὶ συνέχει τὰ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενα πάντα, καὶ μίαν τὴν τοῦ ὅλου κόσμου ἀπεργάζονται συμπάθειαν καὶ συνέχειαν· ἡ γὰρ συνέχεια δευτέρα τῆς ἑνοποιοῦ δυνάμεως καὶ ἀπ' ἐκείνης πρόεισιν. ἐν μὲν ‖ οὖν τῷ Φαίδρῳ (p 246[b] sqq) τὴν εἰς τὰ δεύτερα πάντα 65 ποίησιν τοῦ οὐρανοῦ παραδίδωσιν, καὶ ὅπως διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἀνάγει πάντα καὶ συνελίσσει πρὸς τὸ νοητόν, καὶ τίς μὲν ἡ ἐν αὐτῷ ἀκρότης, τί δὲ τὸ βάθος τῆς ὅλης αὐτοῦ διακοσμήσεως, τί δὲ τὸ πέρας τῆς προόδου πάσης· ἐνταῦθα δ' ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλήθειαν μεταδιώκων, τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὰ ὑψηλότερα καὶ ἁπλούστερα καὶ ἐγγυτέρω τοῦ ἑνὸς τεταγμένα ἐκφωνεῖ, καὶ ἔοικε σαφῶς ἐν τούτοις ἐξηγεῖσθαι τὴν τοῦ οὐρανοῦ τάξιν νοητὴν οὖσαν καὶ νοεράν. εἰ γὰρ ὁρᾷ τὰ ἄνω, νοερῶς ἐνεργεῖ καὶ ἔστι πρὸ αὐτοῦ τὸ νοητὸν γένος τῶν θεῶν, πρὸς ὃ βλέπων νοερός ἐστιν, ὥσπερ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ προϊοῦσι νοητός. τίνα δ' οὖν ἐστιν αὐτοῦ ἄνω; ἢ δῆλον ὡς ὁ ὑπερουράνιος τόπος καὶ ⟨ἡ⟩ ἀχρώματος καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφὴς οὐσία καὶ πᾶν τὸ νοητὸν πλάτος, ὡς μὲν ἂν ὁ Πλάτων (Tim. p 31[a]) εἴποι, τά τε νοητὰ ζῷα περιέχον καὶ τὴν

---

7 ἑβδομάδας Boiss.: ἑβδομάς 9 nova ecloga in libris ὁμοιότητας P 16 τὸν νοητ. A 26 ἢ ll 27. 28 cfr Phaedr. p 247[c] 27 ⟨ἡ⟩ add e Platone 29 περιέχον sci: περιέχων

μίαν τῶν αἰωνίων πάντων αἰτίαν καὶ τὰς κρυφίους τούτων ἀρχάς, ὡς δ' ἂν οἱ Ὀρφικοὶ (frg 116) φαῖεν, ἄνωθεν μὲν ὁριζόμενος τῷ Αἰθέρι, κάτωθεν δὲ τῷ Φάνητι (πάντα γὰρ τὰ μεταξὺ τούτων συμπληροῖ τὸν νοητὸν διάκοσμον); τοῦτον δ' ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς καλεῖ νῦν (p 396bc), ἐπειδὴ καὶ ἥνωται πάντα ἐκεῖ ἅμα καὶ διακέκριται ἰδίως ἕκαστον κατ' ἄκραν ἕνωσίν τε καὶ διάκρισιν.

μετεωρολόγους δὲ νῦν (p 396c) ἀκουστέον οἰκείως τοὺς ἀναγωγὸν βίον ἑλομένους καὶ νοερῶς ζῶντας καὶ μὴ ὄντας ἐμβριθεῖς καὶ ὀπισθοβαρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄναντες τοῦ θεωρητικοῦ βίου μετεωριζομένους. ἡ γὰρ ἐκεῖ λεγομένη Γῆ μητρικῶς ὑφίστησιν ὅσα ὁ Οὐρανὸς πατρικῶς ὁ ταύτῃ σύστοιχος, καὶ ὁ ἐκεῖ ἐνεργῶν οἰκείως λέγοιτ' ἂν μετεωρολόγος.

ὁ γοῦν Οὐρανὸς συνεκτικῆς ὢν φύσεως ὑπερήπλωται μὲν
66 καὶ τῶν Κρονίων διακόσμων καὶ πά|σης τῆς νοερᾶς ὑποστάσεως, καὶ παράγει ἀφ' ἑαυτοῦ πᾶσάν τε τὴν Τιτανικὴν γένεσιν καὶ πρό γε ταύτης τὴν τελεσιουργὸν καὶ τὴν φρουρητικήν, καὶ ὅλως πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐξηγεῖται τοῖς νοεροῖς θεοῖς. καὶ ἐπειδὴ τὸν Κρόνον διὰ τῆς ἀσχέτου πρὸς τὰ ἐγκόσμια νοήσεως ἀνύμνησεν (p 396b) καὶ τῆς εἰς τὴν ἑαυτοῦ περιωπὴν ἐπεστραμμένης ζωῆς, τὸν Οὐρανὸν δι' ἄλλης ἐνεργείας τελεωτέρας ἀνευφημεῖ (p 396c)· τὸ γὰρ τοῖς ὑψηλοτέροις συνάπτεσθαι τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐπεστράφθαι μεῖζόν ἐστιν ἀγαθόν.

μηδεὶς δ' οἰέσθω διὰ ταῦτα μεμερισμένας εἶναι τὰς ἐνεργείας τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς θεοῖς, οἷον ἐν μὲν τῷ Διῒ μόνην τὴν πρόνοιαν, ἐν δὲ τῷ Κρόνῳ τὴν πρὸς ἑαυτὸν στροφὴν μόνην, ἐν δὲ τῷ Οὐρανῷ τὴν πρὸς τὸ νοητὸν μόνην ἀνάτασιν· καὶ γὰρ ὁ Ζεὺς οὐκ ἄλλως προνοεῖ τῶν ἐγκοσμίων ἢ

---

5 ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς scil. τὸ ἄνω et τὰ ἄνω 10 cfr or chald p 60 12 μητρικῆς P 22 περιοπὴν P 24 ἐπεστράπται P 29. 30 ἀνάτασιν B: ἀνάστασιν cett

πρὸς τὸ νοητὸν βλέπων· ἧπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας [ἐν] τῷ ὃ ἔστι ζῷον ὅσαι τέ εἰσιν καὶ ὁποῖαι καθορᾷ, φησὶν ὁ Τίμαιος (p 39^e^)· ὡς δ' Ὀρφεὺς (frg 123) ἐνθέῳ στόματι λέγει, καὶ καταπίνει τὸν πρόγονον αὐτοῦ τὸν Φάνητα καὶ ἐγκολπίζεται πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις ὁ Ζεὺς καὶ γίνεται πάντα νοερῶς ὅσαπερ ἦν ἐκεῖνος νοητῶς, καὶ ὁ Κρόνος πάσης τῆς δημιουργίας ἐνδίδωσι τῷ Διῒ τὰς ἀρχὰς καὶ τῆς εἰς τὰ αἰσθητὰ προνοίας, καὶ ἑαυτὸν νοῶν ἥνωται τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ πεπλήρωται τῶν ἐκεῖθεν ἀγαθῶν· διὸ καὶ *τρέφεσθαί* φησιν (frg 114) αὐτὸν ὁ *θεολόγος* ὑπὸ τῆς Νυκτός,

ἐκ πάντων δὲ Κρόνον Νὺξ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν
(Orph. frg 98)·

εἰ οὖν τροφὴ τὸ νοητόν, διακορής ἐστιν ὁ Κρόνος οὐ μόνον τῶν συστοίχων αὐτῷ νοητῶν, ἀλλὰ τῆς τῶν ἀκροτάτων καὶ κρυφίων νοήσεων. καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ Οὐρανὸς πάντα μὲν τὰ δεύτερα πληροῖ τῶν οἰκείων ἀγαθῶν, πάντα δὲ φρουρεῖ ταῖς ἀκμαιοτά||ταις ἑαυτοῦ δυνάμεσιν, καὶ τὰς ἀειζώους αὐγὰς 67
αὐτῷ παρέδωκε συνέχειν καὶ φρουρεῖν ἄνωθεν ὁ πατήρ· νοεῖ δ' ἑαυτὸν καὶ ἐπέστραπται πρὸς τὰ ἐν ἑαυτῷ νοητά, καὶ τὴν νόησιν αὐτοῦ ταύτην *περιφορὰν* ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ (p 247^c^) προσείρηκεν· ὡς γὰρ τὸ κύκλῳ κινούμενον περὶ τὸ ἑαυτοῦ κινεῖται κέντρον, οὕτως καὶ ὁ Οὐρανὸς περὶ τὸ ἑαυτοῦ νοητὸν ἐνεργεῖ κατὰ τὴν νοερὰν περιφοράν. ἀλλὰ πάντων ὄντων ἐν πᾶσι καὶ ἑκάστου πάσας ἔχοντος τὰς ἐνεργείας, ἄλλος κατ' ἄλλην ἐξέχει καὶ κατὰ ταύτην χαρακτηρίζεται διαφερόντως· ὁ μὲν Ζεὺς κατὰ τὴν πρόνοιαν, διὸ καὶ οὕτως ἀναλέλυται αὐτοῦ τὸ ὄνομα *νῦν* (p 396^b^)· ὁ δὲ Κρόνος κατὰ

---

1 ἧπερ BF: ἥπερ AP ἰδίας P 2 ἐν del (cfr in Tim. III 98,24 Diehl) εἰσὶν BFP: ἐστὶν A: ἔνεισι Platonis ll: om Proclus in Tim. (cfr Diehl, Mus. Rhen. 58, 257) 7 ἐνδίδωσι BFP: ἐκδίδωσι A 15 ἀλλὰ τῆς BFP: ἀλλὰ καὶ τῆς A 24 an νοητὸν ⟨κέντρον⟩? 27 μὲν ζεὺς ABF: μὲν γὰρ ζεὺς P

τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφὴν (ὅθεν καὶ ἀγκυλομήτης), διὸ καὶ τὴν ὀρθότητα τοῦ ὀνόματος οὕτως ἐποιούμεθα (p 59,5)· ὁ δὲ Οὐρανὸς κατὰ τὴν πρὸς τὰ κρείττονα σχέσιν, ἀφ' ἧς καὶ τὴν προσηγορίαν ἔσχεν, ἐπεὶ καὶ τὸ ὑφιστάνειν αὐτὸν τὸν καθαρὸν καὶ Κρόνιον νοῦν τὴν ἐπὶ θάτερα αὐτοῦ παρίστησιν ἐνέργειαν. πολλῶν δ' οὐσῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ δυνάμεων, οἷον συνεκτικῶν φρουρητικῶν ἐπιστρεπτικῶν, εὕροις ἂν πάσαις ἐφαρμόζον τὸ ὄνομα τοῦτο οἰκείως· τό τε γὰρ συνεκτικὸν διὰ τὸ τοὺς νοεροὺς ὁρίζειν θεοὺς σημαίνεται (τὸ γὰρ συνεκτικὸν ὁριστικὸν τοῦ ἐν αὐτῷ πλήθους), καὶ τὸ φρουρητικὸν τῶν ὅλων διὰ τὸ τῆς νοερᾶς οὐσίας οὖρον καὶ ἀσφάλειαν ὑπάρχειν αὐτόν, καὶ τὸ ἐπιστρεπτικὸν διὰ τὸ πρὸς τὰ ἄνω τὰ ὁρῶντα καὶ νοοῦντα ἐπιστρέφειν· ταῦτα δὲ πάντα τῷ οὐρανῷ οἰκεῖα. οὐ γὰρ φόβος μὴ διασκεδασθῶσιν οἱ θεοί, ἵνα δέωνται τῶν συνεκτικῶν αἰτίων, ἢ μεταβολὴν ὑπομείνωσιν, ἵνα ὑπὸ τῶν φρουρητικῶν σῴζωνται· ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπιστρεπτικῆς ἐνεργείας ὁμοῦ πάντα νῦν (p 396bc) ὁ Σωκράτης ἐδήλωσεν· τοῦτο γάρ
68 ἐστι τὸ τὰ ἄνω ὁρᾶν, τὸ πρὸς αὐτὰ ἐπε||στράφθαι καὶ διὰ τοῦτο συνέχεσθαι καὶ φρουρεῖσθαι. καί μοι δοκεῖ καὶ ταύτην τὴν ἰδιότητα ἔχειν ὁ Οὐρανὸς κατὰ τὴν πρὸς τὸν νοητὸν αἰῶνα καὶ τὴν νοητὴν ὁλότητα ἀναλογίαν· καὶ γὰρ τὸν αἰῶνα ὁ Τίμαιος (p 37d) τούτῳ διαφερόντως ἐχαρακτήρισεν, τῷ μένειν ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ ἑνὶ καὶ τῷ ἐνιδρῦσθαι τῇ ἀκρότητι τῶν νοητῶν, καὶ τὸν οὐρανὸν ὁ Σωκράτης (Crat. p 396bc) τῷ ὁρᾶν τὰ ἄνω, δηλαδὴ τὸν ὑπερουράνιον τόπον καὶ ὅσα τῇ θεοθρέμμονι σιγῇ περιείληπται τῶν πατέρων. ὥσπερ οὖν ὁ Παρμενίδης διὰ τῆς ὁλότητος ἑκατέραν τῶν τάξεων τούτων ἐσήμηνεν, τὴν μὲν διὰ τῆς νοητῆς τὴν δὲ διὰ τῆς νοε-

---

6 sqq cfr Orion. 118,29 sqq, Et. M. 642,9 sqq, Achill. Isag. 36,13 sqq Maass 9 τὸ (post διὰ) sci: τοῦ 12 αὐτόν sci: αὐτὸ P: αὐτῶ cett 16 σῴζωνται BF: σώζονται AP 23 ἑαυτοῦ Festa τὸ (ante ἐνιδ.) A 26 cfr or chald p 16 27 respicit Parm. p 142d (cfr theol. plat. III p 165)? ἑκατέραν BFP: ἑκατέρας A 28 ἐσήμανεν A

ρᾶς, οὕτως ἄρα καὶ διὰ τῆς πρὸς τὰ κρείττονα στροφῆς ὅ τε Τίμαιος καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐκφαίνουσιν. ἀλλ' ἡ στροφὴ διάφορος ὥσπερ καὶ ἡ ὁλότης· νοητὴ μὲν γὰρ ἡ τοῦ αἰῶνος, διόπερ ἐκεῖνον οὐχ ὁρᾶν εἶπε τὸ πρὸ ἑαυτοῦ νοητὸν ὁ Τίμαιος, ἀλλὰ (p 37^d^) *μένειν* σταθερῶς μόνον· νοερὰ δ' ἡ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ διὰ τοῦτό φησιν αὐτὸν ὁ Σωκράτης ὁρᾶν τὰ ἄνω καὶ διὰ τὸ ἑαυτόν τε ἐπιστρέφειν καὶ φρουρεῖν καὶ συνέχειν καὶ τὰ μετ' αὐτὸν πάντα, ὅθεν καὶ ἐν τῷ *Φαίδρῳ* (p 247^c^) τῇ ἑαυτοῦ περιφορᾷ λέγεται πάντα περιάγειν εἰς τὸν ὑπερουράνιον τόπον καὶ τὴν τῶν πρωτίστων νοητῶν περιωπήν.

CXI. Ὅτι τριῶν ὄντων τούτων πατέρων τε καὶ βασιλέων, ὧν καὶ ὁ Σωκράτης ἐν τούτοις (p 396^a–c^) πεποίηται μνείαν, μόνος ὁ Κρόνος δοκεῖ βιαίως καὶ λαμβάνειν τὴν ἀρχὴν παρὰ τοῦ σφετέρου πατρὸς καὶ διδόναι τῷ μετ' αὐτόν. θρυλοῦσι γοῦν οἱ μυθοπλάσται Οὐρανίας τομὰς καὶ Κρονίας λέγοντες· τὸ ‖ δ' αἴτιον, ὅτι συνεκτικῆς μέν ἐστιν τάξεως ὁ Οὐρανός, 69
Τιτανικῆς δ' ὁ Κρόνος, δημιουργικῆς δ' ὁ Ζεύς· τὸ δ' αὖ Τιτανικὸν γένος διακρίσεσι χαίρει καὶ ἑτερότησι, προόδοις τε καὶ πολλαπλασιασμοῖς τῶν δυνάμεων. ὁ τοίνυν Κρόνος ὡς διαιρετικὸς θεὸς χωρίζει τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν ἀπὸ τῆς τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς δὲ νοῦς καθαρὸς ἐξῄρηται τῆς εἰς τὴν ὕλην ποιήσεως· διὸ καὶ τὸ δημιουργικὸν γένος πάλιν ἀπ' αὐτοῦ διακρίνεται. ἐφ' ἑκάτερα δ' οὖν ἡ τομὴ αὕτη· καθόσον μὲν γάρ ἐστιν Τιτάν, τῶν συνεκτικῶν αἰτίων ἀποτέτμηται· καθόσον δ' οὐ δίδωσιν ἑαυτὸν τῇ εἰς ὕλην δημιουργίᾳ, τοῦ δημιουργοῦ Διὸς ἀποτέτμηται.

CXII. Ὅτι Οὐρανὸν ἀκουστέον *νῦν* (p 396^bc^) τὴν τῶν ὁλικῶν θεῶν μέσην τριάδα, νοητὴν ἅμα καὶ νοερὰν ὑπάρ-

---

7 ἑαυτόν τε sci: αὐτόν (αὐτόν Crönert) τε ll 11 περιοπῇ P 12 sqq cfr theol. plat. V 5. 6, in remp. 82,16 16 μυθοπλάσται sci: μυθοστάται 23 ἀπ' ABF: ἐπ' P 28 sqq cfr Phaedr. p 246^e^ sqq

χουσαν, ἧς τὸ μὲν ἀκρότατον ὑπερουράνιος τόπος καλεῖται καὶ πρώτιστος ἀριθμός (τὸ δὲ γόνιμον καὶ θῆλυ τῶν θεῶν γένος ἐνταῦθά ἐστιν καὶ τὸ φρουρητικόν)· τὸ δὲ μέσον οὐρανοῦ περιφορὰ καλεῖται καὶ ὁλότης νοερά, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῇ τὸ συνεκτικὸν τῶν θεῶν γένος· τὸ δὲ τελευταῖον ὑπουράνιος ἀψὶς καλεῖται, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῇ τὸ τελεσιουργὸν καὶ ἐπιστρεπτικὸν τῶν θεῶν γένος.

CXIII. *Ὅτι ἔοικεν ὁ Πρόκλος τὸν ὑπερουράνιον τόπον ἐπὶ δύο διαφερόντων τῷ εἴδει διακόσμων τάττειν νῦν* (p 396ᵇ), *ἐπί τε τοῦ φρουρητικοῦ νοῦ καὶ ἐπὶ τῶν μόνον νοητῶν θεῶν· καὶ ἴσως τὸ πέρας τῶν νοητῶν συνάπτον τῇ ἀκρότητι τῶν νοερῶν ἅμα καὶ νοητῶν, ταὐτόν πως ὂν τῇ οὐσίᾳ τῆς αὐτῆς καὶ κλήσεως ἀξιοῦται· ὥσπερ εἴ τις τὴν ἄλογον δόξαν φαντασίαν προσαγορεύοι ἢ τὸν νοῦν διάνοιαν, πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο βλέπων.*

τὸν οὖν ὑπερουράνιον τόπον, ἐφ' ὃν καὶ ὁ Οὐρανὸς ἀνατείνει τὴν ἑαυτοῦ νοερὰν ζωήν, οἱ μὲν ἀρρήτοις χαρακτη-
70 *ρίζουσι συμβόλοις, οἱ δὲ καὶ ὀνομά‖σαντες ἄγνωστον ἀπέλιπον, μήτ' εἶδος αὐτοῦ μήτε σχῆμα καὶ μορφὴν εἰπεῖν ἐξισχύσαντες· ἀνωτέρω δ' ἔτι καὶ τούτου προελθόντες τὸ πέρας τῶν νοητῶν θεῶν μόνον ὀνόματι δηλῶσαι δεδύνηνται, τὰ δ' ἐπέκεινα δι' ἀναλογίας μόνης, ἄρρητα ὄντα καὶ ἄληπτα, σημαίνουσιν· ἐπεὶ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς νοητοῖς τῶν θεῶν μόνος ὁ θεὸς οὗτος, ὁ συγκλείων τὸν πατρικὸν διάκοσμον, εἶναι λέγεται παρὰ τοῖς σοφοῖς ὀνομαστός, καὶ ἡ θεουργία μέχρι ταύτης ἄνεισι τῆς τάξεως. ἐπεὶ τοίνυν τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ τοιαύτην ἔλαχεν ὑπερβολὴν τῆς ἑνοειδοῦς ὑποστάσεως, ὡς τὰ μὲν εἶναι ῥητά τε ἅμα καὶ ἄρρητα καὶ φθεγκτὰ καὶ ἄφθεγκτα καὶ γνωστὰ καὶ ἄγνωστα διὰ τὴν πρὸς τὸ ἓν συγγένειαν, εἰ-*

---

8 sqq cfr Crat. p 396ᶜ 10 *μόνον* sci: *μόνων*: *μόνως* ci Kroll 11 *συνάπτον* ABF: *συνάπτων* P 16 novam eclogam incipiunt ll 20 *δ' ἔτι*] *δέ τινες* Crönert 24 *συγκλύων* P 25 sq cfr or chald p 41 28 *φεγκτὰ* A

κότως ὁ Σωκράτης (p 396^{c-e}) ἐπέχει τὸν περὶ ἐκείνων λόγον, ὡς καὶ τῶν ὀνομάτων οὐ πάντῃ καταδράττεσθαι τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν δυναμένων, καὶ ὅλως τοῦ διακρίνεσθαι τῆς ἐκείνων ὑπάρξεως ἢ δυνάμεως τό τε ῥητὸν καὶ τὸ ἄρρητον θαυμαστῆς τινος δεομένου πραγματείας. αἰτιᾶται γοῦν τὴν μνήμην, οὐ τοῖς μύθοις ἀπιστῶν τοῖς ἐπέκεινα τοῦ οὐρανοῦ τιθεμένοις τινὰς πρεσβυτέρας αἰτίας καὶ οὐδὲν μνήμης ἀξίους αὐτοὺς νομίζων (αὐτὸς γὰρ ἐν *Φαίδρῳ* (p 247^{c}) τὸν ὑπερουράνιον τόπον ἀνυμνεῖ), ἀλλ' ὅτι μνημονευτὰ καὶ διὰ φαντασίας ἢ δόξης ἢ διανοίας γνωστὰ τὰ πρώτιστα τῶν ὄντων οὐκ ἂν γένοιτο· τῷ γὰρ ἄνθει τοῦ νοῦ καὶ τῇ ὑπάρξει τῆς οὐσίας ἡμῶν αὐτοῖς συνάπτεσθαι πεφύκαμεν, καὶ τῆς ἀγνώστου φύσεως αὐτῶν αἴσθησιν δι' ἐκείνων λαμβάνομεν. αὐτὸ δὴ οὖν τὸ ἐξῃρημένον αὐτῶν καὶ τῆς γνωστικῆς ἡμῶν καὶ τῆς μνημονευτικῆς ζωῆς αἴτιον εἶναί φησιν ὁ Σωκράτης τοῦ μὴ δι' ὀνομάτων τάξεως ἐκεῖνα ὀνομάζειν· οὐδὲ γὰρ δι' ὀνομάτων γνωρίζεσθαι πεφύκασιν, ἀλλὰ οἱ θεολόγοι πόρρωθεν αὐτὰ σημαίνουσι ἐκ τῆς τῶν φαινο||μένων πρὸς ἐκεῖνα ἀνα- 71
λογίας· εἰ δ' ἦσαν ὀνομασταὶ καὶ διὰ γνώσεως ληπταί, καὶ περὶ ἐκείνων ἂν ἐποιησάμεθα τῆς ὀνομασίας λόγον.

CXIV. Ὅτι Ὅμηρος οὐκ ἄνεισιν ἐπέκεινα τῆς Κρονίας διακοσμήσεως, ἀλλὰ τὸ τοῦ δημιουργοῦ προσεχὲς αἴτιον ἀποφαινόμενος, Κρονίδην καλεῖ· τὰ δὲ σύστοιχα αὐτοῦ Ἥραν καὶ Ποσειδῶνα καὶ Ἅιδην· τὰ δ' ὑποβεβηκότα, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε φησί· τὸν δὲ Κρόνον οὔτ' ἐνεργοῦντα οὔτε τι φθεγγόμενον εἰσάγει, ἀλλ' ὄντως ἀγκυλομήτην, ὡς εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένον.

CXV. Ὅτι ὁ μὲν Ὀρφεὺς (frg 50) πολὺ τῆς τῶν μύθων ἐξουσίας ἀπολέλαυκεν, καὶ πάντα τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ μέχρι

---

4 τὸ (ante ἀρρ.) ABF: om P 7 οὐδὲν BFP: οὐδὲ A 17 ἀλλ. οἱ BFP: ἀλλ. καὶ οἱ A 18 αὐτὰ sci: αὐτὸ ἐκ sci: καὶ 24 Ἅιδην Crönert: ἄρην 24 cfr *Α* 544 *Δ* 68 *Ε* 426 *Θ* 49. 132 etc 25. 26 οὔτε τι φθεγγ. F: οὔτ' ἔτι φθεγγ. A: οὔτε ἐπιφθεγγ. P: οὔτε φθεγγ. B 26 cfr *Β* 205. 319 *Δ* 59. 75 etc

τῆς πρωτίστης αἰτίας ὀνόμασιν ἐδήλωσεν, καὶ αὐτὸ τὸ ἄρρητον καὶ τῶν νοητῶν ἑνάδων ἐκβεβηκὸς Χρόνον προσείρηκεν, εἴθ' ὅτι πάσης γενέσεως αἴτιον προϋπάρχον, εἴτε [ὅτι] τὰ ὄντως ὄντα γινόμενα παραδιδούς, ἵνα τὴν τάξιν ἐνδείξηται αὐτῶν καὶ τὴν τῶν ὁλικωτέρων πρὸς τὰ μερικώτερα ὑπεροχήν, ἵνα ᾖ ταὐτὸν τὸ κατὰ χρόνον τῷ κατ' αἰτίαν, ὥσπερ ἡ γένεσις τῇ τεταγμένῃ προόδῳ. ὁ δέ γε Ἡσίοδος καὶ σιγῇ πολλὰ σέβει καὶ τὸ πρῶτον ὅλως οὐκ ὠνόμασεν· ἀλλ' ὅτι μὲν τὸ μετ' ἐκεῖνο ἀπ' ἄλλου προῆλθεν, δηλοῖ (Theog. 116) διὰ τοῦ·

ἦ τοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετο·

παντὶ γὰρ ἀδύνατον ἄνευ αἰτίου γένεσιν σχεῖν. ἀλλὰ τίς ὁ ὑποστάτης τοῦ Χάους, οὐκ εἴρηκεν, ἀμφοτέρους δὲ τοὺς πατέρας τῶν νοητῶν, τόν τε ἐξῃρημένον καὶ τὸν συντεταγμένον,
72 σεσιώπηκεν· ἄρρητοι γάρ εἰσιν παν|τελῶς. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς τῶν δύο συστοιχιῶν. τὰ μὲν τῷ ἑνὶ σύστοιχα σιωπῇ παραδίδωσι, τὰ δὲ τῇ ἀορίστῳ δυάδι μόνα διὰ τῆς γενεαλογίας ἐκφαίνει. καὶ διὰ ταῦτα νῦν (p 396c) τὸν Ἡσίοδον μνήμης ἠξίωσεν τὸν τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἄρρητα ὄντα παραδραμόντα· καὶ γὰρ τὰ λόγια περὶ ἐκείνων ὡς ἀφθέγκτων ἐνεδείξατο, καὶ προσέθηκεν τὸ σῖγ' ἔχε, μύστα· καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Φαίδρῳ (p 250c) τὴν νόησιν ἐκείνων μύησιν προσηγόρευσε καὶ ἐποπτείαν, ἐν οἷς πολὺ καὶ σχεδὸν τὸ πᾶν ἔργον ἄρρητον καὶ ἄγνωστόν ἐστιν.

CXVI. Ὅτι τοῦ περὶ θεῶν λόγου τριττοῦ ὄντος, τοῦ μὲν φανταστικοῦ, οἷος ἦν ὁ Εὐθύφρων μάχας καὶ ἐπιβουλὰς θεῶν ἀλόγως φανταζόμενος, τοῦ δ' ἐπιστημονικοῦ, οἷος ἦν Σωκράτης, τοῦ δὲ δοξαστικοῦ μεταξὺ τούτων, ὅστις καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ ὀνοματοθέτου ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν θεῶν ἐπιστημονικῶς ἄνεισιν καὶ ἔχει τινὰ καὶ πρὸς τὸν οἰησίσοφον Εὐ-

---

3 προϋπάρχον B: προϋπάρχων cett ὅτι del: εἴθ' ὅτι ll 4 παραδίδωσι ci Kroll, qui ὅτι servat 10 γένετ' Hesiodus: ἐγένετο 19 cfr or chald p 40 24 sqq cfr Crat. p 396de 25 cfr Euthyphr. p 7b sqq 28 ὀνοματοθέτου A: ὀνομοθέτου P

θύφρονα φανταστικὴν κοινωνίαν, ὁ Σωκράτης ὁρῶν πολλούς, ὥσπερ τὸν Εὐθύφρονα, βοσκηματώδεις ἔχοντας περὶ θεῶν ἐννοίας, κάτεισι μὲν αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐνεργείας ἐπὶ τὰ καταδεέστερα, ἀνατείνει δὲ τοὺς τῇ φαντασίᾳ κατόχους ἐπὶ τὴν μέσην ἕξιν τῆς περὶ θεῶν ὑπολήψεως· καὶ διὰ τοῦτο αἰτιᾶται (p 396^{d}) τούτου τὸν Εὐθύφρονα, οὐχ ὡς ἡγεμόνα τῆς γνώσεως ταύτης, ἀλλ' ὡς διὰ τῆς φανταστικῆς αὐτοῦ τερατολογίας ἀνεγείραντα τὸν Σωκράτην ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας.

CXVII. Ὅτι ἔοικεν τὰ τέλη τῆς προτέρας πανταχοῦ δια- 73
κοσμήσεως συνάπτειν τοῖς πρωτίστοις τῆς δευτέρας. ἀμέλει ὁ δεσπότης ἡμῶν Ἑρμῆς, μονὰς ὢν ἀρχαγγελική, θεὸς ἀνυμνεῖται· ὁ δὲ Πλάτων πᾶν τὸ μεταξὺ πλάτος θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων δαίμονας καλεῖ· καὶ οὗτοι μὲν φύσει, οἱ δὲ νῦν (p 397^{e}) ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους δαίμονες μνημονευόμενοι καὶ οἱ ἡμίθεοι ἥρωες οὐκ εἰσὶν φύσει δαίμονες καὶ ἥρωες (οὐ γὰρ ἀεὶ ἕπονται θεοῖς), ἀλλὰ σχέσει εἰσίν, ψυχαὶ οὖσαι κατὰ φύσιν γενέσει ἑαυτὰς ἐπιδιδοῦσαι, οἷος ἦν ὁ μέγας Ἡρακλῆς καὶ οἱ τοιοῦτοι. ἴδιον δὲ τῶν ἡρωϊκῶν ψυχῶν τούτων τὸ μεγαλουργὸν καὶ ὑψηλὸν καὶ μεγαλοπρεπές, καὶ τοὺς τοιούτους ἥρωας δεῖ τιμᾶν καὶ ἐναγίζειν αὐτοῖς κατὰ τὰς τοῦ Ἀθηναίου ξένου παραγγελίας· μετὰ θεοὺς γάρ φησι (Legg. IV p 717^{b}), καὶ τοῖς δαίμοσιν ὅ γ' ἔμφρων ὀργιάζοιτο ἄν, ἥρωσι δὲ μετὰ τούτους. τοῦτο γοῦν τὸ ἡρωϊκὸν γένος τῶν ψυχῶν οὐκ ἀεὶ μὲν ἕπεται θεοῖς, ἄχραντον δέ ἐστιν καὶ νοερώτερον παρὰ τὰς ἄλλας ψυχάς, καὶ κάτεισι μὲν ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, ἅτε μετέχον καὶ τῆς βριθούσης κάτω μοίρας, πολὺ δὲ τὸ ἀναγωγὸν καὶ εὐαπάλλακτον τῆς ὕλης ἔχουσι· διὸ καὶ ῥᾳδίως εἰς τὸ

4 ἀνατείνει A: ἀναστένει P 8 ἀνεγείραντα A: ἀναγείραντα P σωκράτην BFP: σωκράτη A 12 μονὰς A: μόνος P 13 sq cfr Crat. p 397^{d} 16.17 φύσει δαίμονες καὶ ἥρωες AB: φησὶν δ. κ. ἥ. F: φησὶν ἥ. κ. δ. P 17 εἰσίν del Crönert 19 ἴδιον A: ἰδίαν P 28 sq cfr Phaedr. p 247^{b} 29 τὸν νοητ. A

νοητὸν ἀποκαθίστανται καὶ πολλὰς περιόδους ἐκεῖ διάγουσιν, ὥσπερ τὰ ἀλογωδέστερα τῶν ψυχῶν γένη ἢ οὐδ' ὅλως ἢ δυσχερῶς ἢ ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὸ νοητὸν ἀποκαθίστανται.

CXVIII. Ὅτι αὐτὸς μὲν ἕκαστος τῶν θεῶν ἀμιγῶς ἐξήρηται τῶν δευτέρων, καὶ τῶν δαιμόνων οἱ πρώτιστοι καὶ ὁλικώτεροι τῆς τοιαύτης ὑπερίδρυνται σχέσεως, πνεύματα δὲ
74 περίγεια καὶ μερικὰ συλλαμ||βάνουσιν εἰς τινῶν γενέσεις, οὐχὶ φυσικὴν ποιούμενα πρὸς τὰ θνητὰ μῖξιν, ἀλλὰ κινοῦντα τὴν φύσιν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς τελειοῦντα τὴν γόνιμον καὶ τὴν ἀτραπὸν ἀναπλοῦντα τῆς γενέσεως καὶ πάντα τὰ ἐμπόδια συστέλλοντα. οἱ μῦθοι οὖν διὰ τῆς ὁμωνυμίας τὰ πράγματα συγκαλύπτουσι· τὰ γὰρ τοιαῦτα πνεύματα ὁμώνυμά εἰσιν τοῖς τῆς ἑαυτῶν σειρᾶς ἀρχικοῖς αἰτίοις θεοῖς· διό φασιν ἢ θεοὺς θνηταῖς ἢ θνητοὺς θεαῖς συμμιγῆναι· εἰ δ' ἠβούλοντο διαρρήδην καὶ σαφῶς λέγειν, εἶπον ἂν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἄρης καὶ ἡ Θέτις καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἕκαστος ἄνωθεν ἀρχόμενος μέχρι τῶν τελευταίων προάγει τὴν οἰκείαν σειρὰν περιέχουσαν πολλὰς αἰτίας διαφερούσας ἀλλήλων τῇ οὐσίᾳ αὐτῇ, οἷον ἀγγελικὰς δαιμονίας, ἡρωϊκὰς νυμφικὰς καὶ τὰς τοιαύτας. αἱ τοίνυν περιπέζιοι τῶν τάξεων τούτων δυνάμεις πολλὴν κοινωνίαν ἐνεστήσαντο πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος· τὰ γὰρ τέλη τῶν πρώτων συμφύεται ταῖς τῶν δευτέρων ἀρχαῖς, καὶ ταῖς τε ἄλλαις κατὰ φύσιν αὐτῶν διεξαγωγαῖς συντελοῦσι καὶ δὴ καὶ ταῖς γενέσεσιν, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλάκις ἐκ τῆς μίξεως αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους γεννᾶσθαι ἥρωας, οἳ ἂν δοκῶσιν ἔχειν τι ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν πλεονέκτημα. συμπαθεῖ δὲ φυσικῶς οὐ μόνον τὸ τοιοῦτον δαιμόνιον γένος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἄλλα γένη ἄλλοις,

---

5 δαιμόνων οἱ FP: δαιμόνων δ' οἱ (δὲ οἱ B) A   11 sqq cfr Crat. p 397^{b} 11 ὁμων. τὰ ABF: ὁμων. καὶ τὰ P   13 sqq cfr Crat. p 398^{d} 13 ἀρχικῶς ci Crönert   θεοὺς sci: θεοὶ   18 αἰτίας FP: οὐσίας AB   21 ἐνεστήσατο P   25 γεννᾶσθαι ABF: γενέσθαι P   27 μόνον τὸ AB: μόν. δὲ τὸ FP

ὥσπερ αἱ Νύμφαι, ⟨ἄλλαι⟩ τοῖς δένδροις καὶ ἄλλαι ταῖς πηγαῖς καὶ ἄλλαι ταῖς ἐλάφοις ἢ ὄφεσιν. ἀλλὰ πῶς ἔσθ' ὅτε μὲν θεοὶ θνηταῖς λέγονται (p 398[d]) μίγνυσθαι, ἔσθ' ὅτε δὲ θεαῖς θνητοί; ἢ αἱ μὲν τῶν θεῶν πρὸς θεὰς κοινωνίαι θεοὺς ὑφιστᾶσιν ἢ δαίμονας ἀιδίους· τῶν δὲ ἡρωϊκῶν ψυχῶν διττὰ ἐχουσῶν εἴδη τῆς ζωῆς, τότε μὲν κατὰ τὸ ἐν ἑαυταῖς ἄρρεν καὶ τὸν τοῦ ταὐτοῦ κύκλον τὴν θεοπρεπῆ δύναμιν ἐπιδεικνυμένων, τότε δὲ κατὰ τὸ θῆλυ καὶ τὴν θατέρου περίοδον, ἀμφοῖν μὲν κατωρθωμένων, ἄσχε||τοι πρὸς τὴν γένεσιν ὑπάρ- 75
χουσιν καὶ νοοῦσαι τὰ πρὸ ἑαυτῶν καὶ προμηθούμεναι τῶν δευτέρων ἀσχέτως· ἀμφοῖν δὲ ἡμαρτημένων, οὐδὲν διοίσουσι τῶν ἀγελαίων ψυχῶν, παρ' αἷς καὶ ὁ ταὐτοῦ κύκλος πεπέδηται καὶ ὁ θατέρου παντοίας ὑπομένει κλάσεις τε καὶ διαστροφάς. ἀναγκαῖον ἄρα τὸν μὲν κατὰ φύσιν ἔχειν, τὸν δ' ἐμποδίζεσθαι πρὸς τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν· διὸ καὶ οἱ ἡμίθεοι, ὡς κατὰ τὸν ἕτερον τῶν κύκλων ⟨τῶν⟩ ἀπὸ τῶν θεῶν ἐκλαμπομένων. ὅσοι μὲν οὖν τὸν ταὐτοῦ κύκλον εὔλυτον ἔχουσι καὶ πρὸς τὴν ἀναγωγὸν ζωήν εἰσιν ἐγηγερμένοι καὶ περὶ ταύτην ἐνθεάζουσιν, οὗτοι πατρὸς μὲν θεοῦ λέγονται τυχεῖν, μητρὸς δὲ θνητῆς διὰ τὴν ἐπὶ θάτερα τῆς ζωῆς ἔλλειψιν· ὅσοι δ' αὖ ἔμπαλιν κατὰ τὴν θατέρου περίοδόν εἰσιν εὐκίνητοι καὶ περὶ τὰς πράξεις κατορθωτικοὶ καὶ ἐνθουσιαστικοί, τούτοις ὁ μὲν πατὴρ θνητός, ἡ δὲ μήτηρ θεά· ὡς δὲ συνελόντι φάναι, τὸ κατορθοῦν καθ' ἑκάτερον τὴν θείαν αἰτίαν ἐπιγράφεται, καὶ τοῦ μὲν ταὐτοῦ κύκλου κρατοῦντος τὸ θεῖον ἄρρεν εἶναι λέ-

1 ἄλλαι add Festa κ. ἄ. τ. π. κ. ἄ. τ. ἐ. ABF: om P 2 ὄφισιν P 4 θεαῖς θνητοὶ sci: θεοῖς θνηταὶ ἢ ll 5 ὑφιστᾶσιν sci: ὑφίστησιν (contra ἡ κοινωνία Boiss., ὑφίστησιν servato, quod probat Crönert) cfr Tim. 37[a–c] ἀιδίους ABF: ἀιδίως P 9 ἄσχετοι Boiss.: ἄσχιστοι A: αἴσχιστοι cett 12 sqq cfr Tim. 43[d] 13 κλάσεις sci: κολάσεις 16 τῶν add Festa ἐκλάμπονται ci Crönert, qui tamen potius post ἐκλαμπομένων lacunam statuendam putat 17 ταὐτοῦ sci: κατ' αὐτοῦ possis τοῦ ταὐτοῦ 18 ἐξηγερμένοι P 20 sq ὅ. δ' αὖ (ἂν A) ἔμπ. κ. τ. θ. π. εἰ. εὐ. ABF: om P 24 ἐπιγράφθαι P

γεται καὶ πατρικόν, τοῦ δὲ θατέρου μητρικόν. ὅθεν δὴ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν ταῖς πράξεσι κατορθωτικὸς ὡς θεᾶς υἱός· δηλοῖ δ' αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς πράξεις προθυμίαν καὶ τὸ ἐν ᾅδου ὄντα ἐφίεσθαι τῆς μετὰ σώματος ζωῆς, ἵνα ἀμύνῃ τῷ πατρί. Μίνως δὲ καὶ Ῥαδάμανθυς δίιοι, περιάγοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ γενέσεως ἐπὶ τὸ ὂν καὶ τῆς διακοσμήσεως τῶν θνητῶν ἐφ' ὅσον ἀναγκαῖον ἐφαπτόμενοι.

CXIX. Ὅτι εἰκότως οἱ ἥρωες ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ Ἔρωτος· εἴπερ ὁ μὲν Ἔρως δαίμων μέγας, συνεργούντων
76 δὲ τῶν δαιμόνων οἱ ἥρωες τίκτονται· ‖ καὶ διότι ὁ Ἔρως ἐκ τοῦ Πόρου ἀμείνονος ὄντος καὶ τῆς Πενίας ὑποδοχῆς οὔσης καὶ χείρονος τεχθεὶς καὶ τοὺς ἥρωας ἀναλόγως ἐκ διαφερόντων παράγει γενῶν.

CXX. Ὅτι παρὰ Πλάτωνι τὸ κομψὸν δύο σημαίνει, τό τε κομψὸν καὶ οἰκεῖον, καὶ πάλιν τὸ πιθανὸν καὶ ἀπατηλόν· τὸ δὲ κεκομψευμένον (p 400b) τὸ μεμηχανημένον.

CXXI. Ὅτι ὥσπερ ἐν τῷ παντὶ καθαίρουσι μὲν καὶ ἄγγελοι τὰς ψυχάς, ἀποτέμνοντες τὰς ἐκ τῆς γενέσεως κηλῖδας καὶ ἀνάγοντες αὐτὰς πρὸς τοὺς θεούς, καθαίρουσι δὲ καὶ δαίμονες πρόσυλοί τινες αἰκιζόμενοι τὰς εἰς τὴν ὕλην βλεπούσας ψυχὰς καὶ γνάμπτοντες αὐτὰς ἐπ' ἀσπαλάθων (ἃ δὴ καὶ περὶ τὸν Ἀρδιαῖον ἐν Πολιτείᾳ (X p 616a) παραδέδονται δρῶντες)· οὕτως οἱ μὲν ἱερεῖς ἀγγελικῶς πᾶν τὸ ἐπίπροσθεν ἡμῖν πρὸς τὴν αἴσθησιν τῶν κρειττόνων ἀφαιροῦσιν, οἱ δὲ σοφισταὶ διὰ τῶν ἐφ' ἑκάτερα ἐλέγχων γυμνάζοντες ἡμᾶς δαιμονίως τὴν ἐκ τῆς οἰήσεως βλάβην ἀποκόπτουσιν, οὐ τοῦτο ποιοῦντες ἵνα διὰ τῆς ἀπορίας ὠφελήσωσι τοὺς ἐλεγ-

---

3 sq cfr Hom. λ 501—503 5 ῥαδάμανθος A 7 ἐφαπτομένοις: corr Creuzer 8 sqq cfr Crat. p 398d 9 cfr Conv. p 202e 10 sqq cfr Conv. p 203b 14 sqq cfr Crat. p 399a cfr Irenaeus (ap. Orion. 90,29; E. M. 527,49), Tim. gloss. plat. s. v. κομψός, Suid. III 330,3 Bernh., etc 17 sqq cfr Crat. p 398e sqq, or chald p 532 18 ἀποτέμνοντες Kroll: ἀποπέμποντες 19 κἂν ἄγοντες P 21 γνάπτοντες F

χομένους, ἀλλὰ τῆς φανταστικῆς ζωῆς καὶ τῆς δοξομιμητικῆς ἕνεκα· ὑποδύονται γὰρ τοὺς ὄντως ἐπιστήμονας καὶ διαλεκτικούς. καὶ γὰρ καὶ οἱ τελευταῖοι δαίμονες θλίβουσι τὰς ψυχάς, οὐχ ἵνα ποιήσωσιν αὐτὰς ἐρασθῆναι τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἐπειδὴ φύσιν ἔλαχον τοιαύτην, φρουρητικὴν μὲν τῶν ἐνύλων καὶ εἰδωλοποιῶν κόλπων, κολαστικὴν δὲ τῶν ἐμπιπτουσῶν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ψυχῶν.

CXXII. Ὅτι πολλοὶ καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες ἐκφῆναι τὴν τῶν θεῶν φύσιν ἀξιώσαντες καὶ τὰ προσήκοντα αὐτοῖς || ὀνόματα παρέδοσαν· οὕτω καὶ τοῖς ἐπὶ Μάρκου γενο- 77
μένοις θεουργοῖς οἱ θεοὶ καὶ νοητὰς καὶ νοερὰς τάξεις ἐκφαίνοντες, ὀνόματα τῶν θείων διακόσμων ἐξαγγελτικὰ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν παραδεδώκασιν, οἷς καλοῦντες ἐκεῖνοι τοὺς θεοὺς ἐν ταῖς προσηκούσαις θεραπείαις τῆς παρ' αὐτῶν εὐηκοΐας ἐτύγχανον. πολλαὶ δὲ καὶ δαιμόνων ἐπιφάνειαι τοῖς εὐμοιροτέροις τῶν ἀνθρώπων ὀνόματα κατεμήνυσαν αὐτοῖς συμφυόμενα τοῖς πράγμασι, δι' ὧν τὴν περὶ τῶν ὄντων ἀλήθειαν τρανεστέραν ἐποίησαν.

CXXIII. Ὅτι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις κεῖται πράγμασι, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς· τῶν δ' ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις τὰ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων ἀπείργασται, τὰ δ' ὑπὸ θειοτέρων αἰτιῶν· τῶν δ' ὑπὸ θειοτέρας αἰτίας ἢ κατὰ ἄνθρωπον τὰ μὲν ὑπὸ θεῶν αὐτῶν ἐτέθη, τὰ δ' ὑπὸ δαιμόνων· τῶν δ' ὑπ' ἀνθρώπων τὰ μὲν κατ' ἐπιστήμην, τὰ δ' ἄνευ ἐπιστήμης. τῶν δ' ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς τὰ μὲν κατὰ τέχνην, τὰ δ' ἄνευ τέχνης· τῶν δ' ἄνευ τινὸς τέχνης καὶ διανοίας τὰ μὲν κατὰ θείαν αἰτίαν ἄγνωστον, ἥτις ἐστὶν ἡ τύχη, ὥσπερ ὁ Ὀρέστης, τὰ δ' ἄνευ τοιαύτης αἰτίας· τῶν δ' ἄνευ αἰτίας τὰ μὲν κατ' ἐλπίδα,

---

4 *ποιήσωσιν* A: *ποιήσουσιν* P 8 sqq cfr Crat. p 397[c] 8 *ἐκφῆναι* A: *ἐνφῆναι* P 10 sq cfr or chald p 71 11 *καὶ* (ante *νοητ.*) sci: *ὡς* 13 *καλοῦντες* A: *κακοῦντες* P 18 *τρανϝστέραν* A (cfr in Tim. 211,23. 249,6. 251,30 etc): *τρανωτέραν* cett (cfr Crönert mem. gr. herc. 192) 19 sqq cfr Crat. p 397[c] 27 cfr in Crat. p 43,16 sqq

τὰ δὲ κατὰ μνήμην, τὰ δ' οὐδετέρως. τῶν δὲ κατὰ τέχνην ὀνομασθέντων τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς οὖσι, τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς γενομένοις, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν· ἐπὶ μὲν τοῖς οὖσιν, οἷον ὁ Ἀριστοκλῆς Πλάτων μετωνόμασται, ἐπὶ δὲ τοῖς γενομένοις, οἷον ὁ Ἀντίλοχος μετωνομάσθη Φιλοπάτωρ διὰ τὸ προκινδυνεῦσαι τοῦ πατρός, ἐπὶ δὲ τοῖς μέλλουσιν, οἷον εἴ τις διὰ μαθηματικῆς προγνοὺς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα εὐκλεᾶ γενήσεσθαι, τοῦτον Περικλέα καλέσειεν.

78 ἔστιν δὲ || καὶ μικτὸν γένος ὀνομάτων ἔκ τε τύχης καὶ τέχνης, καὶ τοῦτο διττόν. τὸ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις γινώσκῃ μὲν τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν, τὴν δὲ φύσιν ἀγνοῇ τοῦ πράγματος· ὁ γὰρ Ξάνθιππος, ὅτι μὲν τὸ ὄνομα τοῦτο ὁ Περικλῆς εὔκλειαν σημαίνει περιττήν, ἐγίνωσκεν, οὐκ ᾔδει δὲ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα Περικλέα εὐκλεέστατον ἐσόμενον, ἵνα διὰ τοῦτο οὕτως αὐτὸν ὀνομάσῃ. τὸ δ' ἔμπαλίν ἐστιν, ὅταν τις τὴν μὲν τοῦ ὀνόματος δύναμιν ἀγνοῇ, τὴν δὲ οὐσίαν τοῦ πράγματος γινώσκῃ, οἷον ὁ τὸν Θησέα μετονομάσας Ἡρακλέα· ἐγίνωσκε μὲν γὰρ ὅτι παραπλήσιος ἦν ὁ Θησεὺς τῷ Ἡρακλεῖ, ἠγνόει δὲ τὸ Ἡρακλῆς ὄνομα ὅτι ἐπὶ μόνου ἥρμοζε τοῦ Ἡρακλέους διὰ τὸ τὴν Ἥραν αὐτῷ γενέσθαι αἰτίαν τῶν τοσούτων ἀγώνων καὶ τοῦ διὰ τῶν ἀγώνων ὕστερον κλέους.

CXXIV. Ὅτι αἱ τῆς ψυχῆς νοήσεις αἱ μὲν ἐπὶ τῶν ὅλων μένουσιν καὶ ταῦτα περιλαμβάνουσιν, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν μερικωτέρων γενῶν ἐνεργοῦσι μόνον, αἱ δὲ καὶ [ἔτι] ἐπὶ τῶν ἰδίως ἀτόμων [τὰ θεῖα νοήματα] πολυπραγμονοῦσιν. παράδειγμα τοῦ μὲν πρώτου οἱ τὰς Κρονίας καὶ τὰς φρουρητικὰς θεωροῦντες

---

1 cfr in Crat. p 39,9 sqq 3 cfr in Crat. p 6,26 5 sq cfr Xenoph. cyneg. I 14 9 δέ τι F: δ' ἔτι A: δὶς B: δὲ (τι om) P 16 ἀγνοεῖ P 17 sqq cfr Plutarch. Thes. 29, Ptol. Heph. ap. Phot. Biblioth. 151a,34 sqq Bekk., Hesych. s. v. ἄλλος ἐστὶν Ἡρακλῆς, Suid. I 237,11 Bernh. (Leutsch ad Diogenian. I 63) etc 21 τοῦ A: om P 25 ἔτι FP: ὡς B: om A ἰδίως sci: ἀιδίως 26 τὰ θεῖα νοήματα del

σειράς, τοῦ δὲ δευτέρου οἱ τὰ ὑπερουράνια καὶ τὸν ἐκεῖ πτηνὸν ἅρμα Δία ἐλαύνοντα κατανοοῦντες, τοῦ δὲ τρίτου οἱ τὰς ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης προϊούσας εἰς τὴν γένεσιν ποιήσεις παρατηρητικῶς φιλοκρινοῦντες.

CXXV. Ὅτι ἀνθρώπων ἐστὶν ἐκτετοπισμένων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης τὸ μήτε ἥλιον μήτε σελήνην θεοὺς ὑπολαμβάνειν μήτε τοὺς ἄλλους οὐρανίους προσκυνεῖν σωτῆρας ὄντας ἡμῶν καὶ προστάτας, καὶ ἀναγωγοὺς μὲν τῶν ἀθανάτων ψυχῶν, δημιουργοὺς δὲ καὶ ὑποστάτας τῶν θνητῶν. εἰ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον ἀνθρώπους ὄντας ἔξω που τῆς οἰκουμένης εἶναι, ψυχῶν ἂν ἔγωγε φαίην εἰς αὐτὸν τὸν Τάρταρον καὶ τὸ ἀφεγγέστατον τοῦ παντὸς καὶ ἀτακτότα||τον ἐπειγομένων τὴν 79 τοιαύτην τόλμαν καὶ τὴν παράλογον ταύτην οἴησιν πρὸς τοὺς οὐρανίους ἀποθρασυνομένην θεούς. ἀλλ' οὗτοι μὲν ἔστωσαν ὅπου περ ἐτάχθησαν ὑπὸ τῆς Δίκης.

CXXVI. Ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ὑπερουρανίων καὶ νοερῶν καὶ νοητῶν αἰτίων τὸ θεὸς ὄνομα (p 397[cd]) εὐλόγως κεῖται. τὸ γὰρ αὐτὸ τάχος, φησὶν ὁ ἐν Πολιτείᾳ (VII p 529[d]) Σωκράτης, καὶ ἡ αὐτὴ βραδυτὴς ἐν τοῖς νοητοῖς ἀριθμοῖς· διὸ καὶ τοὺς ἀπολύτους τῶν ὅλων ἡγεμόνας ὑπερκοσμίους ὄντας πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνειν ἐν Φαίδρῳ (p 246[e]) ἐμνήθημεν, καὶ πρὸ τούτων τοὺς νοεροὺς θεοὺς ἐφ' ἁρμάτων τοιούτων ἡνιοχεῖν οἱ θεολόγοι (or chald p 40) φασίν, αὐτόν τε τὸν οὐρανὸν τὸν συνοχέα τῶν νοερῶν θεῶν καὶ συνεκτικὸν ἐν περιφορᾷ τὴν νόησιν ἔχειν, τάς τε πρὸ τούτου νοερὰς αἰτίας καὶ ταύτας ἀφθέγκτους οὔσας ταχεῖαν καὶ ἄχρονον ἔχειν τὴν κίνησιν· θοὰς γὰρ αὐτὰς καὶ τὰ λόγια (or chald p 40) καλεῖ, καὶ προϊούσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς θέειν ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' Ὀρφεὺς (fr 55) περὶ τοῦ κρυφίου διακόσμου τῶν θεῶν οὕτως ἔφη·

---

1 sq cfr Phaedr. p 246[e]   2 δία ἐλαύνοντα A (e Platone?): διελαύνοντα cett   possis τὸν ἐκεῖ Δία πτ. ἅρ. ἐλαύν.   5 sqq cfr Crat. p 397[d] sq   16 ἀλ. ἐπ. BFP: ἀλ. καὶ ἐπ. A   18 αὐτοτάχος ll   23 τοιούτων A: τοιοῦτον P   29 θέειν ABF: θύειν P

τὸ δ' ἀπειρέσιον κατὰ κύκλον
ἀτρύτως ἐφορεῖτο.

δυνατὸν δὲ καὶ ἕτερον τρόπον τὸ ὄνομα τοῦτο διερμηνεύειν· τοὺς γὰρ ποιητικοὺς καὶ δημιουργικοὺς δηλοῖ τῶν πάντων αἰτίους· τὸ γὰρ θεῖναι καὶ θήσω εἰς τὸ ποιεῖν μεταλαμβάνεται.

CXXVII. Ὅτι οὐδὲν ἀμενηνὸν οὐδὲ ἀδρανὲς ἐν θεοῖς, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖ ἐνεργῆ, καὶ ζωαί εἰσιν ζέουσαι καὶ αἰωνίως ἐνεργοῦσαι.

80 CXXVIII. Τῶν τοίνυν μετὰ θεοὺς γενῶν ἀεὶ μὲν αὐτοῖς ἑπομένων, συναπεργαζομένων δὲ τὰς περικοσμίους ποιήσεις ἄνωθεν ἄχρι τῶν ἐσχάτων, τὰ μέν ἐστιν ἐκφαντορικὰ [τῆς γενέσεως, τὰ δὲ διαπορθμευτικὰ] τῆς ἑνώσεως, τὰ δὲ διαπορθμευτικὰ τῆς δυνάμεως, τὰ δὲ τῆς γνώσεως τῶν θεῶν καὶ τῆς νοερᾶς οὐσίας προκλητικά. τούτων δὲ τὰ μὲν ἀγγελικὰ προσαγορεύουσιν οἱ τὰ θεῖα δεινοί, κατ' αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τῶν θεῶν ἱστάμενα καὶ τὸ ἑνοειδὲς τῆς φύσεως σύμμετρον ποιοῦντα τοῖς δευτέροις· διὸ καὶ τὸ ἀγγελικὸν φῦλον ἀγαθοειδές ἐστιν ὡσὰν τὴν κρύφιον ἀγαθότητα τῶν θεῶν προφαῖνον. τὰ δὲ δαιμόνια καλοῦσιν ὡς τὴν μεσότητα συνδέοντα τῶν ὅλων καὶ τὴν θείαν δύναμιν μερίζοντα καὶ προάγοντα μέχρι τῶν τελευταίων· δαῖσαι γάρ ἐστιν τὸ μερίσαι· τοῦτο δὲ τὸ γένος πολυδύναμόν ἐστι καὶ πολυμερές, ὡς καὶ τοὺς ὑλαίους καὶ καταγωγοὺς τῶν ψυχῶν δαίμονας ἐσχάτους ὑποστῆσαι καὶ εἰς τὸ μερικώτατον προελθεῖν τῆς ἐνεργείας εἶδος καὶ πρόσυλον. τὰ δ' ἡρωϊκά, τὰς μὲν ἀνθρωπίνας ψυχὰς εἰς ὕψος αἴροντα καὶ ἀνάγοντα δι' ἔρωτος, νοερᾶς δὲ ζωῆς χορηγὰ καὶ μεγαλουργοῦ καὶ μεγαλόφρονος καὶ ὅλως

---

3 sqq cfr Herodot. II 52, schol. in Dionys. Thr. 246,20 Hilg., Cramer an. Oxon. II 377,13; E. M. 445,48 etc 6 alterum οὐδὲ Kroll: οὐδὲν 7 ἐνεργεῖ: corr Festa 11 sq τ. γ. τ. δ. δ. del 18 τὴν ABF: om P 21 cfr schol. A ad Il. I p 36,18 sqq Dind., E. M. p 251,14 24 ἐνεργείας AB: ἀληθείας FP 25 πρόσυλον ABF: πρόδηλον P τὰ δ' ἡρωϊκὰ scil καλοῦσι 26 αἴροντα Crönert: ἔχοντα (cfr 76,3)

ἐπιστρεπτικὴν κληρωσάμενα τάξιν καὶ πρόνοιαν καὶ τὴν πρὸς τὸν θεῖον νοῦν συγγένειαν, εἰς ὃν καὶ ἐπιστρέφει τὰ δεύτερα· διὸ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαχε ταύτην, ὡς αἴρειν καὶ ἀνατείνειν τὰς ψυχὰς ἐπὶ θεοὺς δυνάμενα. ταῦτα δὲ τὰ τριπλᾶ γένη μετὰ θεοὺς ἐξήρτηται μὲν αὐτῶν ἀεί, διῄρηται δ' ἀπ' ἀλλήλων· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἐστιν νοερὰ κατ' οὐσίαν, τὰ δὲ ἐν λογικαῖς οὐσίωται ψυχαῖς, τὰ δὲ καὶ ἐν ἀλόγοις καὶ φανταστικαῖς ὑφέστηκε ζωαῖς, καὶ δῆλον ὅτι τὰ μὲν νοερὰ ‖ φρόνησιν 81 *ἔλαχεν ὑπεραίρουσαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, αἰωνίως συνημμένην τοῖς νοουμένοις, τὰ δὲ λογικὰ διεξοδικῶς κατὰ τὴν φρόνησιν ἐνεργεῖ, τὰ δ' ἄλογα φρονήσεώς ἐστιν ἄμοιρα· τῇ γὰρ ὕλῃ καὶ τοῖς ἀφεγγεστάτοις τοῦ παντὸς ἐποικεῖ καὶ συνδεῖ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδωλοποιοῖς κόλποις καὶ ἄγχει τὰς εἰς ἐκείνην τὴν χώραν ὑπενεχθείσας, ἕως ἂν ἐκτίσωσιν τὴν προσήκουσαν δίκην. τὰ γοῦν τρία ταῦτα γένη τὰ κρείττονα ἡμῶν νῦν* (p 397de) *ὁ Σωκράτης δαίμονας καλεῖ. εἰ δὲ τὸ ἔνυλον τῶν δαιμόνων φῦλον ἀπᾴδει πρὸς τὴν ἐτυμηγορίαν, μὴ θαυμάσῃς· καὶ γὰρ ὑπερέχον ἐστὶ τοῦτο, καὶ ἴσως παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω ὡς χαῖρον τῷ μερισμῷ.*

CXXIX. *Ὅτι τριττῆς οὔσης τῆς ὑπάρξεως τῶν κρειττόνων ἡμῶν γενῶν, νοερᾶς λογικῆς φανταστικῆς, ἀναλογεῖ τὸ μὲν χρυσοῦν γένος τῇ νοερᾷ· ὁ γὰρ χρυσὸς ἀνεῖται τῷ πρωτίστῳ τῶν κόσμων καὶ ἐμπυρίῳ καὶ νοερῷ, φασὶν οἱ θεολόγοι· τὸ δ' ἀργυροῦν τῇ λογικῇ· καὶ γὰρ ὁ ἄργυρος τῷ μέσῳ καὶ αἰθερίῳ κόσμῳ ἀναλογεῖ· τὸ δὲ χαλκοῦν τῇ ἀλόγῳ καὶ φανταστικῇ· καὶ γὰρ ἡ φαντασία νοῦς ἐστιν μορφωτικός, ἀλλ' οὐ καθαρός, ὥσπερ καὶ ὁ χαλκὸς χρυσοῦ δοκῶν ἔχειν χροιάν, πολύ γε τὸ γήινον ἔχει καὶ ἀντίτυπον καὶ πρὸς τὰ στερεὰ καὶ αἰσθητὰ συγγενές· διὸ καὶ ἀναλογεῖ τῷ πολυχάλκῳ οὐρανῷ*

---

1 *πρόνοιαν* A: *πρόνοια* P 3 cfr Cramer anecd. Oxon. I 186,5, E. M. p 437,42 7 *καὶ* (ante *ἐν ἀλ.*) ABF: om P 12 *ἀφθεγγεστάτοις*: corr *ἐποικεῖ* ABF: *ὑποικεῖ* P 18 cfr supra p 75,22 20 sqq cfr Crat. p 397^{e} sqq 25 *αἰθερίῳ* ABF: *δευτέρῳ* P 28 *γε* Festa: *δὲ* ll: del? Kroll 29 cfr Hom. *E* 504 *γ* 2

καὶ χαλκέῳ, ὅς ἐστιν ὁ αἰσθητός, οὗ καὶ ὁ προσεχὴς δημιουργὸς χαλκεύειν παραδέδοται. καὶ ταῦτα μὲν τὰ τριττὰ γένη τῶν δαιμόνων, οἷς ἀνάλογον τὸ χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν γένος· τὸ δὲ τέταρτον καὶ ἡρωϊκὸν γένος τινῶν μέν ἐστιν καταδεέστερον τῶν εἰς τὰ εἰρημένα τρία γένη τελούντων, τινῶν δὲ κρεῖττον. πράξεως μὲν γὰρ ἐφάπτεται τὸ
82 ἡρωϊκὸν γένος, ‖ κἂν τῆς τῶν δευτέρων προνοίας καὶ τῆς ἀσχέτου ζωῆς ὑφεῖται, ἔχει δὲ τὸ μεγαλουργόν, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἐνδείκνυται. τὸ δὲ πέμπτον καὶ πολυπαθὲς ἀνθρώπινον γένος, ὅπερ τῷ πολυκμήτῳ ἀπεικάζεται σιδήρῳ καὶ μέλανι διὰ τὸ τῆς ζωῆς ὑλαῖον καὶ ἀφεγγές, τὰς δὲ πράξεις πλημμελεῖς ἐπιδείκνυται διαστρόφους οὔσας καὶ ἀλόγους.

CXXX. Ὅτι περὶ δαιμόνων καὶ περὶ ἡρώων νῦν (p 397ᵈsqq) ὁ Πλάτων ἐπισκέπτεται οὐ τῶν κατὰ σχέσιν, ἀλλὰ τῶν ἐπέκεινα τῆς οὐσίας ἡμῶν· ἀλλ' ἐξ ἀναλογίας ἀπὸ τῶν κατὰ σχέσιν ἀνατρέχει ἐπὶ τοὺς ὑψηλούς, τὸ δ' ὑλαῖον γένος τῶν δαιμόνων παρατρέχει.

CXXXI. Ὅτι τὸ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ φωνῇ τοὺς δαίμονας δάμονας λέγεσθαι δηλοῖ ὅτι τῷ ᾱ ἀντὶ τῆς αι ἐχρῶντο.

CXXXII. Ὅτι ἐοίκασιν αἱ μὲν συλλαβαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα τὸν τῆς οὐσίας λόγον ἔχειν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, αἱ δ' ὀξύτητες καὶ βαρύτητες δυνάμεις εἶναί τινες τῶν ὀνομάτων.

CXXXIII. Ὅτι ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς Διονυσιακός ἐστιν καὶ ἄγαλμα ὄντως τοῦ Διονύσου. ὅστις οὖν εἰς αὐτὸν πλημμελῇ καὶ τὴν ἀμερῆ αὐτοῦ φύσιν διασπᾷ Τιτανικῶς διὰ τοῦ πολυσχιδοῦς ψεύδους, οὗτος δηλονότι εἰς αὐτὸν τὸν Διόνυσον

---

1 cfr Hom. *P* 425 6 γὰρ ABF: om P 7 κἂν BFP: καὶ A 10 ὅπερ deleverim cfr Hom. Z 48 19 sqq cfr Crat. p 398ᵇ 19 δάμονες legit Proclus ubi nunc (p 398ᵇ) Platonis ll δαήμονες praebent cfr Archiloch. fr. 3,4 (Hoffmann griech. Dial. III 91. 323, Fick BB XIII 174) 21 sqq cfr Crat. p 399ᵃᵇ 24 sqq cfr Crat. p 400ᵈ 26 πολυσχιδοῦς AB: πολυσχεδοῦς FP

ἁμαρτάνει, καὶ μᾶλλον τῶν εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ θεοῦ ἀγάλματα πλημμελούντων, ὅσον ὁ νοῦς μᾶλλον τῶν ἄλλων συγγενής ἐστι τῷ θεῷ.

CXXXIV. Ὅτι τὰ ὁλικώτερα τῶν θεῶν γένη μᾶλλον δυνάμεθα νοεῖν ἤπερ τὰ μερικώτερα. ἐπὶ γὰρ τῶν ἡγεμονικῶν καὶ ἀρχικῶν θεῶν ⟨διὰ⟩ τὸ ὁλικὸν αὐτῶν τῆς ὑποστάσεως καὶ ἐπὶ πάντα διατεῖνον σαφέστερον ἀντιλαμβανόμεθα τῆς γνώσεως ἤπερ ἐπὶ τῶν απο||λύτων, καὶ τὸν μέγιστον Δία ⟨διὰ 83
τὸ⟩ χορηγὸν εἶναι τοῦ ζῆν πᾶσιν καὶ δημιουργὸν ῥᾷον μανθάνομεν ἤπερ τὸ⟨ν⟩ μόνοις τοῖς οὐρανίοις τὸ ζῆν παρέχοντα· καὶ ὅτι εἷς μὲν ὁ δημιουργὸς ὅλος πᾶσι δῆλον, ὅτι δὲ τρεῖς οἱ μερικώτεροι, τοῦτο ἐργῶδες νοῆσαι.

CXXXV. Ὅτι ἕκαστος τῶν θεῶν, καθ' ὅσον ἑαυτὸν γινώσκει καὶ τὰ ἄλλα πάντα θεῖα γένη καὶ μετέχει πάντων καὶ ἀφώρισται κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν, κατὰ τοσοῦτον ὑπόστασιν παρέχεται τοῖς θείοις ὀνόμασιν, ἅπερ ἡμῖν ἐστιν ἄγνωστα καὶ ἄφθεγκτα, εἴπερ ψυχικῶς ἐν ἡμῖν πάντα τά τε νοερὰ καὶ τὰ θεῖα. εἰ δὲ μὴ συστοίχως τῷ νῷ εἰσιν ἐν τῇ ψυχῇ τὰ νοήματα, ἀλλ' εἰκονικῶς καὶ ἐν ὑφέσει, πολλῷ πλέον ἡ ψυχὴ περὶ θεῶν νοεῖν εἰλικρινῶς ἰλιγγιάσει, εἰκονικῶς δὲ μόνον δύναται περί τε οὐσίας θεοῦ καὶ περὶ ὀνομασίας λαβεῖν ἐννοίας.

CXXXVI. Ὅτι ὥσπερ ὁ τὸ ἐγκόσμιον πᾶν φῶς ἀφ' ἑαυτοῦ χορηγῶν Ἥλιος καλεῖται, οὕτως καὶ ὁ τὴν ἀλήθειαν ἀφ' ἑαυτοῦ χορηγῶν Ἀπόλλων καλεῖται.

CXXXVII. Ὅτι κατὰ τὸ ἀνάλογον τῶν τε οὐσιῶν καὶ τῶν γνώσεων ἐπί τε τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ ἡ τῶν ὀνομάτων τῶν θείων ἐξαλλαγὴ γίνεται· οὐ γὰρ ὥσπερ οἱ ἄγγελοι μειζόνως καὶ νοερω-

---

3 τῷ θεῷ BFP: τῶν θεῶν A 6 διὰ add Crönert 8. 9 διὰ τὸ add Kroll 10 τὸ⟨ν⟩ Kroll: τὸ 13 sqq cfr Crat. p 400d sqq 19 ὑφέσει ABF: ἐφέσει P 24 ἀπόλλων sci, mox del et ἥλιος sci A 26 cfr Crat. p 400e sqq

τέρως καλοῦσι τοὺς θεοὺς καὶ ἑαυτούς, οὕτως καὶ αἱ ὑποδεέστεραι φύσεις δαιμόνων ἢ ἡρώων ἢ ψυχῶν.

CXXXVIII. *Πρεσβυτάτην δὲ θεῶν Ἑστίαν κελαδήσατε, κοῦροι·*

ἐν γὰρ ταῖς εὐχαῖς πρὸ τῶν ἄλλων τὴν Ἑστίαν ὑμνεῖν παρεκελεύοντο.

CXXXIX. Ὅτι ὁ Κρόνος μετὰ τῆς Ῥέας παράγει τήν τε Ἑστίαν καὶ τὴν Ἥραν συστοίχους οὔσας τοῖς δημιουργικοῖς
84 αἰτίοις. ἡ μὲν γὰρ Ἑστία ἐνδίδωσιν || ἀφ' ἑαυτῆς τὴν ἀκλινῆ διαμονὴν καὶ ἕδραν ἐν ἑαυτοῖς καὶ τὴν οὐσίαν ἀδιάλυτον, ἡ δ' Ἥρα τὴν πρόοδον καὶ τὸν εἰς τὰ δεύτερα πολλαπλασιασμὸν ἐνδίδωσι, καὶ ἔστιν ζωοποιὸς πηγὴ τῶν λόγων καὶ τῶν γονίμων δυνάμεων μήτηρ. διὸ καὶ αὕτη μὲν συνέρχεσθαι τῷ δημιουργικῷ Διῒ λέγεται [καὶ] διὰ τῆς κοινωνίας ἀπογεννῶσα μητρικῶς ὅσα ὁ Ζεὺς πατρικῶς, ἡ δ' Ἑστία μένειν ἐφ' ἑαυτῆς ἄχραντον τὴν παρθενίαν ἔχουσα καὶ ταυτότητος αἰτία οὖσα πᾶσιν· ἑκατέρα δὲ μετὰ τῆς οἰκείας τελειότητος καὶ τὴν τῆς λογικῆς δύναμιν κατὰ τὴν μέθεξιν κέκτηται, καὶ διὰ τοῦτο ἄρα οἱ μὲν τὴν Ἑστίαν ἀπὸ τῆς ἐσσίας κεκλῆσθαί φασιν, εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῆς ἀποβλέψαντες ὕπαρξιν· οἱ δὲ εἰς τὴν ζωογονικὴν καὶ κινητικὴν δύναμιν τὴν ἐκ τῆς Ἥρας αὐτῇ ἐνοῦσαν, ὠσίαν, ὤσεως οὖσαν αἰτίαν· πάντα γὰρ ἐν πᾶσι τὰ θεῖά ἐστιν καὶ διαφερόντως τὰ σύστοιχα ἀλλήλων μετέχει καὶ ἐν ἀλλήλοις ὑφέστηκεν. ἕκαστος οὖν τῶν τε δημιουργικῶν καὶ ζωογονικῶν διακόσμων αὐτὸ τὸ εἶναι ὅπερ ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑστίας μεταλαβὼν ἔχει, καὶ οἱ ἐν οὐρανῷ κύκλοι τῶν πλανωμένων τὸ ὡσαύτως ἐξ αὐτῆς ἔχουσι, καὶ οἱ πόλοι καὶ τὰ κέντρα τὸ ἠρεμεῖν ἀεὶ παρ' αὐτῆς ἔλαχον.

---

1 *καὶ ἑαυτ.*] *ἢ ἑαυτ.* ci Crönert 3 sqq novam eclogam exorsus sum: praec. continuant ll cfr Crat. p 401^{b} versum non inveni 11 sqq cfr in Tim. III 249,16 sqq 11 *ἦρα* ex *ἄρα* P 14 *καὶ* del 15 *μὲν ἐν* P 18 sqq cfr Crat. p 401^{c-e} 19 *ἐσσίας* P: *ἑστίας* A

CXL. Ὅτι ἡ Ἑστία οὐ τὴν οὐσίαν δηλοῖ, ἀλλὰ τὴν μονὴν καὶ σταθερὰν ἵδρυσιν ἐν ἑαυτῇ τῆς οὐσίας· διὸ καὶ μετὰ τὸν μέγαν Κρόνον προῆλθεν ἡ θεὸς αὕτη. τὰ γὰρ πρὸ τοῦ Κρόνου τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐν ἄλλῳ οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ Κρόνου ἄρχεται τοῦτο· καὶ τὸ μὲν ἐν ἑαυτῷ τῆς Ἑστίας, τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ τῆς Ἥρας ἴδιον.

CXLI. Ὅτι ἡ τοῦ Ἡσιόδου θεολογία (453 sqq) ἐκ μονάδος τῆς Ῥέας παράγει κατὰ μὲν τὰ κρείττω τῆς συστοιχίας τὴν Ἑστίαν, κατὰ δὲ τὰ χείρω τὴν Ἥραν, κατὰ δὲ τὰ μεταξὺ τὴν Δήμητρα. ὁ δ' Ὀρφεὺς (frg 106) ‖ τρόπον μέν τινα τὴν 85
αὐτὴν εἶναι τὴν Δήμητρα τῇ ὅλῃ ζωογονίᾳ, τρόπον δ' ἄλλον οὐ τὴν αὐτήν· ἄνω μὲν γὰρ οὖσα Ῥέα ἐστί, κάτω δὲ μετὰ τοῦ Διὸς Δημήτηρ· καὶ γὰρ τὰ παραγόμενα ὅμοιά εἰσιν τοῖς παράγουσιν καὶ σχεδὸν τὰ αὐτά.

CXLII. Ὅτι ἀσφαλῶς δεῖ νῦν (p 402b) ἀκούειν περὶ τῶν ῥευμάτων καὶ κινήσεων· οὐ γὰρ εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλείτου ἔνυλον ῥοὴν ὁ Σωκράτης κατέρχεται (ψεῦδος γὰρ καὶ ἀνάξιον τοῦτο τῆς Πλάτωνος διανοίας)· ἀλλ' ἐπεὶ ἀναλόγως τὰ θεῖα δι' εἰκόνων οἰκείων ἑρμηνεύειν θέμις, εἰκότως τὰς πηγαίας θεότητας καὶ Κρονίας ἐν ταὐτῷ παίζων ἅμα καὶ σπουδάζων ὁ Σωκράτης ῥεύμασιν ἀπεικάζει διὰ τὸ ἀεὶ ἐποχετεύεσθαι τὰ ἀγαθὰ ἐκ τῶν ἄνω τοῖς κάτω. διὸ καὶ κατὰ τὴν τῶν ποταμῶν εἰκόνα μετὰ τὰς πηγαίας θεότητας ἀεννάως τὰ ἀγαθὰ βλυστανούσας αἱ ἀρχικαὶ θεότητες ἀνυμνοῦνται· μετὰ γὰρ τὴν πηγὴν [τοῦ ποταμοῦ] ἡ ἀρχὴ αὐτῶν θεωρεῖται.

CXLIII. Ὅτι οἱ ἰδίως νοεροὶ καλούμενοι θεοὶ ὁλικοί, ὧν ἐστι πατὴρ ὁ μέγας Κρόνος, πηγαῖοι ἰδίως καλοῦνται.

---

5 τὸ (ante δὲ) A²: τῶ cett (τὸ ἴσως sci A² iu super τῶ A) 7 sqq cfr in Tim. III 249,16 sqq 12 κάτω δὲ μετὰ τοῦ διὸς ABF: κατὰ δὲ μεταξὺ (διὸς om) P 13 παραγενόμενα: corr Werfer 21 ἀπεικάζει BFP: ἀπεικάζεται A 22 sqq cfr or chald p 37 23 ἀενν. τὰ ἀγ. βλ. αἱ ἀρχ. θεότ. iu A 25 τοῦ ποταμοῦ del 26 sq cfr Crat. p 402b

τοῦδε γὰρ ἐκθρῴσκουσιν ἀμείλικτοί τε κεραυνοί,

φησὶ τὸ λόγιον (or chald p 20) περὶ Κρόνου· περὶ δὲ τῆς ζωογόνου πηγῆς Ῥέας, ἐξ ἧς πᾶσα ζωὴ θεία τε καὶ νοερὰ καὶ ψυχικὴ καὶ ἐγκόσμιος ἀπογεννᾶται, οὕτως φασὶν τὰ λόγια (or chald p 30)·

Ῥείη τοι νοερῶν μακάρων πηγή τε ῥοή τε·
πάντων γὰρ πρώτη δυνάμεις κόλποισιν ἀφράστοις
δεξαμένη, γενεὴν ἐπὶ πᾶν προχέει τροχάουσαν.

86 καὶ γὰρ τὴν τῆς ζωῆς ἁπάσης ἄπειρον χύσιν ὑφίστησιν ἡ θεὸς αὕτη καὶ τὰς ἀνεκλείπτους ἁπάσας δυνάμεις, καὶ κινεῖ πάντα κατὰ τὰ μέτρα τῶν θείων κινήσεων, καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὴν πάντα ἑδράζουσα ἐν ἑαυτῇ ὡς σύστοιχος τῷ Κρόνῳ. λέγεται οὖν Ῥέα καὶ διὰ τὸ *ἐπιρρεῖν* ἀεὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ τὸ αἰτίαν εἶναι τῆς θείας *ῥᾳστώνης*, *θεοὶ ῥεῖα ζώοντες*· ἀνάκειται δὲ αὐτῇ τὸ ὕδωρ καὶ τὰ ὑδραγωγὰ πάντα.

CXLIV. Ὅτι ὁ Ὠκεανὸς ἅπασι τῆς ὀξείας καὶ ἀκμαιοτάτης ἐνεργείας αἴτιός ἐστιν τοῖς θεοῖς καὶ τῶν διακρίσεων τῶν τε πρώτων καὶ μέσων καὶ τελευταίων διακόσμων ἀφοριστικός, τῇ μὲν ὠκύτητι τοῦ νοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος καὶ τὰς οἰκείας ἀρχάς, πάντα δ' ἀφ' ἑαυτοῦ κινῶν εἰς τὰς οἰκείας αὐτοῖς ἐνεργείας καὶ τελειῶν τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ ἀνεκλείπτους ἀπεργαζόμενος. ἡ δὲ Τηθὺς τὴν μονὴν ἐντίθησι τοῖς ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κινουμένοις, καὶ τὴν ἑδραιότητα παρέχεται τοῖς διεγειρομένοις ὑπ' ἐκείνου εἰς τὴν ἀπογέννησιν τῶν δευτέρων καὶ τὴν καθαρότητα τῆς οὐσίας τοῖς ἀκμαίως πάντα παράγειν ἐφιεμένοις, ὡς πᾶν τὸ *διαττώμενον* καὶ *διηθού-*

---

1 τοῦ δὲ A 7 πάντων: πατρὸς ci Kroll δυνάμεις Taylor: δυνάμει 14 cfr Hom. Z 138 δ 805 ε 122 15 καὶ τὰ A: κατὰ P 16 sqq cfr Crat. p 402b sqq, in Tim. III 178,18 sqq 20 αὐτοῖς sci: ἑαυτοῖς 22 sqq cfr in Tim. III 179,8 sqq 22 ἡ A: ὁ P ἐντίθησι BFP: ἐκτίθησι A 25 ἀκμαίως A: ἀκμαίου P 26 τὸ διαττώμενον καὶ τὸ ἠθούμενον Crat. p 402c at διηθεῖν καὶ διαττᾶν Soph. p 226b (cfr in Tim. III 179,21. 27)

μενον τῶν θείων ὑποστάσεων ἀνέχουσα. ἕκαστον γὰρ τῶν πρωτίστων αἰτίων, κἂν τοῖς δευτέροις παρέχῃ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν, ἀλλ' ὅμως κατέχει παρ' ἑαυτῷ τὸ ἄχραντον καὶ ἀμιγὲς καὶ καθαρὸν τῆς μεθέξεως, οἷον τῆς ζωῆς ἢ τοῦ ὄντος ἢ τῆς νοήσεως. πεπλήρωται μὲν ὁ νοῦς καὶ πληροῖ τὴν ψυχήν, ἀλλὰ ἱδρύσας ἐν ἑαυτῷ τὸ εἰλικρινὲς ἑκάστου τούτων καὶ ἐξῃρημένον, ἐπιλάμπει καὶ τοῖς δευτέροις ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ καταδεέστερα μέτρα τούτων τῶν || ἀγαθῶν· καὶ ἡ μὲν ἀκμὴ 87
τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχει τοῖς πρεσβυτέροις, τὸ δὲ διαττώμενον καὶ διηθούμενον διὰ τὴν Τηθύν. πάντα γὰρ τὰ ἐκ τῶν ὑπερκειμένων ἐνδιδόμενα τοῖς δευτέροις, εἴτε οὐσίας εἴτε ζωὰς εἴτε νοήσεις εἴποις, διηθοῦνται· καὶ ὅσα μὲν αὐτῶν ἐστιν πρωτουργὰ ἑδράζεται ἐν αὐτοῖς. ὅσα δ' ἂν εἴη ἀτελέστερα μεθίενται τοῖς ὑφειμένοις, ὥσπερ καὶ τὰ ναματιαῖα ὕδατα τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς ὄντα καθαρώτερα, τὰ δὲ πορρωτέρω θολερώτερα.

εἰσὶν οὖν ὅ τε Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθὺς πηγαῖοι θεοὶ κατὰ τὰς πρωτίστας ἑαυτῶν ὑποστάσεις· διὸ καὶ ὁ Σωκράτης νῦν (p 402[b]) πατέρας τῶν ῥευμάτων αὐτοὺς εἴρηκεν. προέρχονται δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους διακόσμους τῶν θεῶν, ἀρχικῶς τε καὶ ἀπολύτως καὶ οὐρανίως τὰς αὐτὰς ἐν ἑκάστοις ἐπιδεικνύμενοι δυνάμεις. ὁ δέ γε Τίμαιος (p 40[e]) καὶ τὰς ὑποσελήνους αὐτῶν ἀνύμνησεν τάξεις, πατέρας μὲν Κρόνου καὶ Ῥέας αὐτοὺς καλῶν, ἐγγόνους δ' Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. τελευταῖαι δ' αὐτῶν εἰσιν αἱ περὶ γῆν [μὲν] μερισταὶ λήξεις, αἵ τε ὑπὲρ αὐτῆς φαινόμεναι καὶ αἱ ὑπὸ γῆν διορίζουσαι τὴν Ἅιδου βασιλείαν τῆς τοῦ Ποσειδῶνος ἀρχῆς.

CXLV. Ὅτι ὁ Κρόνος καὶ τῇ Ῥέᾳ καὶ τῷ Διῒ συντάττεται, ἀλλὰ τῇ μέν, ὡς πατὴρ δυνάμει γονίμῳ, τῷ δέ, ὡς νοητὸς νῷ.

---

1 ἀνέχουσαν: corr Boiss. 10 διαττώμενον Boiss.: διαττόμενον B: διαταττόμενον cett cfr supra, ad p 81,26 11 ἐκ τῶν ABF: om P 13 ἑδράζεται A: ἑδράζετο P 17 καὶ ABF: om P 25 μὲν del 28 sqq cfr Crat. p 402[b] sqq 29 νοητός sci: νοητῷ

CXLVI. Ὅτι γαμεῖν λέγεται (p 402ᵇ) ὅ τε Ὠκεανὸς τὴν Τηθὺν καὶ Ἥραν ὁ Ζεὺς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς κατὰ τὴν τῶν ὑφειμένων ἀπογέννησιν τὴν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν ἐνστησάμενος· ἡ γὰρ ὁμονοητικὴ σύνταξις τῶν θεῶν καὶ ἡ ὁμοφυὴς συνέργεια πρὸς τὰς ποιήσεις γάμος ἀποκαλεῖται παρὰ τοῖς θεολόγοις (fr 91).

CXLVII. Ὅτι ὠνόμασται ἡ Τηθὺς παρὰ τὸ διαττώ||-
88 μενον καὶ ἠθούμενον, οἷον Διαττηθύς, καὶ ἀφαιρέσει τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν Τηθύς.

CXLVIII. Ὅτι ὁ μὲν Κρόνος τῆς Τιτανικῆς διακοσμήσεως τῶν θεῶν ἐστι μονάς, ὁ δὲ Ζεὺς τῆς δημιουργικῆς. διττὸς δ' οὗτος, ὁ μὲν ἐξῃρημένος καὶ τῷ Κρόνῳ συνταττόμενος, πηγαῖος ὢν καὶ ὅλως εἰς τὴν τριάδα τῶν νοερῶν πατέρων τελῶν καὶ τὸ πέρας αὐτῶν συνελίσσων· ὁ δὲ τοῖς Κρονίδαις συναριθμούμενος καὶ τὴν Κρονικὴν ἀκρότητα καὶ τὴν ἀρχὴν ἐν τῇ τριάδι ταύτῃ κληρωσάμενος, περὶ οὗ λέγει καὶ ὁ Ὁμηρικὸς Ποσειδῶν (Ο 187)·

τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί·

καὶ ὁ μὲν πρῶτος Ζεύς, ἅτε ὅλων ὢν δημιουργός, πρώτων τε καὶ μέσων καὶ τελευταίων βασιλεύς ἐστιν· περὶ οὗ καὶ ὁ Σωκράτης ἔναγχος (p 396ᵃᵇ) ἔλεγεν ὅτι ἐστὶν ἄρχων τε καὶ βασιλεὺς τῶν πάντων, καὶ ὅτι πᾶσιν ἡ ζωὴ δι' αὐτοῦ ἐστιν καὶ ἡ σωτηρία· τὸ γὰρ πᾶσιν προκείμενον τὸν πρὸ τῶν τριῶν δηλοῖ Δία. ὁ δὲ ἀρχικὸς Ζεὺς καὶ σύστοιχος τῶν τριῶν Κρονιδῶν τὴν τρίτην ἐπιτροπεύει μοῖραν τῶν ὅλων κατὰ τὸ τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται (Hom. Ο 189), καὶ ἔστιν ἀκρότατος τῶν τριῶν καὶ ὁμώνυμος τῷ πηγαίῳ καὶ ἡνωμένος αὐτῷ καὶ καλεῖται μοναδικῶς Ζεύς· ὁ δὲ δεύτερος δυαδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν, ὁ δὲ τρίτος τριαδικῶς

1 sqq cfr in Tim. III 176,15 sqq, 248,5 sqq   7 διαττώμενον A: διαιτόμενον P   cfr Crat. p 402ᶜ   10 sqq cfr Crat. p 402ᵈ   13 ὅλος Kroll   15 καὶ (post ἀκρότ.) ABF: κατὰ P   18 τ' ἐκ A: τε P   23 ποοσκείμενον Kroll   24 καὶ ABF: om P   28 λαλεῖται P

Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ Πλούτων καὶ Ἅιδης. καὶ ὁ μὲν πρῶτος τὰ ἀκρότατα σῴζει καὶ δημιουργεῖ καὶ ζωοποιεῖ, ὁ δὲ δεύτερος τὰ δεύτερα, ὁ δὲ τρίτος τὰ τρίτα· διὸ καὶ ἁρπάζειν λέγεται τὴν Κόρην οὗτος, ἵνα μετ' αὐτῆς τὰ πέρατα ψυχώσῃ τῶν ὅλων.

CXLIX. Ὅτι τῆς Τιτανικῆς διακοσμήσεως διαιρούσης μὲν 89
ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς συνοχικῆς τοῦ Οὐρανοῦ τάξεως, ἐχούσης δέ τι καὶ μένον ἐν αὐτῇ καὶ συμφυές, ὁ μὲν Κρόνος ἡγεμών ἐστιν τῆς διακρίσεως, καὶ διὰ τοῦτο ὁπλίζει καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ αὐτὸς ὑποδέχεται τὴν ἅρπην παρὰ τῆς μητρός, δι' ἧς ἀφορίζει τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν ἀπὸ τῆς οὐρανίας· ὁ δ' Ὠκεανὸς συντέτακται τοῖς μένουσιν ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς ἤθεσιν καὶ τὴν μεσότητα φρουρεῖ τῶν δύο διακόσμων, ὡς μὲν Τιτὰν τοῖς μετὰ τοῦ Κρόνου θεοῖς συναριθμούμενος, ὡς δὲ τὴν πρὸς τὸν Οὐρανὸν σύνταξιν ἀγαπῶν τοῖς συνοχικοῖς ἑαυτὸν συνάπτων. προσήκει γὰρ δὴ τῷ ὁρίζοντι τὰς πρώτας καὶ δευτέρας διακοσμήσεις ἐν μέσῳ τετάχθαι τῶν διοριζομένων· πανταχοῦ δὲ ὁ θεὸς οὗτος τοιαύτην κεκλήρωται δύναμιν καὶ διακρίνει τὰ γένη τῶν θεῶν, τὰ μὲν Τιτανικὰ τῶν συνοχικῶν, τὰ δὲ ζωογονικὰ τῶν δημιουργικῶν· ὅθεν δὴ καὶ ἡ π α λ α ι ὰ φ ή μ η τὸν διορίζοντα τὸ φανερὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὸ ἀφανὲς Ὠκεανὸν καλεῖ, καὶ διὰ τοῦτο τόν τε ἥλιον καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φασιν ἀνίσχειν οἱ ποιηταί. διὰ τούτων ἄρα τῶν δύο συζυγιῶν πᾶσαν τὴν Τιτανικὴν τάξιν περιείληφεν ὁ λόγος μένουσάν τε καὶ προϊοῦσαν ὁμοῦ, καὶ διὰ μὲν τῆς Κρονίας πᾶν τὸ διακρινόμενον ἀπὸ τῶν πατέρων, διὰ δὲ τῆς Ὠκεανίτιδος πᾶν τὸ συναφὲς πρὸς τοὺς συνεκτικοὺς θεούς· ἤ, εἰ βούλει λέγειν, διὰ μὲν τῆς Κρονίας πᾶν τὸ

---

1 τε FP: om AB 6 sqq cfr Crat. p 402^{b}, in Tim. III 185, 14—187,14 7. 8 δέ τι BF: δ' ἔτι A: δὲ (καὶ om) P 9 sqq cfr Hes. Theog. 164 sqq 10 ὑποδέχεται BFP: ἀποδέχεται A 12 sqq cfr Tim. p 42^{e} 15 ἀγαπῶν ABF: ἀγαθῶν P 18 $\text{κεκλήρωκε}^{\text{ται}}$ P

μητρικὸν αἴτιον, διὰ δὲ τῆς λοιπῆς πᾶν τὸ τῆς πατρικῆς αἰτίας ὑπήκοον· προόδου μὲν γὰρ καὶ διακρίσεως αἴτιον τὸ θῆλυ, ἑνώσεως δὲ καὶ μονῆς σταθερᾶς τὸ ἄρρεν.

CL. Ὅτι τῆς δημιουργικῆς τριάδος τῆς διελομένης τὸν
90 σύμπαντα κόσμον καὶ τὴν ἀδιαίρετον ‖ καὶ μίαν καὶ ὅλην τοῦ πρωτίστου Διὸς δημιουργίαν κατανειμαμένης, τὸ μὲν ἀκρότατόν ἐστιν καὶ πατρὸς ἔχον λόγον ὁ Ζεύς, ὃς δὴ διὰ τὴν πρὸς τὸν ὅλον δημιουργικὸν νοῦν ἕνωσιν τῆς αὐτῆς ἐπωνυμίας τυχὼν παρεῖται νῦν (p 402ᵈ) τῷ Πλάτωνι διὰ τοῦτο αὐτό· τὸ δὲ μέσον καὶ συνδετικὸν ἀμφοῖν τοῖν ἄκροιν ὁ Ποσειδῶν ἐκληρώσατο, πληρούμενος μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς οὐσίας, πληρῶν δὲ τὸν Πλούτωνα. ἔστιν γὰρ τῆς ὅλης ταύτης τριάδος πατὴρ μὲν ὁ Ζεύς, δύναμις δ' ὁ Ποσειδῶν, νοῦς δ' ὁ Πλούτων, πάντων μὲν ἐν πᾶσιν ὄντων, ἄλλου δὲ κατ' ἄλλο τὸν χαρακτῆρα δεχομένου τῆς ὑποστάσεως· ἐπεὶ καὶ ὁ μὲν Ζεὺς κατὰ τὸ εἶναι ὑφέστηκεν, ὁ δὲ Ποσειδῶν κατὰ τὴν δύναμιν, ὁ δὲ Πλούτων κατὰ τὸν νοῦν· καίτοι ζωῆς πάντων αἴτιοι πάντες, ἀλλ' ὁ μὲν οὐσιωδῶς ὁ δὲ ζωτικῶς ὁ δὲ νοερῶς. ὅθεν καὶ ὁ θεολόγος (frg 186) τοὺς μὲν ἄκρους μετὰ τῆς Κόρης φησὶ τά τε πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα δημιουργεῖν, τὸν δὲ μέσον καὶ ἄνευ ἐκείνης, ἀπὸ τοῦ σφετέρου κλήρου τὴν γεννητικὴν αἰτίαν συντάξαντα· διὸ καὶ φασὶν τὴν Κόρην ὑπὸ μὲν τοῦ Διὸς βιάζεσθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ Πλούτωνος ἁρπάζεσθαι. τὸν δὲ μέσον φασὶν αἴτιον εἶναι κινήσεως ἅπασιν, ὡς καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀκινήτοις· διὸ καὶ Ἐννοσίγαιος καλεῖται, ὡς κινήσεως ἐξάρχων, καὶ ἐν τοῖς κληρουμένοις τὴν τοῦ Κρόνου βασιλείαν ὁ μέσος κλῆρος καὶ ἡ εὐκίνητος θάλασσα αὐτῷ ἀνάκειται. κατὰ πᾶσαν οὖν διαίρεσιν Δίια μέν ἐστιν τὰ ἀκρότατα, Ποσειδώνια δὲ τὰ μέσα, Πλουτώνια δὲ τὰ ἔσχατα, κἂν εἰς τὰ κέντρα ἀποβλέψειας, οἷον τὸ ἀνατέλλον τὸ μεσουρανοῦν τὸ δῦνον, κἂν τὸν ὅλον κόσμον διαιρῇς, οἷον εἰς τὸ ἀπλανὲς καὶ

---

2 sq cfr in Tim. III 179,27 4 sqq cfr Crat. p 402ᵈ sqq διελομένης AB: διελεγχομένης FP 24 ὡς del?

πλανώμενον καὶ ὑπὸ σελήνην, || κἂν τὸ γενητόν, εἰς τὸ πύρινον 91
καὶ τὸ χθόνιον καὶ τὸ μεταξύ· κἂν τὴν γῆν, εἰς τὰ ἄκρα αὐτῆς καὶ τὰ μέσα καὶ κοῖλα καὶ τὰ ὑποχθόνια· πανταχοῦ γὰρ ἡ τριὰς αὕτη κατενείματο τοῖς δημιουργικοῖς ὅροις τὰς πρώτας καὶ μέσας καὶ τελευταίας τῶν δημιουργημάτων διαφοράς.

CLI. Ὅτι τριχῶς τὸ Ποσειδῶν ὄνομα ἀναλέλυται νῦν (p 402ᵉ sqq), καὶ γὰρ τριαινοῦχος ὁ Ποσειδῶν, καὶ οἱ Τρίτωνες καὶ ἡ Ἀμφιτρίτη οἰκεῖα τοῦ θεοῦ τούτου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ ἐπιτροπευομένου καὶ τῶν εἰς τὴν γένεσιν ἐλθουσῶν ψυχῶν, ὧν ὁ ταὐτοῦ κύκλος πεπέδηται, εἴπερ καὶ ἡ θάλασσα τῇ γενέσει ἀναλογεῖ. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ πρῶτον κοινωνίας, καθ' ὃ συγκριτικῶς εἴρηται (Hom. *N* 355) περὶ τοῦ Διός·

ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδει·

καὶ γὰρ προσεχὲς νοητὸν τοῦ Ποσειδῶνος ὁ τοιοῦτος Ζεύς. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ τῆς πρὸς τὸν Πλούτωνα κοινωνίας· κἀκεῖνος γὰρ κινητικός ἐστιν τῆς φύσεως καὶ ζωοποιὸς τῶν τελευταίων, καὶ αὐτὴν ἐπιτροπεύει τὴν γῆν καὶ ἀνεγείρει πρὸς τὰς ἀπογεννήσεις.

CLII. Ὅτι Ποσειδῶν ἐστιν θεὸς νοερὸς δημιουργικὸς καὶ τὰς ψυχὰς κατιούσας εἰς τὴν γένεσιν ὑποδεχόμενος, Ἅιδης δὲ θεὸς νοερὸς δημιουργικὸς τὰς ψυχὰς λύων ἀπὸ τῆς γενέσεως· τῆς γὰρ ὅλης ἡμῶν περιόδου τριχῇ διῃρημένης, εἴς τε τὴν πρὸ τῆς γενέσεως Διιακὴν ζωὴν εἴς τε τὴν ἐν γενέσει Ποσειδωνιακὴν καὶ εἰς τὴν μετὰ τὴν γένεσιν Πλουτωνιακήν, εἰκότως ὁ Πλούτων κατὰ τὸν νοῦν χαρακτηριζόμενος ἐπιστρέφει τὰ τέλη ταῖς ἀρχαῖς, κύκλον ἄναρχον καὶ ἀτελεύτητον ἀποτελῶν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης τῆς δημιουργίας τῶν τε σω||μάτων καὶ ἁπλῶς πασῶν περιόδων, τοῦτο 92

1 γενητὸν ABF: γεννητὸν P   6 τριχῶς ABF: om P
20 sqq cfr Crat. p 403ᵃ   καὶ del?   28 τῆς ABF: om P

ἀνελίσσων ἐξ ἀιδίου, οἷον τὰς τῶν ψυχῶν τῶν ἀστρῴων τε καὶ τῶν περὶ τὴν γένεσιν ἀνελίξεις τῶν κινήσεων, καὶ τὰ τοιαῦτα. οὐκοῦν ὁ Ζεὺς ἐπιτροπεύει τὴν ζωὴν τῶν πρὸ τῆς γενέσεως ψυχῶν.

CLIII. Ὅτι κακῶς τινας ἀναλύοντας τὸ μὲν τοῦ Πλούτωνος ὄνομα εἰς τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον διά τε τοὺς καρποὺς καὶ τὰ μέταλλα, τὸν δὲ Ἀίδην εἰς τὸ ἀιδὲς καὶ σκοτεινὸν καὶ φοβερόν, ἐπιρραπίζει νῦν (p 403e 404b) ὁ Σωκράτης, εἰς ταὐτὸν ἄγων σημαινόμενον τὰ δύο ὀνόματα, τὸν μὲν Πλούτωνα ὡς νοῦν εἰς τὸν τῆς φρονήσεως πλοῦτον, τὸν δὲ Ἀίδην εἰς τὸν εἰδότα νοῦν τὰ πάντα· σοφιστὴς γὰρ ὁ θεὸς οὗτος, καὶ τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον καθαίρων ἐλευθεροῖ τῆς γενέσεως. τὸ γὰρ ἀιδές, ὥς τινες κακῶς ἐξηγοῦνται, οὐκ ἔστι κακόν· οὐδὲ γὰρ ὁ θάνατος κακόν, εἰ καὶ δοκεῖ τισιν ἐμπαθῶς ἀιδὲς εἶναι· ἀλλ' ἔστιν ἀιδὲς καὶ κρεῖττον τοῦ ἐμφανοῦς, οἷον τὸ νοητὸν πᾶν. ὁ οὖν νοῦς ἐν ἑκάστῃ τῶν ὄντων τριάδι συνελίσσει ἑαυτὸν εἰς τὸ ὂν καὶ τὴν πατρικὴν αἰτίαν κύκλον μιμούμενος.

CLIV. Ὅτι καὶ τοὺς διὰ τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον τὸν διὰ τῶν καρπῶν καὶ τῶν μετάλλων ἀναλύοντας τὸν Πλούτωνα καὶ οὕτως ἐκλαμβανομένους ἀποδέχεται ὁ θεῖος Πρόκλος.

CLV. Ὅτι οἱ φιλοσώματοι ἄνθρωποι, τὰ τῆς ἐμψυχίας πάθη εἰς ἑαυτοὺς κακῶς ἀναφέροντες, φοβερὸν ἡγοῦνται τὸν θάνατον ὡς φθορᾶς αἴτιον· τὸ δ' ἀληθές, πολλῷ ἄμεινόν ἐστιν ἀνθρώπῳ τελευτήσαντι κατὰ φύσιν ζῆν ἐν Ἅιδου ἤπερ μετὰ τοῦ σώματος ζῆν παρὰ φύσιν ὄντα καὶ κωλυόμενον νοε-
93 ρῶς ἐνερ||γεῖν. διὸ δεῖ αὐτὸν τῶν μὲν σαρκίων, ἃ περιβέβληται,

---

5 sqq cfr Crat. p 403a 7. 13. 15 ἀιδὲς ll cum BT Platonis (Crat. p 404b): ἀειδ. P Platonis 11 cfr Crat. p 403e 13 sq cfr Crat. p 403a ἀιδές, non ἀειδές legit Procl. in Crat. p 403a, 404b cfr Cramer an. oxon. II 180,12, Et. M. p 42,1. 26. 29. 30 etc 23 sqq cfr Crat. p 403e

ὥσπερ τὸν Ὀδυσσέα τῶν ῥακέων, γυμνωθῆναι, καὶ μηκέτι πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ὄντα μετὰ τῆς τοῦ σώματος ἐνδείας δνοπαλίζειν τὰ ἑαυτοῦ ῥάκη·

οὐ γὰρ ἐφικτὰ τὰ θεῖα βροτοῖς τοῖς σῶμα νοοῦσιν,
ἀλλ' ὅσσοι γυμνῆτες ἄνω σπεύδουσι πρὸς ὕψος,

ὥς φησι τὸ λόγιον (or chald p 52).

CLVI. Ὅτι τὴν ἐπιθυμίαν ὁ Πλάτων καθ' ἕκαστον μόριον τῆς ψυχῆς θεωρεῖ· ὅ τε γὰρ θυμικὸς τιμῆς ἢ νίκης ὀρέγεται, καὶ ὁ λογικὸς ἀρετῆς· ὡσαύτως δὲ καὶ θάρρος καὶ εὐελπιστίαν καὶ ἡδονὴν καὶ τὰ τούτων ἐναντία περὶ ἕκαστον τῆς ψυχῆς μόριον βούλεται θεωρεῖν.

CLVII. Ὅτι τῷ ἔρωτι τῶν θεῶν καὶ τῷ βουλεύματι αὐτῶν συντρέχει ἡ ἀνάγκη αὐτῶν, πρὸς ἣν οὐδὲ θεὸς μάχεται.

CLVIII. Ὅτι τρία γένη Σειρήνων οἶδεν ὁ μέγας Πλάτων, οὐράνιον, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν τοῦ Διὸς βασιλείαν, γενεσιουργόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν Ποσειδῶνα, καθαρτικόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν Ἅιδην· καὶ ‖ ἔστιν κοινὸν αὐτῶν πασῶν τὸ διὰ τῆς 94
ἐναρμονίου κινήσεως ὑποκατακλίνειν πάντα τοῖς ἑαυτῶν ἡγεμόσι θεοῖς. διόπερ ἐν οὐρανῷ μὲν τὴν ψυχὴν οὖσαν ἐνίζειν θέλει ταῖς ἐκεῖ διαγωγαῖς· ἐν δὲ τῇ γενέσει ζώσας παραπλέειν αὐτὰς προσήκει κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα, εἴπερ καὶ ἡ θάλασσα γενέσεως εἰκών, ἵνα μὴ θέλγωνται ὑπὸ τῆς γενέσεως· ἐν δὲ τῷ Ἅιδῃ γενομένας συνάπτεσθαι διὰ τῶν νοήσεων πρὸς τὸν θεὸν τοῦτον· ὥστε οἶδεν ὁ Πλάτων ἐν τῇ τοῦ Ἅιδου βασιλείᾳ γένη θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ ψυχῶν, αἳ περιχορεύουσι τὸν θεὸν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Σειρήνων θελγόμεναι.

---

1 cfr Hom. χ 1 ῥακέων B: ῥάκεων AF: ῥάκων P 2 cfr Hom. π 273 ρ 202. 337 ω 157 3 cfr Hom. ξ 512 4 γάρ ἐστιν ἐφ. ll σωμα νοοῦσιν P 5 ὅσοι A 7 sqq cfr Crat. p 403[cd] 12 sq cfr Crat. p 403[c], in Tim. 160,29 sqq 13 cfr Simonid. frg 3,16 Hill. (Pl. Protag. p 145[d]) 14 sqq cfr Crat. p 403[de], in remp. II 239,7 sqq 20 θέλει scil τὰ τρία γένη? 20 sq cfr Phaedr. p 259[a], in remp. II 238,24 sqq

CLIX. Ὅτι οἶδεν ὁ Πλάτων τὸ ὄνομα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ σεμνῷ τάττειν πράγματι· τὸν γὰρ πρὸς ἑαυτὸν τὰ ἄλλα δυνάμενον ἐπιστρέφειν οὕτως καλεῖ, οἷον τὸν Δία τὸν Ἅιδην τὸν Ἔρωτα.

CLX. Ὅτι οὐ πᾶσαι ψυχαὶ μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν ἀξιοῦνται τῆς τοῦ Πλούτωνος συνουσίας, ἀλλ' αἱ σπουδαιότεραι· αἱ γὰρ σωματοειδέστεραι ὑπό τινων δαιμόνων ἢ ἀγγέλων καθαρτικῶν ἐπιπόνως καὶ ἀλγεινῶς ἀπαλλάττονται τῆς κακίας.

CLXI. Ὅτι ὁ δημιουργικὸς Ζεὺς καὶ ἄρχων πάντων τῶν δημιουργῶν, πᾶσαν τὴν τῶν δημιουργῶν σειρὰν ἐξαρτᾶν βουλόμενος τῆς Τιτανικῆς σειρᾶς, εἰκότως δεσμεῖν λέγεται (p 404^{a}) τὸν Κρόνον, ἅτε πρὸς Κρόνον ἐπεστραμμένος καὶ ἐξ αὐτοῦ ἠρτημένος καὶ τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς Κρονίας περιωπῆς θεωρῶν καὶ ἐνιδρύων τὸν Κρόνον ἐν ἑαυτῷ· ἔχει γὰρ καὶ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐν ἑαυτῷ διίως. συνδεῖ οὖν τὸν Κρόνον ἐν ἑαυτῷ ὁ Ζεὺς σταθερῶς καὶ μονίμως, καὶ ὁ Ζεὺς συνδέδεται τῷ Κρόνῳ ὡσαύτως.

95 CLXII. Ὅτι διττὴ ἡ τῆς ψυχῆς ἄνοδος, ἡ μὲν κατὰ τὸ ἀνιέναι πρὸς τὸ ὂν καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τῶν τῇ γενέσει συμφύλων, ἣν οἱ Πλούτωνος δεσμοὶ μετὰ θάνατον παρέχουσιν· ἡ δὲ κατὰ τὸ ἤδη ἀνεληλυθέναι διὰ τῆς τοῦ Ἅιδου καθάρσεως, καὶ κατὰ τὴν ἐκεῖ ζωὴν καὶ διεξαγωγὴν τῶν νοήσεων περιπολεῖν [τὴν ψυχήν], ἣν οἱ τοῦ Κρόνου δεσμοὶ διὰ τῆς τοῦ Διὸς συναφῆς ἀποτελοῦσιν· οἷον γὰρ ἐν τῷ νοητῷ ἴχνος θεῖσα ἡ ψυχὴ διέξεισιν ἐκεῖ τὸ πλάτος τῶν νοητῶν καὶ θεᾶται τὰ μακάρια ἐκεῖνα θεάματα, ὡς ὁ ἐν Φαίδρῳ (p 247^{d}) Σωκράτης διδάσκει, καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ὑστέρα ἀνάβασις μείζων καὶ τελειοτέρα τῆς προτέρας. τὰς γοῦν περὶ τὸ σῶμα

---

1 sqq cfr Crat. p 403^{e} 3 cfr Resp. X p 596^{d} 4 cfr Conviv. p 203^{d} 5 sqq cfr Crat. p 403^{e} sq 19 sqq cfr Crat. p 403^{c}—404^{a}, in Tim. III 292,4 24 τὴν ψυχήν del Crönert 29 cfr Crat. p 404^{a}

ἐπτοημένας ψυχὰς οὐ μόνον οἱ τοῦ Ἅιδου δεσμοὶ οὐ δύνανται κατέχειν καὶ ἀνάγειν ἐπὶ τὴν Διὸς ἐπικράτειαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τοῦ Κρόνου, οἵτινες, ὡς πατρὸς δηλονότι, καὶ ἰσχυρότεροί εἰσιν.

CLXIII. Ὅτι ὁ μὲν Ποσειδῶν πολλὰ λέγεται (p 402^{e}) εἰδέναι πρὸς τὸν Δία παραβαλλόμενος, ὁ δὲ Ἅιδης πάντα (p 404^{b}) ὡς πρὸς τὰς ψυχὰς συγκρινόμενος, αἷς τὴν γνῶσιν χορηγεῖ· καίτοι ὁλικώτερος ὁ Ποσειδῶν τοῦ Ἅιδου.

CLXIV. Ὅτι ὥσπερ τὸν Πλούτωνα ἀναλύειν δεῖ οὐκ εἰς τὸ πρόχειρον μόνον, τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τῆς φρονήσεως πλοῦτον, οὕτως καὶ τὴν Δήμητρα οὐ μόνον εἰς τὴν σωματικὴν τροφήν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν τῶν θεῶν ἀρξαμένην δεῖ αὐτὴν ἐννοεῖν χορηγὸν οὖσαν τροφῆς πρῶτον μὲν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, εἶτα τοῖς μετ' ἐκείνους, καὶ φοιτᾶν τὴν σειρὰν τῆς τοιαύτης ἀγαθουργίας μέχρι τῆς σωματικῆς τροφῆς· καὶ γὰρ καὶ ἡ τοῦ Ἔρωτος ἰδιότης πρώτοις ἐπιλάμπει τοῖς θεοῖς καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντική τε καὶ ἰατρική, καὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως.

CLXV. Ὅτι τροφὴ ἐπὶ θεῶν ἐστιν ἡ τῶν ὑψηλοτέρων 96
τοῖς δευτέροις νοερὰ ἀποπλήρωσις. τρέφονται οὖν οἱ θεοί, ὅταν νοῶσι τοὺς πρὸ ἑαυτῶν θεοὺς καὶ τελειῶνται καὶ ὁρῶσι τὰ νοητὰ κάλλη, οἷον αὐτὴν δικαιοσύνην αὐτὴν σωφροσύνην καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐν Φαίδρῳ (p 247^{d}) λέλεκται.

CLXVI. Ὅτι ἐν τῷ Κρατύλῳ ὁ μέγας Πλάτων σκοπὸν ἔχει οὐ τὰς πρωτίστας καὶ μέσας καὶ τελευταίας τῶν θεῶν διακοσμήσεις ἀνυμνεῖν, ἀλλὰ μόνας τὰς ἐν τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν ἐκφαινομένας ἰδιότητας.

CLXVII. Ὅτι τὴν Δήμητρα Ὀρφεὺς μέν, τὴν αὐτὴν λέγων τῇ Ῥέᾳ εἶναι, λέγει ὅτι ἄνω μὲν μετὰ Κρόνου οὖσα ἀν-

---

9 sq cfr Crat. p 403^{e} 11 sqq cfr Crat. p 404^{b} 16 καὶ (post γὰρ) ABF: om P 19 cfr Crat. p 404^{b} ἡ ⟨ἐκ⟩ τῶν ci Crönert 27 ἐκφαινομένας BFP: ἐμφαινομένας A 28 δήμητρα ABF: δήμητραν P (cfr in Tim. 153,11. III 140,9 sqq, Crönert memor. gr. herc. 169^{5}) 29 ἄνω BFP: ἄνωθεν A

εκφοίτητος Ῥέα ἐστίν, προβάλλουσα δὲ καὶ ἀπογεννῶσα τὸν Δία Δημήτηρ. λέγει γὰρ (frg 106)·

Ῥείη τὸ πρὶν ἐοῦσα, ἐπεὶ Διὸς ἔπλετο μήτηρ,
Δημήτηρ γέγονε.

Ἡσίοδος (Theog. 454) δὲ θυγατέρα τῆς Ῥέας λέγει τὴν Δήμητρα, καὶ συμφωνοῦσι δηλονότι οἱ θεολόγοι· εἴτε γὰρ ἀπὸ τῆς Κρονίας ἑνώσεως εἰς τὴν δευτέραν προῆλθεν διακόσμησιν, εἴτε καὶ παῖς ἐστιν τῆς Ῥέας ἡ πρωτίστη, τὸ αὐτὸ γίνεται. τοιαύτη οὖν οὖσα ἡ Δημήτηρ καὶ πρεσβυτάτην καὶ ἡγεμονικωτάτην τάξιν ἀπὸ τῆς ὅλης ζωογόνου Ῥέας λαχοῦσα καὶ τὰ μέσα κέντρα συνέχουσα τῆς ὅλης ζωογονίας, πληροῖ πάντα μὲν τὰ ὑπερκόσμια τῶν τῆς ζωῆς τῆς παντελοῦς ὀχετῶν, ἀμερίστως καὶ ἑνοειδῶς καὶ ἀδιακρίτως πᾶσιν ἐπιρρέουσα τὸ ζῆν· πρὸ δὲ τούτων αὐτὸν ἡμῖν ἐκφαίνει τὸν δημιουργικὸν νοῦν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῷ τῆς τῶν ὅλων ζωοποιίας ἐνδίδωσιν. ὥσπερ γὰρ ὁ Κρόνος αὐτῷ τὴν τοῦ εἶναι καὶ τὴν τῆς οὐσίας αἰτίαν χορηγεῖ ἄνωθεν, οὕτως καὶ ἡ Δημήτηρ ἄνωθεν ἀπὸ
97 τῶν ἑαυτῆς κόλπων τῶν γο||νίμων προχέει τὴν ζωογονίαν τῷ δημιουργῷ· αὐτὴ δὲ τὸ μέσον ἔχουσα πάσης ζωογόνου θεότητος, ὅλας κυβερνᾷ τὰς ἐν αὐτῇ πηγὰς καὶ τὸν ἕνα περιέχει σύνδεσμον τῶν τε πρωτίστων καὶ τῶν ἐσχάτων τῆς ζωῆς δυνάμεων, καὶ συνελίσσει μὲν τὰς δευτέρας πηγὰς καὶ συνέχει μονίμως, προάγει δὲ τὰς τῶν προτέρων ἑνοειδεῖς αἰτίας εἰς τὴν τῶν ὅλων ἀπογέννησιν, καὶ οὕτως ἡ σύμπασα ζωογόνος μία τέ ἐστιν καὶ ἑβδομαδική· κατὰ μὲν τὴν ἐξῃρημένην ἕνωσιν προϋπάρχουσα τῆς ἑβδομάδος, κατὰ δὲ τὴν συντεταγμένην

3 ῥείη — ἐοῦσα Werfer: ῥείην — ἐοῦσαν ἐοῦσα ⟨γ'⟩ Mullach, at quod ad hiatum attinet cfr Orph. frg 224,5; 230,2. 3; 161,2 (ubi Abelii coniectura abicienda), al 4 γέγονε δημήτηρ: tri Boiss.: γίγνετο Δημήτηρ Werfer: γεγονέναι Δήμητρα Lobeck, qui ῥείην — ἐοῦσαν servat 11 sq cfr or chald p 34 12 ὑπερκόσμια BFP: ὑπέρκοσμα A 14 ἐκφαίνει BFP: ἐμφαίνει A 23 μονίμως AB: νομίμως FP 25 ἑβδομαδικὴ ABF: ἑβδοματικὴ P

εἰς ἓν νοερὸν κέντρον συνάγουσα τὰς ἐν αὐτῇ τριαδικὰς πηγάς, καὶ τὴν Ἑστίαν περιέχουσα καὶ τὴν Ἥραν· τὴν μὲν Ἥραν ἀπὸ τῶν δεξιῶν προχέουσαν ὅλον τὸν τῶν ψυχῶν διάκοσμον, τὴν δ' Ἑστίαν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν πᾶν τὸ τῆς ἀρετῆς φῶς προϊεμένην. διὸ καὶ εἰκότως παρὰ Πλάτωνι (Crat. p 404[b]) *μήτηρ τε ἅμα καλεῖται καὶ τῆς ἐδωδῆς χορηγός, ὡς μὲν τὴν αἰτίαν τῆς Ἥρας περιέχουσα μήτηρ, ὡς δὲ τὴν Ἑστίαν ἐν ἑαυτῇ προειληφυῖα τῆς ἐδωδῆς χορηγός.*

CLXVIII. *Ὅτι ἡ Δημήτηρ, ὥσπερ πᾶσαν ζωὴν προχέει, οὕτως καὶ πᾶσαν τροφήν· ἔχει δὲ παράδειγμα τὴν Νύκτα (θεῶν γὰρ τροφὸς ἀμβροσίη Νὺξ λέγεται* (Orph. frg 99)), *ἀλλ' ἐκείνη μὲν νοητῶς· καὶ γὰρ τροφὴ τὸ νοητόν ἐστιν κατὰ τὸ λόγιον* (or chald p 19[1]) *ταῖς νοεραῖς διακοσμήσεσι τῶν θεῶν· ἡ δὲ Δημήτηρ πρώτη καὶ τὰς διττὰς τροφὰς διεῖλεν ἐν τοῖς θεοῖς, ὥς φησιν Ὀρφεύς* (frg 107)·

μήσατο γὰρ προπόλους καὶ ἀμφιπόλους καὶ ὀπαδούς,
μήσατο δ' ἀμβροσίην καὶ ἐρυθροῦ νέκταρος ἀρδμόν,
μήσατο δ' ἀγλαὰ ἔργα μελισσάων ἐριβόμβων.

οὐ μόνον οὖν τὴν ζωήν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ζωῆς τελεσιουργίαν 98 *ἀπογεννᾷ ἡ δέσποινα ἡμῶν Δημήτηρ ἀπὸ τῶν ἄνω μέχρι τῶν ὑστάτων· καὶ γὰρ καὶ ἡ ἀρετὴ τελειότης τῶν ψυχῶν. κατ' εἰκόνα οὖν τῆς ἀιδίου ταύτης διττῆς ἀπογεννήσεως καὶ αἱ ἐν χρόνῳ τίκτουσαι μητέρες ἅμα τε τὸ βρέφος ἔτεκον καὶ ἅμα τὸ γάλα τροφὴν τῷ τεχθέντι προβάλλουσι φυσικῶς, καὶ οὔτε πρὶν οὔτε ὕστερον.*

CLXIX. *Ὅτι τριπλῆ ἐστιν ἡ τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ πρὸς τὰς ζωογόνους αἰτίας σύζευξις· καὶ γὰρ ταῖς πρὸ αὐτοῦ συνάπτεται πηγαῖς καὶ ταῖς συστοίχοις ἑαυτοῦ σύνεστιν ὁμοφυῶς καὶ ταῖς καταδεεστέραις ἑαυτοῦ συνεργεῖ διακοσμήσεσι. τῇ*

---

4 *ἀπὸ* A: *ὑπὸ* P 16 *προπ.* ⟨*τε*⟩ *καὶ* Abel *ὀπηδούς* Lobeck 17 *ἀρδμόν* Köchly: *ἄρθρον* 18 *ἔργα* ABF: om P *ἐριβόμμων* A 23 *τέκτουσαι* A 26 sqq cfr Crat. p 404[bc]

μὲν γὰρ πρὸ αὐτοῦ Δήμητρι ἐπιστρεπτικῶς συγγίνεται, τῇ δὲ ὑστέρᾳ Κόρῃ προνοητικῶς, τῇ δὲ συστοίχῳ Ἥρᾳ ἐρασμίως· διὸ καὶ ἐρᾶν ὁ Ζεὺς λέγεται τῆς Ἥρας·

ὡς σέο νῦν ἔραμαι (Hom. Ξ 328)·

καὶ ἔστιν αὕτη μὲν ἔννομος, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἔκνομοι δοκοῦσιν. πάντα οὖν τὰ γένη τῶν ψυχῶν ἀφ' ἑαυτῆς ἡ θεὸς αὕτη παράγει μετὰ τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρός, τά τε ὑπερκόσμια καὶ ἐγκόσμια τά τε οὐράνια καὶ τὰ ὑπὸ σελήνην τά τε θεῖα καὶ τὰ ἀγγελικὰ καὶ δαιμονικὰ καὶ μεριστά· καὶ τρόπον μέν τινα διῄρηται τοῦ δημιουργοῦ, τρόπον δέ τινα ἥνωται αὐτῷ· νοῦν γὰρ ἔχειν βασιλικὸν ὁ Ζεὺς λέγεται ἐν Φιλήβῳ (p 30ᵈ), ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἥρα συνέζευκται αὐτῷ ἢ περιέχεται ἐν αὐτῷ· καθ' ὃ εἴρηται (Hom. Ξ 213)

Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.

τὴν γὰρ πατρικὴν αἰτίαν τοῦ κόσμου καὶ τὴν μητρικὴν ἑνοειδῶς συνέχει ὁ Ζεύς, καὶ ἡ πηγὴ τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Διὶ λέγεται εἶναι, ὥσπερ πάλιν ἡ νόησις τοῦ Διὸς ὑπὸ πρώτης μετ- 99 έχεσθαι τῆς Ἥρας· οὐδεὶς γάρ, ‖ φησὶν ὁ Ζεὺς παρ' Ὁμήρῳ (Α 547), τὸν ἐμὸν νοῦν πρὸ τῆς Ἥρας ἄλλος θεὸς γινώσκει. διὰ ταύτην οὖν τὴν ἄφραστον τῶν θεῶν κοινωνίαν μετέχει μὲν ψυχῶν νοερῶν ὁ κόσμος, ὑπέστησαν δὲ νόες ἐποχούμενοι ταῖς ψυχαῖς καὶ πληροῦντες μετ' αὐτῶν τὴν ὅλην δημιουργίαν.

CLXX. Ὅτι ἄνωθεν ἀρχομένη ἡ τῆς δεσποίνης ἡμῶν σειρὰ μέχρι τῶν ὑστάτων διήκει, καὶ ἔστιν ὑπὸ σελήνην ὁ ἀὴρ αὐτῆς λῆξις. σύμβολον γάρ ἐστιν ὁ ἀὴρ ψυχῆς, καθ' ὃ καὶ πνεῦμα λέγεται ἡ ψυχή, ὥσπερ καὶ τὸ πῦρ εἰκών ἐστιν νοῦ, τὸ δὲ ὕδωρ τῆς κοσμοτρόφου φύσεως, δι' οὗ πᾶσα γίνεται τροφὴ καὶ αὔξησις, ἡ δὲ γῆ σώματος διὰ τὸ παχὺ καὶ ἔνυλον· διὸ αἰνιττόμενος τοῦτο Ὅμηρος (Ο 18 sq) ποιεῖ τὴν

---

1 γὰρ ABF: om P 14 ἀκοίνῃσιν P 21 ἐποχούμεναι P 23 sqq cfr Crat. p 404ᶜ 24 cfr in Tim. III 190,13 25 ἀ. ψ. ABF: ἀ. τῆς ψ. P

Ἥραν κρεμαμένην, ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτῆς ἄκμονας δύο· ὁ γὰρ ἀὴρ κάτωθεν ἑαυτοῦ τὰ δύο βαρύτατα στοιχεῖα κεκλήρωται, ἀλλὰ καὶ τὸ

ἠέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν (*Φ* 6 sq)

τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἐστὶν καὶ τὸ

ἠέλιον δ' ἀκάμαντα . . . . . . πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάς· (*Σ* 239 sq)

τὴν γὰρ παχυτάτην διὰ τῆς Ἥρας γενομένην ὁμίχλην τοῦ ἡλίου δύσιν καλεῖ. ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν τελευτὴν τοῦ ὀνόματος τῇ ἀρχῇ συνάπτειν, εἰ πολλάκις λέγοι τις τὸ τῆς θεοῦ ὄνομα, ἐμφαίνει τὴν τῶν ἐξ αὐτῆς λογικῶν ψυχῶν εἰς ἑαυτὰς ἐπιστροφήν· καὶ ὅτι ἡ φωνὴ ἀήρ ἐστιν πεπληγμένος, διὰ τοῦτο καὶ ἡ φωνὴ τῶν λογικῶν μάλιστα τῇ θεῷ ἀνάκειται, ἥτις καὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἵππον αὐδήεντα ἔθηκεν.

CLXXI. *Τρεῖς ταύτας ζωογονικὰς μονάδας ἐφεξῆς νῦν* (p 404[bc]) *ὁ Σωκράτης παραδίδωσι, τὴν Δήμητρα τὴν Ἥ||ραν* 100
τὴν Περσεφόνην, τὴν μὲν μητέρα τοῦ δημιουργοῦ λεγομένην τὴν δὲ ἀδελφὴν τὴν δὲ θυγατέρα· πάσας δὲ κοινωνοὺς τῆς ὅλης δημιουργίας, τὴν μὲν ἐξῃρημένως καὶ νοερῶς τὴν δὲ ἀρχικῶς καὶ ἡγεμονικῶς τὴν δὲ πηγαίως ἅμα καὶ ἀρχικῶς. τούτων δὲ τῶν θεαινῶν ἡ τελευταία τριπλᾶς ἔλαχεν δυνάμεις καὶ θεῶν περιείληφε μονάδας τρεῖς ἀμερίστως καὶ ἑνοειδῶς· προσαγορεύεται δὲ καὶ Κόρη διὰ τὴν καθαρότητα τῆς οὐσίας καὶ τὴν ἄχραντον ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσιν ὑπεροχήν. ἔχει δὲ πρώτην τε καὶ μέσην καὶ τελευταίαν ἡγεμονίαν, καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀκρότητα ἑαυτῆς Ἄρτεμις καλεῖται παρ' Ὀρφεῖ (frg 201), *κατὰ δὲ τὸ μέσον κέντρον Περσεφόνη, κατὰ δὲ τὸ πέρας τῆς διακοσμήσεως Ἀθηνᾶ· καὶ κατὰ μὲν τὴν ὕπαρξιν τὴν ὑπερ-*

---

5 *πίτνα* Hom.: *πότνα*   14 sq cfr Hom. *Τ* 407   18 *δημιουργικοῦ* e *δημιουργοῦ* (ηγ suprascr.) fecit P   21 *παλαίως* A

ανέχουσαν τῶν ἄλλων δυνάμεων τοῦ ζωογονικοῦ τούτου τριπλοῦ διακόσμου ἵδρυται ἡ τῆς Ἑκάτης ἀρχή, κατὰ δὲ τὴν μέσην δύναμιν καὶ γεννητικὴν τῶν ὅλων ἡ ψυχική, κατὰ δὲ τὴν νοερὰν ἐπιστροφὴν ἡ τῆς ἀρετῆς. ἄνω μὲν οὖν καὶ ἐν τοῖς ὑπερκοσμίοις ἡ Κόρη τὴν τριπλῆν ταύτην ἑνοειδῶς προτείνει τὴν τῶν θεῶν διακόσμησιν, καὶ μετὰ τοῦ Διὸς ἀπογεννᾷ τὸν τῆς μεριστῆς δημιουργίας ἀμερίστως προεστηκότα Διόνυσον, κάτω δὲ μετὰ τοῦ Πλούτωνος κατὰ τὸ μέσον διαφερόντως ἰδίωμα θεωρεῖται· τοῦτο γάρ ἐστιν καὶ τὸ προϊὸν πανταχοῦ καὶ τοῖς ἐσχάτοις χορηγὸν τῆς ζωοποιίας. διὸ καὶ Περσεφόνη καλεῖται μάλιστα τῷ Πλούτωνι συνοῦσα καὶ μετ' αὐτοῦ διακοσμοῦσα τὰ τελευταῖα τοῦ παντός, καὶ κατὰ μὲν τὰ ἄκρα παρθένος εἶναι λέγεται καὶ ἄχραντος μένειν, κατὰ δὲ τὸ μέσον ζεύγνυσθαι τῷ Ἅιδῃ καὶ συναπογεννᾶν τὰς ἐν τοῖς ὑποχθονίοις Εὐμενίδας. καλεῖται μὲν οὖν αὕτη καὶ Κόρη,
101 τρό||πον δ' ἄλλον τῆς ὑπερκοσμίου καὶ ἡγεμονικῆς· ἡ μὲν γὰρ ἑνάς ἐστιν συνεκτικὴ τῶν τριῶν ζωογονικῶν ἀρχῶν, ἡ δὲ μεσότης ἐν ἑαυτῇ τὰς ἰδιότητας ἔχουσα τῶν ἄκρων· διὸ καὶ τὸ τῆς Ἑκάτης, εἴτ' οὖν Ἀθηνᾶς, εὕροις ἂν ἐν τῇ Περσεφόνῃ τῇ μετὰ τοῦ Πλούτωνος, ἀλλὰ τὰ μὲν ἄκρα κρυφίως ἐν αὐτῇ, τὸ δὲ τῆς μεσότητος ἴδιον προφαίνεται καὶ τὸ τῆς ἀρχικῆς ψυχῆς ἀφοριστικόν, ὅπερ ἐκεῖ μὲν ἡγεμονικῶς ἦν, ἐνταῦθα δὲ ἐγκοσμίως.

CLXXII. Ὅτι δεῖ τὸν ἐραστὴν τῆς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας σπουδαίως ἀντέχεσθαι τῆς τῶν θείων ὀνομάτων ὀρθότητος, ἵνα μὴ ὥσπερ οἱ περὶ τὴν Περσεφόνην καὶ τὸν Ἀπόλλω πλημμελοῦντες διὰ τὴν ἄγνοιαν τῆς τῶν ὀνομάτων ἀναλύσεως ἐπιρραπίζωνται ὑπὸ Σωκράτους.

CLXXIII. Ὅτι ἡ Περσεφόνη κέκληται ἤτοι διὰ τὸ δια-

---

2 ἑκάτης F: ἑκάστης cett   6 τοῦ ABF: om P   14 sq cfr Orph. hymn. 69,8   15 sqq cfr in Tim. 166,25 sqq   19 ἑκάτης F: ἑκάστης cett   26 sqq cfr Crat. p 404^c—405^e   28 ἐπιρραπίζονται P   29 sqq cfr Crat. p 404^d   cfr Et. M. 665,47

κρίνειν τὰ εἴδη καὶ χωρίζειν ἀλλήλων, ὡς τοῦ φόνου τὴν ἀναίρεσιν αἰνιττομένου, ἢ διὰ τὸ χωρίζειν τὰς ψυχὰς τελέως ἐκ τῶν σωμάτων διὰ τῆς πρὸς τὸ ἄνω ἐπιστροφῆς, ὅπερ ἐστὶν εὐτυχέστατος φόνος καὶ θάνατος τοῖς ἀξιουμένοις τούτου. ἡ δὲ Φερέφαττα κατὰ μὲν τὴν τῆς γενέσεως ἐπαφὴν τῇ δευτέρᾳ ἁρμόζει, κατὰ δὲ τὴν σοφίαν καὶ τὴν γνώμην τῇ τρίτῃ, πάντα δ' ὅμως αὐτῇ τὰ γνωρίσματα πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τελειότητα· διὸ καὶ Περσεφόνη προσαγορεύεται, καὶ οὐ τοῖς τῶν ἄκρων ὀνόμασιν, ἐπεὶ καὶ τὸ ἁρπαζόμενον ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος τοῦτό ἐστιν τὸ μέσον τῶν ἄκρων, ὃ ἐφ' ἑαυτοῦ μονίμως ἕστηκεν, καθὸ καὶ παρθένος ἡ Κόρη λέγεται διαμένειν.

CLXXIV. Ὅτι εὐλόγως μετὰ τὴν Περσεφόνην τὸν Ἀπόλλωνα ἀναλύει *νῦν* (p 404ᵉ sqq)· πολλὴ γάρ ἐστιν ἡ κοι||νωνία 102 τῶν δύο τούτων σειρῶν, τῆς Κορικῆς λέγω καὶ τῆς Ἀπολλωνιακῆς· ἡ μὲν γὰρ ἑνάς ἐστιν τῆς μέσης τριάδος τῶν ἀρχῶν καὶ ζωογονικὰς προβέβληται δυνάμεις ἀφ' ἑαυτῆς· ὁ δὲ τὰς ἡλιακὰς ἀρχὰς εἰς μίαν ἕνωσιν ἐπιστρέφει, *κατέχων τὴν τρίπτερον ἀρχήν*, ὡς τὸ λόγιόν φησι (or chald p 36). προσεχῆ δὲ τὴν ὑπόστασιν ἔλαχον αἱ ἡλιακαὶ ἀρχαὶ μετὰ τὰς ζωογονικάς· διὸ καὶ παρ' *Ὀρφεῖ* (frg 274) ἡ Δημήτηρ ἐγχειρίζουσα τῇ Κόρῃ τὴν βασιλείαν φησίν·

αὐτὰρ Ἀπόλλωνος θαλερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα
τέξεαι ἀγλαὰ τέκνα πυρὶ φλεγέθοντα προσώποις·

τοῦτο δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ πολλῆς οὔσης τῆς κοινωνίας τῶνδε τῶν θεῶν;

δεῖ δ' εἰδέναι περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος τοσοῦτον, ὅτι κατὰ μίαν μὲν καὶ αὐτοφυῆ τὴν πρώτην ἐπιβολὴν ὁ τῆς ἑνώσεως αἴτιος καὶ ὁ πλῆθος ἀνάγων εἰς τὸ ἓν Ἀπόλλων εἶναι σημαίνεται, καὶ οὗτος ὁ τρόπος τῆς περὶ τὸ ὄνομα θεωρίας πάσαις

---

4 sqq cfr Crat. p 404ᶜ 5 φερεφάττα ll 23 πυρὶ φλεγέθοντα ABF: πυριφλεγέθοντα P

ἐφαρμόζει τοῦ θεοῦ ταῖς τάξεσιν. ὁ δὲ Σωκράτης τὰς μερικωτέρας αὐτοῦ δυνάμεις μόνας σκοπεῖ· καὶ γὰρ ἀπερίληπτον ἡμῖν καὶ ἀπεριήγητον τὸ πλῆθος τῶν τοῦ Ἀπόλλωνος δυνάμεων. πότε γὰρ ἂν ὁ ἀνθρώπινος λογισμός, μὴ ὅτι γε τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ ἄλλου τινὸς θεοῦ δυνατὸς γένοιτο τὰς πάσας περιλαβεῖν ἰδιότητας; πολὺ γὰρ πλῆθος οἱ θεολόγοι τῶν Ἀπολλωνιακῶν ἰδιοτήτων παραδεδώκασιν. ἀλλ' ὁ Σωκράτης νῦν (p 405^{d} sqq) τέτταρας μόνας παραδίδωσιν. ὁ μὲν γὰρ κόσμος οἷον δεκάς τίς ἐστιν ἐκ πάντων πεπληρωμένος τῶν λόγων καὶ πάντα χωρήσας εἰς ἑαυτὸν καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκείαν ἀρχὴν τῆς δεκάδος, ἧς προσεχῶς μὲν ἡ τετρὰς
103 τὴν αἰτίαν πε||ριείληφεν, ἐξῃρημένως δ' ἡ μονάς· καὶ ἡ μὲν ἀδιαιρέτως καὶ κρυφίως, ἡ δὲ διακεκριμένως, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ Ἀπόλλων ἑνίζει τὸ πλῆθος τῶν ἐγκοσμίων προσεχῶς, ὁ δὲ δημιουργικὸς νοῦς ἐξῃρημένως. διὰ τί οὖν ὁ Σωκράτης τῇ τοιαύτῃ τάξει κέχρηται; ἀπὸ γὰρ τῆς ἰατρικῆς ἀρξάμενος καὶ διὰ τῆς μαντικῆς καὶ τοξικῆς διελθὼν εἰς τὴν μουσικὴν κατέληξεν. ῥητέον οὖν ὅτι πᾶσαι μὲν αἱ τοῦ θεοῦ τούτου ἐνέργειαι ἐν πάσαις εἰσὶν ταῖς τῶν ὄντων διακοσμήσεσιν ἄνωθεν ἀρχόμεναι ἕως τῶν τελευταίων, ἄλλαι δὲ ἐν ἄλλαις δοκοῦσιν μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπικρατεῖν. οἷον ἡ μὲν ἰατρικὴ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην,

ἔνθα κότος τε φόνος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα κηρῶν,
αὐχμηραί τε νόσοι καὶ σήψιες, ἔργα τε ῥευστά
(Empedocl. frg 121, 2—3 Diels)·

ταῦτα γὰρ πλημμελῶς κινούμενα δέονται ἐκ μὲν τοῦ παρὰ φύσιν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανελθεῖν, ἐκ δὲ ἀσυμμετρίας καὶ πολυσχιδίας εἰς συμμετρίαν καὶ ἕνωσιν. ἡ δὲ μαντικὴ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἐκεῖ γὰρ μάλιστα ἡ ἐκφαντορικὴ τοῦ θεοῦ δύναμις

8sqq cfr Philol. A 13 Diels, Theo Smyrn. 106,7sqq Hill. 9 δεκάς τις A: δεκάτις P 11sqq cfr in Tim. 432,19sqq, Pythag. ap. Procl. in Tim. 316,19sqq III 105,14sqq 13 διακεκρυμμένως P 28 μαντικὴ in P²: ἰατρικὴ ll

διαλάμπει τὰ νοητὰ ἀγαθὰ τοῖς οὐρανίοις ἐκφαίνουσα· διὸ καὶ ἡλίῳ συμπεριπολεῖ, καὶ ὁ αὐτὸς ἐνήπλωται ἀμφοτέροις νοῦς, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἥλιος φῶς διαδίδωσι τοῖς ἐν οὐρανῷ καταλάμπων καὶ χορηγῶν πᾶσι τῆς ἑνοποιοῦ δυνάμεως. ἡ δὲ τοξικὴ ἐν τοῖς ἀπολύτοις· ἐκεῖ γὰρ ἐνεξουσιάζων τοῖς ὅλοις διεγείρει τὰς ἑαυτοῦ κινήσεις, ἃς δὴ βέλεσιν ἀπεικάζουσι πανταχῇ, καὶ ἀναιρεῖ μὲν πᾶσαν τὴν ἀταξίαν, πληροῖ δὲ πάντα τῶν δημιουργικῶν δόσεων, διὸ καὶ Ἑκατηβελέτης (Hom. *Α* 75) προσαγορεύεται, ὅτι χωριστὸς ὢν καὶ ἐξῃρημένος ἐπὶ πάντα φθάνει ταῖς ἐνεργείαις. ἡ δὲ μουσικὴ τὸν ἡγεμονικὸν || καὶ ἀρχικὸν μᾶλλον ἔχει διάκοσμον· ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ καὶ 104
τὸν κόσμον ὅλον ἁρμόζων κατὰ μίαν ἕνωσιν, τὸν τῶν Μουσῶν χορὸν περὶ ἑαυτὸν ὑποστησάμενος,

ἁρμονίᾳ φωτὸς γαυρούμενος,

ὥς φησί τις τῶν θεουργῶν (or chald p 36).

ἔστιν οὖν, ὡς εἴρηται (p 97,18 sqq), καὶ ὁ μουσικὸς καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόλλωνες καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὅπου μὲν μᾶλλον διαφαίνεται, ὅπου δὲ ἧττον· καὶ αὗται μὲν ἑνιαίως ἐν τῷ θεῷ καὶ ἐξῃρημένως αἱ δυνάμεις, ἐν δὲ τοῖς ὀπαδοῖς τοῦ θεοῦ κρείττοσιν ἡμῶν γένεσιν κατὰ μέθεξιν καὶ μεριστῶς, οἷον πολλοὶ δῆμοι ἰατρικῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων εἰσὶν ἐξ Ἀπόλλωνος ἠρτημένων καὶ μαντικῶν ἄλλων καὶ μουσικῶν καὶ τοξικῶν διακεκριμένως καὶ μεριστῶς τὰς ἑνιαίας τοῦ θεοῦ δυνάμεις κατανειμαμένων. δεῖ δ' ἑκάστην τῶν δυνάμεων κατὰ μίαν ἀφωρισμένην ἰδιότητα θεωρεῖν, οἷον τὴν μὲν μουσικὴν κατὰ συνδετικὸν ⟨τὸ⟩ τοῦ διαφορουμένου πλήθους, τὴν δὲ τοξικὴν κατὰ τὸ τῆς ἀτάκτου φύσεως ἀναιρετικόν, τὴν δὲ μαντικὴν κατὰ τὸ ἐκφαντορικόν, τὴν δὲ ἰατρικὴν κατὰ τὸ τελεσιουργόν, καὶ ταύτας τὰς ἰδιό-

---

1 οὐρανίοις ABF: ἀνθρώποις P 10 πάντα A: πάντας P 12 an ἕν. ⟨καὶ⟩? 14 γαυρουμένου: corr Kroll 19 alt. ἐν A: αἱ P 20 an θ. ⟨καὶ⟩ κρείττ.? 21 οἷον A: οἳ P 22 εἰσὶν Boiss.: ἐστὶν 26 τὸ add

τητας ἄλλως μὲν ἐπ' αὐτῶν τῶν θεῶν ὁρᾶν, ἄλλως δ' ἐπὶ τῶν ἀγγελικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δαιμονίων ἄλλως, καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν ἡρωϊκῶν καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ζῴων καὶ φυτῶν ἄλλως καὶ ἄλλως. καθήκουσι γὰρ αἱ τῶν θεῶν δυνάμεις ἄνωθεν ἄχρι τῶν ἐσχάτων, οἰκείως ἐν ἑκάστοις φανταζόμεναι, ἃ καὶ ἡ τελεστικὴ διὰ τῆς συμπαθείας συνάπτειν ἐπιχειρεῖ τοῖς θεοῖς· ἐν ἁπάσαις δὲ ταῖς τάξεσι τοῦτο φυλακτέον, ὅτι ἑνοποιός ἐστιν ὁ θεὸς οὗτος τῶν πεπληθυσμένων. καὶ γὰρ ἡ ἰατρικὴ τὸ πολυσχιδὲς τῶν νοσημάτων ἀφαιροῦσα τὴν ἑνιαίαν ὑγίειαν χαρίζεται· ἡ γὰρ ὑγίεια συμμετρία ἐστὶν καὶ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ παρὰ φύσιν πολύχουν. ἀλλὰ καὶ ἡ μαντικὴ τὴν
105 ἁπλότητα ‖ τῆς ἀληθείας ἐκφαίνουσα τὴν τοῦ ψεύδους ποικιλίαν ἀναιρεῖ. ἡ δὲ τοξικὴ πᾶν τὸ πλημμελὲς ἀναιροῦσα καὶ θηριῶδες, τὸ δὲ τεταγμένον καὶ τὸ ἥμερον ἐπικρατεῖν παρασκευάζουσα, τοῦ ἑνὸς ἀντέχεται καὶ τὴν εἰς πλῆθος φερομένην ἄτακτον φύσιν ἀποσκευάζεται. ἡ δὲ μουσικὴ διὰ τοῦ ῥυθμοῦ καὶ τῆς ἁρμονίας δεσμὸν καὶ φιλίαν καὶ ἕνωσιν ἐντίθησι τοῖς ὅλοις, τὰ δ' ἐναντία τούτων ἐκποδὼν καθίστησιν. οὕτως ἄρα καὶ ὁ τοῦ παντὸς δημιουργός, ἄνοσόν τε καὶ ἀγήρων ἐργαζόμενος τὸ πᾶν διὰ τῆς νοερᾶς ἰατρικῆς τῆς προαναστελλούσης πᾶν τὸ παρὰ φύσιν καὶ μηδὲ ὑποστῆναι συγχωρούσης, καὶ τὸ πλημμελὲς καὶ ἄτακτον εἰς τάξιν ἄγων διὰ τῆς θείας τοξικῆς, καὶ τὸ ἀνάρμοστον τῆς ὕλης ἁρμονίαις συνδέων καὶ τὰς ψυχὰς ἁρμόζων κατὰ τὴν θείαν μουσικήν, καὶ ταῖς ψυχαῖς προλέγων τὰ μέλλοντα κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ νοερὰν μαντικὴν ὁμοῦ ταῖς προρρήσεσιν ἀπογεννῶσαν τὰ πράγματα, τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνει. καὶ αὗται πᾶσαι αἱ δυνάμεις πρώτως μὲν καὶ ἐξῃρημένως ἐν τῷ δημιουργῷ τῶν ὅλων καὶ ἑνοειδῶς, δευτέρως δὲ καὶ διακεκριμένως ἐν τῷ Ἀπόλλωνι, ὥστ' οὐ διὰ ταῦτα ὁ Ἀπόλλων ὁ αὐτὸς ἔσται τῷ δημιουργικῷ νῷ, ἀλλ'

2 δαιμονίων A: δαιμόνων P 7 τάξεσι ABF: πράξεσι P 12 ἐκφαίνουσα ABF: ἐκφέρουσα P 19 ἀγήρων A: ἄγηρον P 20 προαναστελλούσης A²: προανατελλούσης Π 27 δυνάμεις A: δυνάμει P 29 διακεκριμμένως Π 30 ἔσται ABF: ἐστὶ P

ἐκεῖνος μὲν ὁλικῶς καὶ πατρικῶς περιέχει τὰς δυνάμεις ταύτας, ὁ δ' Ἀπόλλων ὑφειμένως τὸν ἑαυτοῦ πατέρα μιμούμενος· πᾶσαι γὰρ αἱ τῶν δευτέρων θεῶν ἐνέργειαι καὶ δυνάμεις ἐν τῷ δημιουργῷ περιέχονται κατ' αἰτίαν, καὶ ἐκεῖνος μὲν κατὰ πάσας ἅμα καὶ ἀθρόως δημιουργεῖ τὸ πᾶν καὶ διακοσμεῖ, οἱ δ' ἀπ' αὐτοῦ προεληλυθότες ἄλλοι κατ' ἄλλας δυνάμεις τῷ πατρὶ συνεργοῦσιν.

CLXXV. *Ὅτι ἄτοπον εἰπόντος* (p 405[a]) *Ἑρμογένους τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος, εὐάρμοστον αὐτὸ λέγει ὁ Σωκράτης ἐκκλίνων τὸ δύσφημον.*

CLXXVI. *Ὅτι ⟨τὸ⟩ τὴν κάθαρσιν μὴ μόνον ἐπὶ τῆς ἰατρι-* 106
κῆς ὁρᾶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μαντικῆς, δείκνυσιν ὅτι γενικῶς ἡ καθαρτικὴ τοῦ Ἀπόλλωνος δύναμις περιέχει τὰς δύο· καὶ γὰρ ταῖς τοῦ φωτὸς μαρμαρυγαῖς λαμπρύνει τὸν κόσμον καὶ ταῖς παιωνικαῖς ἐνεργείαις πᾶσαν τὴν ὑλικὴν ἀμετρίαν ἐκκαθαίρει, ἃ δὴ καὶ οἱ ἐνταῦθα μιμούμενοι ἰατροί τε καὶ μάντεις, οἱ μὲν τὰ σώματα καθαίρουσιν, οἱ δὲ διὰ τῶν περιρράνσεων καὶ τῶν περιθειώσεων ἁγνοὺς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς συνόντας ἀποτελοῦσιν. καὶ γάρ, ὥς φησι Τίμαιος (p 22[c]), *καὶ τὸ πᾶν οἱ θεοὶ καθαίρουσιν ἢ πυρὶ ἢ ὕδατι, ἃ καὶ οἱ μάντεις μιμοῦνται, καὶ διὰ ταῦτα καὶ αἱ θεουργίαι τοὺς μὲν κλήτορας καὶ τοὺς δοχέας τούτοις τοῖς τρόποις προκαθαίρειν παρακελεύονται, καὶ οὐ τοῖς μάντεσι μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς τελεσταῖς οἱ καθαρμοὶ πρὸ τῶν τελετῶν παραλαμβάνονται, πᾶν τὸ ἀλλότριον τῆς προκειμένης τελετῆς ἀποσκευαζόμενοι. καὶ μὴν καὶ τὸ τὰς πολυειδεῖς καθάρσεις εἰς μίαν ἀναπέμπειν τὴν τοῦ θεοῦ καθαρτικὴν δύναμιν οἰκεῖόν ἐστιν αὐτῷ· πανταχοῦ γὰρ ἑνωτικός ἐστιν τοῦ πλήθους ὁ Ἀπόλλων καὶ συναγωγὸς εἰς ἕν, καὶ πάντας τοὺς τρόπους τῆς καθάρσεως ἑνοειδῶς προείληφεν,*

---

4 *δημιουργῷ* A: *δημιουργικῷ* P 7 *πατρὶ* A: *πνῖ* P 11 sqq cfr Crat. p 405[a] sqq *τὸ* add 12 *ὁρᾶν* ci Crönert *καὶ* ABF: om P 22 *δοχέας* P: *δοχέτας* A (*τ* del A[2]) cfr in Remp. II 246,24, Porph. de or. philosoph. 160 Wolff 23 *τελεσταῖς* P: *τελέταις* A

ὅλον τε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὰς ζωὰς ἁπάσας καθαίρων τὰς ἐγκοσμίους καὶ τὰς μερικὰς ψυχὰς ἀπὸ τῶν παχυσμάτων χωρίζων τῆς ὕλης. διὸ καὶ ὁ θεουργὸς ὁ τῆς τελετῆς τούτου προκαθηγούμενος ἀπὸ τῶν καθάρσεων ἄρχεται καὶ τῶν περιρράνσεων·

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοις ἱερεὺς πυρὸς ἔργα κυβερνῶν
κύματι ῥαινέσθω παγερῷ βαρυηχέος ἅλμης,

107 *ὥς φησι τὸ λόγιον* (or chald p 55) *περὶ αὐτοῦ. τὸ δὲ τῆς κατὰ γνῶσιν ἁπλότητος προεστάναι τὸν θεὸν καὶ τῆς ἀληθείας ἐκφαντορικὸν εἶναι τὴν πρὸς τἀγαθὸν αὐτοῦ παρίστησιν ἀναλογίαν, ἣν καὶ ὁ ἐν Πολιτείᾳ* (VII p 517^{c}) *Σωκράτης ἀνυμνεῖ, τὸν ἥλιον ἔκγονον τἀγαθοῦ λέγων καὶ ἀνάλογον αὐτῷ. ἑνωτικὸς οὖν ὑπάρχων καὶ ταύτῃ πρὸς τοὺς ἐγκοσμίους θεοὺς ἀνάλογον τἀγαθῷ τεταγμένος, καὶ διὰ τῆς ἀληθείας ἡμῖν ἐκφαίνει τὴν πρὸς ἐκεῖνο, εἰ θέμις εἰπεῖν, ὁμοιότητα· τὸ γὰρ ἁπλοῦν τοῦ ἑνός ἐστιν ἔκφανσις καὶ ἡ κατὰ τὴν γνῶσιν ἀλήθεια τῆς ὑπερουσίου καὶ πρωτίστης ἀπὸ τἀγαθοῦ προελθούσης. τὸ δ' ἀεὶ τῶν βολῶν ἐγκρατῆ τὸν θεὸν τοῦτον εἶναι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ τὴν πάντα καταγωνιζομένην τὰ ἐν τῷ κόσμῳ δείκνυσιν· ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ τῆς ὑπερουρανίου τάξεως διασπείρει τοὺς ὀχετοὺς τοῦ Διὸς καὶ τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον· τὰ γὰρ βέλη τὰς ἀκτῖνας αἰνίττεται. τὸ δὲ τῆς μουσικῆς παρίστησιν ὅτι ⟨ὁ⟩ θεὸς οὗτος αἴτιός ἐστι πάσης ἁρμονίας ἀφανοῦς τε καὶ ἐμφανοῦς διὰ τῶν ἡγεμονικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, καθ' ἃς ἀπογεννᾷ σὺν τῇ Μνημοσύνῃ καὶ τῷ Διὶ τὰς Μούσας, συνδιακοσμεῖ δὲ πᾶν τὸ αἰσθητὸν ταῖς δημιουργικαῖς αὐτοῦ δυνάμεσιν, ἃς δὴ θεουργῶν παῖδες χεῖρας ἀποκαλοῦσιν, ἐπεὶ καὶ ⟨ἡ⟩ τῆς ἁρμονίας ἐνέργεια [τῶν φθόγγων] τῆς τῶν χειρῶν ἐξῆπται κινήσεως· ἀλλὰ*

---

7 *βαρυηχέος* BFP: *βαρυηχετος* A (*τ* del A^{2}) 8sqq cfr Crat. p 405^{bc} 14 *τεταγμένος* ABF: *τεταμένος* P 18sqq cfr Crat. p 405^{c} 22 cfr Crat. p 405^{c-e} 23 *ὁ* F: om cett 28 cfr in Remp. II 252,20 *ἡ* add 29 *τῶν φθόγγων* del

καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα διὰ τῶν ἁρμονικῶν λόγων κατακοσμεῖ, οἷον φθόγγοις τισὶ χρώμενος ταῖς διαφόροις αὐτῶν δυνάμεσι, καὶ κινεῖ ἐναρμονίως καὶ ἐνρύθμως πάντα ταῖς δημιουργικαῖς αὐτοῦ κινήσεσιν. ἀλλὰ καὶ ἡ οὐρανία πᾶσα τάξις καὶ κίνησις τὸ ἐναρμόνιον τοῦ θεοῦ ἔργον ἐνδείκνυται· διὸ καὶ αἱ μερισταὶ ψυχαὶ οὐκ ἄλλως τελειοῦνται ἢ ‖ 108 διὰ τῆς πρὸς τὸ πᾶν ἐναρμονίου ὁμοιότητος τὸ ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀνάρμοστον ἀποσκευασάμεναι· τότε γὰρ τυγχάνουσιν τοῦ προτεθέντος αὐταῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρίστου βίου.

ἀπὸ δὲ τῶν περὶ τοῦ βασιλέως Ἀπόλλωνος λόγων ἐπὶ τὰς Μούσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς μουσικῆς μεταβαίνει (p 406[a])· Μουσηγέτης γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἀνυμνεῖται, καὶ ἔστιν αὐτὸς μὲν μονὰς πρὸς τὴν ἐν τῷ παντὶ ἁρμονίαν· ὁ δὲ τῶν Μουσῶν χορὸς τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ τῆς ἐννεάδος ⟨δεκτικός⟩· ἐκ δ' ἀμφοῖν ὁ κόσμος ὅλος τοῖς ἀλύτοις ἐδέθη δεσμοῖς, καὶ ἔστιν εἷς τε καὶ παντελής, τὸ μὲν ἔχων διὰ τὴν Ἀπολλωνιακὴν μονάδα, τὸ δὲ παντελὲς διὰ τὸν τῶν Μουσῶν ἀριθμόν· ὁ γὰρ ἔνατος ἐκ τοῦ πρώτου τελείου γεγονὼς δι' ὁμοιότητός τε καὶ ταυτότητος οἰκείως ἔχει ταῖς πολυειδέσι μὲν αἰτίαις τῆς κοσμικῆς διατάξεως καὶ ἁρμονίας, πάσαις δ' εἰς μίαν τελειότητα κορυφουμέναις. αἱ μὲν γὰρ τὴν ποικιλίαν ἀπογεννῶσι τῶν λόγων, ὁ δὲ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῶν συνέχει καθ' ἕνωσιν, καὶ αἱ μὲν τὴν ψυχικὴν ἁρμονίαν ὑφιστᾶσιν, ὁ δὲ τῆς νοερᾶς καὶ ἀμερίστου χορηγός ἐστιν ἁρμονίας, καὶ αἱ μὲν διαιροῦσι τὸ ἐμφανὲς κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους, ὁ δὲ τὴν ἀφανῆ καὶ χωριστὴν ἁρμονίαν συνέχει. καὶ ἀμφότεροι δὲ τῶν αὐτῶν ὑποστάται, ἀλλ' αἱ μὲν κατ' ἀριθμόν, ὁ δὲ κατὰ ἕνωσιν· καὶ

---

3 ἐνρύθμως ABF: εὐρύθμως P 8 post ἀνάρμοστον brevem lacunam indicant ABF ἀποσκευασόμενοι P 8. 9 προταθέντος ci Kroll 10 nova ecloga in ll 13 sqq cfr in Tim. II 208,9 sqq 14 an παντελοῦς? δεκτικός add Kroll 15 cfr Tim. p 43[a] 16 μὲν ⟨ἓν⟩ ci, at cfr Radermacher Philolog. LXV 1906, 142 sqq 17 τὸν P: τὸ A 17 sqq cfr in Tim. II 215,12 sqq III 171,8 sqq; 193,1 sqq in remp. II 4,22 etc 17 ἔννατος ll (cfr Crönert mem. gr. herc. 75[2]) 23 ὑφιστῶσιν P 25 τὴν A: τῇ P

αἱ μὲν τὸ ἓν τοῦ Ἀπόλλωνος διαιροῦσιν, ὁ δὲ τὸ μουσικὸν πλῆθος ἑνίζει, ἐπιστρέφων αὐτὸ καὶ συνέχων· τὸ γὰρ τῶν Μουσῶν πλῆθός ἐστιν τὸ ἀπὸ τῆς ἑνιαίας τοῦ Μουσηγέτου καὶ χωριστῆς ὑπάρξεως καὶ ὁ ἀριθμὸς ὁ προελθὼν καὶ ἐξελίξας τὴν μίαν καὶ πρωτουργὸν αἰτίαν τῆς τῶν ὅλων ἁρμονίας.

CLXXVII. *Ὅτι τὸ ἔτυμον τοῦ ὀνόματος τῶν Μουσῶν τοιοῦτον· ἐπειδὴ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ ὁ Πλάτων* (Phaed. p 61ᵃ) ||
109 *μεγίστην μουσικήν, ἅτε δὴ τὰς ψυχικὰς ἡμῶν δυνάμεις ἐναρμονίως κινεῖσθαι ποιοῦσαν καὶ πρὸς τὰ ὄντα συμφώνως καὶ τὰς κινήσεις τῶν ἐν αὐτῇ κύκλων τεταγμένας, πρὸς δὲ ταύτην ἡμᾶς ἄγει ἡ ζήτησις τῆς ἑαυτῶν τε οὐσίας καὶ τῆς τοῦ παντὸς διὰ τῆς πρὸς ἑαυτούς τε καὶ τὰ κρείττω ἐπιστροφῆς, καὶ γινόμεθα σύμφωνοι τῷ παντὶ τὰς ἐν ἡμῖν περιόδους ταῖς τοῦ παντὸς ἐξομοιοῦντες, διὰ τοῦτο καὶ τὰς Μούσας ἀπὸ τῆς ζητήσεως ὀνομάζομεν. αὐτὸς γὰρ ὁ Μουσηγέτης τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνει ταῖς ψυχαῖς κατὰ μίαν ἁπλότητα νοεράν, αἱ δὲ Μοῦσαι τὰς ποικίλας ἡμῶν ἐνεργείας τὰς εἰς τὸ ἓν τὸ νοερὸν ἀναγούσας τελειοῦσιν. ἔχουσι γὰρ αἱ ζητήσεις ὕλης λόγον ὡς πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς εὑρέσεως τέλος, καθάπερ καὶ τὸ πλῆθος πρὸς τὸ ἓν καὶ ἡ ποικιλία πρὸς τὴν ἁπλότητα. τὰς τοίνυν Μούσας ἐν μὲν ταῖς ψυχαῖς τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας, ἐν δὲ τοῖς σώμασιν τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων, πανταχοῦ δὲ τὴν ποικιλίαν τῶν ἁρμονιῶν ἐνδιδούσας ἴσμεν.*

CLXXVIII. *Ὅτι ἡ Λητὼ πηγή ἐστιν ζωογόνος ἐν τῇ Δήμητρι περιεχομένη· διὸ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν πάτρια τὴν αὐτὴν Δήμητρά τε καὶ Λητὼ θεραπεύουσιν τὴν ἕνωσιν ἐνδεικνύμενα τῶν θεαινῶν. πᾶν δὲ τὸ ζωογόνον φῶς ἐκπέμπει αὕτη ἡ θεός, φωτίζουσα τάς τε τῶν θεῶν νοερὰς οὐσίας καὶ τοὺς ψυχικοὺς διακόσμους, καὶ τελευταῖον τὸν αἰσθητὸν οὐρανὸν*

---

6 sqq cfr Crat. p 406ᵃ 12 *ἑαυτοὺς* ABF: *ἑαυτὸν* P 19 *πρὸς τὸ ἀπὸ* A²: *πρὸ τὸ ἀπὸ* AB: *τὸ πρὸς τὸ ἀπὸ* P: *τὸ πρὸ ἀπὸ ἀπὸ* F 24 sqq cfr Crat. p 406ᵃ sq 25 *περιεχόμενος*: corr Boiss. *ἡμ. τὰ πάτρια* A (*τὰ* del) 29 *αἰσθ. οὐρ.* ABF: *οὐρ. τὸν αἰσθητὸν* P

πάντα καταλάμπει ἀπογεννήσασα τὸ περικόσμιον φῶς καὶ τούτου τὴν αἰτίαν ἱδρύσασα ἐν τοῖς παισὶν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι, πᾶσι τὸ νοερὸν καὶ ζωογόνον φῶς ἐναστράπτουσα. ἀλλὰ καὶ ταῖς ψυχαῖς τὴν τῆς ἀρετῆς τελεσιουργίαν ἐνδίδωσιν καὶ τὴν ἔλλαμψιν τὴν ἀνάγουσαν αὐτὰς εἰς τὸ νοερὸν τοῦ πατρός, τῶν τε σκολιῶν ἀτραπῶν τῆς ὕλης ἀναρπάζουσα καὶ τῆς πολυπλόκου κακίας καὶ τῆς ἐν τῇ γενέσει τραχύ||τητος, πρὸς ἃ 110
μοι δοκοῦσι καὶ οἱ θεολόγοι βλέποντες Λητὼ προσειπεῖν αὐτήν, διά τε τὸ λεῖον τοῦ ἤθους πορίζειν ταῖς ψυχαῖς καὶ τὸ τῆς ἑκουσίου ζωῆς παρεκτικὸν καὶ τῆς θείας ῥαστώνης χορηγόν· ταῦτα γὰρ ἐνδίδωσι τοῖς εἰς αὐτὴν ἀνατεινομένοις ἄφατον ἐνέργειαν ⟨καὶ⟩ ζωὴν ἀπήμονα καὶ πραότητα καὶ ἀταραξίαν καὶ γαλήνην νοεράν. εἴτ' οὖν ἀπὸ τοῦ ἐθελουσίου Λητὼ κέκληται (λῶ γάρ ἐστιν ῥῆμα δηλοῦν τὸ βούλομαι), εἴτ' ἀπὸ τοῦ λείου Λεητώ τις οὖσα, πάντως που δι' ἀμφοῖν τὰς τῆς θεοῦ δυνάμεις ἐνδείκνυται τὸ ὄνομα· αἱ γὰρ ἠναγκασμέναι τῆς ψυχῆς ἐνέργειαι διὰ τὴν τραχύτητα συμβαίνουσι τὴν ἔνυλον, καὶ ἡ σκολιότης τῆς ἐν γενέσει ζωῆς τὴν ἑκούσιον ζωὴν ἐλαττοῖ τῶν ψυχῶν, ἡ δ' εἰς τοὺς θεοὺς ἄνοδος λείαν καὶ ἥμερον ἀντὶ σκληρᾶς καὶ τραχείας καὶ βουλητὴν ἀντὶ ἀναγκαίας αὐταῖς παρέχεται ζωήν, καὶ ἡ τούτων αἰτία θεὸς Λητὼ διὰ τοῦτο προσαγορεύεται.

τί οὖν δεῖ Λητὼ καλεῖν τὴν ὕλην, ὡς εὐτράπελον καὶ ἐμμαγεῖον πᾶσι προκειμένην τοῖς εἴδεσιν, οἷον κάτοπτρον πάντων τὰς ἐμφάσεις δεχομένην, ὡς λήθης δὲ αἰτίαν τοῖς εἰς αὐτὴν ὁρῶσι; τί δὲ τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ἐκ Λητοῦς ὑποστάντα καὶ Διὸς ἁρμονίαν δεῖ λέγειν; οὕτως γὰρ ἂν καὶ ὁ θεὸς

---

2 ἀπόλλωνι BF: ἀπόλλων (ἀπόλλω̃ A) P 6 sq cfr or chald p 63 8 βλέποντες sci: λέγοντες 12 καὶ add 14 sq cfr Aristarch. ap. Cramer an. oxon. I 262,2 Orion. 93,17 Et. M. 564,21 15 Λεητὼ κεκλῆσθαι in Crat. p 406a fort. legit Proclus, ubi ληθὼ ll, Λειηθὼ ci Heindorf: Λεΐτὼ Crönert coll λεΐτης laevigator I. G. IV 607,1 16 τῆς ex τοῦ P 24 ἐκμαγ. Boiss. cfr Tim. p 50c

οὗτος ἀχώριστος εἴη τῆς ὕλης καὶ οὐχὶ αἴτιος τῆς ἐν τῷ παντὶ ἁρμονίας. καίτοι πῶς δυνατόν, ποτὲ μὲν αὐτὸν τῷ δημιουργῷ τὸν αὐτὸν ποιεῖν ποτὲ δὲ τῆς ὕλης ἀχώριστον; ἄμεινον οὖν λέγειν τὴν μὲν Λητὼ οὐχ ὑποδοχὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ μητέρα καὶ πηγὴν αὐτὴν νοεῖν παντὸς ζωογονικοῦ φωτὸς θέρμῃ τὰ πάντα σῴζοντος, τὸν δ' Ἀπόλλωνα, χωριστὸν ὄντα, χορηγὸν πάσης τῆς ἐναρμονίου ζωῆς καὶ πάντων τῶν ἐγκοσμίων λόγων, οἷς ἀλύτως συνδέδεται τὸ πᾶν· ἐπεὶ καὶ
111 Λητὼ || καλεῖν τὴν μεγίστην ταύτην θεὸν ὡς ἀπὸ τῆς λήθης ὁ μὲν Σωκράτης (p 406a) ἴσως διὰ τὸ τοῦ νέου ἀτελὲς ἐφυλάξατο, λέγοιτο δ' ἂν καὶ τοῦτο ἐπ' αὐτῆς κυρίως, λήθην τῶν κακῶν ταῖς ψυχαῖς ἐμποιούσης καὶ τῆς ἐν τῇ γενέσει ταραχῆς καὶ κλύδωνος, ὧν ἔτι μνήμην φέρουσαν τὴν ψυχὴν ἀδύνατον ἐνιδρυθῆναι τοῖς νοητοῖς· ἄγει γὰρ ἡ μνήμη πρὸς τὸ μνημονευτόν, φησὶ Πλωτῖνος, καὶ ὥσπερ ἡ Μνημοσύνη τὴν μνήμην τῶν νοητῶν ἀνεγείρει, οὕτως καὶ ἡ Λητὼ τὴν λήθην δωρεῖται τῶν ἐνύλων.

CLXXIX. Ὅτι τῆς δεσποίνης ἡμῶν Ἀρτέμιδος τρεῖς ὁ Πλάτων (p 406b) παραδίδωσιν ἰδιότητας, τήν τε ἄχραντον καὶ τὴν κόσμιον καὶ τὴν ἀναγωγόν· καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην παρθενίας ἐρᾶν λέγεται ἡ θεός, διὰ δὲ τὴν δευτέραν, καθ' ἣν τελεσιουργός, [ὡς] ἀρετῆς ἔφορος εἶναι λέγεται, διὰ δὲ τὴν τρίτην, καθ' ἣν . . . . ., μισῆσαι λέγεται τὰς γενεσιουργοὺς ὁρμάς. καὶ μάλιστα τῶν τριῶν ἡ πρώτη ἐφαρμόζει τῇ τῆς θεοῦ προόδῳ, καθ' ἣν ἐν τῇ ζωογόνῳ τῶν ἀρχῶν τριάδι τὴν ὕπαρξιν ἔλαχεν, εἴτε Ἑκατικὴ προσαγορευομένη θεότης, ὡς οἱ θεουργοί φασιν, εἴτε Ἄρτεμις, ὡς Ὀρφεύς (frg 201). ἐκεῖ γὰρ ἱδρυμένη πεπλήρωται μὲν ἀχράντων δυνάμεων ἀπὸ τῶν ἀμειλίκτων θεῶν, εἰς δὲ τὴν τῆς ἀρετῆς βλέπει πηγὴν

---

5 sq cfr or chald p 28[2] 7 τῶν ABF: om P 8 cfr Tim. p 32c 11 ἂν ABF: αὖ P 11. 12 ἐπ' αὐτ. — ψυχ. im A 14 frustra quaesivi 18 sqq cfr Orph. frg 138 22 ὡς del 23 lacun. statui: fort. ⟨ἐπιστρεπτική⟩ possis tamen καθ' ἣν delere 24 τῆς Boiss.: τοῦ

καὶ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀσπάζεται· καὶ γὰρ ἐκείνη τὸ παρθένον οὐ προΐησιν, ὥς φησι τὸ λόγιον (p 28)· νοοῦσα δ' ἐκείνην ὑφίστησιν καὶ τὴν ἀρχικὴν ἀρετήν, καὶ ἐξῄρηται πάσης κοινωνίας καὶ συζεύξεως καὶ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν προόδου· ὅθεν δὴ καὶ ἡ Κόρη κατὰ μὲν τὴν Ἄρτεμιν τὴν ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρθένος λέγεται μένειν, κατὰ δὲ τὴν τῆς Περσεφόνης γόνιμον ‖ δύναμιν καὶ προσιέναι καὶ συνάπτεσθαι 112 τῷ τρίτῳ δημιουργῷ καὶ τίκτειν, ὥς φησιν Ὀρφεύς (frg 218),

ἐννέα θυγατέρας γλαυκώπιδας ἀνθεσιουργούς·

ἐπεὶ ἥ γε Ἄρτεμις ἡ ἐν αὐτῇ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν παρθενίαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν διασῴζουσι· καὶ γὰρ ἡ μὲν κατὰ τὸ μόνιμον αὐτῆς, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἐπιστρεπτικὸν χαρακτηρίζεται· τὸ δὲ γεννητικὸν μέσην ἐν αὐτῇ τάξιν ἔλαχεν. ἐπιθυμεῖν δ' αὐτὴν τῆς παρθενίας φασίν, ἐπειδὴ τὸ εἶδος αὐτῆς ἐν τῇ ζωογόνῳ περιέχεται πηγῇ, καὶ νοεῖ τὴν πηγαίαν ἀρετὴν καὶ ὑφίστησι τὴν ἀρχικὴν καὶ ἀναγωγόν, καὶ τὴν ἔνυλον ἀτιμάζει πᾶσαν μῖξιν, καίτοι ἐφορῶσα τοὺς καρποὺς τῆς τοιαύτης ἐνύλου μίξεως·

ἀτελής ⟨τε⟩ γάμων καὶ ἄπειρος ἐοῦσα
παιδογόνου λοχίης πάσης ἀνὰ πείρατα λύει,

φησὶν Ὀρφεύς (frg 137)· καὶ ἔοικεν τὰς μὲν γενέσεις καὶ τὰς προόδους τῶν πραγμάτων ἐκτρέπεσθαι, τὰς δὲ τελειότητας ἐπιφέρειν αὐτοῖς, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς διὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς τελεσιουργεῖν, τοῖς δὲ θνητοῖς ζῴοις τὴν εἰς τὸ εἶδος ἀποκατάστασιν χορηγεῖν.

ὅτι δὲ πολλὴ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐγκόσμιον Ἑκάτην ἕνωσις καὶ ἡ πρὸς τὴν Κόρην, φανερὸν τοῖς καὶ ὀλίγα τῷ Ὀρφεῖ παραβεβληκόσιν, ἐξ ὧν δῆλον, ὅτι καὶ ἡ Λητὼ περιέχουσα ἐν τῇ Δήμητρι τῇ καὶ τὴν Κόρην ὑποστη-

1. 2 παρθένον BFP: παρθένιον A 3 καὶ τὴν ABF: καὶ οὐ τὴν P 4 προόδου A: πρόοδον P 9 ἀνθεσιαργοὺς P 18 τε add Werfer ἄπειρος ABF: ἄπεινος P 19 λοχίης A: λογχίας P ἀναπείρατα P 26 ἑκάτην A: ἑκάστην P 28 an περιέχεται?

σάσῃ τῷ Διὶ καὶ τὴν ἐγκόσμιον Ἑκάτην, ἐπεὶ καὶ τὴν Ἄρτεμιν Ἑκάτην Ὀρφεὺς (frg 201) κέκληκεν,

ἡ δ' ἄρα δῖ' Ἑκάτη παιδὸς μέλη αὖθι λιποῦσα
Λητοῦς εὐπλοκάμοιο κόρη προσεβήσατ' Ὄλυμπον·

ὥστ' οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ τὴν ἐν τῇ Κόρῃ Ἄρτεμιν Ἑκά-
113 την ἐν ἄλλοις κεκλήκαμεν. καὶ ὁ Πλάτων ‖ ἐν τούτοις ὑμνήσας διὰ τῶν τριῶν ἐπιβολῶν φήσειεν ἂν ὅτι ἡ μὲν τούτων τὶ ἡ δὲ πάντα σημαίνει· ἡ μὲν γὰρ πρώτη διὰ πάντα, αἱ δὲ μετ' αὐτήν, ἅτε καὶ μερικωτέραν τάξιν λαχοῦσαι, δι' ἕν τι κεκλῆσθαι οὕτως ῥηθεῖεν ἂν καθ' ὃ μάλιστα χαρακτηρίζονται.

CLXXX. Ὅτι συνέταξεν (p 404b) τὸν ἐγκόσμιον Διόνυσον τῇ ἐγκοσμίᾳ Ἀφροδίτῃ διὰ τὸ ἐρᾶν αὐτοῦ καὶ εἴδωλον πλάττειν αὐτοῦ τὸν πολυτίμητον Κίλιξι καὶ Κυπρίοις Ἄδωνιν· καὶ δηλονότι τὸν τῆς Ἀφροδίτης τοιοῦτον ἔρωτα ἀγαθοειδῆ καὶ προνοητικὸν ὑποληπτέον, ὡς παρὰ κρείττονος θεοῦ πρὸς καταδεέστερον ἐπιτελούμενον.

CLXXXI. Ὅτι ὁ μὲν νεανίσκος ὡς περὶ σμικρῶν δοκεῖ ἐρωτᾶν τὰ περὶ τὸν δεσπότην Διόνυσον, διὸ καὶ ἐπιστομίζεται (p 406b) ὑπὸ Σωκράτους, καὶ περὶ μὲν τῶν κρυφίων προόδων τῶν θεῶν οὐκ ἀκούει, περὶ δὲ τῶν τελευταίων μόνων καὶ ἐγκοσμίων. καὶ ταῦτα μέντοι ἀποσεμνύνει ὁ σοφός, καίτοι, ὥς φησι (p 406c), παίγνια ὄντα διὰ τὸ φιλοπαίσμονας εἶναι τοὺς θεοὺς τούτους. ὡς γὰρ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν πέρατα, φοβερὰ ὄντα καὶ τιμωρητικὰ καὶ κολαστικά, τελεσιουργὰ λέγει τῶν ψυχῶν, οἷον ὅτι (legg IV p 716a) ἕπεται τῷ Διὶ Δίκη τοῦ θείου νόμου τιμωρός, καὶ τοῖς μὲν κεκοσμημένοις καὶ κατὰ νοῦν ζῶσιν εὐμαρὴς ἐστιν ἡ θεὸς αὕτη, τοῖς

---

1 ἑκάτην P: ἑκάστην A 2 ἑκάτην A: ἑκάστην P 3 μέλε' ci Köchly αὖθι A: αὖθις P 7. 8 τούτων A: τούτω P cfr Crat. p 406b 9 διέντι A 14 ἄδωνιν A 21 μόνων ABF: μόνον P 22 μέντοι ABF: μὲν P 23 φιλοπαίσμονας ll cum BTPlat (p 406c): φιλοπαίγμονες btPlat 28 εὐμαρὴς aut εὐμενής Boiss.: εὐμερής

δ' ὑβρισταῖς καὶ ἀμαθίᾳ τὸν βίον συμφύρουσι τὴν ζημίαν ἐπιβάλλει, ἕως ἂν αὐτοὺς καὶ οἴκους καὶ πόλεις ἄρδην ἀφανίσῃ· οὕτως τὰ τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης πέρατα γλυκυθυμίαν ἐμποιοῦντα ἀποσεμνύνει, πανταχοῦ διακαθαίρων ἡμῶν τὰς περὶ θεῶν ἐννοίας καὶ νοεῖν παρασκευάζων ὅτι πάντα πρὸς τὸ ἄριστον ἀφορᾷ τέλος, ὁποῖα ἂν ᾖ. διότι γὰρ τὴν τῆς θνητῆς φύσεως ἀσθένειαν ἀναρρώννυσι ‖ καὶ ἀνακτᾶται τὴν 114 δυσχέρειαν τῆς σωματικῆς ζωῆς, διὰ τοῦτο φιλοπαίσμονες οἱ τούτων αἴτιοι θεοί· ὅθεν δὴ καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὰ μὲν οἷον γελῶντα καὶ ἀνειμένα καὶ χορεύοντά πως ποιοῦσιν, τὰ δ' αὐστηρὰ καὶ καταπληκτικὰ τῶν ὁρώντων καὶ βλοσυρὰ ἀναλόγως ταῖς τῶν θεῶν λήξεσι ταῖς ἐγκοσμίοις.

CLXXXII. Ὅτι τὸν δεσπότην ἡμῶν Διόνυσον οἱ θεολόγοι πολλάκις καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων αὐτοῦ δώρων οἶνον καλοῦσιν, οἷον Ὀρφεύς (frg 202)·

οἴνου δ' ἀντὶ μιῆς τριπλῆν μετὰ ῥίζαν ἔθεντο·

καὶ πάλιν (frg 203)·

οἴνου πάντα μέλη κόσμῳ λαβὲ καί μοι ἔνεικε·

καὶ αὖθις (frg 204)·

οἴνῳ ἀγαιομένη κούρῳ Διός.

εἰ δὲ αὐτὸς ὁ θεὸς οὕτως καλεῖται, δῆλον ὅτι καὶ αἱ πρῶται καὶ αἱ μέσαι αὐτοῦ ἐνέργειαι οὕτως ἂν ὀνομάζοιντο, ὥσπερ ἡ τελευταία, ὥστε εἰς τοῦτο νῦν (p 406^c) βλέπων ὁ Σωκράτης Διδοίνυσον καλεῖ τὸν θεὸν ἐκ τοῦ οἴνου ὁρμώμενος, ὅστις, ὡς εἴρηται, πασῶν ἐστι δηλωτικὸς τῶν τοῦ θεοῦ δυνάμεων· ὥσπερ καὶ ἐν Φαίδρῳ τὸν μέγαν Ἔρωτα κοινῶς λέγει τόν τε θεῖον καὶ τὸν φιλοσώματον. ὁ οὖν οἶνος οὕτως κοινῶς ἐξακουόμενος τὴν ἰδιότητα τοῦ μερικοῦ νοῦ

---

1 συμφύρουσι AB: συμφέρουσι FP 2 ἄρδην iu A aut A² 2. 3 ἀφανήσῃ P 8 cfr ad 107,23 13 sqq cfr Crat. p 406^c 18 μεληκόσμω P κόσμω λαβε καί μοι κόσμω λαβε bis (alt. κόσμω λαβε del) A

παρίστησιν ἡμῖν. τὸ γὰρ οἰόνουν οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ τὸ διηρημένον ἀπὸ τοῦ ὅλου καὶ μετεχόμενον ἤδη νοερὸν εἶδος καὶ οἷον καὶ μόνον γενόμενον· ὁ μὲν γὰρ παντελὴς νοῦς πάντα τ' ἐστὶν καὶ ἐνεργεῖ κατὰ πάντα ὡσαύτως· ὁ δὲ μερικὸς καὶ μετεχόμενος πάντα μέν, ἀλλὰ καθ' ἓν εἶδος τὸ αὐτῷ πάντων προβεβλημένον, οἷον τὸ Ἡλιακὸν ἢ τὸ Σεληνιακὸν ἢ τὸ Ἑρμαϊκόν· τοῦτο δ' οὖ⟨ν⟩ τὸ ἴδιον καὶ διακριθὲν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὁ οἶνος ἐνδείκνυται, σημαίνων τὸν οἷον καὶ τινὰ νοῦν.
115 ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μεριστὴ δη||μιουργία πᾶσα τῆς Διονυσιακῆς ἐξήρτηται μονάδος, διαιροῦσα τοὺς μὲν μεθεκτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ νόας ἀπὸ τοῦ ὅλου νοῦ, τὰς δὲ πολλὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς μιᾶς, τὰ δ' εἴδη τὰ αἰσθητὰ πάντα ἀπὸ τῶν οἰκείων ὁλοτήτων, διὰ δὴ τοῦτο καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν οἶνον προ⟨σ⟩ειρήκασιν οἱ θεολόγοι αὐτόν τε καὶ πάντα τὰ δημιουργήματα αὐτοῦ· πάντα γὰρ ἔκγονα τοῦ νοῦ, καὶ τὰ μὲν πορρώτερον τὰ δὲ ἐγγύτερον μετέχει τῆς μεριστῆς τοῦ νοῦ διανομῆς. ἀναλόγως οὖν ἐν τοῖς οὖσιν ὁ οἶνος ἐγγινόμενος ἐνεργεῖ, ἐν μὲν τῷ σώματι εἰδωλικῶς κατὰ οἴησιν καὶ φαντασίαν ψευδῆ, ἐν δὲ τοῖς νοεροῖς τὸ κατὰ νοῦν ἐνεργεῖν καὶ δημιουργεῖν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ διασπαράξει τῶν Τιτάνων μόνη ἡ καρδία ἀδιαίρετος μεῖναι λέγεται, τουτέστιν ἡ ἀμερὴς τοῦ νοῦ οὐσία.

CLXXXIII. Ὅτι ἐκ τῶν παιγνιωδῶν ἐννοιῶν τῶν περὶ θεοὺς καὶ ἐνθεάζειν δυνατόν, νοερώτερον τοῖς πράγμασιν ἐπιβάλλοντας. φέρε γὰρ κατὰ τὰς ἐνύλους τῶν πολλῶν ἐπιβολὰς εἶναι Ἀφροδίτην τὴν ἐκ τοῦ ἀφροῦ τὴν γένεσιν ἔχουσαν, καὶ τὸν μὲν ἀφρὸν εἶναι τὴν τοῦ σπέρματος ἀπόκρισιν, τὴν δ' ἐκ ταύτης ὑφισταμένην ἐν ταῖς μίξεσιν ἡδονὴν Ἀφροδίτην εἶναι. τίς οὖν τοσοῦτόν ἐστιν εὐήθης, ὅστις οὐ πρὸ τῶν

---

1 οἰόνουν Crat. p 406c: οἱοῦν (οιοῦν ABF) ll 3 οἷον BFP: οἶον A 7 οὖν sci: οὐ 8 οἷον (οἶνον B) ll 13 προειρήκασιν: corr 15 ἔγγονα A 19 τῷ ci Crönert 20 sq cfr Orph. frg 198. 199. 200, in Tim. II 19 sqq, Rohde Psyche² II 117, M. Mayer Gig. und Tit. 236 21 ἀμερὴς Boiss.: ἀμερὶς: possis ἀμέρισ⟨τος⟩ 24 sqq cfr Crat. p 406cd 25 ἔχουσαν P: ἔχουσα A

ἐσχάτων καὶ φθαρτῶν τὰ πρῶτα καὶ ἀίδια αἴτια θεωρήσειεν; διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ Σωκράτης τὸν Ἡσίοδον (Theogon. 195 sqq) *μαρτύρεται* (p 406[c]) *ἵνα τῆς ἐνθεαστικῆς ἡμᾶς ἐπιβολῆς ἀναμνήσῃ, τὴν δεδημευμένην αὐτοῦ κάτω καταλιπόντας.*

τί οὖν ἐστιν ἡ τοιαύτη θεία ἐπιβολή, εἰρήσθω. γεννᾶσθαι μὲν οὖν τὴν πρωτίστην Ἀ‖φροδίτην φασὶν ἀπὸ διττῶν 116 *αἰτίων, τοῦ μὲν ὡς δι' οὗ, τοῦ δὲ ὡς γεννητικοῦ· τὸν μὲν γὰρ Κρόνον αὐτῆς ὡς τὸ δι' οὗ τῇ προόδῳ συνεργεῖν, ὡς τὴν γόνιμον δύναμιν τοῦ πατρὸς ⟨προ⟩καλούμενον καὶ εἰς τοὺς νοεροὺς διακόσμους ἐκδιδόντα, τὸν δ' Οὐρανὸν ὡς ποιητὴν καὶ αἴτιον, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ γεννητικῆς περιουσίας ἐκφαίνοντα τήνδε τὴν θεόν. καὶ πόθεν γὰρ ἄλλοθεν ἔδει τὴν συναγωγὸν τῶν διαφερόντων γενῶν κατὰ μίαν ἔφεσιν τοῦ κάλλους λαβεῖν τὴν ὑπόστασιν ἢ ἐκ τῆς συνοχικῆς τοῦ Οὐρανοῦ δυνάμεως; παράγει οὖν αὐτὴν ὁ Οὐρανὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν γονίμων ἑαυτοῦ μορίων ῥιφέντος εἰς τὴν θάλασσαν, ὥς φησιν Ὀρφεύς* (frg 101)·

μήδεα δ' ἐς πέλαγος πέσεν ὑψόθεν, ἀμφὶ δὲ τοῖσι
λευκὸς ἐπιπλώουσιν ἑλίσσετο πάντοθεν ἀφρός·
ἐν δὲ περιπλομέναις ὥραις ἐνιαυτὸς ἔτικτεν
παρθένον αἰδοίην, ἣν δὴ παλάμαις ὑπέδεκτο
γεινομένην τὸ πρῶτον ὁμοῦ Ζῆλός τ' Ἀπάτη τε.

τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτην παράγει μὲν ὁ Ζεὺς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ γεννητικῶν δυνάμεων, συμπαράγει δ' αὐτῷ καὶ ἡ Διώνη· πρόεισι δ' ἡ θεὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τῇ πρεσβυτέρᾳ τρόπον· λέγει δ' οὕτως καὶ περὶ ταύτης ὁ αὐτὸς θεολόγος (frg 140)·

---

4 *δὲ δημευμένην* P 9 ⟨*προ*⟩*καλούμενον* sci: *καλούμενον*: *κληρούμενον* Werfer 13 *συναγωγὸν* A: *συναγὸν* BF: *συναγωγὴν* P 16 an *ῥιφέντων*? 18 *μηδέα* P *ἐς πέλαγος* A: *εὐπέλαγος* B: *ἐπέλαγος* F: *ἐνπέλαγος* P 22 *ὁμοῦ ζῆλός τε* ABF: *ζῆλος τε ὁμοῦ* P

τὸν δὲ πόθος πλέον εἷλ', ἀπὸ δ' ἔκθορε πατρὶ μεγίστῳ
αἰδοίων ἀφροῖο γονή, ὑπέδεκτο δὲ πόντος
σπέρμα Διὸς μεγάλου· περιτελλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
ὥραις καλλιφύτοις τέκ' ἐγερσιγέλωτ' Ἀφροδίτην
ἀφρογενῆ.

117 διαφέρουσι μὲν οὖν ἀλλήλων αἱ θεαὶ κατά τε τὰ αἴτια καὶ κατὰ τὰς τάξεις καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις· ἡ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ὑπερκόσμιός ἐστιν καὶ ἀναγωγὸς ἐπὶ τὸ νοητὸν κάλλος καὶ ἀχράντου ζωῆς χορηγός, καὶ γενέσεως χωρίζει· ἡ δὲ Διωναία ἐπιτροπεύει πάσας τὰς ἐν τῷ Οὐρανίῳ κόσμῳ καὶ γῇ συστοιχίας καὶ συνδεῖ πρὸς ἀλλήλας, καὶ τελειοῖ τὰς γεννητικὰς αὐτῶν προόδους διὰ τῆς ὁμονοητικῆς συζεύξεως. συνήνωνται δ' ἀλλήλαις κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ὑποστάσεως· ἐκ γὰρ τῶν γεννητικῶν δυνάμεων προῆλθεν ἡ μὲν τοῦ συνοχέως ἡ δὲ τοῦ δημιουργοῦ. δηλοῖ δ' ἡ θάλασσα τὴν ἡπλωμένην καὶ ἀπεριόριστον ζωὴν καὶ τὸ βάθος αὐτῆς τὸ ἐπὶ πᾶν προϊόν, ὁ δ' ἀφρὸς τὸ καθαρώτατον καὶ φωτὸς γονίμου πλῆρες καὶ δυνάμεως καὶ ἐπινηχόμενον πάσῃ τῇ ζωῇ καὶ οἷον ἄνθος αὐτῆς τὸ ἀκρότατον. πέφηνεν οὖν ἡ Ἀφροδίτη πάσης οὖσα τῆς ζωῆς τὸ ἑνοειδέστατον καὶ καθαρώτατον.

CLXXXIV. Ὅτι Ἀθηνᾶν καὶ Ἥφαιστον καὶ Ἄρεα συνέταξεν (p 406[d]) διά τε τὸ κοινὸν πρὸς τὰ πολεμικὰ καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον πρὸς ἑκάτερον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ διὰ τὸ τῆς αὐτῆς Ἀφροδίτης ἐρᾶν ἑκάτερον καὶ ὅτι ἐξ Ἥρας ἑκάτερος ἐτέχθη καὶ Διός.

CLXXXV. Ὅτι οἱ θεολόγοι δύο μάλιστα δυνάμεις ἀνυμνοῦσι τῆς δεσποίνης ἡμῶν Ἀθηνᾶς, τήν τε φρουρητικὴν καὶ

---

1 μεγίστῳ Werfer: μέγιστοι A: μεγίστη cett 2 ἀφροιογονῆ A 4 τέκε γερσιγέλωτ' A 7 τάξεις ABF: πράξεις P 9 χωρίζει im A 10 Διωναία Creuzer: διαιωνία οὐρανίῳ ABF: οὐρανῷ P 16 ἀπεριόριστον BFP: περιόριστον A 19 τῆς ABF: om P 25 διός expl. B 26 sqq cfr Crat. p 406[e] sqq

τὴν τελεσιουργόν, τὴν μὲν ἄχραντον φυλάττουσαν τὴν τάξιν τῶν ὅλων καὶ ἀκαταγώνιστον ὑπὸ τῆς ὕλης, τὴν δὲ πάντα πληροῦσαν νοεροῦ φωτὸς καὶ ἐπιστρέφουσαν εἰς τὴν ἑαυτῶν αἰτίαν. διὸ καὶ ὁ Πλάτων ἀναλόγως ἐν Τιμαίῳ (p 24ᶜ) φιλοπόλεμόν τε ‖ καὶ φιλόσοφον ἀνυμνεῖ τὴν Ἀθηνᾶν. αἱ 118 δὲ τάξεις αὐτῆς τρεῖς παραδέδονται· μία μὲν ἡ πηγαία καὶ νοερά, καθ' ἣν ἵδρυσεν ἑαυτὴν ἐν τῷ πατρὶ καὶ ἔστιν ἀνεκφοίτητος ἐκεῖθεν· δευτέρα δ' ἡ ἀρχική, καθ' ἣν τῇ Κόρῃ σύνεστιν καὶ πᾶσαν αὐτῆς περατοῖ τὴν πρόοδον καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτήν· τρίτη δ' ἡ ἀπόλυτος, καθ' ἣν πάντα τὸν κόσμον τελειοῖ καὶ φρουρεῖ καὶ περικαλύπτει ταῖς ἑαυτῆς δυνάμεσι, πάσας συνέχουσα τὰς ἐγκοσμίους ἀκρότητας καὶ πάσας ὑφιστᾶσα τὰς ἐν οὐρανῷ λήξεις αὐτὴ καὶ τὰς ὑπὸ σελήνην προελθούσας. νῦν οὖν ὁ Σωκράτης τὴν μὲν φρουρητικὴν διὰ τοῦ τῆς Παλλάδος ἀνυμνεῖ ὀνόματος, τὴν δὲ τελεσιουργὸν διὰ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς. τὴν οὖν ἔνρυθμον χορείαν διὰ τῆς κινήσεως ὑποφαίνει, ἧς καὶ μεταδέδωκεν πρωτίστῃ μὲν τῇ Κουρητικῇ τάξει, δευτέρως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς· ἔστιν γὰρ ἡ θεὸς κατὰ ταύτην τὴν δύναμιν ἡγεμὼν τῶν Κουρήτων, ὥς φησιν Ὀρφεύς (frg 134)· ὅθεν δὴ καὶ τοῖς ἐμπυρίοις ὅπλοις κεκόσμηται, καθάπερ ἐκεῖνοι, δι' ὧν ἀναστέλλει πᾶσαν ἀταξίαν καὶ φυλάττει τὴν δημιουργικὴν τάξιν ἀκίνητον, καὶ τὴν ὄρχησιν διὰ τῆς ἐνρύθμου κινήσεως ἐκφαίνει· τὸν δὲ λόγον τὸν ἀπὸ νοῦ προϊόντα φρουρεῖ καὶ κρατοῦντα τῆς ὕλης δι' αὐτήν· μέμικται γάρ, φησίν ὁ Τίμαιος (p 47ᵉ sq), τὸ πᾶν ἐκ νοῦ καὶ ἀνάγκης, πειθομένης τῷ νῷ τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν ἐνύλων πάντων αἰτίων ὑπεσταλμένων πρὸς τὴν βούλησιν τοῦ πατρός. ἡ τοίνυν ὑποτάττουσα τὴν ἀνάγκην τῇ ποιήσει τοῦ

4 sqq cfr in Tim. 166,5 sqq   12. 13 ὑφιστᾶσα A: ἐφιστᾶσα FP   13 αὐτὴ sci: αὕτη   20 sqq cfr in Tim. 156,24 sqq   21 ἐκεῖνοι AF: ἐκεῖνος P   ἀνατέλλει A (σ superscr A²)   23 ἐνρύθμου A: εὐρύθμου FP   24 προιόντα φρουρεῖν expl. F   καὶ κρατοῦντα P: κατακρατοῦντα A   25 τὸ πᾶν P: ὁρᾶν A   26. 27 τῶν ἐνύλων A: ἐνειδῶν P   28 sqq cfr in Tim. 166,10 sqq 168,8 sqq

νοῦ καὶ ἐπαίρουσα τὸ πᾶν εἰς τὴν τοῦ θεοῦ μετουσίαν καὶ ἀνεγείρουσα καὶ ἐνιδρύουσα τῷ ὅρμῳ τοῦ πατρὸς καὶ φρουροῦσα διαιωνίως ἡ θεός ἐστιν αὕτη· κἂν ἄλυτον δὲ λέγηται τὸ πᾶν, αὕτη τῆς αὐτοῦ διαμονῆς χορηγός, κἂν χορεύειν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, καθ' ἕνα λόγον καὶ μίαν τάξιν αὕτη τῆς χορηγίας προστάτις. πᾶσαν οὖν τὴν δημιουργίαν ἐφορᾷ τοῦ πατρὸς καὶ συνέχει καὶ ἐπιστρέφει πρὸς αὐτόν, καὶ καταγωνίζεται πᾶσαν τὴν ἔνυλον ἀοριστίαν· διὸ καὶ Νίκη προσηγόρευται καὶ Ὑγίεια, τὸν μὲν νοῦν κρατεῖν ποιοῦσα τῆς ἀνάγκης καὶ τὸ εἶδος τῆς ὕλης, ὅλον δ' ἀεὶ καὶ τέλειον καὶ ἀγήρων καὶ ἄνοσον διαφυλάττουσα τὸ⟨ν κόσμον⟩. οἰκεῖον οὖν τῆς θεοῦ ταύτης καὶ τὸ ἀνάγειν καὶ μερίζειν καὶ διὰ τῆς νοερᾶς χορείας συνάπτειν τοῖς θειοτέροις καὶ ἐνιδρύειν καὶ φρουρεῖν ἐν ......

---

1 *ἐπαίρουσα* A: *ἐπαίροντα* P 5 *χρόνον* expl. P *προστάτης* A: corr 11 ⟨*ν κόσμον*⟩ add in lacuna A² (an *κό* iam A?) reliqua periere iam in archetypo

INDICES

I. INDEX AUCTORUM

II. INDEX VERBORVM MEMORABILIVM

III. ETYMA, GLOSSAE

IV. INDEX EXPLICATIONIS CRATYLI NEOPLATONICAE

ADDENDA ET CORRIGENDA

Interdum in initialibus maiuscula et minuscula distinguendis est peccatum, ut corr: 2, 4 *Λήθης*; 27, 27 48, 19 *Οὐρανίων*; 60, 22 63, 13 65, 26 66, 6. 29 67, 18 74, 24 *Οὐρανοῦ*; 48, 19 *Νυκτῶν*; 63, 13 *Οὐρανῷ*; 63, 24 74, 24 *Οὐρανὸν*; 84, 11 *Οὐρανίας*; 84, 21 *οὐρανοῦ*.

19, 1 corr *ζωγραφία*
20, 21 corr *ταυτοποιόν*
21, 26 parentheseos signum post *Ὀρφεύς* (22, 1) removendum
22, 1 corr *ζωογόνος*
25, 5 corr *ζωογονικῶν*
30, 11 adn. post *κινεῖται* excidit „P"
36, 22 cfr Resp. IX p 588^{d}
42, 2 cfr Hom. *ε* 402
42, 5 cfr Hom. *Λ* 319 *α* 234 *π* 387
108, 2 cfr Leg. IV p 716^{b}

Byzantinische Zeitschrift

Begründet von Karl Krumbacher
Mit Unterstützung zahlreicher Fachkollegen insbesondere
von Hans Belting und Ihor Ševčenko
Herausgegeben von Peter Schreiner

Band 84/85 (Jahrgang '91/'92). 1993.
Zwei Halbjahreshefte mit insgesamt 704 Seiten
und 23 Abbildungen im Anhang. Format 16,5 × 25 cm unbeschn.
Bezugspreis DM/SFr. 198,–/ÖS 1545,–, zuzüglich Versandkosten
Verlags-Nr. 7700/1 + 2

Band 86/87 (Jahrgang '93/'94). 1994.
Zwei Halbjahreshefte mit insgesamt ca. 700 Seiten
und 19 Abbildungen im Anhang. Format: 16,5 × 25 cm unbeschn.
Bezugspreis DM/SFr. 198,–/ÖS 1545,–, zuzüglich Versandkosten
Verlags-Nr. 7701/1 + 2

Supplementum bibliographicum

Durch die regelmäßige Erfassung wesentlicher neuer Literatur, die die dritte Abteilung der Byzantinischen Zeitschrift im notwendigen Umfang ergänzt, wird der aktuellen Information der Fachwelt Rechnung getragen.

Das Supplementum bibliographicum I wird mit dem ersten Halbjahresheft des Bandes 86/87, 1994, ausgeliefert. Dieses Beiheft umfaßt etwa 400 Druckseiten. Format: 16,5 × 25 cm unbeschn.
Bezugspreis DM/SFr. ca. 156,–/ÖS 1217,–
Verlags-Nr. 7730

B. G. TEUBNER STUTTGART UND LEIPZIG